

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΛΑΤΙΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΙΗΤΩΝ
ΜΙΧΑΗΛ Ι. ΣΑΛΙΒΕΡΟΥ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΙΝ

GUILIELMI DINDORFII

ΤΟΜΟΣ Β. Ν—Ω

ΕΚΔΟΣΙΣ ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΣ

*Ἐγκριθὲν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 27967 ἀποφάσεως
τοῦ Ὑπουργ. τῆς Παιδείας τῆς 6 Ὀκτωβρίου 1917*

Ἐκδόσις Α'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΜΙΧΑΗΛ Ι. ΣΑΛΙΒΕΡΟΥ
12—ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ—12

ΙΛΙΑΔΟΣ Ν.

Μάχη ἐπὶ ταῖς ναυσίν.

Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα νηυσὶ πέλασσεν,
τοὺς μὲν ἕα παρὰ τῇσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ διζύν
νωλεμέως, αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὅσσε φαιινῷ,
νόσφιν ἐφ' ἱπποπόλων Θρηκῶν καθορώμενος αἶαν
Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων καὶ ἀγαυῶν Ἰππημολγῶν 5
γλακτοφάγων, Ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων
ἐς Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτ. τρέπεν ὅσσε φαιινῷ.
οὐ γὰρ ὁ γ' ἀθανάτων τιν' ἐέλπετο ὄν κατὰ θυμόν
ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηξέμεν ἢ Δαναοῖσιν.

οὐδ' ἀλαδὸς σκοπιὴν εἶχε κρείων ἐνοσίχθων 10
καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἦστο πτόλεμόν τε μάχην τε
ὑποῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὕλησσης
Θρηκίης· ἐνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἴδη,
φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν
ἐνθ' ἄρ' ὁ γ' ἐξ ἁλὸς ἔϊετ' ἰών, ἐλέαιρε δ' Ἀχαιοὺς 15
Τρῳσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήσετο παιπαλόεντος
κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς· τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη
πεσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.
τρὶς μὲν ὀρέξαιτ' ἰών, τὸ δὲ τέτρατον ἵκετο τέκμωρ, 20
Αἰγῆς· ἐνθα δέ οἱ κλυτὰ δώματα βένθεσι λίμνης
χρύσεια μαρμαίροντα τετεύχεται, ἀφθιτα αἰεὶ.
ἐνθ' ἐλθὼν ὑπ' ὄχρεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω

Ῥμήρου Ἰλιάς, Β.

2

ὦκυπέτα, χρυσέησιν ἐθειρήσιν κομόωντε,
 χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ, γέντω δ' ἱμάσθλην 25
 χρυσεῖην εὐτυχτον, ἑοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου.
 βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'· ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτοῦ
 πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἠγνοίησεν ἄνακτα·
 γηθοσύνη δὲ θάλασσα διίστατο· τοὶ δὲ πέτοντο
 ῥίμφα μάλ', οὐδ' ὑπένερθε διαίνετο χάλκεος ἄξων. 30
 τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας εὐσκαρθμοὶ φέρον ἵπποι.

ἔστι δέ τι σπέος εὐρὺ βαθεῖης βένθεσι λίμνης,
 μεσσηγὺς Τενέδοιο καὶ Ἰμβρου παιπαλοέσσης.
 ἐνθ' ἵππους ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 λύσας ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ 35
 ἔδμεναι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλε χρυσεῖας
 ἀρρήκτους ἀλύτους, ὅφρ' ἔμπεδον αὐτὶ μένοιεν
 νοστήσαντα ἄνακτα. ὁ δ' ἐς στρατὸν ὄχρετ' Ἀχαιῶν.

Τρῶες δὲ φλογὶ ἴσοι ἀολλέες ἦε θυέλλη
 Ἐκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτες ἔποντο, 40
 ἄβρομοὶ αὐίαχοι· ἔλποντο δὲ νῆας Ἀχαιῶν
 αἰρήσειν, κτενέειν δὲ παρ' αὐτόφρι πάντας ἀρίστους.
 ἀλλὰ Ποσειδάων γαίηχος, ἐνοσίγαιος

Ἀργείους ὥτρυνε, βαθεῖης ἐξ ἁλὸς ἐλθὼν,
 εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν. 45

Αἶαντε πρῶτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῶ·
 „Αἶαντε, σφῶ μέν τε σαώσετε λαὸν Ἀχαιῶν
 ἀλκῆς μνησαμένω, μηδὲ κρυεροῖο φόβοιο.
 ἄλλη μὲν γὰρ ἐγὼ γ' οὐ δεῖδια χεῖρας ἀάπτους
 Τρῶων, οἳ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ· 50
 ἔξουσιν γὰρ πάντας ἐνκνήμιδες Ἀχαιοί·

τῇ δὲ δὴ αἰνότατον περιδείδια, μή τι πάθωμεν,
 ἦ ῥ' ὃ γ' ὁ λυσσώδης φλογὶ εἵκελος ἡγεμονεύει
 Ἐκτωρ, ὃς Διὸς εὖχετ' ἐρισθενέος πάϊς εἶναι.

σφῶιν δ' ὦδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν,
αὐτὼ θ' ἐστάμεναι κρατερῶς καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους·
τῷ κε καὶ ἐσσύμενόν περ ἐρωήσαιτ' ἀπὸ νηῶν
ὠκυπόρων, εἰ καὶ μιν Ὀλύμπιος αὐτὸς ἐγείρει.“

ἦ καὶ σκηπανίῳ γαιήοχος, ἐννοσίγαιος
ἀμφοτέρω κεκοπὼς πλησεν μένους κρατεροῖο,
γυῖα δ' ἔβηκεν ἑλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν.
αὐτὸς δ', ὥς τ' ἰορῆς ὠκύπτερος ὄρτο πέτεσθαι,
ὅς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης περιμήκεος ἀρθεῖς
δρομήσῃ πεδίοιο διώκειν ὕρνεον ἄλλο,
ὥς ἀπὸ τῶν ἦμξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.

τοῖν δ' ἔγνω πρόσθεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσέφη Τελαμώνιον υἱόν·
„Αἴαν, ἐπεὶ τις νῶϊ θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
φαντεῖ εἰδόμενος κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι —
οὐδ' ὃ γε Κάλχας ἐστί, θεοπρόπος οἰωνιστής·
ἵχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἠδὲ κνημιάων
ῥεῖ· ἔγνω ἀπίνοντος· ἀρίγνωτοι δὲ θεοὶ περ.
καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
μαιμῶωσι δ' ἐνεργθε πόδες καὶ χεῖρες ὑπερθεν.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
„οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι χεῖρες ἄσπτοι
μαιμῶωσιν, καὶ μοι μένος ὄρορε, νέρθε δὲ ποσσὶν
ἔσσυμαι ἀμφοτέροισι· μενοινῶ δὲ καὶ οἷος
Ἐκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμῶωμι μάχεσθαι.“

ὥς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον
χάρμῃ γηθόσυνοι, τὴν σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῷ·
τόφρα δὲ τοὺς ὀπιθεν γαιήοχος ὥρσεν Ἀχαιοὺς,
οἳ παρὰ νηυσὶ θοῇσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ.
τῶν ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέῳ καμάτῳ φίλα γυῖα λέλυντο,

καί σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίγνετο δερκομένοισιν
 Τρῶας, τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ·
 τοὺς οἱ γ' εἰσορόωντες ὑπ' ὀφρῦσι δάκρυα λείβον·
 οὐ γὰρ ἔφαν φεύξεσθαι ὑπὲκ κακοῦ. ἀλλ' ἐνοσίχθων
 ῥεῖα μετεισάμενος κρατερὰς ὥτρυνε φάλαγγας. 90
 Τεῦκρον ἐπὶ πρῶτον καὶ Λήιτον ἦλθε κελεύων
 Πηνέλεών θ' ἥρωα Θόαντά τε Δηίπυρόν τε
 Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρας αὐτῆς·
 τοὺς δ' οἱ γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „αἰδώς, Ἀργεῖοι, κοῦροι νέοι· ὕμιν ἐγὼ γε 95
 μαρναμένοισι πέποιθα σωσέμεναι νέας ἀμάς·
 εἰ δ' ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λευγαλίοιο,
 νῦν δὴ εἶδεται ἡμαρ ὑπὸ Τρῳέσσι δαμῆναι.
 ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν δρῶμαι,
 δεινόν, ὃ οὐ ποτ' ἐγὼ γε τελευτήσεσθαι ἔφρασκον, 100
 Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας ἵεναι νέας, οἳ τὸ πάρος περ
 φυζακινῆς ἐλάφοισιν εἰκέσαν, αἳ τε καθ' ὕλην
 θῶων παρδαλίων τε λύκων τ' ἦμα πέλονται
 αὐτως ἡλάσκουσαι ἀνάλκιδες, οὐδ' ἐπὶ χάριμ·
 ὧς Τρῶες τὸ πρὶν γε μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν 105
 μίμνειν οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, οὐδ' ἡβαιόν.
 νῦν δὲ ἐκὰς πόλιος κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχονται
 ἡγεμόνος κακότητι μεθημοσύνησί τε λαῶν,
 οἳ κείνῳ ἔρισαντες ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουσιν
 νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάς. 110
 ἀλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἵτιός ἐστιν
 ἥρως Ἀπρεΐδης εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων,
 οὔνεκ' ἀπητίμησε ποδῶκεα Πηλεΐωνα,
 ἡμέας γ' οὐ πῶς ἔστι μεθιέμεναι πολέμοιο.
 ἀλλ' ἀκαῶμεθα θᾶσσον· ἀκεσταὶ τοι φρένες ἐσθλῶν. 115
 ἡμεῖς δ' οὐκέτι καλὰ μεθίετε θούριδος ἀλκῆς

πάντες ἄριστοι ἔόντες ἀνὰ στρατόν· οὐδ' ἂν ἐγὼ γε
 ἀνδρὶ μαχησαίμην, ὅς τις πολέμοιο μεθεῖη
 λιγρὸς ἐὼν· ὑμῖν δὲ νεμεσσωμαι περὶ κῆρι.

ὦ πέπονες, τάχα δὴ τι κακὸν ποιήσετε μείζον 120
 τῇδε μεθημοσύνη· ἄλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος
 αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν.

Ἐκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴν ἀγαθὸς πολεμίζει
 καρτερός, ἔρρηξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα.

ὥς ῥα κελευτιῶν γαιήοχος ὥρσεν Ἀχαιοὺς, 125
 ἄμφι δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἴσταντο φάλαγγες
 καρτεραί, ὅς οὔτ' ἂν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθὼν

οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος· οἱ γὰρ ἄριστοι
 κρινθέντες Τρῳάς τε καὶ Ἐκτορα δῖον ἔμμενον
 φράζαντες δόρυ δουρί, σάκος σάκει προθελύνον· 130

ἄσπις ἄρ' ἄσπιδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυιν, ἀνέρα δ' ἀνὴρ·
 ψαῦον δ' ἐπλόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισιν
 νευόντων· ὥς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.

ἔγχεα δ' ἐπτύσσοντο θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 σείομεν· οἱ δ' ἰθὺς φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι. 135

Τρῶες δὲ προύτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ
 ἀντικρὺς μεμαῶς, ὀλοοίτροχος ὥς ἀπὸ πέτρης,
 ὃν τε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάρροος ὥσῃ,
 ῥήξας ἀσπέτω ὄμβρῳ ἀναιδέος ἔχματα πέτρης·

ὑψι δ' ἀναθρόσκων πέτεται, κτυπεῖ δέ θ' ὑπ' αὐτοῦ 140
 ὕλη· ὃ δ' ἀσφαλέως θέει ἔμπεδον, εἰς ἱκηται
 ἰσόπεδον· τότε δ' οὔ τι κυλίνδεται ἔσσύμενός περ·

ὥς Ἐκτωρ εἰὼς μὲν ἀπείλει μέχρι θαλάσσης
 ῥέα διελεύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 κτείνων· ἄλλ' ὅτε δὴ πυκινῆς ἐνέκυρσε φάλαγγιν, 145

στῇ ῥα μᾶλ' ἐγχρημφθεῖς· οἱ δ' ἀντίοι υἱῆς Ἀχαιῶν
 νύσσοντες ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν

- ὥσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χάσσάμενος πελεμύχθη.
 ἤυσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνώς·
 „Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται 150
 παρμένετ'· οὐ τοι δηρὸν ἐμὲ στήσουσιν Ἀχαιοί,
 καὶ μάλα πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
 ἀλλ' οἶώ, χάσσονται ὑπ' ἔγχεος, εἰ ἐτεόν με
 ὥρσε θεῶν ὄριστος, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.“
 ὥς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 155
 Δηϊφόβος δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκειν
 Πριαμίδης, πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν,
 κοῦφα ποσὶ προβιβὰς καὶ ὑπασπίδια προποδίζων.
 Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλεν οὐδ' ἀφάμαρτε, κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν 160
 ταυρεῖην· τῆς δ' οὐ τι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 ἐν καυλῷ ἐάγῃ δολιχὸν δόρυ· Δηϊφόβος δὲ
 ἀσπίδα ταυρεῖην σχέθ' ἀπὸ ἔο, δεῖσε δὲ θυμῷ
 ἔγχος Μηριόναο δαΐφρονος· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρωσ
 ἄψ ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, χώσατο δ' αἰνῶς 165
 ἀμφότερον, νίκης τε καὶ ἔγχεος, ὃ ξυνέαξεν.
 βῆ δ' ἰέναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 οἰσόμενος δόρυ μακρόν, ὃ οἱ κλισίῃφι λέλειπτο.
 οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοῇ δ' ἄσβεστος ὀρώρειν.
 Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμῶνιος ἄνδρα κατέκτα, 170
 Ἴμβριον αἰχμητὴν, πολυέππου Μέντορος υἱόν.
 ναῖε δὲ Πηδαιὸν πρὶν ἐλθεῖν υἱᾶς Ἀχαιῶν,
 κούρην δὲ Πριάμοιο νόθην ἔχε, Μηδεσικάστην·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἦλυνθον ἀμφιέλισσαι,
 ἄψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσιν, 175
 ναῖε δὲ παρ' Πριάμῳ· ὁ δέ μιν τίεν ἴσα τέκεσσιν.
 τὸν ῥ' υἱὸς Τελαμῶνος ὑπ' οὔατος ἔγχεϊ μακρῷ
 νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ' αὐτ' ἔπεσεν μελίῃ ὥς,

ἦ 2' ὄρεος κορυφῇ ἕκαθεν περιφαινομένοιο
 χαλκῷ ταμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσσει· 180
 ὥς πέσεν, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Τεῦκρος δ' ὠρμήθη μεμαῶς ἀπὸ τείχεα δῦσαι.
 Ἐκτωρ δ' ὀρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαιινῷ.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἅντα ἰδὼν ἤλεύατο χάλκεον ἔγχος
 τυτθόν, ὁ δ' Ἀμφίμαχον Κτεάτου υἱ' Ἀκτορίωνος 195
 νισσόμενον πολεμόνδε κατὰ στήθος βάλε δουρί.
 δούπησεν δὲ πεσσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Ἐκτωρ δ' ὠρμήθη κόρυθα κριπάφοις ἀραρυῖαν
 κρατὸς ἀφαρπάξαι μεγαλήτορος Ἀμφιμάχοιο·
 Αἴας δ' ὀρμηθέντος ὀρέξατο δουρὶ φαιινῷ 190
 Ἐκτορος· ἀλλ' οὐ πη χρῶς εἵλατο, πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
 σμερδαλέφ κεκάλυφθ'· ὁ δ' ἄρ' ἀσπίδος ὀμφαλὸν οὔτα,
 ὥς τε δέ μιν σθένει μάλα· ὁ δὲ χάσσεατ' ὀπίσσω
 νεκρῶν ἀμφοτέρων, τοὺς δ' ἐξείρυσσαν Ἀχαιοί·
 Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στιχίος διὸς τε Μενεσθεύς, 195
 ἀρχοὶ Ἀθηναίων, κόμισαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
 Ἴμβριον αὖτ' Αἴαντε, μεμαότε θούριδος ἀλκιῆς.
 ὥς τε δὺ' αἶγα λέοντε κυνῶν ὑπὸ καρχαροδότων
 ἀρπάξαντε φέρητον ἀνὰ ῥωπήια πυκνά,
 ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης μετὰ γαμφαλῆϊν ἔχοντε, 200
 ὥς ῥα τὸν ὑψοῦ ἔχοντε δῶο Αἴαντε κορυσσά
 τεύχεα συλήτην· κεφαλὴν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
 κόψεν Οὐλιάδης, κεχολωμένος Ἀμφιμάχοιο,
 ἦκε δέ μιν σφαιρηδὸν ἐλιζάμενος δι' ὀμίλου·
 Ἐκτορι δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν ἐν κονίῃσιν. 205
 καὶ τότε δὴ περὶ κῆρι Ποσειδῶν ἐχολώθη
 υἱῶν τοῖο πεσόντος ἐν αἰνῇ δημοτῇτι,
 βῆ δ' ἰέναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ὀρτυνέων Δαναούς, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἔειπεν.

- Ἴδομενεὺς δ' ἄρα οἱ δουρικλυτὸς ἀντεβόλησεν, 210
 ἐρχόμενος παρ' ἐταίρου, ὅ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο
 ἦλθε κατ' ἰγνύην βεβλημένος ὀξεὶ χαλκῷ.
 τὸν μὲν ἐταῖροι ἔνεικαν, ὃ δ' ἱητροῖς ἐπιτείλας
 ἦιεν ἐς κλισίην· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοίνα
 ἀντιάαν. τὸν δὲ προσέφη κρείων ἐνοσίχθων 215
 εἰσάμενος φθογγὴν Ἀνδραίμονος υἱὶ Θόαντι,
 ὃς πάσῃ Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι
 Αἰτωλοῖσιν ἄνασσε, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμω·
 „Ἴδομενεῦ Κρητῶν βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ
 οὔχονται, τὰς Τρωσὶν ἀπέειπον υἱὲς Ἀχαιῶν ;“ 220
 τὸν δ' αὖτ' Ἴδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἤῤῥα
 „ὦ Θόαν, οὐ τις ἀνὴρ νῦν γ' αἴτιος, ὅσσον ἐγὼ γε
 γινώσκω· πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα πτολεμίζειν.
 οὔτε τινὰ δέος ἴσχει ἀκήριον οὔτε τις ὄκνω
 εἴκων ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλὰ που οὕτως 225
 μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενέϊ Κρονίωνι,
 νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς.
 ἀλλὰ Θόαν, καὶ γὰρ τὸ πάρος μενεδήϊος ἦσθα,
 ὀτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον, ὅθι μεθιέντα ἴδῃαι·
 τῷ νῦν μήτ' ἀπόληγε κέλευέ τε φωτὶ ἐκάστω.“ 230
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 „Ἴδομενεῦ, μὴ κείνος ἀνὴρ ἔτι νοστήσειεν
 ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὖθι κυνῶν μέλπηθρα γένοιτο,
 ὃς τις ἐπ' ἥματι τῷδε ἐκὼν μεθιῇσι μάχεσθαι.
 ἀλλ' ἄγε τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἅμα χρὴ 235
 σπεύδειν, αἷ κ' ὄφελός τι γενώμεθα καὶ δὴ ἔόντε.
 συμφερετὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν καὶ μάλα λυγρῶν·
 νῶϊ δὲ καὶ κ' ἀγαθοῖσιν ἐπισταίμεσθα μάχεσθαι.“
 ὥς εἰπὼν ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἅμ' πόνον ἀνδρῶν·
 Ἴδομενεὺς δ' ὅτε δὴ κλισίην εὐτυχτον ἵκτανεν, 240

δύσεται τεύχεα καλὰ περὶ χροῖ, γέντο δὲ δοῦρε,
 βῆ δ' ἔμεν ἀστεροπῇ ἐναλίγκιος, ἦν τε Κρονίων
 χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
 δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν· ἀρῖζηλοι δὲ οἱ αὐγαί·
 ὥς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόντος. 245
 Μηριόνης δ' ἄρα οἱ θεράπων ἐὺς ἀντεβόλησεν
 ἐγγὺς ἔτι κλισίης· μετὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ἦειν
 οἰσόμενος· τὸν δὲ προσέφη σθένης Ἰδομενῆος·

„Μηριόνη, Μόλου νιέ, πόδας ταχύ, φίλταθ' ἐταίρων,
 τίπτ' ἦλθες πόλεμόν τε λιπὼν καὶ δημοτῆτα; 250
 ἦέ τι βέβληται, βέλεος δέ σε τείρει ἀκωκή,
 ἦέ τευ ἀγγελίης μετ' ἔμ' ἦλυθες; οὐδέ τοι αὐτὸς
 ἦσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.“

τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἦῤῥα·
 [„Ἰδομενεῦ Κρητῶν βουληφόρε χαλκοχιτώνων,] 255
 ἔρχομαι, εἴ τί τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λείλειπται,
 οἰσόμενος· τό νυ γὰρ κατεῄξαμεν, ὃ πρὶν ἔχεσκον,
 ἀσπίδα Δηϊφόβοιο βαλὼν ὑπερηγορέοντος.“

τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἦῤῥα·
 „δούρατα δ', αἳ κ' ἐθέλησθα, καὶ ἔν καὶ εἴκοσι δῆεις 260
 ἐστεῶτ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
 Τρώα, τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι. οὐ γὰρ δῖω
 ἀνδρῶν διςμενέων ἐκὰς ἰστάμενος πολεμίζειν·
 τῷ μοι δούρατά τ' ἔστι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 καὶ κόρυθες καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανόωντες.“ 265

τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἦῤῥα·
 „καὶ τοι ἔμοι παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἀλλ' οὐ σχεδὸν ἐστὶν ἐλίσθαι.
 οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,
 ἀλλὰ μετὰ πρώτοισι μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν 270
 ἴσταμαι, ὅππότε νεῖκος ὀρώρηται πολέμοιο.

ἄλλον πού τινα μᾶλλον Ἀχαιῶν αλκοχιτώνων
λήθω μαρνόμενος, σὲ δὲ ἰδμεναι αὐτὸν δῖω.“

τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠϋδα·
„οἶδ', ἄρετῇν οἷός ἐσσι· τί σε χρ' ταῦτα λέγεσθαι; 275

εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι
ἐς λόχον, ἔνθα μάλιστ' ἄρετῇ δια ἰδεται ἀνδρῶν,
ἔνθ' ὃ τε δειλὸς ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιος, ἐξεφαάνθη·

τοῦ μὲν γάρ τε κακοῦ τρέπεται χρὺς ἄλλυδις ἄλλη,
οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἦσθαι ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμός, 280
ἀλλὰ μετοκλάζει καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἔχει,

ἐν δέ τέ οἱ κραδίη μεγάλα στέρνο σι πατάσσει
κῆρας διομένω, πάταγος δέ τε γίγνετ' ὀδόντων·
τοῦ δ' ἀγαθοῦ οὔτ' ἄρ' τρέπεται χρῶς οὔτε τι λήν
ταρβεῖ, ἐπεὶ κεν πρῶτον ἐσῆχεται λόχον ἀνδρῶν, 285
ἄρᾱται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαὶ λυγρῇ =
οὐδέ κεν ἔνθα τεόν γε μένος καὶ χεῖρ ἰς ὄνοιτο.

εἵ περ γάρ κε βλῆο πονεύμενος ἦ ἐν τῷ εἴης,
οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὀπισθε πέσοι βέλος οὐδ' ἐνὶ νώτῳ,
ἀλλὰ κεν ἢ στέρνων ἢ νηδύος ἀντιάσειε 290

πρόσσω ἱεμένοιο μετὰ προμάχων ὀαριστύν·
ἄλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα νηϊῦται ὧς
ἔστεῳτες, μή πού τις ὑπερφιάλως νεμεσήσῃ·
ἀλλὰ σύ γε κλισίηνδε κίων ἔλευ ὄβριμον ἔγχος.“

ὧς φάτο, Μηριόνης δὲ θεῶ ἀτάλαντος Ἄρης· 295
καρπαλίμως κλισίηνθεν ἀνείλετο χάλκον ἔγχος,
βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.

οἷος δὲ βροτολογὸς Ἄρης πολεμόνδε μέτεισιν,
τῷ δὲ Φόβος φίλος υἱὸς ἅμα κρατερὸς καὶ ἀταρβής
ἔσπετο, ὅς τ' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστὴν 300

τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θωρήκης Ἐφύρους μετὰ θωρήσσεσθον
ἦν μετὰ Φλεγύας μεγαλήτορας· οὐδ' ἄρα τῷ γε

ἔκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν
τοῖσι Μηριόνης τε καὶ Ἰδομενεὺς ἀγοὶ ἀνδρῶν
ἦσαν ἔς πόλεμον κεκορυθμένοι ἀποπι χαλκῷ. 305

τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν
„Δευκαλίδη, πῇ τ' ἄρ' μέμονας καταδῦναι ὄμιλον;
ἦ ἐπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατοῦ, ἦ ἀνὰ μέσσοις,
ἦ ἔπ' ἀριστερόφιν; ἐπεὶ οὐ ποθὶ ἔλπομαι οὕτως
δεύεσθαι πολέμοιο κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς.“ 310

τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠΐδα
„νηυσὶ μὲν ἐν μέσσησιν ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι,
Αἴαντές τε δύω Τευκρός θ', ὅς ἄριστος Ἀχαιῶν
τοξοσύνη, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σταδίῃ ὑσμίνῃ
οἳ μιν ἄδην ἐλόωσι καὶ ἐσσύμενον πολέμοιο, 315
[Ἐκτορα Πριαμίδην, καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν.]

αἰπὺ οἱ ἐσσεῖται, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,
κείνων νικήσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
νῆας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτὸς γε Κρονίων
ἐμβάλοι αἰθόμενον δαλὸν νήεσσι θοῇσιν. 320

ἀνδρὶ δέ κ' οὐκ εἴξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
ὅς θνητός τ' εἴη καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτὴν,
χαλκῷ τε ῥηκτὸς μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν.
οὐδ' ἂν Ἀχιλλεῖ ῥηξήνορι χωρήσειεν
ἐν γ' αὐτοσταδίῃ· ποσὶ δ' οὐ πῶς ἐστὶν ἐρῖζειν. 325

νῶν δ' ὥδ' ἐπ' ἀριστερ' ἔχε στρατοῦ, ὄφρα τάχιστα
εἶδομεν, ἥ ἐ τῷ εὖχος ὀρέξομεν ἥ ἐ τις ἡμῖν.“

ὣς φάτο, Μηριόνης δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἀρηί
ἦρχ' ἵμεν, ὄφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατόν, ἦ μιν ἀνώγειν.

οἱ δ' ὥς Ἰδομενεῖα ἴδον φλόγι εἵκελον ἀλκήν, 330
αὐτὸν καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν,
κεκλόμενοι καθ' ὄμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν.
τῶν δ' ὁμὸν ἴστατο νεῖκος ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσιν.

ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχωσιν ἄελλαι
 ἤματι τῷ, ὅτε τε πλείστη κόνις ἀμφὶ κελεύθους, 335
 οἳ τ' ἄμυδις κονίης μεγάλην ἰστᾶσιν ὀμίχλην,
 ὥς ἄρα τῶν ὁμός' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
 ἀλλήλους καθ' ὅμιλον ἐναιρέμεν ὀξεί χαλκῷ.

ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγγείησιν
 μακροῆς, ἣς εἶχον ταμεισίχροας ὕσσε δ' ἄμερδεν 340
 αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἄπο λαμπομενάων
 θωρήκων τε νεοσμῆκτων σακέων τε φαινεῶν
 ἐρχομένων ἄμυδις. μάλα κεν θρασυκάρδιος εἴη,
 ὅς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον οὐδ' ἀκάρχοιτο.

[τὼ δ' ἀμφὶς φρονέοντε δύω Κρόνου υἱε κραταιῷ 345
 ἀνδράσιν ἠρώεσσιν ἐτεύχετον ἄλγεα λυγρά.

Ζεὺς μὲν ἄρα Τρώεσσι καὶ Ἑκτορι βούλετο νίκην,
 κυδαίνων Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδ' ὅ γε πάμπαν
 ἦθελε λαὸν ὀλέσθαι Ἀχαικὸν Ἰλιόθι πρό,
 ἀλλὰ Θέτιν κύδαινε καὶ υἷα καρτερόθυμον. 350

Ἀργείους δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνε μετελθὼν,
 λάθρη ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἁλός· ἦχθετο γάρ ῥα
 Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
 ἦ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος ἦδ' ἴα πάτερ,
 ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γέγονει καὶ πλείονα ἦδη, 355

τῷ ῥα καὶ ἀμφαδίην μὲν ἀλεξέμεναι ἄλειπεν,
 λάθρη δ' αἰὲν ἔγειρε κατὰ στρατόν, ἀνδρὶ ἑοικώς.
 τοὶ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πολέμοιο
 πείραρ ἐπαλλάξαντες ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν,
 ἄρρηκτόν τ' ἄλυτόν τε, τὸ πολλῶν γούνατ' ἔλυσεν.] 360

ἐνθα, μεσαιπόλιός περ ἑὼν, Δαναοῖσι κελεύσας
 Ἰδομενεὺς Τρώεσσι μετάλμενος ἐν φόβον ὥρσεν.
 πέφνε γὰρ Ὀθρυονῆα Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα,
 ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθειν,

ἦτε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην 365
 Κασσάνδρην ἀνάεδνον, ὑπέσχετο δὲ μέγα ἔργον,
 ἐκ Τροίης ἀέκοντας ἀπωσέμεν υἱας Ἀχαιῶν.
 τῷ δ' ὁ γέρων Πριάμος ὑπὸ τ' ἔσχετο καὶ κατένευσεν
 δωσέμεναι· ὁ δὲ μάρναθ' ὑποσχέσῃσι πιθήσας.
 Ἰδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ, 370
 καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τυχών· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
 χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
 δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο φώνησέν τε·
 „Ὅθρυνεῦ, περὶ δὴ σε βροτῶν αἰνίζοιμ' ἀπάντων,
 εἰ ἔτεδν δὴ πάντα τελευτήσεις, ὅσ' ὑπέσθης 375
 Λαρδανίδῃ Πριάμῳ· ὁ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ἦν.
 καὶ κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν,
 δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδαι θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
 Ἀργεὺς ἑξαγαγόντες, ὀπυιέμεν, εἴ κε σὺν ἅμμιν
 Ἴλιον ἐκπέρσῃς, ἐν ναιόμενον πτολίεθρον. 380
 ἀλλ' ἔπευ, ὄφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα ποντοπόροισιν
 ἀμφὶ γάμφῳ, ἐπεὶ οὐ τοι ἔδνωται κακοὶ εἶμεν.“
 ὧς εἰπὼν ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
 ἦρως Ἰδομενεὺς· τῷ δ' Ἀσῖος ἦλθεν ἀμύντωρ
 πεζὸς πρόσθ' ἱππῶν· τὼ δὲ πνεῖοντε κατ' ὤμων 385
 αἰὲν ἔχ' ἡνίοχος θεράπων· ὁ δὲ ἔειπε θυμῷ
 Ἰδομενῆα βαλεῖν· ὁ δὲ μιν φθάμενος βάλε δουρὶ
 λαϊμόν ὑπ' ἀνθερεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν.
 ἤριπε δ', ὥς ὅτε τις δρυὺς ἤριπεν ἢ ἀχερωὶς
 ἢ ἐ πίτυς βλωθρῇ, τὴν τ' οὐρεσι τέκτονες ἄνδρες 390
 ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νήιον εἶναι·
 ὧς ὁ πρόσθ' ἱππῶν καὶ δίφρου καίτο τανυσθεὶς,
 βεβρυχὼς κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης.
 ἐκ δὲ οἱ ἡνίοχος πλήγῃ φρένας, ἃς πάρος εἶχεν,
 οὐδ' ὅ γ' ἐτόλμησεν δηίων ὑπὸ χεῖρας ἀλύξας 395

ἄψ ἵππους στρέψαι. τὸν δ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
 δουρὶ μέσον περόνησε τυχών· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
 χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
 αὐτὰρ ὃ γ' ἀσθμαίνων ἐνεργέος ἔκπεσε δίφρου,
 ἵππους δ' Ἀντίλοχος μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
 ἐξέλασε Τρώων μετ' ἐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.

409

Δηίφοβος δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθεν Ἰδομενῆος,
 Ἀσίου ἀχνύμενος, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 ἄλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
 Ἰδομενεὺς· κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντος ἔϊση,
 τὴν ἄρ' ὃ γε ῥινοῖσι βοῶν καὶ νόροπι χαλκῷ
 δινωτὴν φορέεσκε, δῶα κανόνεσσ' ἀραρυῖαν·
 τῇ ὑπο πᾶς ἐάλη, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,
 καρφαλέον δέ οἱ ἀσπὶς ἐπιθρεξάντος ἄυσεν
 ἔγχεος· οὐδ' ἄλιόν ῥα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν,
 ἄλλ' ἔβαλ' Ἰππασίδην Ὑψήνορα ποιμένα λαῶν
 παρ' ὑπὸ πραιπιδῶν, εἵταρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν.
 Δηίφοβος δ' ἐκπαγλὸν ἐπεύξατο μακρὸν αὖσας·
 „οὐ μὰν αὐτ' ἄτιτος κεῖτ' Ἀσιος, ἀλλὰ ἔφημι
 εἰς Ἀιδὸς περ ἰόντα πυλάρταιο κρατεροῖο
 γηθήσειν κατὰ θυμόν, ἐπεὶ ρά οἱ ὥπασα πομπόν.“

405

410

415

ὧς ἔφατ', Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο,
 Ἀντίλοχ' δὲ μάλιστα δαΐφροσι θυμὸν ὄρινεν·
 ἄλλ' οὐδ' ἀχνύμενός περ ἐοῦ ἀμέλησεν ἐταῖρου,
 ἀλλὰ θεῶν περίβη καὶ οἱ σάκος ἀμφοκάλυψεν.
 [τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δῶα ἐρίηρες ἐταῖροι,
 Μηκιστεὺς Ἐχίοιο πάϊς καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
 νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα·]
 Ἰδομενεὺς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα, ἴετο δ' αἰεὶ
 ἥε τινα Τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι
 ἢ αὐτὸς δουπῆσαι ἀμύνων λοιγὸν Ἀχαιοῖς.

420

425

ἐνθ' Αἰσυήτας διωτοφρέας φίλον υἷόν,
 ἦρω' Ἀλκάθιον — γαμβρὸς δ' ἦν Ἀγχίσαιο,
 ποσειδυτήν δ' ὤπνιε θυγατρῶν Ἱποδάμειαν,
 430 τὴν περὶ κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 ἐν μεγάρῳ· πᾶσαν γὰρ ὀμηλικὴν ἐκέκαστο
 κάλλει καὶ ἔργοισιν ἰδὲ φρεσί· τούνεκα καὶ μιν
 γῆμεν ἀνὴρ ὠρίστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ· =
 τὸν τόθ' ὑπ' Ἰδομενῆϊ Ποσειδάων ἐδάμασσαν
 θέλξας ὅσσε φαιινά, πέδησε δὲ φαίδιμα γυῖα·
 35 οὔτε γὰρ ἐξοπίσω φυγέειν δύνατ' οὔτ' ἀλέασθαι,
 ἀλλ' ὥς τε στήλην ἢ δένδρεον ὑψηπέτηλον
 ἀτρέμας ἑσταότα στήθεος μέσον οὔτασε δουρὶ
 ἦρως Ἰδομενεύς, ῥῆξεν δέ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
 χάλκεον, ὃς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροὸς ἦρκει ὄλεθρον·
 440 δὴ τότε γ' αὖτον ἄυσεν ἐρεικόμενος περὶ δουρὶ.
 δοῦπησεν δὲ πεσών, δόρυ δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπῆγειν,
 ἣ ῥά οἱ ἀσπαίρουσα καὶ οὐρίαχον πελέμιζεν
 ἔγχεος· ἐνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
 Ἰδομενεύς δ' ἐκπαγλὸν ἐπεύξατο μακρὸν αὔσας·
 445 „Δηίφοβ', ἣ ἄρα δὴ τι εἰσκομεν ἄξιον εἶναι
 τρεῖς ἐνὸς ἀντὶ πεφάσθαι; ἐπεὶ σύ περ εὐχέαι οὕτως·
 δαιμόνι', ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίον ἴστασ' ἐμεῖο,
 ὄφρα ἴδῃ, οἷός Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ' ἱκάνω,
 ὃς πρῶτον Μίνωα τέκε Κρήτῃ ἐπίουρον·
 450 Μίνως δ' αὖ τέκεθ' υἷὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα,
 Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίχτε πολέσσ' ἀνδρεσιν ἀνακτα
 Κρήτῃ ἐν εὐρείῃ· νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν
 σοί τε κακὸν καὶ πατρὶ καὶ ἄλλοισι Τρώεσσιν.“
 ὥς φάτο, Δηίφοβος δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
 455 ἣ τίνα που Τρώων ἐταρίσσαιτο μεγαθύμων
 ἀψ ἀναχωρήσας, ἣ πειρήσαιο καὶ οἷος.

ὥδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσασατο κέρδιον εἶναι,
 βῆναι ἐπ' Αἰνεΐαν· τὸν δ' ὕστατον εὗρεν ὁμίλῳ
 ἑστῶτ'· αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δίῳ,
 οὐνεκ' ἄρ' ἐσθλὸν ἐόντα μετ' ἀνδράσιν οὐ τι τίσκεν.
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Αἰνεΐα Τρώων βουληφόρε, νῦν σε μάλα χρὴ
 γαμβρῷ ἀμυνέμεναι, εἴ περ τί σε κῆδος ἰκάνει
 ἄλλ' ἔπευ, Ἀλκαθίῳ ἐπαμύνομεν, ὅς σε πάρος γε
 γαμβρὸς ἐὼν ἔθρεψε δόμοις ἐνι τυτθὸν ἐόντα·
 τὸν δέ τοι Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἐξενάριξεν.“

ὥς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄριεν,
 βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
 ἄλλ' οὐκ Ἰδομενῆα φόβος λάβε τηλύγετον ὥς,
 ἄλλ' ἔμεν', ὥς ὅτε τις σὺς οὖρεσιν ἀλκί πεποινθῶς,
 ὅς τε μένει κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
 χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὑπερθεῖν·
 ὀφθαλμῷ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον· αὐτὰρ ὀδόντας
 θήγει, ἀλέξασθαι μεμαῶς κύνας ἦδὲ καὶ ἄνδρας·
 ὥς μένεν Ἰδομενεὺς δουρικλυτός, οὐδ' ὑπεχώρειν,
 Αἰνεΐαν ἐπιόντα βοηθόον· αὖε δ' ἐταίρους,
 Ἀσκάλαφόν τ' ἐσορῶν Ἀφαρῆά τε Δηίπυρόν τε
 Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρας αὐτῆς·
 τοὺς ὃ γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „θεῦτε, φίλοι, καὶ μ' οἴῳ ἀμύνετε· δεΐδια δ' αἰνῶς
 Αἰνεΐαν ἐπιόντα πόδας ταχύν, ὅς μοι ἔπεισιν,
 ὅς μάλα καρτερός ἐστι μάχῃ ἐνὶ φῶτας ἐναίρειν·
 καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, ὃ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 εἰ γὰρ ὁμηλική γε γενοίμεθα τῷδ' ἐπὶ θυμῷ·
 αἰψά κεν ἡὲ φέροιτο μέγα κράτος ἡὲ φεροίμην.“

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες
 πλησίοι ἕστησαν, σάκε' ὥμοισι κλίναντες.

Αἰνείας δ' ἐτέρωθεν ἐκέλετο οἷς ἐτάροισιν,
 Διήφοβόν τε Πάριν τ' ἐσορῶν καὶ Ἀγήνορα δῖον, 490
 οἳ οἱ ἅμ' ἡγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἄλοὶ ἔπονθ', ὥς εἰ τε μετὰ κτείλον ἔσπετο μῆλα
 πιόμεν' ἐκ βοτάνης· γάνυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμὴν·
 ὃς Αἰνεία θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγῆθαι,
 ὥς ἴδε λαῶν ἔθνος ἐπισπόμενον ἑοῖ αὐτῷ. 495

οἱ δ' ἅμφ' Ἀλκαθόφῳ αὐτοσχεδὸν ὥρμηθησαν
 μακροῖσι ξυστοῖσι· περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
 σμερδαλέον κονάβιζε τιτυσκομένων καθ' ὅμιλον
 ἀλλήλων. δύο δ' ἄνδρες ἀρήιοι ἔσوخον ἄλλων,
 Αἰνείας τε καὶ Ἴδομενεύς, ἀτάλαντοι Ἄρηι, 500
 ἔεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλεί χαλκῷ.

Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν Ἴδομενῆος·
 ἄλλ' ὁ μὲν ἅντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος,
 αἰχμὴ δ' Αἰνείαιο κραδαιομένη κατὰ γαίης
 ὤχετ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν· 505

Ἴδομενεύς δ' ἄρα Οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσσην,
 ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
 ἦφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοσσιῶ,
 Ἴδομενεύς δ' ἐκ μὲν νέκνος δολιχόσκιον ἔγχος
 ἐσπάσας, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ 510
 ὥμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.

οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὀρμηθέντι
 οὔτ' ἄρ' ἐπαῖξαι μεθ' ἐὸν βέλος οὔτ' ἀλέασθαι·
 τῷ ῥα καὶ ἐν σταδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ.
 τρέσσαι δ' οὐκέτι ῥίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο. 515

τοῦ δὲ βάδην ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
 Διήφοβος· δὴ γάρ οἱ ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεὶ.
 ἄλλ' ὅ γε καὶ τόθ' ἅμαρτεν, ὁ δ' Ἀσκάλαφον βάλε δουρὶ,
 υἱὸν ἐνυαλίοιο· δι' ὧμου δ' ὄβριμον εγχος

ἔσχεν, ὃ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοσάῳ. 520

οὐδ' ἄρα πῶ τι πέπυστο βριήπυος ὄβριμος Ἄρης
νῖος εἴοι πεσόντος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' ἄκρω Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσεόισι νέφεσσι
ἦστο, Διὸς βουλῇσιν ἐελμένος ἐνθα περ ἄλλοι
ἄθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐεργόμενοι πολέμοιο· 525

οἱ δ' ἄμφ' Ἀσκαλάφῳ αὐτοσχεδὸν ὠρμήθησαν.
Δηίφοβος μὲν ἅπ' Ἀσκαλάφου πῆλῃκα φαεινὴν
ἦρπασε, Μηριόνης δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηι
δουρὶ βραχίονα τύψεν ἐπάλμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
αὐλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ βρόμβησε πεσοῦσα. 530

Μηριόνης δ' ἐξαῦτις ἐπάλμενος, αἰγυπιὸς ὥς,
ἐξέρυσσε προμνοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔγχος,
ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο. τὸν δὲ Πολίτης
αὐτοκασίγνητος, περὶ μέσσω χεῖρε τιτήνας,
ἐξηγγεν πολέμοιο δυσηχέος, ὄφρ' ἴκεδ' ἵππους 535

ὠκέας, οἳ οἱ ὀπισθε μάχης ἦδὲ πτολέμοιο
ἔστασαν ἡνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
οἱ τὸν γε προτὶ ἄστν φέρον βαρέα στενάχοντα,
τειρόμενον· κατὰ δ' αἶμα νεουτάτου ἔρρεε χειρός.

οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοῇ δ' ἄσβεστος ὀρώρειν. 540

Αἰνείας δ' Ἀφαρῆα Καλητορίδην ἐπορούσας
λαμὼν τύψ', ἐπὶ οἷ τετραμμένον, ὀξεί δουρί·
ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἀσπίς ἐάφθη
καὶ κόρυς, ἀμφὶ δέ οἱ θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα μεταστρεφθέντα δοκεύσας 545

οὔτασ' ἐπαῖξας, ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,
ἦ τ' ἀνὰ νῶτα θέουσα διαμπερὲς αὐχέν' ἰκάνει·
τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν, ὃ δ' ὕπιος ἐν κονίῃσιν
κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας.
Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε καὶ αἶνυτο τεύχε' ἅπ' ὤμων 550

παπταίνων· Τρῶες δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος
οὔταζον σάκος εὐρὺ παναίολον, οὐδὲ δύναντο
εἴσω ἐπιγράψαι τέρενα χροά νηλεῖ χαλκῷ

Ἀντιλόχου· πέρι γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Νέστορος υἱὸν ἔρυτο καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσιν.

555

οὐ μὲν γάρ ποτ' ἄνευ δηίων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς
στωφᾷτ'· οὐδέ οἱ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
σειόμενον ἐλέλικτο. τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ἦσιν
ἣ τευ ἀκοντίσσαι ἦδ' σχεδὸν ὀρμηθῆναι.

ἀλλ' οὐ λῆθ' Ἀδάμαντα τιτυσκόμενος καθ' ὅμιλον 560

Ἀσιαῖδην, ὃ οἱ οὔτα μέσον σάκος δῶξέ χαλκῷ

ἐγγύθεν ὀρμηθεῖς· ἀμενήνωσεν δέ οἱ αἰχμὴν
κυανοχαῖτα Ποσειδάων, βιότοιο μεγήρας.

καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μεῖν' ὥς τε σκῶλος πυρρίκαυστος,

ἐν σάκει Ἀντιλόχου, τὸ δ' ἥμισυ κεῖτ' ἐπὶ γαίης·

565

ἅψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων·

Μηριόνης δ' ἀπλέοντα μετασπόμενος βάλε δουρὶ

αἰδοίων τε μεσηγὺ καὶ ὀμφαλοῦ, ἔνθα μάλιστα

γίγνεται Ἀρης ἀλεγεινὸς διζυροῖσι βροτοῖσιν.

ἔνθα οἱ ἔγχος ἔπηξεν· ὃ δ' ἐσπόμενος περὶ δουρὶ

570

ἥσπαιρ', ὥς ὅτε βοῦς, τὸν τ' οὔρεσι βουκόλοι ἄνδρες

ἱλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίῃ δῆσαντες ἄγουσιν·

ὥς ὁ τυπεὺς ἥσπαιρε μίνυνθά περ, οὐ τι μάλα δῆν,

ὄφρα οἱ ἐκ χροὸς ἔγχος ἀνεσπάσας· ἐγγύθεν ἐλθὼν

ἦρως Μηριόνης· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.

575

Δηίπυρον δ' Ἐλενος ξίφεϊ σχεδὸν ἤλασε κόρσιν

Θρηκίῳ μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν.

ἣ μὲν ἀποπلاغθεῖσα χαμαὶ πέσε, καὶ τις Ἀχαιῶν

μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσεν·

τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυπεν.

580

Ἀτρεΐδην δ' ἄχος εἶλε, βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,

βῆ δ' ἐπαπειλήσας Ἑλένω ἦρωι ἄνακτι
ὀξύ δόρυ κραδᾶων· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἄνελεκεν.

τῷ δ' ἄρ' ὁμαρτήδην ὁ μὲν ἔγχει δξυόεντι
ἵετ' ἀκοντίσσαι, ὁ δ' ἀπὸ νευρῆφιν διιστῷ· 595

Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στῆθος βάλεν ἰῶ
θώρηκος γύαλον, ἀπὸ δ' ἔπτατο πικρὸς διιστός.
ὣς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ' ἄλωι·
θρῶσκαωσιν κύαμοι μελανόχροες ἦ ἐρέβινθοι
πνοιῇ ὑπο λιγυρῇ καὶ λικητηῆρος ἐρωῇ, 599

ὥς ἀπὸ θώρηκος Μενελάου κυδαλίμοιο
πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς ἐκὰς ἔπτατο πικρὸς διιστός.
Ἄτρεΐδης δ' ἄρα χεῖρα, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
τὴν βάλεν, ἣ ῥ' ἔχε τόξον εὐξοον· ἐν δ' ἄρα τόξῳ
ἀντικρὺς διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος. 605

ἂψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλκείων,
χεῖρα παρακρεμάσας· τὸ δ' ἐφέλκετο μέιλινον ἔγχος
καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἔρυσεν μεγάλθυμος Ἀγῆνωρ,
αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν εὐστρόφῳ οἶδς Ἀῶτῳ,
σφενδόνῃ, ἣν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν. 609

Πείσανδρος δ' ἰθὺς Μενελάου κυδαλίμοιο
ἦιε· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλοσδε,
σοί, Μενέλαε, δαμῆναι ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ἄτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παρὰ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος, 605

Πείσανδρος δὲ σάκος Μενελάου κυδαλίμοιο
οὔτασεν, οὐδὲ διαπρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
ἔσχεθε γὰρ σάκος εὐρύ, κατεκλάσθη δ' ἐνὶ καυλῷ
ἔγχος· ὁ δὲ φρεσὶν ἦσι χάρη καὶ ἐέλλετο νίκην.

Ἄτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον 610
ἄλτ' ἐπὶ Πείσανδρῳ· ὁ δ' ὑπ' ἀσπίδος εἴλετο καλὴν
ἔστιν ἑὺχαλκον, ἐλαίνῳ ἀμφὶ πελέκει

- μακροῦ ἐνξέστω· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.
 ἦ τοι ὁ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἱπποδασείης
 ἄκρον ὑπὸ λόφον αὐτόν, ὁ δὲ προσιόντα μέτωπον 615
 ῥινὸς ὑπερ πυμάτης· λάκε δ' ὀστέα, τὼ δέ οἱ ὅσσε
 παρ ποσὶν αἱματόεντα χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν,
 ἰδνῶθη δὲ πεσών. ὁ δὲ λὰξ ἐν στήθεσι βαίνων
 τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΐδα·
 „λείψετε θην οὕτω γε νέας Δαναῶν ταχυπώλων, 620
 Τρῶες ὑπερφίαλοι, δεινῆς ἀκόρητοι αὐτῆς,
 ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ αἵσχεος οὐκ ἐπιδευεῖς,
 ἦν ἐμὲ λωβήσασθε, κακαὶ κύνες, οὐδέ τι θυμῷ
 Ζηνὸς ἐριβρεμέτω χαλεπὴν ἐδείσατε μῆνιν
 ξεινίου, ὅς τέ ποτ' ὕμμι διαφθέρσει πόλιν αἰπὴν· 625
 οἱ μὲν κουριδίην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ
 μάψ οἴχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῇ·
 νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισιν
 πῦρ ὀλοὸν βαλέειν, κτεῖναι δ' ἥρωας Ἀχαιοῦς.
 ἀλλὰ ποθὶ στήσεσθε, καὶ ἐσσύμενοί περ, Ἄρηος. 630
 Ζεῦ πάτερ, ἦ τέ σέ φασι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων
 ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν, σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται·
 οἶον δὴ ἀνδρεσσι χαρίζεαι ὕβριστῆσιν,
 Τρῳαῖν, τῶν μένος σῖεν ἀτάσθαλον, οὐδὲ δύνανται
 φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοίου πολέμοιο. 635
 πάντων μὲν κόρος ἐστί, καὶ ὕπνου καὶ φιλόττος
 μολπῆς τε γκυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,
 τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι
 ἢ πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν.“
 ὧς εἰπὼν τὰ μὲν ἔντε' ἀπὸ χροὸς αἱματόεντα 640
 συλήσας ἐτάροισι δίδου Μενέλαος ἀμύμον,
 αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαυτὶς ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
 ἔνθα οἱ υἱὸς ἐπᾶλτο Πυλαιμένος βασιλῆος

Ἄρπαλίων, ὃ ῥα πατρὶ φίλῳ ἔπετο πολεμίζων
 ἐς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν· 645
 ὅς ῥα τότε Ἀτρεΐδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ
 ἐγγύθεν, οὐδὲ διαπρὸς δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι,
 ἅψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἔχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
 πάντοσε παπταίνων, μή τις χρὸα χαλκῷ ἐπαύρη.
 Μηριόνης δ' ἀπιόντος ἴει χαλκῆρε' οἰστόν 650
 καὶ ῥ' ἔβαλε γλουτὸν κάτα δεξιόν· αὐτὰρ οἰστός
 ἀντικρὺς κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἐξεπέρησεν.
 ἐξόμενος δὲ κατ' αὐθι, φίλων ἐν χερσὶν ἐταίρων
 θυμὸν ἀποπνείων, ὥς τε σκόληξ ἐπὶ γαίῃ
 κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν. 655

τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
 ἐς δίφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον ἱρὴν
 ἀχνύμενοι· μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε δάκρυα λείβων,
 ποινὴ δ' οὐ τις παιδὸς ἐγίγνετο τεθνηῶτος.

τοῦ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη· 660
 ξεῖνος γάρ οἱ ἔην πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσιν·
 τοῦ ὃ γε χωόμενος προΐει χαλκῆρε' οἰστόν.
 ἦν δέ τις Εὐχύνῳ Πολυΐδου μάντιος υἱὸς
 ἀφνειός τ' ἀγαθός τε, Κορινθόθι οἰκία ναίων,
 ὅς ῥ' ἐν εἰδῶς κῆρ' ὀλοὴν ἐπὶ νηὸς ἔβαινε. 665

πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρον ἀγαθὸς Πολυΐδας
 νοῦσφ' ὑπ' ἀργαλέῃ φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν
 ἦ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι·
 τῷ ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέην θωὴν ἀλέεινεν Ἀχαιῶν
 νοῦσόν τε στυγερὴν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ. 670
 τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
 ὤχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἴλεν.

ὥς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
 Ἐκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυστο διίφιλος, οὐδὲ τι ᾔδη,

ὅττι ῥά οἱ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ δηϊόωντο
 λαοὶ ὑπ' Ἀργείων· τάχα δ' ἂν καὶ κῦδος Ἀχαιῶν
 ἐπλετο· τοῖος γὰρ γαῖήοχος, ἐννοσίγαιος
 ὥτρυν' Ἀργείους, πρὸς δὲ σθένει αὐτὸς ἄμυνεν
 ἄλλ' ἔχεν, ἧ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐσάλτο
 ῥηξάμενος Δαναῶν πυκινὰς στίχας ἀσπιστάων,
 ἐνθ' ἔσαν Αἴαντός τε νέες καὶ Πρωτεσιλάου
 θῖν' ἔφ' ἄλὸς πολιῆς εἰρυμέναι, αὐτὰρ ὕπερθεν
 τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον, ἐνθα μάλιστα
 ἔαχευ' ἰσχυρὸν γίγνοντο μάχῃ αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι.
 ἐνθα δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἐλκεχίτωνες,
 Λοκροὶ καὶ Φθῖοι καὶ φαιδιμόεντες Ἐπειοὶ
 σπουδῇ ἐπαῖσσοντα νεῶν ἔχον, οὐδὲ δύναντο
 ὥσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ εἵκελον Ἑκτορα δῖον·
 οἱ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
 ἦρχ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς, οἱ δ' ἄμ' ἔποντο
 Φεΐδας τε Στιχίος τε Βίας τ' εὖς· αὐτὰρ Ἐπειῶν
 Φυλείδης τε Μέγης Ἀμφίων τε Δρακίος τε,
 πρὸ Φθίων δὲ Μέδων τε μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης.
 ἦ τοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Ὀιλήος θείοιο
 ἔσκε, Μέδων Αἴαντος ἀδελφεός, αὐτὰρ ἔναιεν
 ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἀπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς,
 γνωτὸν μητρυνῆς Ἐριώπιδος, ἦν ἔχ' Ὀιλεύς·
 αὐτὰρ ὁ Ἰφίκλοιο παῖς τοῦ Φυλακίδαο·
 οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες,
 ναῦφιν ἀμυνόμενοι μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο.
 Αἴας δ' οὐκέτι πάμπαν, Ὀιλήος ταχὺς υἱός,
 ἵστατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίου, οὐδ' ἡβραῖον,
 ἀλλ' ὥς τ' ἐν νειῷ βόε οἴνοπε πηκτὸν ἄροτρον
 ἴσον θυμὸν ἔχοντε τιταίνετον· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
 προμνηοῖσιν κεράεσσι πολὺς ἀνακηκίει ἰδρώς·

τὸ μὲν τε ζυγὸν οἶον εὖξοον ἀμφὶς ἔεργει
 ἱεμένω κατὰ ὠλκα, ταμείν ἐπὶ τέλος ἀρούρης
 ὥς τὸ παρβεβαῶτε μάλ' ἔστασαν ἀλλήλοιν.
 ἀλλ' ἦ τοι Τελαμωνιάδῃ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ
 λαοὶ ἔπονθ' ἔταροι, οἳ οἱ σάκος ἐξεδέχοντο, 710
 ὀππότε μιν κάματός τε καὶ ἰδρὼς γούναθ' ἴκοιτο·
 οὐδ' ἄρ' Ὀυλιάδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἔποντο·
 οὐ γάρ σφι σταδίῃ ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ.
 οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἵπποδασείας,
 οὐδ' ἔχον ἀσπίδας εὐκύνλους καὶ μέλινα δοῦρα, 815
 ἀλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ ἐυστροφῶ οἶος ἄωτῳ
 Ἴλιον εἰς ἅμ' ἔποντο πεποιθότες, οἷσιν ἔπειτα
 ταρφέα βάλλοντες Τρώων ῥήγνυντο φάλαγγας.
 δῆ ῥα τόθ' οἳ μὲν πρόσθε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν
 μάρναντο Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ, 720
 οἳ δ' ὀπιθεν βάλλοντες ἐλάνθανον· οὐδέ τι χάρις
 Τρῶες μιμνήσκοντο· συνεκλόνεον γὰρ οἱστοί.
 ἔνθα κε λευγαλέως νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 Τρῶες ἐχώρησαν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
 εἰ μὴ Πουλυδάμας θρασὺν Ἑκτορα εἶπε παραστάς· 725
 „Ἑκτορ, ἀμήχανός ἐσσι παραρρητοῖσι πιθέσθαι.
 οὐνεκά τοι πέρι δῶκε θεὸς πολεμῆϊα ἔργα,
 τούνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις περιδόμεναι ἄλλων.
 ἀλλ' οὐ πως ἅμα πάντα δυνήσσαι αὐτὸς ἐλέσθαι·
 ἄλλω μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμῆϊα ἔργα, 730
 [ἄλλω δ' ὄρχηστύν, ἑτέρω κίθαριν καὶ αἰοιδήν·]
 ἄλλω δ' ἐν στήθεσσι τιθεῖ νόον εὐρύοπα Ζεὺς
 ἐσθλόν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἑπαυρίσκοντ' ἄνθρωποι,
 καὶ τε πολέας ἐσάωσε, μάλιστα δὲ καὐτὸς ἀνέγνω.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἔρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα. 735
 πάντῃ γάρ σε περὶ στέφανος πολέμοιο δέδραγ'

Τρώες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν,
οἱ μὲν ἀφροσῶσιν σὺν τεύχεσιν, οἱ δὲ μάχονται
παυρότεροι πλεόνεσσι, κεδασθέντες κατὰ νῆας.
ἄλλ' ἀναχασσάμενος κἀλὴ ἐνθάδε πάντας ἀρίστους. 740
ἐνθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσάμεθα βουλήν,
ἣ κεν ἐνὶ νήεσσι πολυκλήισι πέσωμεν,
αἳ κ' ἐθέλῃσι θεὸς δόμεναι κράτος, ἣ κεν ἔπειτα
παρ νηῶν ἔλθωμεν ἀπήμονες. ἣ γὰρ ἐγὼ γε
δεῖδω, μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσωνται Ἀχαιοὶ 745
χρεῖος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἄτος πολέμοιο
μῖμνει, ὃν οὐκέτι πάγχυ μάχης σχήσεσθαι δῖω.“

ὥς φάτο Πουλυδάμας, ἅδε δ' Ἔκτορι μῦθος ἀπήμων,
[αὐτίκα δ' ἐξ ὁρέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμάζε,]
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 750
„Πουλυδάμα, σὺ μὲν αὐτοῦ ἐρύκακε πάντας ἀρίστους,
αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι καὶ ἀντιῶω πολέμοιο·
αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὐτῖς, ἐπὴν ἐν τοῖς ἐπιτεῖλω.“

ἣ ῥα καὶ ὠρμήθη ὄρεϊ νιφόεντι ἑοικώς,
κεκληγώς, διὰ δὲ Τρώων πέτετ' ἠδ' ἐπικούρων. 755
οἱ δ' ἐς Πανθοῖδην ἀγαπήνορα Πουλυδάμαντα
πάντες ἐπεσσεύοντ', ἐπεὶ Ἔκτορος ἔκλυον αὐδήν.
αὐτὰρ ὁ Δηϊφοβὸν τε βίην θ' Ἑλένοιο ἄνακτος
Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα καὶ Ἀσιον Ὑρτάκου υἱὸν
φοῖτα ἀνὰ προμάχους διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι. 760
τοὺς δ' εὖρ' οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας οὐδ' ἀνολέθρους,
ἄλλ' οἱ μὲν δὴ νηυσὶν ἐπὶ πρυμνήσιν Ἀχαιῶν
χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες,
οἱ δ' ἐν τείχει ἔσαν βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
τὸν δὲ τάχ' εὖρε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δακρυοέσεως 765
δῖον Ἀλέξανδρον, Ἑλένης πόσιν ἠγκόμοιο,
θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.

ἄγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·
 „Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανὲς ἡεροπευτά,
 ποῦ τοι Δηίφοβός τε βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος 770
 Ἀσιάδης τ' Ἀδάμας ἦδ' Ἄσιος Ὑρτάκου υἱός ;
 ποῦ δέ τοι Ὀθρυονεύς ; νῦν ὄλετο πᾶσα κατ' ἄκρης
 Ἴλιος αἰπεινή, νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 „Ἔκτορ, ἐπεὶ τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάσθαι,
 ἄλλοτε δὴ ποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο 775
 μέλλω, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ πάμπαν ἀνάγκιδα γείνατο μήτηρ·
 ἔξ οὔ γὰρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἡγείρας ἐταίρων,
 ἐκ τοῦ δ' ἐνθάδ' ἐόντες ὁμιλέομεν Δαναοῖσιν
 νωλεμέως· ἔταροι δὲ κατέκταθεν, οὓς σὺ μεταλλάξ· 780
 οἷω Δηίφοβός τε βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος
 οἷχεσθον, μακροῖσι τετυμμένω ἐγχείησιν
 ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα, φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.
 νῦν δ' ἄρχ', ὅππῃ σε κραδίη θυμὸς τε κελεύει·
 ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἐψόμεθ', οὐδέ τί φημι 785
 ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμὶς γε πάρεστιν·
 παρὸς δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἐσσύμενον πολεμίζειν.“

ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως.
 βᾶν δ' ἔμην, ἔνθα μάλιστα μάχῃ καὶ φύλοπις ἦεν,
 ἀμφὶ τε Κεβριόνην καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα, 790
 Φάλην Ὀρθαῖόν τε καὶ ἀντίθεον Πολυμήτην
 Πάλμυν τ' Ἀσκανίον τε Μόρυν θ' υἱ' Ἴπποτίωνος,
 οἳ ῥ' ἔξ Ἀσκανίης ἐριβόλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ
 ἡοὶ τῇ προτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺς ὥρσε μάχεσθαι.
 οἳ δ' ἴσαν ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλη, 795
 ἢ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἰσι πέδονδε,
 θεσπεσίῳ δ' ὁμάδῳ ἀλλ' μίσγεται, ἐν δέ τε πολλὰ
 κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

κυρτὰ φαληριόωντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
 ὥς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι, 800
 χαλκῷ μαρμαίροντες ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἔποντο.
 Ἐκτὼρ δ' ἡγεῖτο βροτολογιῶ Ἴσος Ἄρηι,
 Πριαμίδης· πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν,
 ῥινοῖσιν πυκινὴν, πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
 ἅμφι δέ οἱ κροτάφοισι φαιρινὴ σείετο πῆληξ. 805
 πάντῃ δ' ἅμφι φάλαγγας ἐπειρᾷτο προποδίζων,
 εἴ πῶς οἱ εἵξιαν ὑπασπίδια προβιβάντι·
 ἀλλ' οὐ σύγχει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
 Αἴας δὲ πρῶτος προκαλέσσατο, μακρὰ βιβάσθων·
 „δαιμόνιε, σχεδὸν ἐλθέ· τί ἦ δειδίσσεται αὐτως 810
 Ἀργείους; οὐ τοί τι μάχης ἀδαήμενός εἰμην,
 ἀλλὰ Διὸς μᾶστιγι κακῇ ἐδάμημεν Ἀχαιοί.
 ἦ θὴν πού τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάξειν
 νῆας· ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.
 ἦ κε πολὺν φθαίῃ ἐν ναιομένη πόλιν ὑμῇ 815
 χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἀλοῦσά τε περδομένη τε.
 σοὶ δ' αὐτῷ φημι σχεδὸν ἔμμεναι, ὁππότε φεύγων
 ἀρήσῃ Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
 θάσσοντας ἱρήκων ἔμεναι καλλίτριχας ἵππους,
 οἳ σε πόλινδ' οἴσουσι κονίοντες πεδίοιο.“ 820
 ὥς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
 αἰετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ' ἵαχε λαὸς Ἀχαιῶν
 θάρσυνος οἰωνῷ. ὁ δ' ἀμείβετο φαιδιμος Ἐκτὼρ·
 „Αἴαν ἀμαρτοεπές, βουγαίε, ποῖον ἔειπες.
 εἰ γὰρ ἐγὼν οὕτω γε Διὸς πάις αἰγιόχοιο 825
 εἶην ἥματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,
 τιοίμην δ', ὥς τίει· Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
 ὥς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν
 πᾶσι μάλ'· ἐν δὲ σὺν τοῖσι πεφῆσαι, αἵ κε ταλάσσης

μεῖναι ἔμδον δόρου μακρόν, ὃ τοι χροά λειριόεντα 830
 δάψει· ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύνας ἦδ' οἰωνοὺς
 δημῶ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 ὣς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 ἠχῇ θεσπεσίῃ, ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὀπισθεν.
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐπίαχον, οὐδὲ λάθοντο 835
 ἀλκῆς, ἀλλ' ἔμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους.
 ἠχῇ δ' ἀμφοτέρων ἔκετ' αἰθέρα καὶ Διὸς αὐγὰς.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ε.

Διὸς ἀπάτη.

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἱαχὴ πίνοντά περ ἔμης,
 ἀλλ' Ἀσκληπιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 φράζεο, δῖε Μαχῶν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
 μείζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοή θαλερῶν αἰζηῶν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἶθοπα οἶνον, 5
 εἰς ὃ κε θερμὰ λοετρὰ εὐπλόκαμος Ἑκαμήδη
 θερμήνῃ καὶ λούσῃ ἅπο βρότον αἱματόεντα·
 αὐτὰρ ἐγὼν ἔλθὼν τάχα εἴσομαι ἐς περὶωπὴν.
 ὣς εἰπὼν σάκος εἴλε τετυγμένον υἱὸς ἑοῖο,
 κείμενον ἐν κλισίῃ, Θρασυμήδεος ἵπποδάμοιο, 10
 χαλκῷ παμφαῖνον· ὃ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἑοῖο·
 εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξείῃ χαλκῷ.
 στή δ' ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ' εἴσιδεν ἔργον ἀεικές,
 τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπισθεν,
 Τρῶας ὑπερθύμους· ἐρέριπτο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν. 15
 ὥς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος μέγα κύματι κωφῷ,
 ῥυσσόμενον λιγέων ἀνέμων λαυπηρὰ κέλευθα,

αὐτῶς, οὐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται οὐδ' ἐτέρωσσε
 πρὶν τινα κεκριμένον καταβήμεναι ἐκ Διὸς οὔρον,
 ὥς ὁ γέρων ὤρμαινε δαΐζόμενος κατὰ θυμὸν 20
 διχθαδί', ἥ μεθ' ὄμιλον ἴοι Δαναῶν ταχυπόλων
 ἦε μετ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν.
 ὦδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 βῆναι ἐπ' Ἀτρεΐδην. οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον
 μαρνάμενοι, λάκε δέ σφι περὶ χροῖ χαλκὸς ἀταιρῆς 25
 νυσομένων ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύουσιν.

Νέστορι δὲ ξύμβληντο διοτρεφέες βασιλῆες
 παρ νηῶν ἀνιόντες, ὅσοι βεβλήατο χαλκῷ,
 Τυδείδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων.
 πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε μάχης εἰρύατο νῆες 30
 θιν' ἔφ' ἄλδος πολιῆς· τὰς γὰρ πρώτας πεδίονδε
 εἵρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ πρυμνῆσιν ἔδειμαν.
 οὐδὲ γὰρ οὐδ' εὐρύς περ ἐὼν ἐδυνήσατο πάσας
 αἰγιαλὸς νῆας χαδέειν, στείνοντο δὲ λαοί·
 τῷ ῥα προκρόσσας ἔρυσαν, καὶ πλησαν ἀπάσης 35
 ἡμόνος στόμα μακρόν, ὅσον συνεέργαθον ἄκραι.
 τῷ ῥ' οἳ γ' ὀψείοντες αὐτῆς καὶ πολέμοιο,
 ἔγχει ἐρειδόμενοι κίον ἀθρόοι· ἄχυντο δέ σφι
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι· ὁ δὲ ξύμβλητο γεραῖος
 [Νέστωρ, πτῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι νῆαρχων.] 40
 τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 „ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 τίπτε λιπὼν πόλεμον φθισήνορα δεῦρ' ἀφικάνεις;
 δεῖδω, μὴ δὴ μοι τελέσῃ ἔπος ὄβριμος Ἑκτωρ,
 ὥς ποτ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσι ἀγορεύων, 45
 μὴ πρὶν παρ νηῶν προτὶ Ἴλιον ἀπονέεσθαι,
 πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτεῖναι δὲ καὶ αὐτούς.
 κείνος τῶς ἀγόρευε· τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται.

ὦ πόποι, ἦ ῥα καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοὶ
ἐν θυμῷ βάλλονται ἑμοὶ χόλον, ὥς περ Ἀχιλλεύς,
οὐδ' ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσιν.“ 50

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γεργήνιος ἱππότης Νέστορ·
„ἦ δὴ ταῦτά γ' ἐτοῖμα τετεύχεται, οὐδέ κεν ἄλλως
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς παρατεκτίναιτο.
τείχος μὲν γὰρ δὴ κατερήριπεν, ᾧ ἐπέπιθμεν 55

ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἴλαρ ἔσεσθαι·
οἱ δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῇσι μάχην ἀλίσστον ἔχουσιν
νωλεμές· οὐδ' ἂν ἔτι γνοίης, μάλα περ σκοπιάζων,
ὅπποτέρωθεν Ἀχαιοὶ ὀρινόμενοι κλονέονται·
ὥς ἐπιμῖξ κτείνονται, αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἵκει. 60

ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
εἴ τι νόος ῥέξει· πόλεμον δ' οὐκ ἄμμε κελεύω
δύμεναι· οὐ γάρ πως βεβλημένον ἔστι μάχεσθαι.“
τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
„Νέστορ, ἐπεὶ δὴ νηυσὶν ἐπὶ πρυμνῇσι μάχονται, 65

τείχος δ' οὐκ ἔχραισμε τετυγμένον οὐδέ τι τάφρος,
οἷς ἐπὶ πόλλ' ἔπαθον Δαναοί, ἔλποντο δὲ θυμῷ
ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἴλαρ ἔσεσθαι,
οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεί φίλον εἶναι,
[νωνύμους ἀπολέσθαι ἅπ' Ἀργεὸς ἐνθάδ' Ἀχαιούς.] 70

ἥδεα μὲν γάρ, ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν,
οἶδα δὲ νῦν, ὅτι τοὺς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσιν
κυδάνει, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησεν.
ἄλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες.

νῆες ὅσαι πρῶται εἰρύεται ἄγχι θαλάσσης, 75
ἔλκωμεν, πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἄλλα δῖαν,
ὑψὶ δ' ἐπ' εὐνῶν ὀρμίσσομεν, εἰς ὃ κεν ἔλθῃ
νῦξ ἄβρογτη, ἣν καὶ τῇ ἀπόσχονται πολέμοιο
Τρῶες· ἔπειτα δέ κεν ἐρυσσάμεθα νῆας ἀπάσας.

οὐ γάρ τις νέμεσις φυγέειν κακόν, οὐδ' ἀνὰ νύκτα. 80
βέλτερον, ὃς φεύγων προφύγῃ κακὸν ἢ ἐὼν ἀλώῃ.“

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
„Ἀτρεΐδῃ, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.

οὐλόμεν', αἶθ' ὥφελ' ἀεικέλιον στρατοῦ ἄλλου
σημαίνειν, μηδ' ἄμμιν ἀνασσεύμεν, οἷσιν ἄρα Ζεὺς 35

ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας τολυπεύειν
ἀργαλέους πολέμους, ὅφρα φθιόμεσθα ἕκαστος.

ὔτω δὴ μέμονας Τρώων πόλιν εὐρυάγυιαν

καλλείψειν, ἣς εἶνεκ' οἰζύομεν κακὰ πολλὰ ;

οἴσ' ἄγε, μή τίς τ' ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ 90

μῦθον, ὃν οὐ κεν ἀνὴρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο,

ὃς τις ἐπίσταιτο ἦσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν

σκηπτοῦχος τ' εἴη καὶ οἱ πευθοῖατο λαοὶ

τοσσοῖδ', ὅσσοισιν σὺ μετ' Ἀργείοισιν ἀνάσσεις·

[νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες] 95

ὃς κέλει πολέμοιο συνεσταότος καὶ αὐτῆς

νῆας εὐστέλμους ἅλαδ' ἐλκόμεν, ὅφρ' ἔτι μάλλον

Τρῶσιν μὲν εὐκτὰ γένηται ἐπικρατέουσιν περ ἔμπης,

ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιρρέπῃ. οὐ γὰρ Ἀχαιοὶ

σχήσουσιν πόλεμον νηῶν ἅλαδ' ἐλκομενάων, 100

ἀλλ' ἀποπαπτανέουσιν, ἐρωήσουσι δὲ χάρις.

ἔνθα κε σὴ βουλὴ δηλήσεται, ὄρχαμε λαῶν.“

τὸν δ' ἡμεῖβ' ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

„ὦ Ὀδυσσεῦ, μάλα πῶς με καθίκεο θυμὸν ἐνὶ πτῇ

ἀργαλή· ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν ἀέκοντας ἄνωγα 105

νῆας εὐστέλμους ἅλαδ' ἐλκόμεν νῆας Ἀχαιῶν.

νῦν δ' εἴη, ὃς τῆσδ' ἄγε ἀμείνονα μῆτιν ἐνὶ σπῳι,

ἣ νέος ἢ παλαιός· ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένῳ εἴη.“

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

„ἐγγὺς ἀνὴρ—οὐ δητὰ ματεύσομεν—, αἶ κ' ἐθέλῃτε 110

πείθεσθαι καὶ μὴ τι κότῳ ἀγάσῃσθε ἕκαστος
 οὐνεκα δὴ γενεῇφι νεώτατός εἰμι μεθ' ὑμῖν·
 πατρὸς δ' ἔξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὖχομαι εἶναι
 Τυδέος, ὃν Θήβησι χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει.
 Πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο, 121
 ὥκεον δ' ἐν Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
 Ἄγριος ἦδὲ Μέλας, τρίτατος δ' ἦν ἱππότα Οἰνεύς,
 πατρὸς ἐμοῖο πατὴρ· ἀρετῇ δ' ἦν ἑξοχος αὐτῶν.
 ἀλλ' ὃ μὲν αὐτόθι μέινει, πατὴρ δ' ἐμὸς Ἀργεῖ νάσθη
 πλαγχθεῖς· ὧς γάρ που Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι. 120
 Ἀδρήστοιο δ' ἔγνημε θυγατρῶν, ναῖε δὲ δῶμα
 ἀφνειὸν βιότιο, ἄλις δέ οἱ ἦσαν ἄρουραι
 πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀμφίς,
 πολλὰ δέ οἱ πρόβατ' ἔσκε· κέκαστο δὲ πάντας Ἀχαιοὺς
 ἐγχείη· τὰ δὲ μέλλετ' ἀκούμεν, εἰ ἔτεόν περ. 125
 τῷ οὐκ ἂν με γένος γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φάντες
 μῦθον ἀτιμῆσαιτε πεφασμένον, ὃν κ' ἐὺ εἶπω.
 δεῦτ' ἵομεν πολεμόνδε, καὶ οὐτάμενοί περ, ἀνάγκη·
 ἔνθα δ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δημοτῆτος
 ἐκ βελέων, μὴ πού τις ἐφ' ἔλκεϊ ἔλκος ἄρηται· 130
 ἄλλους δ' ὀτρύνοντες ἐνήσομεν, οἳ τὸ πάρος περ
 θυμῷ ἦρα φέροντες ἀφεστᾶσ' οὐδὲ μάχονται.
 ὧς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδὲ πίθοντο·
 βὰν δ' ἵμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 οὐδ' ἁλὰς σκοπιὴν εἶχε κλυτὸς ἐννοσίγαιος, 135
 ἀλλὰ μετ' αὐτοὺς ἦλθε παλαιῷ φωτὶ ἑοικώς,
 δεξιτερὴν δ' ἔλε χεῖρ' Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαιο,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ Ἀτρεΐδη, νῦν δὴ που Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ
 γηθεῖ ἐνὶ στήθεσσι, φόνον καὶ φύζαν Ἀχαιῶν 140
 δερκομένῳ, ἔπει οὐ οἳ ἐνὶ φρένες, οὐδ' ἡβαιαί.

ΙΛΙΑΔΟΣ 14.

ἀλλ' ὁ μὲν ὧς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ ἐσιφλώσειεν
 σοὶ δ' οὐ πω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέουσιν,
 ἀλλ' ἔτι που Τρώων ἡγήτορες ἦδὲ μέδοντες
 εὐρὺν κονίσουσιν πεδῖον, σὺ δ' ἐπόψαι αὐτὸς
 φεύγοντας προτὶ ἄστρ' νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.“ 145

ὧς εἰπὼν μέγ' ἄυσεν, ἐπεσσύμενος πεδίοιο.
 ὅσσοι δ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι
 ἄνδρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρηος,
 τόσσην ἐκ στήθεσφιν ὄπα κρείων ἐνοσίχθων 150
 ἦκεν· Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκάστω
 καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἦδὲ μάχεσθαι.

Ἦρῃ δ' εἰσεῖδε χρυσόθρονος ὀφθαλμοῖσιν
 σταῖς· ἐξ Οὐλύμποιο ἀπὸ ῥίου· αὐτίκα δ' ἔγνω
 τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν, 155
 αὐτοκασίγνητον καὶ δαέρα, χαῖρε δὲ θυμῷ·
 Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ἴδης
 ἦμενον εἰσεῖδε, στυγερὸς δὲ οἱ ἔπλετο θυμῷ.
 μερμήριξε δ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρῃ,
 ὅπως ἔξαπάφοιτο Διὸς νόον αἰγιόχοιο. 160

ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
 ἐλθεῖν εἰς Ἴδην ἐν ἐντύνασαν ἐαυτήν,
 εἴ πως ἱμεῖραιτο παραδραθέειν φιλότῃτι
 ἢ χροῖῃ, τῷ δ' ὕπνον ἀπῆμονά τε λιαρόν τε
 χεύῃ ἐπὶ βλεφάροισιν ἰδὲ φρεσὶ πενκαλίμησιν. 165
 βῆ δ' ἔμειν ἐς θάλαμον, τὸν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν
 Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν
 κληῖδι κρυπτῇ· τὴν δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἀνῶγεν.
 ἐνθ' ἦ γ' εἰσελθοῦσα θύρας ἐπέθηκε φαιεινάς.
 ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἱμερόεντος 170
 λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ
 ἀμβροσίῳ ἑδανῶ, τό ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν·

τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς κατὰ χαλκοβατὲς δῶ
 ἔμπης ἔς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' αὐτμή.
 τῷ ῥ' ἢ γε χροῖα καλὸν ἄλειψαμένη, ἰδὲ χαίτας 175
 πεξαμένη, χερσὶ πλοκάμους ἔπλεξε φαινοῦς
 καλοὺς ἄμβροσίους ἐκ κράατος ἄθανάτοιο
 ἄμφι δ' ἄρ' ἄμβρόσιον ἕανὸν ἔσαθ', ὃν οἱ Ἀθήνη
 ἔξυσ' ἀσκήσασα, τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά·
 χρυσείης δ' ἐνετῆσι κατὰ στῆθος περονᾶτο. 180
 ζώσατο δὲ ζώνην ἑκατὸν θυσάνοις ἄραρυϊαν,
 ἐν δ' ἄρα ἔρματα ἦκεν ἑυτρήτοισι λοβοῖσιν
 τρίγληνα μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
 κρηδέμνῳ δ' ἐφύπερθε καλύψατο δῖα θεᾶων 185
 καλῷ νηγατέφ' λαμπρὸν δ' ἦν ἡέλιος ὧς·
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
 αὐτὰρ ἔπει δὴ πάντα περὶ χροῖ' ἔθηκετο κόσμον,
 βῆ ῥ' ἵμεν ἐκ θαλάμοιο, καλεσσαμένη δ' Ἀφροδίτην
 τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „ἦ ῥά νύ μοι τι πίθοιο, φίλον τέκος, ὅτι κεν εἴπω, 190
 ἦς κεν ἀρνῆσαι, κοτεσσαμένη τό γε θυμῷ,
 οὔνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρῳέεσσιν ἀρήγεις ;“
 τὴν δ' ἡμείβεται ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
 „Ἥρη, πρέσβα θεά, θύγατερ μεγάλοιο Κρόνιοιο,
 αὔδα, ὃ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν, 195
 εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.“
 τὴν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
 „δὸς νῦν μοι φιλότητα καὶ ἥμερον, ᾧ τε σὺ πάντας
 δαμνᾷ ἀθανάτους ἡδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους.
 εἰμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης 200
 Ὡκεανὸν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν,
 οἳ με σοφοῖσι δόμοισιν ἐν τρέφον ἡδ' ἀτίταλλον,
 δεξάμενοι Πείης, ὅτε τε Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς

γαίης νέρθε καθεῖσε καὶ ἀτρυνέτοιο θαλάσσης·
 τοὺς εἶμ' ὀφιομένη, καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω. 205
 ἦδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
 εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 εἰ κείνω γ' ἐπέεσσι παραιπεπιθοῦσα φίλον κῆρ
 εἰς εὐνὴν ἀνέσαιμι ὁμωθῆναι φιλότῃ,
 αἰεὶ κέ σφι φίλῃ τε καὶ αἰδοίῃ καλεοίμην.“ 210

τὴν δ' αὖτε προσέειπε φιλομειδῆς Ἀφροδίτη·
 „οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι·
 Ζηνὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύεις.“

ἦ καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα
 ποικίλον, ἐνθα τέ οἱ θελκτήρια πάντα τέτυκτο· 215
 ἐνθ' ἔνι μὲν φιλότῃ, ἐν δ' ἱμερὸς, ἐν δ' ὀαριστῆς·
 πάρφασις, ἥ τ' ἔκλειψε νόον πύκα περ φρονεόντων.
 τὸν ῥά οἱ ἔμβαλε χερσίν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „τῇ νῦν, τοῦτον ἱμάντα τεῶ ἐγκάτθεο κόλπῳ
 ποικίλον, ᾧ ἔνι πάντα τετεύχεται· οὐδέ σέ φημι 220
 ἀπρηκτόν γε νέεσθαι, ὅ τι φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς.“

ὣς φάτο, μείδῃσεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 μειδήσασα δ' ἔπειτα ἔῳ ἐγκάτθετο κόλπῳ.

ἦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 Ἥρη δ' αἶψασα λίπεν ῥίον Οὐλύμπιοι, 225
 Πιερίην δ' ἐπιβᾶσα καὶ Ἡμαθίην ἐρατεινὴν
 σεύατ' ἔφ' ἵπποπόλων Ὀρηκῶν ὄρεα νιφόεντα,
 ἀκροτάτας κορυφάς, οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖν·
 ἐξ Ἀθόω δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσετο κυμαίνοντα.
 Λῆμνον δ' εἰσαφίκανε, πόλιν θείοιο Θόαντος· 230
 ἐνθ' Ὑπνῷ ξύμβλητο, κοσιγνήτῳ Θανάτοιο.
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῶ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „Ὑπνε, ἀναῖ πάντων γε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
 ἦ μὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυε, ἦ δ' ἔτι καὶ νῦν

πείθην· ἐγὼ δέ κέ τοι ἰδέω χάριν ἥματα πάντα. 235
 κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὅσσε φαιινῶ,
 αὐτίκ' ἐπεὶ κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλότῃτι.
 δῶρα δέ τοι δώσω καλὸν θρόνον, ἄφθιτον αἰεὶ,
 χρύσειον· Ἥφαιστος δέ κ' ἐμὸς πάϊς ἀμφιγυήεις
 τεύξει ἀσκήσας, ὑπὸ δὲ θρηῖνυν ποσὶν ἥσει, 240
 τῷ κεν ἐπισχοίης λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων.

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε νήδυμος Ὑπνος·
 „Ἥρη, πρέσβα θεά, θύγατερ μεγάλοιο Κρόνιοι,
 ἄλλον μὲν κεν ἐγὼ γε θεῶν αἰειγενετάων
 ῥεῖα κατευνήσαιμι, καὶ ἂν ποταμοῖο ῥέεθρα 245
 Ὠκεανοῦ, ὅς περ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·
 Ζηνὸς δ' οὐκ ἂν ἐγὼ γε Κρονίουκος ἄσπον ἱκοίμην
 οὐδὲ κατευνήσαιμ', ὅτε μὴ αὐτὸς γε κελεύοι.
 ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτε σὴ ἐπίνυσσεν ἐφετμή,
 ἥματι τῷ, ὅτε κεῖνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς 250
 ἔπλεεν Ἰλιόθεν, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας.
 ἦ τοι ἐγὼ μὲν ἔλεξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο
 νήδυμος ἀμφιχυθεὶς, σὺ δέ οἱ κακὰ πῆσας θυμῷ
 ὄρσας ὀργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας,
 καὶ μιν ἔπειτα Κόωνδ' ἐὺ ναιομένην ἀπένεικας, 255
 νόσφι φίλων πάντων. ὁ δ' ἐπεγρόμενος χαλέπαινε
 ῥιπτάζων κατὰ δῶμα θεοῦς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 ζήτει· καὶ κέ μ' αἶστον ἄπ' αἰθέρος ἐμβαλε πόντον.
 εἰ μὴ Νυξ δμῆτειρα θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν·
 τὴν ἱκοίμην φεύγων, ὁ δ' ἐπαύσατο χωόμενός περ· 260
 ἄξτετο γάρ, μὴ Νυκτὶ θοῇ ἀποθύμια ἔρδοι.
 νῦν αὖ τοῦτό μ' ἄνωγας ἀμύχανον ἄλλο τελέσσαι.

τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη·
 „Ὑπνε, τί ἦ δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς;
 ἦ φῆς ὥς Τρώεσσιν ἀρηξέμεν εὐρύοπα Ζῆν, 265

ὥς Ἡρακλῆος περιχώσατο, παίδος ἑοῖο :

ἀλλ' ἴθι, ἐγὼ δέ κέ τοι χαρίτων μίαν ὀπλοτεράω-
δώσω ὀπυιέμεναι καὶ σὴν κεκλησθαι ἄκοιτιν

[Πασιθέην, ἧς αἰὲν ἐέλδεται ἥματα πάντα.]

270

ὥς φάτο, χήρατο δ' Ὑπνος, ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα.

„ἄγρει νῦν μοι ὄμοσσον ἀάατον Στυγὸς ὕδωρ,

χειρὶ δὲ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἔλε χθόνα πουλυβότειραν,

τῇ δ' ἐτέρῃ ἄλλα μαρμαρέην, ἵνα νῶιν ἅπαντες

μάρτυροι ὦσ' οἱ ἔνερθε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες;

ἦ μὲν ἐμοὶ δώσειν χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων,

275

Πασιθέην, ἧς τ' αὐτὸς ἐέλδομαι ἥματα πάντα.“

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεά, λευκώλενος Ἥρη,

ὦμνυε δ', ὥς ἐκέλευε, θεοὺς δ' ὀνόμηνεν ἅπαντας

τοὺς ὑποταρταρίους, οἳ Τιτῆνες καλέονται.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὄμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον,

280

τὼ βήτην, Λήμνου τε καὶ Ἴμβρου ἄστν λιπόντες,

ἤερα ἔσσημένω ῥίμφα πρήσσετε κέλευθον.

Ἴδην δ' ἐκέσθην πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,

Λεκτόν, ὅθι πρῶτον λιπέτην ἄλλα· τὼ δ' ἐπὶ χέρσου

βήτην, ἀκροτάτῃ δὲ ποδῶν ὑπο σείετο ὕλη.

285

ἐνθ' Ὑπνος μὲν ἔμεινε πάρος Διὸς ὅσσε ἰδέσθαι,

εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκετον, ἥ τότε ἐν Ἴδῃ

μακροτάτῃ πεφυυῖα δι' ἡέρος αἰθέρ' ἴκανεν

ἐνθ' ἦσ' ὅζοισιν πεπυκασμένος εἰλατίνουσιν,

ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἦν τ' ἐν ὄρεσσιν

290

χαλκίδα κυκλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδιν.

Ἥρη δὲ κραιπνῶς προσεβήσето Γάργαρον ἄκρον

Ἴδης ὑψηλῆς· ἴδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεὺς.

ὥς δ' ἴδεν, ὥς μιν ἔρος πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν,

οἷον ὅτε πρῶτόν περ ἐμισγέσθην φιλότῃτι,

295

εἰς εὐνὴν φοιτῶντε φίλους λήθοντε τοκῆας.

στῇ δ' αὐτῆς προπάρουθεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν
 „ Ἥρη, πῇ μεμαυῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνεις ;
 ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίης.“
 τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη 300
 „ ἔρχομαι ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης
 Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν,
 οἳ με σφοῖσι δόμοισιν ἐν τρέφον ἦδ' ἀτίταλλον
 τοὺς εἰμ' ὀψομένη, καί σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω.
 ἦδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται 305
 εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 ἵπποι δ' ἐν πρυμνωρείῃ πολυπίδακος Ἴδης
 ἔσταισ', οἳ μ' οἴσουσιν ἐπὶ τραφερὴν τε καὶ ὕγρην.
 νῦν δὲ σεῦ εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνω,
 μή πῶς μοι μετέπειτα χολώσεται, αἷ κ' εἰσιπῇ 310
 οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυρρόου Ὠκεανοῖο.“
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „ Ἥρη, καῖσε μὲν ἔστι καὶ ὕστερον ὀρμηθῆναι,
 νῶϊ δ' ἄγ' ἐν φιλότῃ τραπέομεν εὐνηθέντε·
 οὐ γὰρ πῶ ποτέ μ' ᾧδε θεᾶς ἔρος οὐδὲ γυναικὸς 315
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασεν,
 [οὐδ' ὁπότε ἠρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο,
 ἣ τέκε Πειρίθοον θεόφιν μῆστωρ' ἀτάλαντον·
 οὐδ' ὅτε περ Δανάης καλλισφύρου Ἀκρισιώνης,
 ἣ τέκε Περσῆα πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν 320
 οὐδ' ὅτε Φοῖνικος κούρης τηλεκλειτοῖο,
 ἣ τέκε μοι Μίνω τε καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·
 οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης οὐδ' Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,
 ἣ ῥ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
 ἣ δὲ Διώνυσον Σεμέλη τέκε χάρμα βροτοῖσιν 325
 οὐδ' ὅτε Δήμητρος καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης,
 οὐδ' ὁπότε Λητοῦς ἐρικυδέος, οὐδὲ σεῦ αὐτῆς,]

ὥς σέο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἡμερος αἶρεϊ.“

τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη
„αἰνότητε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.

330

εἰ νῦν ἐν φιλότῃτι λιλαιέαι εὐνηθῆναι

Ἴδης ἐν κορυφῇσι, τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα·

πῶς κ' ἔοι, εἴ τις νῶι θεῶν αἰειγενετάων

εὐδοντ' ἀθρήσεις, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθὼν

πεφράδοι; οὐκ ἂν ἐγὼ γε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην

335

ἔξ εὐνῆς ἀνστᾶσα, νεμεσσητὸν δέ κεν εἶη.

ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐθέλεις καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,

ἔστιν τοιθάλαμος, τὸν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν

Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν·

ἐνθ' ἵομεν κείμεντες, ἐπεὶ νύ τοι εὐάδεν εὐνή.“

340

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

„Ἥρη, μήτε θεῶν τό γε δεῖδιθι μήτε τιν' ἀνδρῶν

ὄψεσθαι· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω

χρύσειον οὐδ' ἂν νῶι διαδράκοι Ἥελίος περ,

οὐ τε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσορᾶσθαι.“

345

ἣ ῥα καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ἦν παράκοιτιν·

τοῖσι δ' ὑπὸ χθὼν δία φύεν νεοθηλέα ποίην,

λατὸν θ' ἐρσήεντα ἰδὲ κρόκον ἦδ' ὑάκινθον

πυκνὸν καὶ μαλακόν, ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἔεργεν.

τῷ ἐνὶ λεξάσθην, ἐπὶ δὲ νεφέλῃν ἔσσαντο

350

καλὴν χρυσεῖην· στιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἔερσαι.

ὥς ὁ μὲν ἀτρέμας εὔδε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ

ὑπνῷ καὶ φιλότῃτι δαμείς, ἔχε δ' ἀγκὰς ἀκοιτιν·

βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν νήδυμος Ὑπνος

ἀγγελίην ἑρέων γαιήοχῳ ἐννοσιγαίῳ.

355

ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„πρόφρον νῦν Δαναοῖσι, Ποσειδάων, ἐπάμυνε,

καὶ σφιν κῦδος ὕπαζε μίνυνθά περ, ὄφρ' ἔτι εὔδαι

Ζεύς, ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμα κάλυψα·
 "Ἡρῇ δ' ἐν φιλότῃ παρήπαφεν εὐνηθῆναι." 360

ὥς εἰπὼν ὁ μὲν ὄχρετ' ἐπὶ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων,
 τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.
 αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορῶν ἐκέλευσεν
 „ Ἀργεῖοι, καὶ δὴ αὖτε μεθίμεν Ἑκτορι νίκην
 Πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἔλῃ καὶ κῦδος ἄρῃται ; 365
 ἀλλ' ὁ μὲν οὕτω φησὶ καὶ εὐχεται, οὐνεκ' Ἀχιλλεὺς
 νηυσὶν ἐπὶ γλυφυρῇσι μένει κεχολωμένος ἦτορ·
 κείνου δ' οὐ τι λίην ποθὴ ἔσσεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
 ἡμεῖς ὀτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν·
 ἀλλ' ἄγεθ' ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες. 370

ἀσπίδες ὅσαι ἄρισται ἐνὶ στρατῷ ἥδὲ μέγισται,
 ἑσσάμενοι, κεφαλὰς δὲ παναίθῃσιν κορύθυσσιν
 κρύψαντες, χερσὶν δὲ τὰ μακρότατ' ἔγχε' ἐλόντες,
 ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἡγήσομαι, οὐδ' ἔτι φημί
 Ἑκτορα Πριαμίδην μενέειν μάλα περ μεμαῶτα. 375
 [ὅς δὲ κ' ἀνὴρ μενέχαρμος, ἔχῃ δ' ὀλίγον σάκος ὦμφ,
 χείροني φωτὶ δότω, ὁ δ' ἐν ἀσπίδι μείζονι δύτῳ·.]

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἥδὲ πίθοντο.
 τοὺς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον οὐτάμενοί περ,
 Τυδεΐδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων· 380
 [οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντας ἀρήια τεύχε' ἄμειβον.
 ἑσθλὰ μὲν ἑσθλὸς ἔδυνε, χέρηα δὲ χείροني δόσκειν.]
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσσαντο περὶ χροῖ νώροπα χαλκόν,
 βάν ῥ' ἔμεν' ἦρχε δ' ἄρα σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ, 385
 εἵκελον ἀστεροπῇ· τῷ δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι
 ἐν δαὶ λευγαλέῃ, ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας.
 Τρῶας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκόσμεε φαίδιμος Ἑκτωρ.
 δὴ ῥα τότε αἰνοτάτην ἔριδα πτολέμοιο τάνυσσαν

κυανοχαῖτα Ποσειδάων καὶ φαίδιμος Ἑκτωρ, 390
 ἦ τοι ὁ μὲν Τρώεσσιν, ὁ δ' Ἀργείοισιν ἀρήγων.
 ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε
 Ἀργείων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
 οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοᾷα ποτὶ χέρσον,
 ποντόθεν ὀρνύμενον πνοῇ Βορέῳ ἀλεγεινῇ, 395
 οὔτε πυρὸς τόσος γε πέλει βρόμος αἰθομένοιο
 οὔρεος ἐν βήσσης, ὅτε τ' ὤρετο καίμεν ὕλην,
 οὔτ' ἄνεμος τόσος γε περὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν
 ἠπύει, ὅς τε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων,
 ὅσση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνή 400
 δεινὸν αὐσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.

Αἴαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Ἑκτωρ
 ἔγχει, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθύ οἱ, οὐδ' ἀφάμαρτεν,
 τῇ ῥα δύνω τελαμῶνε περὶ στήθεσσι τετάσθην,
 ἦ τοι ὁ μὲν σάκεος, ὁ δὲ φασγάνου ἀργυροήλου· 405
 τῷ οἱ ῥυσάσθην τέρενα χροῶ. χώσατο δ' Ἑκτωρ,
 ὅτι ῥα οἱ βέλος ὦκ' ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός,
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
 τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
 χερμαδίῳ, τὰ ῥα πολλὰ θοάων ἔχματα νηῶν 410
 παρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο, τῶν ἐν αἰέρας
 στήθος βεβλήκειν ὑπὲρ ἄντυγος, ἀγχόθι δειρῆς,
 στρόμβον δ' ὥς ἔσσευε βαλὼν, περὶ δ' ἔδραμε πάντη.
 ὥς δ' ὄθ' ὑπὸ πληγῆς πατρὸς Διὸς ἐξερίπη δρῦς
 περόριζος, δεινὴ δὲ θεείου γίγνεται ὀδμῇ 415
 ἔξ αὐτῆς· τὸν δ' οὐ περ ἔχει θράσος, ὅς κεν ἴδῃται
 ἐγγὺς ἑὼν, χαλεπὸς δὲ Διὸς μεγάλοιο κεραυνός·
 ὥς ἔπεσ' Ἑκτορος ὦκα χαμαὶ μένος ἐν κονίῃσιν.
 χειρὸς δ' ἐκβαλεν ἔγχος, ἐπ' αὐτῷ δ' ἀσπίς ἐάφθη
 καὶ κόρυς, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ. 420

οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον νῆες Ἀχαιῶν,
 ἑλπόμενοι ἐρύεσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμειᾶς
 αἰχμᾶς· ἄλλ' οὐ τις ἐδυνήσατο ποιμένα λαῶν
 οὐτάσαι οὐδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περίβησαν ἄριστοι,
 Πουλυδάμας τε καὶ Αἰνεΐας καὶ δῖος Ἀγένωρ 425
 Σαρπηδὼν τ' ἀρχὸς Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων
 τῶν δ' ἄλλων οὐ τις εὖ ἀκήδεσεν, ἀλλὰ πάροιθεν
 ἀσπίδας εὐκύνκλους σθένον αὐτοῦ. τὸν δ' ἄρ' ἑταῖροι
 χερσὶν αἰείραντες φέρον ἐκ πόνου, ὄφρ' ἕκθ' ἵππους
 ὤκεας, οἳ οἱ ὅπισθε μάχης ἦδὲ πτολέμοιο 430
 ἕστασαν ἡνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
 οἳ τὸν γε προτὶ ἄστρῳ φέρον βαρέα στενάχοντα.
 ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον Ἴξον ἐυρρεΐος ποταμοῖο,
 Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 ἔνθα μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονί, καὶ δὲ οἳ ὕδωρ 435
 χεῦαν· ὁ δ' ἀμπνύνθη καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν,
 ἐξόμενος δ' ἐπὶ γοῦνα κελαινεφὲς αἶμ' ἀπέμεσσεν.
 αὐτὶς δ' ἐξοπίσω πλῆτο χθονί, τῷ δὲ οἳ ὄσσε
 νύξ ἐκάλυψε μέλαινα, βέλος δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.
 Ἀργεῖοι δ' ὥς οὖν ἶδον Ἐκτορα νόσφ' ἰκόντα, 440
 μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
 ἔνθα πολὺ πρῶτιστος Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
 Σάντιον οὔτασε δουρὶ μετάλμενος ὀξυόεντι
 Ἥνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε νηὶς ἀμύμων
 Ἥνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Σατνιόεντος. 445
 τὸν μὲν Ὀϊλιάδης δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
 οὔτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ', ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
 τῷ δ' ἐπὶ Πουλυδάμας ἐγγέσπαλος ἦλθεν ἀμύντωρ
 Πανθοΐδης, βάλε δὲ Προθοήνορα δεξιὸν ὦμον, 450
 νῖδ' Ἀρηιλύκοιο· δι' ὦμου δ' ὄβριμον ἔγχος

ἔσχεν, ὃ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοσθῆ.
 Πουλυδάμας δ' ἐκπαγλὸν ἐπεύξατο μακρὸν αὔσας·
 „οὐ μὰν αὐτ' οἶω μεγαθύμου Πανθοΐδαο
 χεῖρὸς ἄπο στιβαρῆς ἄλιον πηδῆσαι ἄκοντα, 455
 ἀλλὰ τις Ἀργείων κόμισε χροῖ, καί μιν οἶω
 αὐτῷ σκηπτόμενον κατίμεν δόμον Ἄιδος εἴσω.“

ὥς ἔφατ', Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο.
 Αἴαντι δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν,
 τῷ Τελαμωνιάδῃ· τοῦ γὰρ πέσεν ἄγχι μάλιστα. 460

καρπαλίμως δ' ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
 Πουλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν
 λικριφὶς αἶψας, κόμισεν δ' Ἀντήνορος υἱὸς
 Ἀρχέλοχος· τῷ γάρ ῥα θεοὶ βούλευσαν ὄλεθρον.
 τὸν ῥ' ἔβαλεν κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος ἐν συνεοχμῷ, 465

νεῖατον ἀστράγαλον, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
 τοῦ δὲ πολὺ πρότερον κεφαλῇ στόμα τε ῥινές τε
 οὐδὲι πληντ' ἢ περ κνήμαι καὶ γούνα πεσόντος.

Αἴας δ' αὐτ' ἐγέγωνεν ἀμύμονι Πουλυδάμαντι·
 „φράζεο, Πουλυδάμα, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπες· 470
 ἦ ῥ' οὐχ οὗτος ἀνὴρ Προδοήνορος ἀντὶ πεφάσθαι
 ἄξιος ; οὐ μὲν μοι κακὸς εἶδεται οὐδὲ κακῶν ἔξ,
 ἀλλὰ κασίγνητος Ἀντήνορος ἵπποδάμοιο
 ἦ παῖς· αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἄγχιστα ἐφύκειν.“

ἦ ῥ' εὐ γιγνώσκων, Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμόν.
 ἔνθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιώτιον οὔτασε δουρὶ, 475
 ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαῶς· ὃ δ' ὕφελκε ποδοῖν.

τῷ δ' Ἀκάμας ἐκπαγλὸν ἐπεύξατο μακρὸν αὔσας·
 „Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἀπειλάων ἀκόρητοι,
 οὐ θὴν οἴοισίν γε πόνος τ' ἔσεται καὶ διζὺς 480
 ἡμῖν, ἀλλὰ ποθ' ὧδε κατακτανέεσθε καὶ ὑμεῖς.
 φράζεσθ', ὥς ὑμῖν Πρόμαχος δεδμημένος εὔδει

ἔγχει ἔμῳ, ἵνα μή τι κασιγνήτοιο γε ποιῇ
 δηρὸν ἄτιος ἔη. τῷ καὶ κέ τις εὖχεται ἀνὴρ
 γνωτὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα λιπέσθαι.“

485

ὧς ἔφατ', Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὖξαμένοιο.
 Πηνέλεω δὲ μάλιστα δαΐφροني θυμὸν ὄρινεν·
 ὠρμήθη δ' Ἀκάμαντος· ὁ δ' οὐχ ὑπέμεινεν ἔρωήν
 Πηνελέωο ἀνακτος· ὁ δ' οὐτασεν Ἴλιονῆα
 υἱὸν Φόρβαντος πολυμήλου, τὸν ῥα μάλιστα
 Ἑρμείας Τρώων ἐφύλει καὶ κτῆσιν ὅπασσεν·
 τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτρῳ μῶνον τέκεν Ἴλιονῆα·
 τὸν τόθ' ὑπ' ὀφρύος οὔτα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,
 ἐκ δ' ὥσε γλήνην· δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο διαπρὸ
 καὶ διὰ ἰνίου ἦλθεν, ὁ δ' ἔξετο χεῖρε πετάσσας
 ἄμφω. Πηνέλεως δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ
 αὐχένα μέσσον ἔλασσεν, ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε
 αὐτῇ σὺν πῆληκι κάρη· ἔτι δ' ὄβριμον ἔγχος
 ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ· ὁ δὲ φηὶ κώδειαν ἀνασχὼν
 πέφραδέ τε Τρώεσσι καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
 „εἰπέμεναι μοι, Τρῶες, ἀγαθοῦ Ἴλιονῆος
 πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ γοήμεναι ἐν μεγάροισιν·
 οὐδὲ γὰρ ἢ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγηνορίδαο
 ἀνδρὶ φίλῳ ἐλθόντι γανύσσεται, ὁππότε κεν δὴ
 ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κοῦροι Ἀχαιῶν.“

490

495

500

ὧς φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
 πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.

ἔσπετε νῦν μοι, μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 ὅς τις δὴ πρῶτος βροτόεντ' ἀνδράγχι· Ἀχαιῶν
 ἦρατ', ἐπεὶ ῥ' ἐκλινε μάχην κλυτὸς ἐννοσίγαιος.
 Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμώνιος Ὑρτιον οὔτα
 Γυρτιάδην, Μυσῶν ἡγήτορα καρτεροθύμων·
 Φάληκην δ' Ἀντίλοχος καὶ Μέριμερον ἐξενάριξεν·

510

Μηριόνης δὲ Μόρυν τε καὶ Ἴπποτίωνα κατέκτα,
 Τεῦκρος δὲ Προθόωνά τ' ἐνήρατο καὶ Περιφρήτην. 515
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρ' ἔπειθ' Ὑπερήνορα ποιμένα λαῶν
 οὕτα κατὰ λαπάρην, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἀφυσσεν
 δηώσας· ψυχὴ δὲ κατ' οὐταμένην ὤτειλην
 ἔσσυτ' ἐπειγομένη, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυπεν.
 πλείστους δ' Αἴας εἶλεν Ὀυλῆος ταχὺς υἱός· 520
 οὐ γάρ οἱ τις ὁμοῖος ἐπισπένσθαι ποσὶν ἦεν
 ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὄρση.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ο.

Παλλῶξις παρὰ τῶν νεῶν.

αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
 φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χειρσίν,
 οἱ μὲν δὴ παρ' ὄχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες,
 γλῶροὶ ὑπαὶ δείους, πεφοβημένοι, ἔγρετο δὲ Ζεὺς
 Ἴδης ἐν κορυφῇσι παρὰ χροσοθρόνου Ἥρης. 5
 στῇ δ' ἄρ' ἀναΐξας, ἶδε δὲ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
 τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπισθεν
 Ἀργεῖους, μετὰ δέ σφι Ποσειδάωνα ἄνακτα.
 Ἔκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἶδε κείμενον ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 εἶαθ'· ὁ δ' ἀργαλέω ἔχετ' ἄσθματι κῆρ ἀπινύσσων, 10
 αἶμ' ἐμέων, ἐπεὶ οὐ μιν ἀφανρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν Ἥρην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „ἦ μάλα δὴ κακότεχνος, ἀμήχανε, σὸς δόλος, Ἥρη,
 Ἔκτορα δῖον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαούς. 15

οὐ μὰν οἶδ', εἰ αὖτε κακορραφίης ἀλεγεινῆς
 πρώτη ἐπαύρηται καὶ σε πληγῇσιν ἱμάσσω.
 ἦ οὐ μέμνη ὅτε τε κρέμω ὑψόθεν ; ἐκ δὲ ποδοῖν
 ἄκμονας ἦκα δύω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἦλα
 χρύσεον ἄρρηκτον, σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν 20
 ἐκρέμω· ἠλάστεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον,
 λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν· ὃν δὲ λάβοιμι,
 ῥίπτασκον τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ, ὄφρ' ἂν ἵκηται
 γῆν ὀλιγηπελέων. ἐμὲ δ' οὐδ' ὧς θυμὸν ἀνίει
 ἀζηγῆς ὀδύνη Ἡρακλῆος θείοιο, 25
 τὸν σὺ ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θυέλλας
 πέμψας ἐπ' ἀτρύγετον πόντον κακὰ μητιώσα
 καὶ μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὐ ναιομένην ἀπένεικας.
 τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν ῥυσάμην καὶ ἀνήγαγον αὖτις
 Ἄργος ἐς ἱπλόβοτον, καὶ πολλὰ περ ἀθλήσαντα. 30
 τῶν σ' αὖτις μνήσω, ἴν' ἀπολλήξεῖς ἀπατάων,
 ὄφρα ἴδῃς, ἦν τοι χραίσμη φιλότης τε καὶ εὐνή,
 ἦν ἐμίγῃς ἐλθοῦσα θεῶν ἀπο καὶ μ' ἀπάτηςας."
 ὧς φάτο, ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 35
 „ἴστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεῖν
 καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος
 ὄρκος δεινότητός τε πῆλει μακάρεσσι θεοῖσιν,
 σὴ θ' ἱερὴ κεφαλὴ καὶ νοώτερον λῆχος αὐτῶν
 κουρίδιον, τὸ μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ ποτὲ μάψ ὁμόσαιμι· 40
 μὴ δὲ ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 πημαίνει Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα, τοῖσι δ' ἀρήγει,
 ἀλλὰ που αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
 τειρομένους δ' ἐπὶ νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν Ἀχαιοὺς·
 αὐτὰρ τοι καὶ κείνῳ ἐγὼ παραμυθησαίμην 45
 τῇ ἵμεν, ἦ κεν δὴ σύ, κελαινεφές, ἡγεμονεύης."

ὣς φάτο, μείδισεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ἴει μὲν δὴ σύ γ' ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 σὸν ἔμοι φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθίζεις· 50
 τῷ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλη,
 αἴψα μεταστρέψει νόον μετὰ σὸν καὶ ἑμὸν κῆρ.
 ἄλλ' εἰ δὴ ῥ' ἔτεόν γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
 ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν καὶ δεῦρο κάλεσσον
 Ἴρην τ' ἔλθέμεναι καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον, 55
 ὄφρ' ἢ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 ἔλθῃ καὶ εἴπῃσι Ποσειδάωνι ἄνακτι
 παυσάμενον πολέμοιο τὰ ἅ' πρὸς δῶμαθ' ἵκεσθαι,
 Ἔκτορα δ' ὀτρύνῃσι μάχην ἐς Φοῖβος Ἀπόλλων,
 αὐτὶς δ' ἐμπνεύσῃσι μένος, λελάθῃ δ' ὀδυνάων, 60
 αἱ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 αὐτὶς ἀποστρέψῃσιν ἀνάγκιδα φύζαν ἐνόρσας,
 φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήισι πέσωσιν
 [Πηλεΐδω Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἀνστήσει ὃν ἑταῖρον
 Πάτροκλον· τὸν δὲ κτενεῖ ἔγχρ' εἰς φαίδιμος Ἔκτωρ 65
 Ἰλίου προπάροιθε, πολέας ὀλέσαντ' αἰζηοὺς
 τοὺς ἄλλους, μετὰ δ' υἱὸν ἑμὸν Σαρπηδόνα διόν.
 τοῦ δὲ χολωσάμενος κτενεῖ Ἔκτορα διὸς Ἀχιλλεύς.
 ἐκ τοῦ δ' ἄν τοι ἔπειτα παλιῶξιν παρὰ νηῶν
 αἰὲν ἐγὼ τεύχομι διαμπερές, εἰς ὃ κ' Ἀχαιοὶ 70
 Ἰλίου αἰπὺ ἔλοιεν Ἀθηναίης διὰ βουλάς.]
 τὸ πρὶν δ' οὔτ' ἄρ' ἐγὼ παύω χόλον οὔτε τιν' ἄλλον
 ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἑάσω,
 πρὶν γε τὸ Πηλεΐδαο τελευτηθῆναι ἐέλδωρ,
 ὥς οἱ ὑπέστην πρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένευσα κάρητι, 75
 ἥματι τῷ, ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἦψατο γούνων
 λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πολίπορθον.“

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεά, λευκώλενος Ἥρη,
 βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν αἶψη νόος ἀνέρος, ὅς τ' ἐπὶ πολλὴν 80
 γαῖαν ἐληλουθὼς φρεσὶ πευκαλίμῃσι νοήσῃ
 „ἐνθ' εἶην ἢ ἐνθα“ μενοινήσῃ τε πολλά,
 ὥς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο πότνια Ἥρη.
 ἔκετο δ' αἰπὺν Ὀλυμπον, ὀμηγερέεσσι δ' ἐπῆλθεν 85
 ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἱ δὲ ἰδόντες
 πάντες ἀνήξαν καὶ δεικανόωντο δέπασσιν.
 ἦ δ' ἄλλους μὲν ἔασε, Θέμιστι δὲ καλλιπαρήφ
 δέκτο δέπας· πρώτη γὰρ ἐναντίῃ ἦλθε θέουσα,
 καὶ μὴν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Ἥρη, τίπτε βέβηκας; ἀτυζομένη δὲ ἔοικας 90
 ἢ μάλα δὴ σ' ἐφόβησε Κρόνου πάϊς, ὅς τοι ἀκοίτης.“
 τὴν δ' ἡμείβεται ἔπειτα θεά, λευκώλενος Ἥρη·
 „μὴ με, θεὰ Θέμι, ταῦτα διεῖρο· οἶσθα καὶ αὐτή,
 οἷος ἐκείνου θυμός, ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.
 ἀλλὰ σύ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἐνὶ δαιτὸς εἰσης 95
 ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσσαι ἀθανάτοισιν,
 οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφαύσκεται· οὐδέ τί φημι
 πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, οὔτε βροτοῖσιν
 οὔτε θεοῖς, εἰ πέρ τις ἔτι νῦν δαίνυται εὐφρων.“
 ἦ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσα καθέζετο πότνια Ἥρη, 100
 ὦχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοί· ἦ δὲ γέλασσαν
 χεῖλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέησιν
 ἰάνθη· πᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μετηύδα·
 „νῆπιοι, οἱ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρονέοντες.
 ἦ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν ἄσπον ἰόντες 105
 ἢ ἔπει ἡδὲ βίῃ· ὁ δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίζει
 οὐδ' ὀθεται· φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 κάρτεϊ τε σθένει τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος.

τῷ ἔχεθ', ὅτι κεν ὕμιν κακὸν πέμπῃσιν ἐκάστω.
 ἦδη γάρ νῦν ἔλπομ' Ἄρηι γε πῆμα τεύχεται 114
 υἱὸς γάρ οἱ ὄλωλε μάχῃ ἐνι, φίλιτος ἀνδρῶν,
 Ἀσκάλαφος, τὸν φησιν ὄν ἔμμεναι ὄβριμος Ἄρης."

ὥς ἔφατ', αὐτὰρ Ἄρης θαλερῶ πεπλήγετο μηρῶ
 χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρὸ ἱενος δ' ἔπος ἤυδα
 „μὴ νῦν μοι νεμεσήσῃς", Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες, 115
 τίσασθαι φόνον υἱὸς ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 εἴ περ μοι καὶ μοῖρα Διὸς πληγέντι κεραυνῷ
 κεῖσθαι ὁμοῦ νεκύεσσι μεθ' αἵματι καὶ κονίησιν."

ὥς φάτο, καὶ ῥ' ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε
 ζευγνύμεν, αὐτὸς δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωντα. 120

ἔνθα κ' ἔτι μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος
 παρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,
 εἰ μὴ Ἀθήνη πᾶσι περιδείσασα θεοῖσιν
 ὦρτο διὲκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον, ἔνθα θάσασεν
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἴλετο καὶ σάκος ὦμων, 125

ἔγχος δ' ἔστησε στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ἐλοῦσα
 χάλκεον· ἥ δ' ἐπέεσσι καθάπτετο θυῶρον Ἄρηα·
 „μαινόμενε, φρένας ἦλέ, διέφθορας. ἦ νύ τοι αὐτως
 οὕατ' ἀκουέμεν ἔστι, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς.

οὐκ αἶεις, ἃ τέ φησι θεά, λευκώλενος Ἥρη, 130
 ἥ δὴ νῦν παρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰλήλουθεν;

ἥ ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ
 ἄψ ἔμεν Οὐλυμπόνδε, καὶ ἀχνύμενός περ, ἀνάγκη,
 αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι;
 αὐτίκα γάρ Τρῶας μὲν ὑπερθύμους καὶ Ἀχαιοὺς 135
 λείψει, ὃ δ' ἡμέας εἷσι κυδοιμήσων ἐς Ὀλυμπον,
 μάρψει δ' ἐξείης, ὅς τ' αἴτιος ὅς τε καὶ οὐκί.
 τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον υἱὸς ἔηος·
 ἦδη γάρ τις τοῦ γε βίην καὶ χεῖρας ἀμείνων

ἢ πέφατ' ἢ καὶ ἔπειτα πεφήσεται· ἀργαλέον δὲ 144
πάντων ἀνθρώπων ῥῦσθαι γενεήν τε τόκον τε.“

ὥς εἰποῦς· ἵδρυσε θρόνον ἔνι θοῦρον Ἄρηα.
Ἥρη δ' Ἀπόλλωνα καλέσσαιτο δώματος ἐκτός
Ἰρίν θ', ἣ τε θεοῖσι μετάγγελο ἀθανάτοισιν,
καὶ σφεας φωνήσας· ἔπεα πτερ εντα προσηύδα· 145
„Ζεὺς σφῶ· εἰς Ἴδην κέλετ' ἐλθέμεν ὅττι τάχιστα·
αὐτὰρ ἐπὴν ἐλθῆτε Διὸς τ' εἰς ὦπα ἴδῃσθε,
ἔρδειν, ὅττι κεν κεῖνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ·“

ἣ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσα πάλιν ἰε πότνια Ἥρη,
ἔξετο δ' εἰνὶ θρόνῳ· τὼ δ' αἶξαντε πετέσθην. 150
Ἴδην δ' ἱκανον πολυπίδακα, μητ' ῥα θηρῶν,
εὖρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ
ἦμενον· ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφεις ἔστεφάνωτο.
τὼ δὲ πάροινθ' ἐλθόντε Διὸς νεφεληγερέταο
στήτην· οὐδέ σφωε ἰδὼν ἐχολώσατο θυμῷ, 155
ὅττι οἱ ὦκ' ἐπέεσσι φίλης ἀλόχοιο πιθέσθην.

Ἰρίν δὲ προτέρην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„βάσκ' ἴθι, Ἰρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ἄνακτι
πάντα τάδ' ἀγγεῖλαι, μηδὲ ψευδάγγελος εἶναι.
πανσάμενόν μιν ἄνωχθι μάχης ἡδὲ πτολέμοιο 160
ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἄλα διᾶν.

εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεται, ἀλλ' ἀλογήσει,
φραζέσθω δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
μή μ' οὐδὲ κρατερός περ ἐὼν ἐπιόντα ταλάσση
μεῖναι, ἐπεὶ εὖ φημι βίῃ πολὺν φέρτερος εἶναι 165
καὶ γενεῇ πρότερος, τοῦ δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
ἴσον ἐμοὶ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.“

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε ποδὴν νημος ὠκέα Ἰρις,
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων εἰς Ἴλιον ἱρήν.
ὥς δ' ὅτ' ἂν ἐκ νεφέων πτῆται νιφὰς ἡδὲ χάλαζα 170

ψυχρὴ ὑπὸ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέαιο,
 ὥς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο ὠκέα Ἴρις.
 ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη προσέφη κλυτὸν ἐννοσίγαιον·
 „ἀγγελίην τινά τοι, γαίηοιχε κυανοχαῖτα,
 ἦλθον δεῦρο φέρουσα παρὰ Διὸς αἰγιόχοιο. 175
 παυσάμενόν σ' ἐκέλευσε μάχης δὲ πολέμοιο
 ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἄλα δῖαν.
 εἰ δέ οἱ οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεις, ἀλλ' ἀλογήσεις,
 ἥπειλαι καὶ κείνος ἐναντίβιον λεμίζων
 ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι· σὲ δ' ὑπεξᾶσθαι ἀνώγειν 180
 χεῖρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίη πολὺ ἔρτερος εἶναι
 καὶ γενεῇ πρότερος, σὸν δ' οὐκ ἔσται φίλον ἦτορ
 ἴσόν οἱ φάσθαι, τὸν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.“
 τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς ἐννοσίγαιος·
 „ὦ πόποι, ἦ ῥ' ἀγαθὸς περ ἔων ὅς ἐροπλον ἔειπεν, 185
 εἴ μ' ὁμότιμον ἐόντα βίη ἀέκοντα καθέξει.
 τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφοί, οὓς τέκετο Ἑρὰ.
 Ζεὺς καὶ ἐγώ, τρίτατος δ' Ἀΐδης ἐνέροισιν ἀνάσσω·
 τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
 ἦ τοι ἐγὼν ἔλαχον πολλὴν ἄλα αἰέμεν αἰεὶ 190
 παλλομένων, Ἀΐδης δ' ἔλαχε ζόφον ἡερόεντα,
 Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν·
 γαῖα δ' ἔτι ξυνή πάντων καὶ μακρὸς Ὀλυμπος.
 τῷ ῥα καὶ οὗ τι Διὸς βέομαι ρησίν, ἀλλὰ ἔκηλος,
 καὶ κρατερός περ ἔων, μενέτω τριτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ. 195
 χερσὶ δὲ μὴ τί με πάγχυ κακὸν ὥς δειδισσέσθω·
 θυγατέρεςσιν γάρ τε καὶ νύασι βέλτερον εἶη
 ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν ἐνισσέμεν, ὅς τέκεν αὐτός·
 οἳ ἔθεν ὀτρύνοντος ἀκούσονται καὶ ἀνάγκη.“
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις·
 „οὔτω γὰρ δή τοι, γαίηοιχε κυανοχαῖτα,

τόνδε φέρω Διὶ μῦθον Ἀπηνέα τε κρατερὸν τε,
ἧ τι μεταστρέψεις; στρεπταὶ μὲν τε φρένες ἐσθλῶν.
οἴσθ', ὥς πρεσβυτέροισιν ἐρινύες αἰὲν ἔπονται."

τὴν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων 205

„Ἰοι θεά, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα εἶδῃ.
ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει,
ὁππότε ἂν ἰσόμορον καὶ ὁμῇ πεπρωμένον αἴσῃ
νικεῖειν ἐθέλῃσι χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν. 021

ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν γε νεμεσσηθεὶς ὑποεῖξω,
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, καὶ ἀπειλήσω τό γε θυμῷ·
αἶ κεν ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης ἀγελείης,

[Ἥρης Ἑρμείω τε καὶ Ἥφαιστοιο ἄνακτος]
Ἰλίου αἰπυνῆς πεφιδήσεται, οὐδ' ἐθέλῃσει 215

ἐκπέρσαι, δοῦναι δὲ μέγα κράτος Ἀργείοισιν,
ἵστω τοῦθ', ὅτι νῶϊν ἀνήκεστος χόλος ἔσται."

ὥς εἰπὼν λίπε λαὸν Ἀχαικὸν ἐννοσίγαιος,
δῦνε δὲ πόντον ἰὼν, πόθεσαν δ' ἦρωες Ἀχαιοί.
καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς 220

„ἔρχεο νῦν, φίλε Φοῖβε, μεθ' Ἐκτορα χαλκοκορυστήν·
ἦδη μὲν γάρ τοι γαιήοχος ἐννοσίγαιος

οἴχεται εἰς ἄλα διὰν ἀλευάμενος χόλον αἰπὺν
ἡμέτερον· μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
οἳ περ ἐνέρετροί εἰσι θεοί, Κρόνον ἀμφὶς ἑόντες. 225

ἀλλὰ τόδ' ἡμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον ἦδέ οἱ αὐτῷ
ἔπλετο, ὅττι πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑποεῖξεν

χεῖρας ἐμάς, ἐπεὶ οὐ κεν ἀνιδρωτί γε τελέσθῃ.
ἀλλὰ σύ γ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' αἰγίδα θυσανόεσσαν,
τὴν μάλ' ἐπισσείων φοβέειν ἦρωας Ἀχαιούς· 230

σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, ἐκατηβόλε, φαίδιμος Ἐκτωρ·
τόφρα γὰρ οὖν οἱ ἔγειρε μένος μέγα, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ

φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκωνται.
 κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι ἔργον τε ἔπος τε,
 ὥς κε καὶ αὖτις Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνοιο.“ 235

ὧς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων,
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρέων Ἰρηκι ἑοικῶς
 ὠκέϊ φασσοφόνῳ, ὃς τ' ὠκιστος πετεηνῶν.
 εὖρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἑκτορα δῖον,
 ἦμενον, οὐδ' ἔτι κεῖτο, νέον δ' ἐσαγείρετο θυμόν, 240
 ἀμφὶ ἑ γινώσκων ἐτάρους, ἀτὰρ ἄσθμα καὶ ἰδρῶς
 παύειτ', ἐπεὶ μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.

ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 Ἑκτορ υἱὲ Πριάμοιο, τί ἦ δὲ σὺ νόσφιν ἀπ' ἄλλων
 ἦσ' ὀλιγηπελέων; ἦ πού τί σε κῆδος ἰκάνει;“ 245

τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ·
 „τίς δὲ σὺ ἐσσι, φέριστε, θεῶν, ὃς μ' εἴρειαι ἀντην;
 οὐκ αἶεις, ὃ με νηυσὶν ἐπι πρυμνῆσιν Ἀχαιῶν
 οὖς ἐτάρους ὀλέκοντα βοῆν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας
 χειρμαδίῳ πρὸς στήθος, ἔπαυσε δὲ θουρίδος ἀλκῆς; 250
 καὶ δὴ ἐγὼ γ' ἐφάμην νέκυας καὶ δῶμ' Ἀΐδαο
 ἥματι τῷδ' ἵζεσθαι, ἐπεὶ φίλον αἶον ἦτορ.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ, ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 „θάρσει νῦν τοῖόν τοι ἄοσσητήρα Κρονίων
 ἐξ Ἰδης προέηκε παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν, 255
 Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὃς σε πάρος περ
 ῥύομ', ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπυνὸν πτολίεθρον.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἱππεῦσιν ἐπότηρυνον πολέεσσιν
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν ὠκέας ἵππους·
 αὐτὰρ ἐγὼ προπάροινε κιὼν ἵπποισι κέλευθον 260
 πᾶσαν λειανέω, ἵρέψω δ' ἥρωας Ἀχαιοὺς.“

ὧς εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.
 ὧς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτῃ,

δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίῳ κροαίνων,
 εἰωθὼς λούεσθαι ἐν ῥεῖσι ποταμοῖο, 265
 κυδιῶν ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 ὤμοις αἰσσοῦνται· ὁ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιθὼς,
 ῥίμφα ἔγούνα φέρει μετὰ τ' ἥθεα καὶ νομὸν ἱππῶν
 ὥς Ἑκτωρ λαίψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα
 ὀτρύνων ἱππῆας, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν. 270
 οἱ δ', ὥς τ' ἢ ἔλαφον κεραδὸν ἢ ἄγριον αἶγα
 ἔσσεύαντο κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀγροῖῳται·
 τὸν μὲν τ' ἠλίβατος πέτρῃ καὶ δάσκιος ὕλη
 εἰρύσαι, οὐδ' ἄρα τέ σφι κινήμεναι αἰσιμον ἦεν· 275
 τῶν δέ θ' ὑπὸ ἰαχῆς ἐφάνη λῖς ἠυγένειος
 εἰς ὁδόν, αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτας·
 ὥς Δαναοὶ εἶως μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο
 νύσσοντες ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγυίοισιν,
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον Ἑκτορ' ἐποικόμενον στίχας ἀνδρῶν,
 τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παρὰ ποσὶ κάππεσε θυμός. 280
 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θόας Ἀνδραίμονος υἱός,
 Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστος, ἐπιστάμενος μὲν ἄκοντι,
 ἐσθλὸς δ' ἐν σταδίῃ ἀγορῇ δέ ἐπαῦροι Ἀχαιῶν
 νίκων, ὁππότε κοῦροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων· 285
 ὁ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 „ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι
 οἷον δὴ αὐτ' ἐξαυτὶς ἀνέστη κῆρας ἀλύξας
 Ἑκτωρ· ἦ θῆν μιν μάλα ἔλπετο θυμὸς ἐκάστου
 χερσὶν ὑπ' Αἴαντος θανέειν Τελαμωνιάδαο. 290
 ἀλλὰ τις αὐτε θεῶν ἐρρύσατο καὶ ἐσάωσεν
 Ἑκτορ', ὁ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,
 ὥς καὶ νῦν ἔσσεσθαι δίομαι· οὐ γὰρ ἄτερ γε
 Ζηγὸς ἐριγδούπου πρόμος ἴσταται ὧδε μενοινῶν.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἶπω, πειθώμεθα πάντες.

πληθὺν μὲν ποτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι· 295
αὐτοὶ δ', ὅσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ εὐχόμεθ' εἶναι,
στήομεν, εἴ κε πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες
δούρατ' ἀνασχόμενοι· τὸν δ' οἶω καὶ μεμαῶτα
θυμῷ δεῖσεσθαι Δαναῶν καταδύναι ὄμιλον."

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδὲ πίθοντο. 300
οἱ μὲν ἄρ' ἄμφ' Αἴαντα καὶ Ἴδομενῆα ἄνακτα,
Τεῦκρον Μηριόνην τε Μέγην τ' ἀτάλαντον Ἄρηι,
ὑσμίνην ἦρτυνον, ἀριστεῖας καλέσαντες,
"Ἐκτορι καὶ Τρώεσσιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω
ἦ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο. 305

Τρώες δὲ προύτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ
μακρὰ βιβὰς· πρόσθεν δὲ κί' αὐτοῦ Φοῖβος Ἀπόλλων
εἰμένος ὥμοιιν νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα θοῦριν
δεινὴν ἀμφιδάσειαν ἀριπρεπέ', ἦν ἄρα χαλκεὺς
"Ἥφαιστος Διὶ δῶκε φορῆμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν· 310
τὴν ἄρ' ὃ γ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων ἠγήσατο λαῶν.
Ἄργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, ὥρτο δ' αὐτὴ
ὄξεϊ' ἀμφοτέρωθεν, ἀπὸ νευρῆφι δ' οἰστοὶ
θρῶσκον· πολλὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
ἄλλα μὲν ἐν χροῖ πῆγνυτ' ἀρηιυδῶν αἰζηῶν, 315
πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγύ, πάρος χροά λευκὸν ἐπαυρεῖν,
ἐν γαίῃ ἴσταντο, λιλαϊόμενα χροὸς ἄσαι.
ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἦπτετο, πῖπτε δὲ λαός·
αὐτὰρ ἐπεὶ κατενώπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπόλων 320
σεῖσ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἄνσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν
ἐν στήθεσσιν ἔθελξε, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
οἱ δ', ὥς τ' ἦε βοῶν ἀγέλην ἦ πᾶν μέγ' οἶων
ἠῆρε δύω κλονέωσι μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῷ,
ἐλθόντ' ἐξαπίνης σημάντορος οὐ παρῆόντος, 325

ὥς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάλκιδες· ἐν γὰρ Ἀπόλλων
ἦκε φόβον, Τρῳσὶν δὲ καὶ Ἑκτορι κῦδος ὄπαζεν.

ἐνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὑσμίνης.

Ἑκτωρ μὲν Στιχίον τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἔπεφνεν,

τὸν μὲν Βοιωτῶν ἡγήτορα χαλκοχιτώνων,

330

τὸν δὲ Μενεσθῆος μεγαθύμου πιστὸν ἑταῖρον·

Αἰνείας δὲ Μέδοντα καὶ Ἴασον ἐξενάριξεν·

ἣ τοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Οὐλῆος θείοιο

ἔσκε, Μέδων Αἴαντος ἀδελφεός, αὐτὰρ ἔναιεν

ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἀπο πατρίδος ἄνδρα κατακτίς,

335

γνωτὸν μητρυιῆς Ἑριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀυλεύς·

Ἴασος αὐτ' ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,

υἱὸς δὲ Σφήλαιο καλέσκετο Βουκολίδαο.

Μηκιστῇ δ' ἔλε Πουλυδάμας, Ἑχίον δὲ Πολίτης

πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ, Κλονίον δ' ἔλε διὸς Ἀγήνωρ.

340

Δηίοχον δὲ Πάρις βάλε νεύιατον ὄμιον ὀπισθεν

φεύγοντ' ἐν προμάχοισι, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.

ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα, τόφρα δ' Ἀχαιοὶ

τάφρῳ καὶ σκολόπεσσιν ἐνιπλήξαντες ὀρυκτῇ

ἐνθα καὶ ἐνθα φέβοντο, δύνοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκῃ·

345

Ἑκτωρ δὲ Τρῳέεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·

„νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, ἔαν δ' ἔναρα βροτόεντα·

ὄν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἐτέρωθι νοήσω,

αὐτοῦ οἱ θάνατον μητίσομαι, οὐδέ νυ τόν γε

γνωτοὶ τε γνωταὶ τε πυρὸς λελάχωσι θανόντα

350

ἀλλὰ κύνες ἐρύουσι πρὸ ἄστεος ἡμετέροιο.“

ὥς εἰπὼν μᾶστιγι κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους,

κεκλόμενος Τρῳέεσσι κατὰ στίχας. οἱ δὲ σὺν αὐτῷ

πάντες ὁμοκλήσαντες ἔχον ἐρυσάρματος ἵππους

ἡχῇ θεσπεσίῃ· προπάροιθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων

355

ῥεῖ' ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων

ἐς μέσσον κατέβαλλε, γεφύρωσεν δὲ κέλευθον
μακρὴν ἣδ' εὐρεῖαν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή
γίνεται, ὀππότε ἄνῃρ σθένεος πειρώμενος ᾗσιν.
τῇ δ' οἱ γε προχέοντο φαλαγγηδόν, πρὸ δ' Ἀπόλλων 360
αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον· ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
ῥεῖα μάλ', ὥς ὅτε τις ψάμαθον πάϊς ἄγχι θαλάσσης,
ὅς τ' ἐπεὶ οὖν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέησιν,
ἄψ αὐτὶς συνέχευε ποσὶν καὶ χερσὶν ἀθύρων.
ὥς ῥα σύ, ἦε Φοῖβε, πολὺν κάματον καὶ οἰζὺν 365
σύγχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φύζαν ἐνῶρσας.

ὥς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
ἀλλήλοισι τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσιν
χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·
Νέστωρ αὐτὲ μάλιστα Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν, 370
εὐχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·
„Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτέ τίς τοι ἐν Ἀργεῖ περ πολυπύρρῳ
ἦ βοδὸς ἦ ὄϊος κατὰ πίονα μηρία καίων
εὐχετο νοστήσαι, σὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας,
τῶν μνήσαι καὶ ἄμυνον, Ὀλύμπιε, νηλεὲς ἦμαρ, 375
μηδ' οὕτω Τρῶεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιοὺς.“

ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
ἀράων αἶων Νηληιάδαο γέροντος.
Τρῶες δ' ὥς ἐπύθοντο Διὸς κτύπον αἰγιόχοιο,
μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρις. 380
οἱ δ', ὥς τε μέγα κύμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὀππότε ἑπείγῃ
ἴς ἀνέμον· ἦ γάρ τε μάλιστα γε κύματ' ὀφέλλει·
ὥς Τρῶες μεγάλῃ ἰαχῇ κατὰ τεῖχος ἔβαινον,
ἵππους δ' εἰσελάσαντες ἐπὶ πρύμνῃσι μάχοντο 385
ἔγχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδόν, οἱ μὲν ἀφ' ἵππων,
οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαινάων ἐπιβάντες

μακροῖσι ξυστοῖσι, τά ῥά σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
ναῦμαχα κολλήεντα, κατὰ στόμα εἰμένα χαλκῷ.

Πάτροκλος δ', εἰως μὲν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε 390

τείχεος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,
τόφρ' ὃ γ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο
ἦστό τε καὶ τὸν ἔτερπε λόγοις, ἐπὶ δ' ἔλκεϊ λυγρῷ
φάρμακ' ἀκέσματ' ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τείχος ἐπεσσυμένους ἐνόησεν 395

Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
ῥμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὦ πεπλήγετο μηρῷ
χερσὶ καταπρηγέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηὔδα·

„Εὐρύπυλ', οὐκέτι τοι δύναμαι χατέοντί περ ἔμπτῃς
ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν· 400

ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων ποτιτερπέτω, αὐτὰρ ἐγὼ γε
σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα, ἵν' ὀτρύνω πολεμίζειν.

τίς δ' οἶδ', εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίνω
παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἐταίρου.“

τὸν μὲν ἄρ' ὧς εἰπόντα πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ 405

Τρῶας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον, οὐδὲ δύναντο
παυροτέρους περ ἐόντας ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν·
οὐδέ ποτε Τρῶες Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας
ῥηξάμενοι κλισίῃσι μιγήμεναι ἡδὲ νέεσσιν.

ἀλλ' ὥς τε στάθμη δόρου γήιον ἐξιθύνει 410

τέκτονος ἐν παλάμῃσι δαήμονος, ὅς ῥά τε πάσης
εὖ εἰδῆ σοφίης ὑποθημοσύνησιν Ἀθήνης,
ὧς μὲν τῶν ἐπὶ Ἴσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε·
ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο νέεσσιν.

Ἐκτὼρ δ' ἄντ' Αἴαντος εἰείσατο κυδαλίμοιο. 415

τῷ δὲ μῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, οὐδὲ δύναντο
οὔθ' ὃ τὸν ἐξελάσαι καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆα,
οὔθ' ὃ τὸν αἶψ' ὥσασθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσε γε δαίμων.

ἐνθ' υἷα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας
 πῦρ ἐς νῆα φέροντα κατὰ στήθος βάλε δουρὶ· 420
 δούλησεν δὲ πεσών, δαλὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 Ἔκτωρ δ' ὥς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν
 ἐν κονίησι πεσόντα νεὸς προπάρουθε μελαίνης,
 Τρῳαί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·
 „Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆταί, 425
 μὴ δὴ πῶ χάξεσθε μάχης ἐν στείνῃ τῷδε,
 ἀλλ' υἷα Κλυτίοιο σαώσατε, μὴ μιν Ἀχαιοὶ
 τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.“

ὥς εἰπὼν Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
 τοῦ μὲν ἄμαρθ', ὁ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα Μάστορος υἱόν, 430
 Αἴαντος θεράποντα Κυθήριον, ὅς ῥα παρ' αὐτῷ
 ναί' ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήροισι ζαθέοισιν,
 τὸν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὐάτος ὀξεί χαλκῷ
 ἐστεῶτ' ἄγχ' Αἴαντος· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσιν
 νηὸς ἄπο πρυμνῆς χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα. 435
 Αἴας δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·
 „Τεῦκερ πέπον, δὴ νῶιν ἀπέκτατο πιστὸς ἐταῖρος
 Μαστορίδης, ὃν νῶι Κυθηρόθεν ἔνδον ἐόντα
 ἴσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισιν·
 τὸν δ' Ἔκτωρ μεγάλθυμος ἀπέκτανε. ποῦ νύ τοι ἰοὶ 440
 ὠκύμοροι καὶ τόξον, ὃ τοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων;“

ὥς φάθ', ὁ δὲ ξυνέηκε, θέων δέ οἱ ἄγχι παρῆσθη
 τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον ἠδὲ φαρέτρην
 ἰσοδόκον· μάλα δ' ὄκα βέλεα Τρῳέσσιν ἐφέει.
 καὶ ῥ' ἔβαλε Κλεῖτον Πεισήνορος ἀγλὰν υἱόν, 445
 Πουλυδάμαντος ἐταῖρον ἀγαυοῦ Πανθοῖδαιο,
 ἠγνία χερσὶν ἔχοντα· ὁ μὲν πεπόνητο καθ' ἵππους·
 τῇ γὰρ ἔχ', ἣ ῥα πολὺ πλείσται κλονέοντο φάλαγγες,
 Ἔκτορι καὶ Τρῳέσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ

ἦλθε κακόν, τό οἱ οὐ τις ἐρύκακεν ἱεμένων περ. 450
 αὐχένι γάρ οἱ ὀπίσθε πολύστονος ἔμπεσεν ἰός·
 ἦριπτε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
 κείν' ὄρεα κροτέοντες. ἄναξ δ' ἐνόησε τάχιστα
 Πουλυδάμας, καὶ πρῶτος ἐναντίος ἦλυθεν ἵππων.
 τοὺς μὲν ὃ γ' Ἀστυνόφ Προτιάονος νίει δῶκεν, 455
 πολλὰ δ' ἐπώτρυνε σχεδὸν ἴσχειν εἰσορόωντα
 ἵππους· αὐτὸς δ' αὖτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.

Τεῦκρος δ' ἄλλον διστὸν ἐφ' Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ
 αἶνυτο, καὶ κεν ἔπαυσε μάχην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 εἴ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν. 460
 ἀλλ' οὐ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ῥα φύλασεν
 Ἑκτορ', ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπηύρα,
 ὅς οἱ ἐυστροφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξῳ
 ῥῆς' ἐπὶ τῷ ἐρύοντι· παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλη
 ἰὸς χαλκοβαρῆς, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός. 465
 Τεῦκρος δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσήυδα·
 „ὦ πόποι, ἦ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρει
 daίμων ἡμετέρης, ὃ τέ μοι βιὸν ἔκβαλε χειρός,
 νευρὴν δ' ἐξέρρηξε νεόστροφον, ἦν ἐνέδησα
 πρῶιον, ὄφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρώσκοντας διστούς.“ 470

τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 „ὦ πέπον, ἀλλὰ βιὸν μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰοὺς
 κεῖσθαι, ἐπεὶ συνέχευε θεὸς Δαναοῖσι μεγέρας·
 αὐτὰρ χερσὶν ἑλὼν δολιχὸν δόρυ καὶ σάκος ὦμφ
 μάργαό τε Τρώεσσι καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς. 475
 μὴ μὰν ἀσπουδί γε, δαμασσάμενοί περ, ἔλοιεν
 νῆας ἐυσσέλμους, ἀλλὰ μνησώμεθα χάρις.“

ὥς φάθ', ὃ δὲ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν,
 αὐτὰρ ὃ γ' ἄμφ' ὦμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμον,
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυχτον ἔθηκεν 480

[Ἴππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν]
εὔλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῷ,
βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὦκα θεῶν Αἴαντι παρέστη.

Ἐκτωρ δ' ὥς εἶδεν Τεύκρου βλαφθέντα βέλεμα,
Τρῳαί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέλετο μακρὸν ἀύσας· 485

„Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆταί,
ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς
νῆας ἀνὰ γλαφυράς· δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
ἄνδρὸς ἀριστῆος Διόθεν βλαφθέντα βέλεμα.

ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίγνεται ἀλκή, 490

ἡμὲν ὀτέοισιν κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυαλίξῃ,
ἦδ' ὅτινας μινύθῃ τε καὶ οὐκ ἐθέλῃσιν ἀμύνειν,
ὥς νῦν Ἀργείων μινύθει μένος, ἅμμι δ' ἀρήγει.
ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες· ὅς δέ κεν ὕμεων
βλήμενος ἦε τυπείε θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ. 495

τεθνάτω· οὐ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
τεθνάμεν· ἀλλ' ἄλοχός τε σὴ καὶ παῖδες ὀπίσσω,
καὶ οἶκος καὶ κληρὸς ἀκήρατος, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.“

ὧς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου. 500

Αἴας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκέλετο οἷς ἐτάροισιν·
„αἰδώς, Ἀργεῖοι· νῦν ὕρκιον ἢ ἀπολέσθαι
ἦε σωθῆναι καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν.

ἦ ἔλπεσθ', ἦν νῆας ἔλη κορυθαίολος Ἐκτωρ,
ἔμβαδὸν ἵξεσθαι ἦν πατρίδα γαῖαν ἕκαστος ; 505

ἦ οὐκ ὀτρύνοντος ἀκούετε λαὸν ἅπαντα

Ἐκτορος, ὅς δὴ νῆας ἐνιπρῆσαι μενεαίνει ;

οὐ μὲν ἔς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.

ἡμῖν δ' οὐ τις τοῦδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων,

ἦ αὐτοσχεδὴ μῖξαι χεῖρας τε μένος τε. 510

βέλτερον ἢ ἀπολέσθαι ἓνα χρόνον ἦε βιώναι,

ἦ δητὰ στρεύεσθαι ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι
ὦδ' αὐτως παρὰ νηυσὶν ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.“

ὥς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
 515 ἐνθ' Ἐκτωρ μὲν ἔλε Σχεδίον Περιμήδεος υἱόν,
 ἀρχὸν Φωκίων, Αἴας δ' ἔλε Λαοδάμαντα
 ἡγεμόνα πρυλέων, Ἀντήνορος ἀγλαὸν υἱόν·
 Πουλυδάμας δ' ὦτον Κυλλήνιον ἐξενάριξεν,
 Φυλεΐδew ἔταρον, μεγαθύμων ἀρχὸν Ἑπειῶν.
 τῷ δὲ Μέγης ἐπόρουσεν ἰδὼν· ὁ δ' ὑπαιθα λιάσθη 520
 Πουλυδάμας. καὶ τοῦ μὲν ἀπήμβροτεν· οὐ γὰρ Ἀπόλλων
 εἶα Πανθόου υἱὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι·
 αὐτὰρ ὃ γε Κροίσμου στήθος μέσον οὔτασε δουρί.
 δούπησεν δὲ πεσών, ὁ δ' ἅπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
 τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ αἰχμῆς ἐν εἰδώς, 525
 Λαμπετίδης, ὃν Λάμπος ἐγείνατο φέρτατος ἀνδρῶν,
 Λαομεδοντιάδης, ἐν εἰδότα θούριδος ἀλκῆς·
 ὃς τότε Φυλεΐδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρί
 ἐγγύθεν ὀρμηθεὶς· πυκινὸς δέ οἱ ἦρκεσε θώρηξ,
 τὸν ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα· τὸν ποτε Φυλεὺς 530
 ἦγαγεν ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἅπο Σελλήεντος·
 ξεῖνος γάρ οἱ ἔδωκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἐυφῆτης
 ἐς πόλεμον φορέειν δηῖων ἀνδρῶν ἀλεωρήν·
 ὅς οἱ καὶ τότε παιδὸς ἀπὸ χροὸς ἦρκεσ' ὄλεθρον.
 τοῦ δὲ Μέγης κόρυθος χαλκῆρεος ἵπποδασείης 535
 κύμβαχον ἀρρότατον νύξ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
 ῥῆξε δ' ἅφ' ἵππειον λόφον αὐτοῦ· πᾶς δὲ χαμᾶζε
 κάππεσεν ἐν κονίῃσι, νέον φοίνικι φαεινός.
 εἰς ὁ τῷ πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἔλπετο νίκην,
 τόφρα δέ οἱ Μενέλαος ἀρήιος ἦλθεν ἀμύντωρ, 540
 στῇ δ' εὐράξ σὺν δουρί λαθὼν, βάλε δ' ὦμον ὑπισθεν·
 αἰχμὴ δὲ στέρνοιο διέσσυτο μαιμώωσα,

πρόσσω ἱεμένη· ὁ δ' ἄρα προηνὴς ἐλιάσθη.
 τὼ μὲν εἰσιτάσθην χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων
 συλήσειν· Ἔκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευσεν 545
 πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἰκεταονίδην ἐνένιπεν
 Ἰφθιμον Μελάνιππον. ὁ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βοῦς
 βόσκ' ἐν Περκώτῃ, δηίων ἀπονόσφιν ἐόντων·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἦλυθον ἀμφιέλισσαι,
 ἄψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσιν, 550
 ναῖε δὲ παρ Πριάμῳ, ὃ δέ μιν τίεν ἴσα τέκεσσιν·
 τὸν ὃ' Ἔκτωρ ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „οὗτω δῆ, Μελάνιππε, μεθήσομεν ; οὐδέ νυ σοὶ περ
 ἐντρέπεται φίλον ἦτορ ἀνειψιοῦ κταμένοιο ;
 οὐχ ὁράας, ὅτον Δόλοπος περὶ τεύχε' ἔπουσιν ; 555
 ἀλλ' ἔπευ· οὐ γὰρ ἔτ' ἔστιν ἀποσταδὸν Ἀργείοισιν
 μάρνασθαι, πρίν γ' ἡὲ κατακτάμεν ἡὲ κατ' ἄκρης
 Ἴλιον αἰπεινὴν ἐλέειν κτάσθαι τε πολίτας.“
 ὥς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.
 Ἀργείους δ' ὥτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας· 560
 „ὦ φίλοι, ἄνδρες ἔστε καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ,
 ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 αἰδομένων ἀνδρῶν πλέονες σοοὶ ἡὲ πέφανται·
 φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή.“
 ὥς ἔφαθ', οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον, 565
 ἐν θυμῷ δ' ἐβάλοντο ἔπος, φράξαντο δὲ νῆας
 ἔρκει χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρῶας ἔγειρεν.
 Ἀντίλοχον δ' ὥτρυνε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 „Ἀντίλοχ', οὗ τις σείο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
 οὔτε ποσὶν θάσσωσιν οὔτ' ἄλκιμος ὥς σὺ μάχεσθαι· 570
 εἴ τινα που Τρώων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλοισθα.“
 ὥς εἰπὼν ὁ μὲν αὐτὶς ἀπέσσυτο, τὸν δ' ὀρόθυμεν·
 ἔκ δ' ἔθορε προμάχων, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ

ἀμφὶ ἔ παπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο
 ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὁ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἦκεν, 575
 ἄλλ' Ἰκετάνοιο υἱὸν ὑπέρθυμον Μελάνιππον
 νισσόμενον πολεμόνδε βάλε στήθος παρὰ μᾶζον.
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε κύων ὥς, ὅς τ' ἐπὶ νεβρῷ
 βλημένῳ αἶψα, τόν τ' ἐξ εὐνῆφι θορόντ' αἶ
 580
 θηρητῆρ' ἐτύχησε βαλὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
 ὥς ἐπὶ σοί, Μελάνιππε, θόρ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
 τεύχεα συλήσων. ἄλλ' οὐ λάθεν Ἑκτορα δῖον,
 ὅς ῥα οἱ ἀντίος ἦλθε θεῶν ἀνὰ δημοτῆτα.
 Ἀντίλοχος δ' οὐ μεῖνε, θεός περ ἔων πολεμιστής,
 585
 ἄλλ' ὅ γ' ἄρ' ἔτρεσε θηρὶ κακὸν ῥέξαντι βροχίῳ,
 ὅς τε κύνα κτείνας ἢ βουκόλον ἀμφὶ βόεσσιν
 φεύγει, πρὶν περ ὅμιλον ἀολισσθήμεναι ἀνδρῶν·
 ὥς τρέσσε Νεστορίδης, ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἑκτωρ
 ἦχῃ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο· 590
 στῆ δὲ μεταστρεφθεὶς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἐταίρων.

Τρῶες δὲ λείουσιν βροχίῳ ὁμοφάγοισιν
 νηυσὶν ἐπεσσεύοντο, Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμάς,
 ὃ σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα, θέλγε δὲ θυμὸν
 Ἀργείων καὶ κῦδος ἀπαίνυτο, τοὺς δ' ὀρόθυμενεν. 595
 Ἑκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι
 Πριαμίδῃ, ἵνα νηυσὶ κορωνίσιν θεσπιδάες πῦρ
 ἱμβάλοι ἀκάματον, Θέτιδος δ' ἐξαΐσιον ἀρὴν
 πᾶσαν ἐπικρήνεις· τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεὺς,
 νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι· 600
 ἐκ γὰρ δὴ τοῦ ἐμελλε παλίοξιν παρὰ νηῶν
 θησέμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξιν.
 τὰ φρονέων νήεσσιν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἔγειρεν
 Ἑκτορα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν.

μαίνεται δ', ὥς ὅτ' Ἄρης ἐγγέσπαλος ἦ ὁλοὸν πῦρ
 οὔρεσι μαίνεται βαθέης ἐν τάρφεσιν ὕλης·
 ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίγνεται, τῷ δέ οἱ ὅσσε
 λαμπέσθην βλοσυρῇσιν ὑπ' ὀφρύσιν, ἀμφὶ δὲ πῆλῃς
 σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο
 [Ἐκτορος· αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ 605
 Ζεὺς, ὅς μιν πλεόνεσσι μετ' ἀνδράσι μῶνον ἔοντα
 τίμα καὶ κύδαινε. μινυνθάδιος γὰρ ἔμελλεν
 ἔσσεσθ'· ἤδη γάρ οἱ ἐπώρνευε μόρσιμον ἡμαρ
 Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλεΐδαο βίηφιν.]
 καὶ ῥ' ἔθελεν ῥῆξαι στίχας ἀνδρῶν, πειρητίζων,
 ἣ δὴ πλεῖστον ὄμιλον ὄρα καὶ τεύχε' ἄριστα· 615
 ἀλλ' οὐδ' ὥς δύνατο ῥῆξαι, μάλα περ μενεαίνων·
 ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ἥύτε πέτρῃ
 ἡλίβατος μεγάλη, πολιῆς ἄλλος ἐγγὺς ἑοῦσα,
 ἣ τε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα 620
 κύματά τε τροφόεντα, τά τε προσερεύγεται αὐτῇ·
 ὥς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον οὐδὲ φέροντο.
 αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν ἐνθορ' ὀμίλῳ,
 ἐν δ' ἔπεσ', ὥς ὅτε κύμα θοῇ ἐν νηὶ πέσῃσιν
 λαβρον ὑπὸ νεφέων ἀνεμοτρεφές· ἣ δέ τε πᾶσα 625
 ἄγχι ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτη
 Ἰστίῳ ἐμβρέμεται, τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται
 δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπὲκ θανάτοιο φέρονται·
 ὥς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
 αὐτὰρ ὁ γ' ὥς τε λέων ὁλοόφρων βουσὶν ἐπελθὼν, 630
 αἶ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μέγαλοιο νέμονται
 μυρίαί, ἐν δέ τε τῇσι νομεὺς οὔ πω σάφα εἰδὼς
 θηρὶ μαχήσασθαι ἔλικος βοδὸς ἀμφὶ φονῆσιν·
 ἦ τοι ὁ μὲν πρώτῃσι καὶ ὑστατίῃσι βόεσσιν
 αἰὲν ὁμοστιχάει, ὁ δέ τ' ἐν μέσσησιν ὀρούσας 635

*Ομήρον Ἰλιάς, B.

5

βοῦν ἔδει, αἱ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὥς τότε Ἀχαιοὶ
 θεοσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' Ἑκτορι καὶ Διὶ πατρὶ
 πάντες, ὃ δ' οἷον ἔπεφνε Μυκηναῖον Περιφρήτην,
 Κοπρῆος φίλον υἱόν, ὃς Εὐρυσθέως ἄνακτος
 ἀγγελίης οἴχνεσκε βίη Ἡρακληεῖη· 640
 τοῦ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων
 παντοίας ἀρετᾶς, ἡμὲν πόδας ἦδὲ μάχεσθαι,
 καὶ νόον ἐν πρώτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο·
 ὅς ῥα τότ' Ἑκτορι κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυάλιξεν.
 στρεφθεῖς γὰρ μετόπισθεν ἐν ἀσπίδος ἄντυγι πάλτο, 645
 τὴν αὐτὸς φορέεσκε ποδιηκεῖ', ἔρκος ἀκόντων·
 τῇ ὃ γ' ἐνὶ βλαφθεῖς πέσεν ὕπτιος, ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος.
 Ἑκτωρ δ' ὀξὺ νόησε, θεῶν δέ οἱ ἄγχι παρέστη,
 στήθεϊ δ' ἐν δόρυ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγὺς ἐταίρων 650
 κτεῖν'· οἱ δ' οὐκ ἐδύναντο, καὶ ἀχνύμενοί περ ἐταίρου,
 χροαίσι μὲν αὐτοὶ γὰρ μάλα δεῖδισαν Ἑκτορα δῖον.
 εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἄγκραι
 νῆες, ὅσαι πρώται εἰρύατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο.
 Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκη 655
 τῶν πρωτέων, αὐτοῦ δὲ παρὰ κλισίῃσιν ἔμειναν
 ἀθρόοι, οὐδ' ἐκέδασθεν ἀνὰ στρατόν· ἴσχε γὰρ αἰδῶς
 καὶ δέος· ἀζηχὲς γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοισιν.
 Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν,
 λίσσεθ' ὑπὲρ τοκέων γουνούμενος ἄνδρα ἕκαστον· 660
 „ὦ φίλοι, ἄνδρες ἔστε, καὶ αἰδῶ θεῶν ἐνὶ θυμῷ
 ἄλλων ἀνθρώπων, ἐπὶ δὲ μνήσασθε ἕκαστος
 παίδων ἦδ' ἀλόχων καὶ κτήσιος ἦδὲ τοκήων,
 ἡμὲν ὅτερ ζώουσι καὶ ᾧ κατατεθνήκασιν·
 τῶν ὑπερ ἐνθάδ' ἐγὼ γουνάζομαι οὐ παρεόντων 665
 ἐστάμεναι κρατερῶς, μηδὲ τροπᾶσθε φόβονδε.“

ὥς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.

[τοῖσι δ' ἅπ' ὀφθαλμῶν νέφος ἀχλύς ὥσεν Ἀθήνη
θεσπέσιον· μάλα δέ σφι φόως γένετ' ἀμφοτέρωθεν,
ἡμὲν πρὸς νηῶν καὶ ὁμοίου πολέμοιο·

670

Ἔκτορα δὲ φράσσαντο βοῆν ἀγαθὸν καὶ ἑταίρους,
ἡμὲν ὅσοι μετόπισθεν ἀφέστασαν οὐδὲ μάχοντο,
ἦδ' ὅσοι παρὰ νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο θοῇσιν.]

οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἴαντι μεγαλήτορι ἦνδανε θυμῷ
ἑστάμεν, ἔνθα περ ἄλλοι ἀφέστασαν υἱὲς Ἀχαιῶν·

675

ἀλλ' ὃ γε νηῶν ἵκρη' ἐπώχετο μακρὰ βιβάσθων,
νώμα δὲ ξυστὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμῃσιν,
κολλητὸν βλήτροισι, δυωκαικεκοσίπηχυν.

ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν ἐν εἰδῶς,

ὅς τ' ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας συναίρεται ἵππους,

680

σεύας ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ ἄστυ δίηται

λαοφόρον καθ' ὁδόν· πολέες τέ εἰ θηήσαντο

ἀνέρες ἡδὲ γυναικες· ὃ δ' ἔμπεδον ἀσφαλὲς αἰεὶ

θρώσκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται, οἱ δὲ πέτονται·

ὥς Αἴας ἐπὶ πολλὰ θοάων ἵκρια νηῶν

685

φοῖτα μακρὰ βιβάς, φωνὴ δὲ οἱ αἰθέρ' ἴκανεν.

αἰεὶ δὲ σμερνδὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευεν

νηυσὶ τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν. οὐδὲ μὲν Ἔκτωρ

μῖμνεν ἐνὶ Τρώων ὁμάδῃ πύκα θωρηκτάων·

ἀλλ' ὥς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸς αἰθῶν

690

ἔθνος ἐφορμαῖται, ποταμὸν πάρα βοσκομενάων,

χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,

ὥς Ἐκτωρ ἵθυσε νεὸς κυανοπρώροιο

ἀντίος αἰέας· τὸν δὲ Ζεὺς ὥσεν ὀπισθεν

χειρὶ μάλα μεγάλῃ, ὥτρυνε δὲ λαὸν ἅμ' αὐτῷ.

695

αὐτίς δὲ δρυμεῖα μάχη παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη·

φαίης κ' ἀκμῆτας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν

ἄντεσθ' ἐν πολέμῳ ὥς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.
τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν οὐδ' ἦν νόος· ἦ τοι Ἀχαιοὶ
οὐκ ἔφασαν φεῦξέσθαι ὑπὲρ κακοῦ, ἀλλ' ὀλέεσθαι,
Ἴφωσιν δ' ἔλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐκάστον
νῆας ἐνιπρήσειν κτενέειν θ' ἥρωας Ἀχαιοὺς.

700

οἱ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·

Ἐκτωρ δὲ πρύμνης νεὸς ἤψατο ποντοπόροιο,

καλῆς ὠκυάλου, ἣ Πρωτεσίλαον ἔνεικεν

705

ἔς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν.

τοῦ περ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοὶ τε Τρωῆς τε

δήουν ἀλλήλους αὐτοσχεδόν· οὐδ' ἄρα τοί γε

τόξων ἀνὰς ἀμφὶς μένον οὐδέ τ' ἀκόντων,

ἀλλ' οἳ γ' ἐγγύθεν ἱστάμενοι ἓνα θυμὸν ἔχοντες

710

ὀξέσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνησι μάχοντο

καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.

πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ μελάνδετα κωπήεντα

ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων

ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.

715

Ἐκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει

ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχον, Τρωσὶν δὲ κέλευεν·

„οἴσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυτ' αὐτήν·

νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἡμᾶρ ἔδωκεν,

νῆας ἐλεῖν, αἱ δ' εὐρο θεῶν ἀέκητι μολοῦσαι

720

ἡμῖν πῆματα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων,

οἳ μ' ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ προυμῆσι νέεσσιν

αὐτόν τ' ἰσχανάσσκον ἐρητύοντό τε λαόν.

ἀλλ' εἰ δὴ ῥα τότε βλάπτε φρένας εὐρύοπα Ζεὺς

ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.“

725

ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρουσαν.

Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·

ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθόν, οἰόμενος θανέεσθαι,

θρηῖνυν ἔφ' ἑπταπόδην, λίπε δ' ἵκρια νηὸς εἵσης.
 ἔνθ' ἄρ' ὃ γ' ἐστίκει δεδοκημένος, ἔγχεϊ δ' αἰεὶ 730
 Τρῶας ἄμυνε νεῶν, ὅς τις φέροι ἀκάματον πῦρ·
 αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευεν·
 „ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρης,
 ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἄλκις·
 ἦέ τινάς φαμεν εἶναι ἀοσητήρας ὀπίσσω, 735
 ἦέ τι τεῖχος ἄρειον, ὃ κ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;
 οὐ μὲν τι σχεδὸν ἐστὶ πόλις πύργοις ἀραρυῖα,
 ἦ κ' ἀπαμυναίμεσθ' ἑτεραλκεία διήμιον ἔχοντες·
 ἀλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτάων,
 πόντῳ κεκλιμένοι, ἐκὰς ἡμεῖθα πατρίδος αἵης· 740
 τῷ ἐν χερσὶ φόως, οὐ μελιχίῃ πολέμοιο.“
 ἦ καὶ μαιμῶων ἔφεπ' ἔγχεϊ δ' ἐξυόνει.
 ὅς τις δὲ Τρώων κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο
 σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάριν Ἑκτορος ὀτρύναντος,
 τὸν δ' Αἴας οὕτως ἐδεγμένος ἔγχεϊ μακρῷ· 745
 δῶδεκα δὲ προπάροιθε νεῶν αὐτοσχεδὸν οὔτα.

 ΙΛΙΑΔΟΣ II.

Πατρόκλεια.

ὥς οἱ μὲν περὶ νηὸς ἐυσσέλμοιο μάχοντο·
 Πάτροκλος δ' Ἀχιλῇ παρίστατο ποιμένι λαῶν
 δάκρυα θερμὰ χέων ὥς τε κρήνη μελάνυδρος,
 ἣ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ.
 τὸν δὲ ἰδὼν ὄκτειρε ποδάροχης δῖος Ἀχιλλεύς, 5
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα

„τίπτε δεδάκρυσαι, Πατρόκλεις, ἥνυτε κούρη
 νηπίη, ἥ θ' ἅμα μητρὶ θεοῦς ἀνελέσθαι ἀνώγει,
 εἵανου ἀπτομένη, καὶ τ' ἐσσυμένην κατερύκει,
 δακρυόεσσα δέ μιν ποτιδέσκεται, ὄφρ' ἀνέληται 10
 τῇ ἕκλος, Πάτροκλε, τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβεις.
 ἦέ τι Μυρμιδόνεσσι πιφαύσκεαι; ἦ ἔμοι αὐτῷ ;
 ἦέ τιν' ἀγγελίην Φθίης ἔξ ἔκλυες οἶος ;
 ζῶειν μὲν ἔτι φασὶ Μενoitιον Ἀκτορος υἱόν,
 ζῶει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσιν, 15
 τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνηώτων.
 ἦε σύ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὥς ὀλέκονται
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ὑπερβασίης ἔνεκα σφῆς ;
 ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόω, ἵνα εἶδομεν ἄμφω.“

τὸν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη, Πατρόκλεις ἱππεῦ·
 „ὦ Ἀχιλεῦ Πηλῆος υἱέ, μέγα φέρεται Ἀχαιῶν, 21
 μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῦς.
 οἳ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
 ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
 βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης, 25
 οὔτασται δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἠδ' Ἀγαμέμνων,
 βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν διστῶ.
 τοὺς μὲν τ' ἱητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπέπονται,
 ἔλκε' ἀκείομενοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ.
 μὴ ἔμέ γ' οὖν οὗτός γε λάβοι χόλος, ὃν σὺ φυλάσσεις,
 αἶναρέτη· τί σευ ἄλλος ὀνήσεται διψίγονός περ, 31
 αἶ κε μὴ Ἀργεῖοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνης ;
 νηλεές, οὐκ ἄρα σοὶ γε πατήρ ἦν ἱππότης Πηλεὺς
 οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δέ σε τίπτε θάλασσα
 πέτραι τ' ἠλίβατοι, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής. 35
 καὶ δέ τινα φρεσὶ σῆσι θεοπροπίην ἀλεείνεις
 καὶ τινά τοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,

ἄλλ' ἐμέ περ πρόες ὦχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὄπασσον
 Μυρμιδόνων, ἣν πού τι φόως Δαναοῖσι γένωμαι.
 δὸς δέ μοι ὥμοιν τὰ σὰ τεύχεα θωρηχθῆναι, 40
 αἷ κέ με σοὶ ἴσκοντες ἀπόσχονται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήιοι νῆες Ἀχαιῶν
 τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
 ῥεῖα δέ κ' ἀκμήτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ
 ὥσαιμεν προτὶ ἄστρ' νεῶν ἅπο καὶ κλισιάων. 44

ὧς φάτο λισσόμενος μέγα νήπιος· ἦ γὰρ ἔμελλεν
 οἷ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λιτέσθαι.
 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „ὦ μοι, διογενὲς Πατρόκλεις, οἷον ἔειπες·
 οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἣν τινα οἶδα, 50
 οὔτε τί μοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
 ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει,
 ὁππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλῃσιν ἁμέρσαι
 καὶ γέρας ἂψ ἀφελέσθαι, ὃ τε κράτει προβεβήκη·
 αἰνὸν ἄχος τό μοι ἐστίν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ. 55
 κούρην, ἣν ἄρα μοι γέρας ἔξελον νῆες Ἀχαιῶν,
 δουρὶ δ' ἐμῷ κτεάτισσα, πόλιν εὐτεῖχεα πέρσας,
 τὴν ἂψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης ὧς εἴ τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, οὐδ' ἄρα πῶς ἦν
 ἄσπερχές κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν· ἦ τοι ἔφην γε 61
 οὐ πρὶν μηνιθμὸν καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὁπότε ἂν δὴ
 νῆας ἐμὰς ἀφίκηται αὐτῇ τε πτόλεμός τε.
 τὴν δ' ὥμοιν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
 ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι, 65
 εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκεν
 νηυσὶν ἐπικρατέως, οἱ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης
 κεκλίεται, χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες,

[Ἄργεῖοι· Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκεν
 θάρσυνος· οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσει μετώποι 70
 ἐγγύθι λαμπομένης· τάχα κεν φεύγοντες ἐναύλοισι
 πλήσειαν νεκύων, εἴ μοι κρείων Ἀγαμέμνων
 ἦπια εἰδείη· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφιμάχονται.
 οὐ γὰρ Τυδείδῃ Διομήδεος ἐν παλάμῃσιν
 μαίνεται ἐγχείη Δαναῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύναι· 75
 οὐδέ ποῦ Ἀτρεΐδῃ δὴ πὸς ἔκλυον αὐδήσαντος
 ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἄλλ' Ἐκτορος ἀνδροφόνου
 Τρῳαὶ κελεύοντος περιάγνυται, οἱ δ' ἀλαλητῶ
 πᾶν πεδὶον κατέχουσι, μάχῃ νικῶντες Ἀχαιοὺς.]
 ἀλλὰ καὶ ὧς, Πάτροκλε, νεῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύνων 80
 ἔμπεσ' ἐπικρατέως, μὴ δὴ πυρὸς αἰθομένοιο
 νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόστον ἔλονται.
 πεῖθεο δ', ὧς τοι ἐγὼ μύθου τέλος ἐν φρεσὶ θεῖω,
 [ὧς ἂν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄρῃαι
 πρὸς πάντων Δαναῶν, ἅτῃ οἱ περικαλλέα κούρην 85
 ἄψ ἀπονάσσωσιν, ποτὶ δ' ἄγλαα δῶρα πόρωσιν.]
 ἐκ νηῶν ἐλάσας ἵεναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
 δώῃ, κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
 μὴ σύ γ' ἄνευθεν ἔμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν
 Τρῳαὶ φιλοπολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεις· 90
 μηδ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δηιοτῇτι,
 Τρῳᾶς ἐναιρόμενος προτὶ Ἴλιον ἡγεμονεύειν,
 μή τις ἀπ' Οὐλύμποιο θεῶν αἰειγενετῶν
 ἐμβήῃ· μάλα τοὺς γε φιλεῖ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 ἀλλὰ πάλιν τρωπᾶσθαι, ἐπὶ νῆας ἐν νήεσσιν 95
 θείης, τοὺς δὲ τ' εἰς πεδὶον κᾶτα δηριάσθαι.“
 [αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
 μήτε τις οὖν Τρώων θάνατον φύγοι, ὅσσοι ἔασιν,
 μήτε τις Ἀργείων, νῶιν δ' ἐκδύμεν Ὀλῆθρον,

ὄφρ' οἷοι Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύωμεν.] 100

ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·
δάμνα μιν Ζηνός τε νόος καὶ Τρῶες ἀγαυοὶ
βάλλοντες· δεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαιρινὴ
πῆληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε, βάλλετο δ' αἰεὶ 105
κάπ φάλαρ' εὐποίηθ'· ὁ δ' ἀριστερόν ὦμον ἔκαμινεν,
ἔμπεδον αἰὲν ἔχων σάκος αἰόλον, οὐδὲ δύναντο
ἀμφ' αὐτῷ πελεμίζειν ἐρείδοντες βελέεσσιν.
αἰεὶ δ' ἀργαλέω ἔχετ' ἄσθματι, καδ' δέ οἱ ἰδρώς
πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, οὐδέ πη εἶχεν 110
ἀμπνεῦσαι· πάντῃ δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικτο.

ἔσπετε νῦν μοι, μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ὅπως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ἐκτὼρ Αἴαντος δόρυ μέλινον ἄγχι παραστάς
πλῆξ' ἄορι μεγάλῳ, αἰχμῆς παρὰ καυλὸν ὀπισθεν, 115
ἀντικρὺς δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας
πῆλ' αὐτως ἐν χειρὶ κόλον δόρυ, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
αἰχμὴ χαλκείῃ χαμάδις βόμβησε πεσοῦσα.
γινῶ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, ῥίγησέν τε,
ἔργα θεῶν, ὃ ῥα πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρεν 120
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην·
χάζετο δ' ἐκ βελέων. τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκάματον πῦρ
νῆι θοῇ· τῆς δ' αἴψα κατ' ἀσβέστη κέχυτο φλόξ.

ὥς τὴν μὲν πρυμνὴν πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
μηρῷ πληξάμενος Πατροκλῆα προσέειπεν 125
„Ὀρσεο, διογενὲς Πατρόκλειε, ἵπποκέλευθε·
λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηϊόιο ἰωήν·
μὴ δὴ νῆας ἔλωσι καὶ οὐκέτι φρυγὰ πέλονται·
δύσεο τεύχεα θάσσον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.“

ὥς φάτο, Πάτροκλος δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ.

- κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν 131
καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσι ἐδυνεν
ποικίλον ἀστερόεντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
ἄμφι δ' ἄρ' ὅμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον 135
χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κνέην εὐτυκτον ἔθηκεν
ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
εἶλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε, τὰ οἱ παλάμηφιν ἀρήρειν.
[ἔγχος δ' οὐχ ἔλετ' οἷον ἀμύμονος Αἰακίδαο, 140
βριθὺ μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
Πηλιάδα μελίνην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσιν.]
ἵππους δ' Αὐτομέδοντα θοῶς ζευγνῦμεν ἄνωγεν, 145
τὸν μετ' Ἀχιλλῆα ῥήξήνορα τίε μάλιστα,
πιστότατος δέ οἱ ἔσκε μάχῃ ἔνι μείναι ὁμοκλήν.
τῷ δὲ καὶ Αὐτομέδων ὕπαγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους,
Ξάνθον καὶ Βαλίων, τὼ ἅμα πνοιῇσι πετέσθην,
τοὺς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ ἄρπυια Ποδάργῃ 150
βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο.
ἐν δὲ παρηορήσιν ἀμύμονα Πήδασον ἔει,
τόν ῥά ποτ' Ἡετίωνος ἐλὼν πόλιν ἤγαγ' Ἀχιλλεύς,
ὃς καὶ θνητὸς ἐὼν ἔπεθ' ἵπποις ἀθανάτοισιν.
Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποικόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεύς
πάντας ἀνὰ κλισίας σὺν τεύχεσιν· οἱ δὲ λύκοι ὥς 156
ὠμοφάγοι, τοῖσιν τε περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλήκῃ,
οἳ τ' ἔλαφον κεραδὸν μέγαν οὔρεσι δηώσαντες
δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρήιον αἵματι φοινόν·
καὶ τ' ἀγεληδὸν ἴασιν ἀπὸ κρήνης μελανύδρου 160
λάβοντες γλώσσησιν ἀραιῇσιν μέλαν ὕδωρ

ἄκρον, ἔρευγόμενοι φόνον αἵματος· ἐν δέ τε θυμὸς
 στήθεσσιν ἄτρομός ἐστι, περιστένεται δέ τε γαστήρ·
 τοιοῖ Μυρμιδόνων ἡγήτορες ἦδὲ μέδοντες
 ἄμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο 165
 ῥῶοντ'. ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ἀρήιος ἴστατ' Ἀχιλλεύς
 ὀτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.

πεντήκοντ' ἦσαν νῆες θοαί, ἦσιν Ἀχιλλεύς
 ἐς Τροίην ἡγεῖτο διίφιλος· ἐν δὲ ἐκάσῃ
 πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἑταῖροι· 170
 πέντε δ' ἄρ' ἡγεμόνας ποιήσατο, τοῖς ἐπεποιθεῖν,
 σημαίνειν, αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἥγασσεν
 τῆς μὲν ἱῆς στιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοθώρηξ,
 υἱὸς Σπερχειοῖο διυπετέος ποταμοῖο,

ὃν τέκε Πηλῆος θυγάτηρ καλὴ Πολυδώρη 175
 Σπερχειῷ ἀκάμαντι, γυνὴ θεῷ εὖνηθεῖσα,
 αὐτὰρ ἐπὶ κλησιν Βώρῳ Περιήρεος υἱί,
 ὃς ῥ' ἀναφανδὸν ὄπυιε, πορὼν ἀπερείσια ἔδνα.

τῆς δ' ἐτέρης Ἐυδωρος ἀρήιος ἡγεμόνευεν
 παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῷ καλὴ Πολυμήλη, 180
 Φύλαντος θυγάτηρ· τῆς δὲ κρατὺς ἀργεῖφόντης
 ἠράσατ', ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν μετὰ μελπομένησιν
 ἐν χορῷ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου κελαδεινῆς.

αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῷ ἀναβὰς παρελέξατο λάθρη
 Ἑρμείας ἀκάκητα, πόρην δέ οἱ ἀγλαὸν υἱὸν 185
 Εὐδωρον, πέρι μὲν θείειν ταχὺν ἦδὲ μαχητὴν.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε μογαστόκος Εὐλείθυια
 ἐξάγαγε πρὸ φῶσδε καὶ ἡελίου ἰδὲν αὐγὰς,
 τὴν μὲν Ἐχεκλῆος κρατερὸν μένος Ἀκτορίδαο
 ἡγάγετο πρὸς δώματ', ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα, 190
 τὸν δ' ὁ γέρον Φύλας εὐ ἔτρεφεν ἦδ' ἀτίταλλεν,
 ἀμφαγαπαζόμενος ὥς εἴ θ' ἔδν υἱὸν ἔοντα.

τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος ἀρήμιος ἡγεμόνευεν
Μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν
ἔγχεϊ μάρνασθαι μετὰ Πηλεΐωνος ἑταῖρον. 195

τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρον ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων Λαέρκεος υἱὸς ἀμύμων.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντας ἅμ' ἡγεμόνεσσιν Ἀχιλλεύς
στήσεν ἐν κρίνας, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν·
„Μυρμιδόνες, μὴ τίς μοι ἀπειλάων λελαθέσθω, 200
ἃς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἀπειλεῖτε Τρῶεσσιν

πάνθ' ὑπὸ μνηϊθμόν, καὶ μ' ἠτιάσθε ἕκαστος
,σχέτλιε Πηλέος υἱέ, χόλῳ ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ,
νηλεές, ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀέκοντας ἑταίρους·
οἴκαδ' ἐπερ σὺν νηυσὶ νεώμεθα ποντοπόροισιν 205
αὐτίς, ἐπεὶ ῥά τοι ὧδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.

ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι θάμ' ἐβάζετε· νῦν δὲ πέφραται
φυλοπίδος μέγα ἔργον, ἔης τὸ πρὶν γ' ἐράσασθε·
ἔνθα τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρῶεσσι μαχέσθω.“

ὧς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου. 210
μᾶλλον δὲ σίγῃς ἄρθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκουσαν.
ὧς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρη πυκινοῖσι λίθοισιν
δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἁλεείνων,
ὧς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυιν, ἀνέρα δ' ἀνὴρ.
ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισιν 216
νευόντων· ὧς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.

πάντων δὲ προπάρουθε δύ' ἀνέρες θαυρήσσοντο,
Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων, ἓνα θυμὸν ἔχοντες,
πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς 220
βῆ δ' ἵμεν ἐς κλισίην, χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀγέφγεν
καλῆς δαιδαλέης, τήν οἱ Θέτις ἀργυρόπεζα
θῆκε· ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι, ἐν πλήσασα χιτῶνων

χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων οὐλῶν τε ταπήτων.
 ἔνθα δέ οἱ δέπας ἔσκε τετυγμένον, οὐδέ τις ἄλλος 225
 οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἅπ' αὐτοῦ αἶθοπα οἶνον,
 οὐ τέ τω σπένδεσκε θεῶν, ὅτε μὴ Διὶ πατρί.
 τό ῥα τότε ἔκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεείῳ
 πρῶτον, ἔπειτα δ' ἐνιψ' ὕδατος καλῆσι ῥοῇσιν,
 νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσατο δ' αἶθοπα οἶνον. 230
 εὐχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἔρκεϊ, λείβε δέ οἶνον
 οὐρανὸν εἰσανιδῶν· Δία δ' οὐ λάθε τερπικέρανον·
 „Ζεῦ ἄνα Δωδωναίε Πελασγικέ, τηλόθι ναίων,
 Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρου, ἅμφι δὲ Σελλοὶ
 σοὶ ναῖουσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι. 235
 ἡμὲν δὴ πατ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
 τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἦψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
 ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνην ἐέλδωρ.
 αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,
 ἀλλ' ἔταρον πέμποι πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν 240
 μάρνασθαι· τῷ κῦδος ἅμα πρόες, εὐρύοπα Ζεῦ,
 θάρσυνον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, ὄφρα καὶ Ἐκτώρ
 εἴσεται, ἥ ῥα καὶ οἷος ἐπίσσηται πολεμίζειν
 ἡμέτερος θεράπων, ἥ οἱ τότε χεῖρες ἄαπτοι
 μαίνονθ', ὀππότε ἔγώ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἀρηος. 245
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπήν τε δίηται,
 ἀσκηθῆς μοι ἔπειτα θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκοιτο
 τεύχεσσι τε ξὺν πᾶσι καὶ ἀγχεμάχοις ἐτάροισιν.“
 ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς.
 τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ' ἀνένευσεν·
 νηῶν μὲν οἱ ἀπώσσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε 251
 δῶκε, σόον δ' ἀνένευσε μάχης ἔξαπονέεσθαι.
 ἦ τοι ὁ μὲν σπείσας τε καὶ εὐξάμενος Διὶ πατρί
 ἅψ κλισίην εἰσῆλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῷ,

- στῇ δὲ πάροιθ' ἔλθων κλισίης, ἔτι δ' ἤθελε θυμῷ 255
 εἰσιδέειν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνὴν·
 οἱ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγάλῃτορι θωρηχθέντες
 ἔστιχον, ὄφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρουσαν.
 αὐτίκα δὲ σφῆκεσσιν ἑοικότες ἐξεχέοντο
 εἰνοδίους, οὓς παῖδες ἑριδμαίνωσιν ἔθοντες, 260
 [αἶελ κερτομέοντες, ὁδῷ ἐπὶ οἰκίᾳ ἔχοντας,]
 νηπίαχοι· ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσιν·
 τοὺς δ' εἵπερ παρὰ τίς τε κιὼν ἄνθρωπος ὁδίτης
 κινήσῃ ἀέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες
 πρόσσω πᾶς πέτεται καὶ ἀμύνει οἷσι τέκεσσιν. 265
 τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες
 ἐκ νηῶν ἔχοντο· βοῇ δ' ἄσβεστος ὁρώρειν.
 Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·
 „Μυρμιδόνες, ἑταροὶ Πηληιάδew Ἀχιλῆος,
 ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς, 270
 ὥς ἂν Πηλεΐδην τιμήσομεν, ὃς μέγ' ἄριστος
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες,
 γνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων
 ἦν ἄτην, ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.“
 ὥς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστω. 275
 ἐν δ' ἔπεσον Τρώεσσιν ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
 σμερδαλέον κονάβησαν αὐσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 Τρῶες δ' ὥς εἶδοντο Μενoitίου ἄλκιμον υἱόν,
 αὐτὸν καὶ θεράποντα σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας,
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες, 280
 ἐλπόμενοι παρὰ ναυφὶ ποδώκεα Πηλεΐωνα
 μνηνιθμὸν μὲν ἀπορρῦψαι, φιλότητα δ' ἐλέσθαι·
 πάλπτηγεν δὲ ἕκαστος, ὅπῃ φύγοι αἰλὺν ὄλεθρον.
 Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
 ἀντικρὺς κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο, 285

νηὶ πάρα πρυμνῇ μεγαθύμου Πρωτεσίλαον,
 καὶ βάλε Πυραΐχμην, ὃς Ἰαΐονας ἱποκορυστάς
 ἦγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξιοῦ εἰρὸν ῥέοντος·
 τὸν βάλε δεξιὸν ὤμον· ὃ δ' ὕπτιος ἐν κονίησιν
 κάππεσεν οἰμῶξας, ἔταροι δέ μιν ἀμφιφόβηθεν 290
 Παΐονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἦκεν ἅπασιν
 ἡγεμόνα κτείνας, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ.
 ἡμιδαῆς δ' ἄρα νηὺς λίπετ' αὐτόθι· τοὶ δὲ φόβηθεν
 Τρῶες θεσπεσίῳ ὁμάδῳ, Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο 295
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὅμαδος δ' ἁλίστος ἐτύχθη.
 ὥς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μέγαλοιο
 κινήσῃ πυκινὴν νεφέλην στεροπτηγερέτα Ζεὺς,
 ἔκ τ' ἔφανεन πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρόωνες ἄκροι
 καὶ νάπαι, οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγῃ ἄσπετος αἰθὴρ,
 ὥς Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπωσάμενοι δῆιον πῦρ 301
 τυτθὸν ἀνέπνευσαν, πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἐρωή·
 οὐ γὰρ πῶ τι Τρῶες ἀρηιφύλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 προτροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
 ἀλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνθίσταντο, νεῶν δ' ὑπέεικον ἀνάγκη. 305
 ἔνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὑσμίνης
 ἡγεμόνων. πρῶτος δὲ Μενoitίου ἀλκιμος υἱὸς
 αὐτίκ' ἄρα στρεφθέντος Ἀρηιλύκου βάλε μηρὸν
 ἔγχεϊ δξυόεντι, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν·
 ῥῆξεν δ' ὀστέον ἔγχος, ὃ δὲ πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ 310
 κάππεσ'. ἀτὰρ Μενέλαος ἀρήμιος οὐτα Θόαντα
 στέρονον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυῖα.
 Φυλεΐδης δ' Ἀμφικλον ἐφορμηθέντα δοκεύσας
 ἔφθῃ ὀρεξάμενος πρυμνὸν σκέλος, ἔνθα πάχιοςτος
 μυὼν ἀνθρώπου πέλεται· περὶ δ' ἔγχεος αἰχμῇ 315
 νεῦρα διεσχίσθη, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυπεν.

Νεστορίδαι δ' ὃ μὲν οὕτως· Ἀτύνμιον ὅξει δουρὶ
 Ἀντίλοχος, λαπάρης δὲ βιήλασε χάλκεον ἔγχος·
 ἦριπε δὲ προπάρουθε. Μάρις δ' αὐτοσχεδὰ δουρὶ
 Ἀντιλόχῳ ἐπόρουσε κασιγνήτοιο χολωθείς, 320
 στὰς πρόσθεν νέκυος· τοῦ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης
 ἔφρθη ὀρεξάμενος πρὶν οὐτάσαι, οὐδ' ἀφάμαρτεν,
 ὦμον ἄφαρ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκωκῇ
 δρύϊψ' ἀπὸ μυώνων, ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρῃς ἄραξεν.
 δούπησεν δὲ πεσών, κατὰ δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν 325
 ὥς τῷ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε
 βήτην εἰς ἔρεβος, Σαρπηδόνης ἑσθλοὶ ἑταῖροι,
 νῆες ἀκοντισταὶ Ἀμισωδάρου, ὅς ῥα Χίμαιραν
 θρέψεν ἀμαιμακήτην πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν.
 Αἴας δὲ Κλεόβουλον Ὀυλιάδης ἐπορούσας 330
 ἱερὸν ἔλε, βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλὰ οἱ αὖθι
 λῦσε μένος, πλήξας ξίφει αὐχένα κωπήεντι.
 πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὅσσε
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
 Πηνέλεως δὲ Λύκων τε συνέδραμον· ἔγχεσι μὲν γὰρ
 ἡμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω, 336
 τὼ δ' αὖτις ξιφέεσσι συνέδραμον. ἔνθα Λύκων μὲν
 ἱπποκόμου κόρυθος φάλλον ἤλασεν, ἀμφὶ δὲ καυλὸν
 φάσγανον ἐρραίσθη· ὃ δ' ὑπ' οὔατος αὐχένα θείνεν
 Πηνέλεως, πᾶν δ' εἴσω ἔδω ξίφος, ἔσχεθε δ' οἶον 340
 δέσμα, παρηέρθη δὲ κάρη, ὑπέλυντο δὲ γυῖα.
 Μηριόνης δ' Ἀκάμαντα κιχεῖς ποσὶ καρπαλίμοισιν
 νύξ' ἱππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὦμον·
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς.
 Ἰδομενεὺς δ' Ἐρύμαντα κατὰ στόμα νηλεὶ χαλκῷ 345
 νύξει· τὸ δ' ἀντικρούς δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησεν
 νέρθεν ὑπ' ἐγκεφάλοιο, κέασσε δ' ἄρ' ὅστέα λευκά·

ἐκ δ' εἵναχθεν ὀδόντες, ἐνέπλησθεν δέ οἱ ἄμφω
αἵματος ὀφθαλμοί· τὸ δ' ἀνὰ στόμα καὶ κατὰ ῥῖνας
πρῆσε χανών· θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφοεκάλυψεν. 354

οὔτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν ἔλον ἄνδρα ἕκαστος.
ὥς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον ἢ ἐρίφοισιν
σίνται, ὑπὲκ μήλων αἰρεύμενοι, αἷ τ' ἐν ὄρεσσιν
ποιμένος ἀφραδίῃσι διέτμαγεν· οἱ δὲ ἰδόντες
αἷψα διαρπάζουσιν ἀνάλκιδα θυμὸν ἐχούσας· 355
ὥς Δαναοὶ Τρῶεσσιν ἐπέχραον· οἱ δὲ φόβοιο
δυσκελάδου μνήσαντο, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.

Αἴας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἐφ' Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ
ἴετ' ἀκοντίσσαι· ὁ δὲ ἰδρεῖη πολέμοιο,
ἀσπίδι ταυρεῖη κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους, 360
σκέπτει· διστῶν τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων.
ἡ μὲν δὴ γίγνωσκε μάχης ἑτεραλκεία νίκη·
ἀλλὰ καὶ ὥς ἀνέμιμνε, σάος δ' ἐρήϊρας ἐταίρους.

ὥς δ' ὅτ' ἄπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἴσω
αἰθέρος ἐκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνῃ, 365
ὥς τῶν ἐκ νηῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
οὐδὲ κατὰ μοῖραν κέρραον πάλιν. Ἑκτορα δ' ἵπποι
ἐκφερον ὠκύποδες σὺν τεύχεσι, λείπε δὲ λαὸν
Τρωικόν, οὓς ἀέκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκεν.
πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἐρυσάρματες ὠκέες ἵπποι 370
ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων.
Πάτροκλος δ' ἔπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων,
Τρῶσι κακὰ φρονέων· οἱ δὲ ἰαχῇ τε φόβῳ τε
πάσας πλῆσαν ὁδοῦς, ἐπεὶ ἄρ' τμάγεν· ὕψι δ' ἄελλα
σκίδναν· ὑπὸ νεφέων, τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι 375
ἄψορρον προτὶ ἄστρ' νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
Πάτροκλος δ', ἡ πλεῖστον ὀρινόμενον ἶδε λαόν,
τῇ ῥ' ἔχ' ὁμοκλήσας· ὑπὸ δ' ἄξισι φῶτες ἐπιπτον

προηέες ἐξ ὀχέων, δίφροισι δ' ἀνεκυμβαλίσσον.
 ἀντικρὺς δ' ἄρα τάφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἵπποι 330
 [ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,]
 πρόσσω ἴεμενοι, ἐπὶ δ' Ἑκτορι κέκλετο θυμός·
 ἴετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι.
 ὧς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χθὼν 335
 ἡματ' ὀπωρινῷ, ὅτε λαβρότατον χεῖι ὕδαρ
 Ζεὺς, ὅτε δὴ ῥ' ἀνδρεςσι κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ,
 οἱ βίη εἰν ἀγορῇ σκολιάς κρίνωσι θέμιστας,
 ἐκ δὲ δίκην ἐλάσσωσι, θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες·
 τῶν δέ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
 πολλὰς δὲ κλιτὺς τότ' ἀποτμήγουσι χαράδραι, 390
 ἐς δ' ἄλλα πορφυρέην μεγάλη στενάχουσι ῥέουσαι
 ἐξ ὀρέων ἐπὶ κάρ, μινύθει δέ τε ἔργ' ἀνθρώπων·
 ὧς ἵπποι Τρῶαι μεγάλα στενάχοντο θέουσαι.

Πάτροκλος δ' ἐπεὶ οὖν πρῶτας ἐπέκερσε φάλαγγας,
 ἄψ' ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπετές, οὐδὲ πόληος 395
 εἶα ἱεμένους ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγὺς
 [νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τείχεος ὑψηλοῖο]
 κτεῖνε μεταῖσσαν, πολέων δ' ἀπετίνυτο ποιινήν.
 ἔνθ' ἦ τοι Πρόνοον πρῶτον βάλε δουρὶ φαιινῷ,
 στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυῖα· 400
 δούπησεν δὲ πεσών. ὁ δὲ Θέστορα Ἥνοπος υἱὸν
 δεύτερον ὀρμηθεῖς — ὁ μὲν εὐξέστω ἐνὶ δίφρῳ
 ἦστο ἀλείς· ἐκ γὰρ πλήγῃ φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 ἠνία ἠέχθησαν· ὁ δ' ἔγχεϊ νύξε παραστάς
 γναθμὸν δεξιτερὸν, διὰ δ' αὐτοῦ πείρεν ὀδόντων, 405
 ἔλκε δὲ δουρὸς ἐλὼν ὑπὲρ ἀντυγος, ὧς ὅτε τις φῶς
 πέτρῃ ἐπὶ προβλήτι καθήμενος ἱερὸν ἰχθύν
 ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ καὶ ἥγοι χαλκῷ·
 ὧς ἔλκε· ἐκ δίφροιο κεχηνότα δουρὶ φαιινῷ.

καδ' δ' ἄρ' ἐπὶ στόμ' ἔωσε· πεσόντα δέ μιν λίπε θυμός.
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἑρύλαον ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ 411
 μέσσην κακὰ κεφαλὴν· ἥ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη
 ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηγὴς ἐπὶ γαίῃ
 κάλπεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἑρύμαντα καὶ Ἀμφοτερόν καὶ Ἐπάλτην
 Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην Ἐχίον τε Πύριν τε 416
 Ἰφέα τ' Εὐίππον τε καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον
 πάντας ἱλασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.

Σαρπηδὼν δ' ὥς οὖν ἴδ' ἀμιτροχίτωνας ἐταίρους
 χέροσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμέντας, 420
 κέκλετ' ἄρ' ἀντιθέοισι καθαπτόμενος Λυκίοισιν·
 „αἰδώς, ὦ Λύκιοι, πόσε φεύγετε ; νῦν θεοὶ ἔστε·
 ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τοῦδ' ἀνέρος, ὄφρα δαείω,
 ὅς τις ὅδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν
 Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν.”

ἥ ῥα καὶ ἔξ ὁχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε. 426
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν, ἐπεὶ ἶδεν, ἔκθορε δίφρου.
 οἱ δ', ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι
 πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχωνται,
 ὥς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν. 430

τοὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω,
 “Ἥρην δὲ προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε·
 „ὦ μοι ἐγών, ὅτε μοι Σαρπηδόνα φίλιτατον ἀνδρῶν
 μῆτορ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι.
 διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε φρεσὶν ὀρμαίνοντι, 435
 ἥ μιν ζῶν ἐόντα μάχης ἄπο δακρυέσεως
 θείω ἀναρπάξας Λυκίης ἐν πίονι δήμῳ,
 ἥ ἤδη ὑπὸ χέροισι Μενoitιάδαο δαμάσσω.”

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια “Ἥρῃ·
 „αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες. 440

ἄνδρα θνητὸν ἔόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
 ἄψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηγέος ἐξαναλῦσαι ;
 ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἅλλοι.
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 αἶ κε ζὼν πέμψῃς Σαρπηδόνα ὄνδε δόμονδε, 445
 φράζεο, μὴ τις ἔπειτα θεῶν ἐθέλῃσι καὶ ἄλλος
 πέμπειν ὃν φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης·
 πολλοὶ γὰρ περὶ ἄστὶ μέγα Πριάμοιο μάχονται
 υἱέες ἀθανάτων, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἐνήσεις.
 ἀλλ' εἴ τοι φίλος ἐστί, τεδν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ, 450
 ἦ τοι μὲν μιν ἔισον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 χέρσ' ὑπο Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι·
 αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τὸν γε λίπη ψυχὴ τε καὶ αἰὼν,
 πέμπειν μιν Θάνατόν τε φέρειν καὶ νήδυμον Ὑπνον,
 εἰς ὃ κε δὴ Λυκίης εὐρείης δῆμον ἴκωνται, 455
 ἔνθα ἔ ταρχύσουσι κασίγνητοὶ τε ἔται τε
 τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστί θανόντων.“
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 αἵματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε
 παῖδα φίλον τιμῶν, τὸν οἱ Πάτροκλος ἔμελλεν 460
 φθίσειν ἐν Τροίῃ ἐριβόλακι, τηλόθι πάτρης.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 ἐνθ' ἦ τοι Πάτροκλος ἀγκαλειτὸν Θρασυδήμον,
 ὅς ῥ' ἦνς θεράπων Σαρπηδόνος ἦεν ἄνακτος,
 τὸν βάλε νείαιραν κατὰ γαστέρα, λῦσε δὲ γυνῆ· 465
 Σαρπηδὼν δ' αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ
 δεύτερος ὀρμηθεὶς, ὃ δὲ Πήδασον οὐτασεν ἱππον
 ἔγχρῃ δεξιὸν ὦμον· ὃ δ' ἔβραχε θυμὸν αἰσθων,
 κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακῶν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
 τῷ δὲ διαστήτην, κρέκε δὲ ζυγόν, ἦνία δέ σφιν 470
 σύγχυτ', ἐπεὶ δὴ κεῖτο παρήγορος ἐν κονίῃσιν.

τοῖο μὲν Αὐτομέδων δουρικλυτὸς εὔρετο τέκμων·
 σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
 αἶψας ἀπέκοψε παρήγορον οὐδὲ μάτησεν,
 τὼ δ' ἰθυνηθήτην, ἐν δὲ ῥυτῆρσι τάνυσθεν· 475
 τὼ δ' αὖτις συνίτην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο.

ἔνθ' αὖ Σαρπηδὼν μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ,
 Πατρόκλου δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερόν ἤλυθ' ἀκωκῇ
 ἔγχος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕστερος ὠρνυτο χαλκῷ
 Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός, 480
 ἀλλ' ἔβαλ', ἐνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχεται ἀμφ' ἄδινόν κῆρ.
 ἤριπε δ', ὥς ὅτε τις δρυὺς ἤριπεν ἢ ἀχρωαῖς
 ἢ ἐπίτυς βλωθρῇ, τὴν τ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες
 ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νήιον εἶναι·
 ὥς ὁ πρόσθ' Ἰλπων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθεῖς, 485
 βεβρυχὼς κόνιος δεδραγμένος αἵματοέσσης.
 ἤύτε ταῦρον ἔπεφνε λέων ἀγέληφι μετελθὼν,
 αἰθῶνα μεγάλθυμον, ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσιν,
 ὠλετό τε στενάχων ὑπὸ γαμφηλῆσι λέοντος,
 ὥς ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστᾶων 490
 κτεινόμενος μενέαινε, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
 „Γλαῦκε πέπον, πολεμιστὰ μετ' ἀνδράσι, νῦν σε μάλα χρὴ
 αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν·
 νῦν τοι ἐελδέσθω πόλεμος κακός, εἰ θεός ἐστι.
 πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας, 495
 πάντη ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνοσ ἀμφιμάχεσθαι·
 αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμεῦ περιμάργναο χαλκῷ.
 σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείη καὶ ὄνειδος
 ἔσσομαι ἥματα πάντα διαμπερές, εἴ κέ μ' Ἀχαιοὶ
 τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα. 500
 ἀλλ' ἔχειο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.“

ὥς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν

ὀφθαλμοὺς ῥῖνάς τ'· ὁ δὲ λάξ ἐν στήθεσι βαίνων
 ἐκ χροὸς ἔλκε δόρυ, προτὶ δὲ φρένες αὐτῷ ἔποντο·
 τοιοῦτο δ' ἄμα ψυχὴν τε καὶ ἔγχος ἐξέρυσ' αἰχμὴν. 505
 Μυρμιδόνες δ' αὐτοῦ σθένον ἵππους φυσίωνοντας,
 ἱεμένους φοβέεσθαι, ἐπεὶ λίπον ἄρμστ' ἀνάκτων,

Γλαῦκος δ' αἰνὸν ἄχος γένετο φθογγῆς αἰοντι·
 ὠρίνθη δέ οἱ ἦτορ, ὃ τ' οὐ δύνατο προσαμῦναι.
 χειρὶ δ' ἑλὼν ἐπέεξε βραχίονα· τεῖρε γὰρ αὐτὸν 510
 ἔλκος, ὃ δὴ μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰῶ
 τείχεος ὑψηλοῖο, ἄρην ἐτάροισιν ἀμύνων.

εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
 „κλυθι, ἄναξ, ὅς που Λυκίης ἐν πίονι δήμῳ
 εἷς ἢ ἐνὶ Τροίῃ· δύνασαι δὲ σὺ πάντοσ' ἀκούειν 515
 ἀνέρι κηδομένῳ, ὥς νῦν ἐμὲ κῆδος ἱκάνει.

ἔλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερόν, ἀμφὶ δέ μοι χεῖρ
 ὀξείης ὀδύνησιν ἐλήλαται, οὐδέ μοι αἷμα
 τερσῆναι δύναται, βαρῦθει δέ μοι ὤμος ὑπ' αὐταῦ·
 ἔγχος δ' οὐ δύναμαι σχεῖν ἔμπεδον οὐδὲ μάχεσθαι 520
 ἔλθων δυσμενέεσσιν. ἀνὴρ δ' ὤριστος ὄλωλεν,

Σαρπηδὼν Διὸς υἱός· ὁ δ' οὐδ' οὐ παιδὸς ἀμύνει.
 ἀλλὰ σύ περ μοι, ἄναξ, τόδε καρτερόν ἔλκος ἄκεσαι,
 κοίμησον δ' ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὅφρ' ἐτάροισιν
 κελλόμενος Λυκίοισιν ἐποτρύνω πολεμίζειν, 525
 αὐτός τ' ἀμφὶ νέκυϊ κατατεθνηῶτι μάχωμαι.“

ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας, ἀπὸ δ' ἔλκος ἀργαλείῳ
 αἷμα μέλαν τέρσηνε, μένος δέ οἱ ἐμβαλε θυμῷ.

Γλαῦκος δ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, γήθησέν τε, 530
 ὅτι οἱ ὦκ' ἦκουσε μέγας θεὸς εὖξαμένῳ.
 πρῶτα μὲν ὥτρυνεν Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
 πάντῃ ἐποικόμενος, Σαρπηδόνοσ ἀμφιμάχεσθαι·

αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρῶας κίε μακρὰ βιβιάσθων,
 Πουλυδάμαντ' ἐπὶ Πανθοΐδην καὶ Ἀγήνορα δῖον, 535
 βῆ δέ μετ' Αἰνείαν τε καὶ Ἑκτορα χάλκοκορυστήν.
 ἄγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Ἑκτορ, νῦν δὴ πάγχυ λελασμένος εἰς ἐπικούρων,
 οἳ σέθεν εἵνεκα τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἷης
 θυμὸν ἀποφθινύθουσι, σὺ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐπαμύνειν.
 κεῖται Σαρπηδὼν Λυκίῳ ἀγὸς ἄσπιστάων, 541
 δς Λυκίην εἵρυτο δίκησί τε καὶ σθένει φ·
 τὸν δ' ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμασ' ἔγχεϊ χάλκεος Ἄρης.
 ἀλλὰ, φίλοι, πάρστητε, νεμεσσήθητε δὲ θυμῷ,
 μὴ ἀπὸ τεύχε' ἔλωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρὸν 545
 Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεχολωμένοι, ὅσοι ὄλοντο,
 τοὺς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνομεν ἐγχείησιν.“

ὧς ἔφατο, Τρῶας δὲ κατὰ κρῆθην λάβε πένθος
 ἄσχετον, οὐκ ἐπιεικτόν, ἐπεὶ σφισιν ἔρμα πόληος
 ἔσκε, καὶ ἄλλοδαπὸς περ ἰών· πολέες γὰρ ἅμ' αὐτῷ 550
 λαοὶ ἔποντ', ἐν δ' αὐτὸς ἄριστεύεσκε μάχεσθαι.
 βὰν δ' ἰθὺς Δαναῶν λελιημένοι· ἦρχε δ' ἄρα σφιν
 Ἑκτώρ· χωόμενος Σαρπηδόνοσ· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 ὥρσε Μενoitιάδew Πατροκλῆος λάσιον κῆρ·
 Αἴαντε πρῶτῳ προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῷ 555
 „Αἴαντε, νῦν σφῶιν ἀμύνεσθαι φίλον ἔστω,
 οἰοί περ πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσιν, ἣ καὶ ἀρείους.
 κεῖται ἀνὴρ, δς πρῶτος ἐσῆλατο τείχος Ἀχαιῶν,
 Σαρπηδῶν· ἄλλ' εἴ μιν ἀεικισσαίμεθ' ἐλόντες,
 τεύχεά τ' ὥμουιν ἀφελοίμεθα, καὶ τιν' ἐταίρων 560
 αὐτοῦ ἀμυνομένων δαμασαίμεθα νηλεί χαλκῷ.“

ὧς ἔφαθ', οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον.
 οἳ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας,
 Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοί,

σύμβalon ἀμφὶ νέκυϊ κατατεθνηῶτι μάχεσθαι 565
 δεινὸν αὔσαντες· μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.
 Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὀλοήν τάνυσσε κρατερῇ ὑσμήνῃ,
 ὄφρα φίλῳ περὶ παιδί μάχης ὀλοὸς πόνος εἴη.
 ὦσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς·
 βλήτο γὰρ οὐ τι κάκιστος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
 υἱὸς Ἀγακλῆος μεγαθύμου, δῖος Ἑπειγεύς, 571
 ὃς ῥ' ἐν Βουδείῳ ἐὺ ναιομένην ἤγασσεν
 τὸ πρίν· ἀτὰρ τότε γ' ἐσθλὸν ἀνειψιὸν ἐξαναρίζας
 ἐς Πηλῆν ἰκέτευσε καὶ ἐς Θέτιν ἀργυρόπεζαν·
 οἱ δ' ἅμ' Ἀχιλλῇι ῥηξήνορι πέμπον ἔπεσθαι 575
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο
 τὸν ῥα τόθ' ἀπτόμενον νέκυος βάλε φαίδιμος Ἑκτωρ
 χειρμαδίῳ κεφαλῇν· ἥ δ' ἀνδριχα πᾶσα κεάσθη
 ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὃ δ' ἄρα περηνῆς ἐπὶ νεκρῷ
 κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής. 580
 Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχος γένετο φθιμένου ἐτάριοιο,
 ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων ἱρῆκι ἔοικώς
 ὦκεί, ὃς τ' ἐφόβησε κολοιοὺς τε ψῆράς τε·
 ὥς ἰθὺς Λυκίων, Πατρόκλεις ἱπποκέλευθε,
 ἔσσυο καὶ Τρώων, κεχόλωσο δὲ κῆρ ἐτάριοιο. 585
 καὶ ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον Ἰθαιμένεος φίλον υἱὸν
 αὐχένα χειρμαδίῳ, ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῖο τένοντας.
 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἑκτωρ.
 ὅσση δ' αἰγανῆς ῥιπὴ ταναοῖο τέτυκται,
 ἣν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφῆε πειρώμενος ἥ ἐν ἀέθλῳ 590
 ἦε καὶ ἐν πολέμῳ δηίων ὑπο θυμοραϊστέων,
 τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες, ὥσαντο δ' Ἀχαιοί.
 Γλαῦκος δὲ πρῶτος, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
 ἐτρέπετ', ἔκτεινεν δὲ Βαθυκλῆα μεγάλθυμον,
 Χάλκωνος φίλον υἱόν, ὃς Ἑλλάδι οἰκία ναίων 595

ὄλβω τε πλούτῳ τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν.
 τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος στήθος μέσον οὔτασε δουρί,
 στρεφθεὶς ἐξαπίνης ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων·
 δούπησεν δὲ πεσών· πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιοῦς,
 ὥς ἔπεσ' ἐσθλὸς ἀνὴρ· μέγα δὲ Τρῶες κεχάροντο, 600
 στὰν δ' ἄμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες· οὐδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 ἀλκῆς ἐξελάθοντο, μένος δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν.
 ἐνθ' αὖ Μηριόνης Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν,
 Λαόγονον θρασὺν υἱὸν Ὀνήτορος, ὃς Διὸς ἱεὺς
 Ἰδαίου ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ· 605
 τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
 ὤχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκότος εἴλεν.
 Αἰνεΐας δ' ἐπὶ Μηριόνη δόρυ χάλκεον ἤκεν·
 ἔλπετο γὰρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια, προβιβάντος.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος· 610
 πρόσσω γὰρ κατέκνυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
 οὔδεις ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίσθη
 ἔγχεος· ἐνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
 [αἰχμὴ δ' Αἰνεΐαιο κραδαινομένη κατὰ γαίης
 ὤχετ', ἐπεὶ ὃ' ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.] 615
 Αἰνεΐας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο φώνησέν τε·
 „Μηριόνη, τάχα κέν σε καὶ ὀρχηστήν περ ἐόντα
 ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερές, εἴ σ' ἔβαλόν περ.“
 τὸν δ' αὖ Μηριόνης δουρικλυτὸς ἀντίον ἠΰδα·
 „Αἰνεΐα, χαλεπὸν σε καὶ ἴφθιμόν περ ἐόντα 620
 πάντων ἀνθρώπων σβέσσαι μένος, ὅς κέ σευ ἄντα
 ἔλθῃ ἀμυνόμενος· θνητὸς δέ νυ καὶ σὺ τέτυξαι.
 εἰ καὶ ἐγὼ σε βάλοιμι τιχὼν μέσον ὀξεί χαλκῷ,
 αἰψά κε καὶ κρατερός περ ἐὼν καὶ χερσὶ πεποιθὼς
 εὔχος ἐμοὶ δοίης, ψυχὴν δ' Ἀιδι κλυτοπόλῳ.“ 625
 ὥς φάτο, τὸν δ' ἐνένιπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·

„Μηριόνη, τί σὺ ταῦτα καὶ ἐσθλὸς ξὼν ἀγορεύεις;
ὦ πέπον, οὐ τοι Τρῶες ὀνειδείους ἐπέεσσιν
νεκροῦ χωρήσουσι πάρος τινα γαῖα καθέξει.
ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δ' ἐνὶ βουλῇ· 630
τῷ οὐ τι χρὴ μῦθον ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι.“

ὣς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.
τῶν δ', ὥς τε δρυτόμων ἀνδρῶν δρυμαγδὸς δρῶρη
οὔρεος ἐν βήσσης· ἕκαθεν δέ τε γίγνεται ἀκουή·
ὥς τῶν ὤρνυτο δοῦπος ἀπὸ χθονὸς ἐυρυοδείης, 635
χαλκοῦ τε ῥινοῦ τε βοῶν τ' εὐποιοιτάων,
νυσσομένων ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
οὐδ' ἂν ἔτι φράδμων περ ἀνὴρ Σαρπηδόνα διὸν
ἔγνω, ἐπεὶ βελέεσσι καὶ αἵματι καὶ κονίησιν
ἐκ κεφαλῆς εἵλυτο διαμπερὲς ἐς πόδας ἄκρους. 640

οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ὀμίλειον, ὥς ὅτε μυῖαι
σταθμῷ ἐνὶ βρομέωσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας
ῶρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει·
ὥς ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὀμίλειον. οὐδέ ποτε Ζεὺς
τρέψεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὅσσε φαιινῷ, 645
ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς αἰὲν ὄρα καὶ φράζετο θυμῷ
πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πατρόκλου μερμηρίζων,
ἣ ἤδη καὶ κεῖνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ

αὐτοῦ ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι φαίδιμος Ἐκτωρ
χαλκῷ δηώσῃ ἀπὸ τ' ὤμων τεύχε' ἔληται, 650
ἣ ἔτι καὶ πλεόνεσσιν ὀφέλλειεν πόνον αἰπύν.

ὦδε δέ οἱ φρονέοντι δοῦσασατο κέρδιον εἶναι,
ὄφρ' ἦρὺς θεράπων Πηληιάδεω Ἀχιλῆος
ἑξαῦτις Τρῳάς τε καὶ Ἐκτορα χαλκοκορυστήν
ᾤσαιτο προτὶ ἄστυ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο. 655

Ἐκτορι δὲ πρωτίστῳ ἀνάλκιδα θυμὸν ἐνήκεν·
ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς φύγαδ' ἔτραπε, κέκλετο δ' ἄλλους

Τρῶας φευγέμεναι· γνῶ γὰρ Διὸς ἱρὰ τάλαντα.
 ἔνθ' οὐδ' Ἰφθιμοὶ Λύκιοι μένον, ἀλλὰ φόβηθεν
 πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα ἴδον βεβλαμμένον ἦτορ
 κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρει· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ
 κάππεσον, εὖτ' ἔριδα κρατερὴν ἐτάνυσσε Κρονίων.
 οἱ δ' ἄρ' ἅπ' ὤμοιιν Σαρπηδόνος ἔντε' ἔλοντο

660

χάλκεα μαρμαίροντα· τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας
 δῶκε φέρειν ἐτάροισι Μενoitίου ἄλκιμος υἱός.
 καὶ τότε Ἐπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

665

„εἰ δ' ἄγε νῦν, φίλε Φοῖβε, κελαινεφές αἶμα κάθηρον
 ἔλθων ἔκ βελέων Σαρπηδόνα, καὶ μιν ἔπειτα
 πολλὸν ἀποπρὸ φέρων λοῦσον ποταμοῖο ῥοῇσιν
 χρῖσόν τ' ἄμβροσίν, περὶ δ' ἄμβροτα εἶματα ἔσπον·
 πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
 Ὑπνῷ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὦκα
 θήσουσ' ἐν Λυκίῃς εὐρείῃς πίοιι δῆμῳ,
 ἔνθα ἔταρχύσουσι κασίγνητοί τε ἔται τε
 τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.“

670

675

ὣς ἔφατ' οὐδ' ἄρα πατὴρ ἀνηκούστησεν Ἐπόλλων,
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς φύλοπιν αἰνὴν,
 αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Σαρπηδόνα δῖον ἀείρας,
 πολλὸν ἀποπρὸ φέρων λοῦσεν ποταμοῖο ῥοῇσιν
 χρῖσέν τ' ἄμβροσίν, περὶ δ' ἄμβροτα εἶματα ἔσπον·
 πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
 Ὑπνῷ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὦκα
 κάτθεσαν ἐν Λυκίῃς εὐρείῃς πίοιι δῆμῳ.

680

Πάτροκλος δ' ἵπποισι καὶ Ἀυτομέδοντι κελεύσας
 Ἰρῶας καὶ Λυκίους μετεκίαθε, καὶ μέγ' ἀάσθη
 νήπιος· εἰ δὲ ἔπος Πηληιάδαο φύλαξεν,
 ἦ τ' ἂν ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο.
 ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείσσων νόος ἢ ἐπερ ἀνδρῶν·

685

[ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην
δηιδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι] 630
ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἀνῆκεν.

ἔνθα τίνα πρῶτον τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξας,
Πατρόκλεις, ὅτε δὴ σε θεοὶ θανατόνδε κάλεσαν ;
Ἄδρηστον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ἐχέκλον
καὶ Πέριμον Μεγάδην καὶ Ἐπίστορα καὶ Μελάνιππον,
αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐλασον καὶ Μούλιον ἠδὲ Πυλάρτην 696
τοὺς ἔλεν, οἱ δ' ἄλλοι φύγαδε μνώοντο ἕκαστος.

ἔνθα κεν ὑπίπυλον Τροίην ἔλον υἱὲς Ἀχαιῶν
Πατρόκλου ὑπὸ χερσὶ· περιπρὸ γὰρ ἔγχεϊ θύεν·
εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐυδημήτου ἐπὶ πύργου 700
ἔστη, τῷ ὅλοα φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων.

τρεῖς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῖο
Πάτροκλος, τρεῖς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξεν Ἀπόλλων,
χείρεσσ' ἀθανάτησι φαιρινὴν ἀσπίδα νύσσων.

ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος, 705
δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„χάζεο, διογενὲς Πατρόκλεις· οὐ νύ τοι αἶσα
σῶ ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέρεθαι Τρώων ἀγερώχων,
οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅς περ σέο πολλὸν ἀμείνων.“
ὥς φάτο, Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω, 710
μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.

Ἐκτωρ δ' ἐν Σχαιῆσι πύλης ἔχε μώνυχας ἵππους·
δίξε γάρ, ἥ ἐ μάχοιτο κατὰ κλόνον αὐτὶς ἐλάσσας,
ἢ λαοὺς ἐς τείχος ὁμοκλήσειεν ἀλῆναι.

ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παρίστατο Φοῖβος Ἀπόλλων
ἀνέρι εἰσάμενος αἰζηῷ τε κρατερῷ τε, 716

Ἀσίφ, ὃς μήτρως ἦν Ἐκτορος ἱπποδάμοιο,
αὐτοκασίγνητος Ἐκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,
ὃς Φρυγίῃ ναίεσκε ῥοῆς ἐπὶ Σαγγαρίω·

- τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων· 720
 „Ἐκτορ, τίπτε μάχης ἀποπαύσαι; οὐδέ τί σε χρὴ
 αἶψ', ὅσον ἦσσαν εἰμί, τόσον σέο φέρτερος εἶην·
 τῷ κε τάχα στυγερώς πολέμου ἀπερωήσεας.
 ἀλλ' ἄγε Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους,
 αἱ κέν πῶς μιν ἔλῃς, δῶη δέ τοι εὖχος Ἀπόλλων.“ 725
 ὥς εἰπὼν ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἅμ' πόνον ἀνδρῶν,
 Κεβριόνη δ' ἐκέλευσε δαΐφροني φαίδιμος Ἐκτωρ
 ἵππους ἐς πόλεμον πεπληγέμεν. αὐτὰρ Ἀπόλλων
 δύσεθ' ὅμιλον ἰών, ἐν δὲ κλόνον Ἀργεΐοισιν
 ἦκε κακόν, Τρῳσὶν δὲ καὶ Ἐκτορι κῦδος ὄπαζεν. 730
 Ἐκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαμαιοὺς ἕα οὐδ' ἐνάριζεν,
 αὐτὰρ ὁ Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἄφ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε
 σκαιῇ ἔγχος ἔχων· ἐτέρηφι δὲ λάζετο πέτρον
 μάρμαρον ὀκριόενθ', ὃν οἱ περὶ χεῖρ ἐκάλυπεν· 735
 ἦκε δ' ἐρεισάμενος, οὐδὲ δὴν χάζετο φωτός,
 οὐδ' ὀλίωσε βέλος, βάλε δ' Ἐκτορος ἥνιοχῆα
 Κεβριόνην, νόθον υἱὸν ἀγακλῆος Πριάμοιο,
 ἵππων ἥνι' ἔχοντα, μετώπιον ὀξεὶ λαῖ.
 ἀμφοτέρως δ' ὀφρυῖς σύνελεν λίθος, οὐδέ οἱ ἔσχεν 740
 ὀστέον, ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίησιν
 αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ἐοικῶς
 κάππεσ' ἀπ' εὐεργέος δίφρου, λίπε δ' ὀστέα θυμός.
 τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη, Πατρόκλεις ἱππεῦ·
 ὦ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ, ὥς ῥεῖα κυβιστᾷ. 745
 εἰ δέ που καὶ πόντῳ ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο,
 ὡς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε τήθεα διφῶν,
 ἐπὶ ποταμῶσιν, εἰ καὶ δυσπέρμελος εἴη,
 ὅν ἐν πεδίῳ ἔξ ἵππων ῥεῖα κυβιστᾷ.
 ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητῆρες ἔασιν.“ 750

ὥς εἰπὼν ἐπὶ Κεβριόνη ἦρωι βεβήκειν
οἷμα λέοντος ἔχων, ὅς τε σταθμοὺς κεραῖζων
ἔβλητο πρὸς στήθος, ἐή τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή·
ὥς ἐπὶ Κεβριόνη, Πατρόκλεις, ἄλσο μεμαώς.
Ἔκτωρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμάδι.
τὼ περὶ Κεβριόναο λέονθ' ὥς δηρινθήτην,
ὦ τ' ὄρεος κορυφῇσι περὶ κταμένης ἐλάφοιο,
ἄμφω πεινᾶοντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον·
ὥς περὶ Κεβριόναο δῦω μῆστωρες αὐτῆς,
Πάτροκλός τε Μενoitιάδης καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ,
ἔεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρὴά νηλεί χαλκῷ.
Ἔκτωρ μὲν κεφαλῇφιν ἐπεὶ λάβε, οὐχὶ μεθίει·
Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἔχεν ποδός· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὕσμινην.
ὥς δ' Εὐρύς τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοιιν
οὔρεος ἐν βήσσης βαθέην πελεμιζέμεν ὕλην,
φηγόν τε μελίην τε τανύφλοιόν τε κράνειαν,
αἶ τε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκεας ὄζους
ἦχῃ θεσπεσίῃ, πάταγος δέ τε ἀγνυμενάων,
ὥς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
ῥήουν, οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἀμφ' ὀξέα δοῦρα πεπήγειν
ιοί τε πετρόεντες ἀπὸ νευρῇφι θορόντες,
πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐστυφέλιξαν
μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν· ὃ δ' ἐν στοροφάλιγγι κονίης
κεῖτο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἵπποσυνάων.
ὄφρα μὲν ἥελιος μέσον οὐρανὸν ἀμβιβεβήκειν,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός
ἦμος δ' ἥελιος μετενίσσετο βουλυτόνδε,
καὶ τότε δὴ ῥ' ὑπὲρ αἶσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν.
ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἦρωα ἔρυσσαν

Τρώων ἔξ ἐνόπῃς, καὶ ἅπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο,
 Πάτροκλος δὲ Τρῶσιν κακὰ φρονέων ἐνόρουσεν.
 τρις μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε ὑπὸ ἀτάλαντος Ἄρηι,
 σμερδαλέα ἰάχων, τρις δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν· 795
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
 ἐνθ' ἄρα τοι, Πάτροκλε, φάνη βιότοιο τελευτή·
 ἦντετο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 δεινός. ὃ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐγόνησεν·
 ἥέρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησεν· 790
 στῇ δ' ὀπίθε, πλῆξεν δὲ μετέφρενον εὐρέε τ' ὤμῳ
 χειρὶ καταπρηγεῖ, στρεφεδίνηθεν δέ οἱ ὄσσε.
 [τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ἡ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσσὶν ὑφ' ἵππων
 αὐλῶπις τρυφάλεια, μιάνθησαν δὲ ἔθειραι 795
 αἷματι καὶ κονίησι. παρὸς γε μὲν οὐ θέμις ἦεν
 ἱππόκομον πῆληκα μιαίνεσθαι κονίησιν,
 ἀλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη χαρίεν τε μέτωπον
 ῥύετ', Ἀχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς Ἑκτορι δῶκεν
 ἡ κεφαλῇ φορέειν, σχεδόνθεν δέ οἱ ἦεν ὄλεθρος. 800
 πᾶν δέ οἱ ἐν χεῖρεσσιν ἄγῃ δολιχόσκιον ἔγχος,
 βριθὺ μέγα στιβαρόν κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἅπ' ὤμων
 ἄσπις σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμιόεσσα.
 λῦσε δέ οἱ θώρηκα ἀναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.]
 τὸν δ' ἄτη φρένας εἶλε, λύθην δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα,
 στῇ δὲ ταφῶν· ὀπίθεν δὲ μετάφρενον ὀξεὶ δουρὶ 805
 ὤμων μεσσηγὺς σχεδόνθεν βάλε Δάρδανος ἀνὴρ,
 Πανθοΐδης Εὐφορβος, ὃς ἡλικίην ἐκέκαστο
 ἔγχεϊ θ' ἱπποσύνῃ τε πόδεσσί τε καρπαλίμοισιν·
 καὶ γὰρ δὴ τότε φῶτας εἴκοσι βῆσεν ἄφ' ἵππων, 810
 πρῶτ' ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο
 ὃς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος, Πάτροκλεις ἱππεύ,

οὐδὲ δάμασσο· ὁ μὲν αὖτις ἀνέδραμε, μῆτο δ' ὀμίλῳ,
 [ἐκ χροὸς ἀρπάξας δόρυ μείλινον, οὐδ' ὑπέμεινεν
 Πάτροκλον γυμνὸν περ ἐόντ', ἐν δηιστῆτι] 815
 Πάτροκλος δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθεὶς
 ἄψ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἔχ'αίετο κῆρ' ἄλσεινον.
 Ἔκτωρ δ' ὥς εἶδεν Πατροκλῆα μεγάρυμον
 ἄψ' ἀναχαζόμενον βεβλημένον δῶξί χαικῶ,
 ἀγχιμόλόν ῥά οἱ ἦλθε κατὰ στίχας, οὐτα δὲ δουρὶ 820
 νεΐατον ἐς κενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.
 δούπησεν δὲ πεσών, μέγα δ' ἤραχε λαὸν Ἀχαιῶν.
 ὥς δ' ὅτε σὺν ἀκάμαντα λέων ἐβίησατο χάομη,
 ὦ τ' ὄρεος κορυφῇσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον
 Πίδακος ἄμφ' ὀλίγης· ἐθέλουσι δὲ πιέμεν ἄμφω· 825
 πολλὰ δέ τ' ἀσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφιν·
 ὥς πολέας πεφνόντα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν
 Ἔκτωρ Πριαμίδης σχεδὸν ἔγχεϊ θυμὸν ἀπηύρα,
 καὶ οἱ ἐπενχόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Πάτροκλ', ἡ που ἔφησθα πόλιν κεραϊζέμεν ἀμήν, 830
 Τρωιάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας,
 ἄξιεν ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 νήπιε· τάων δὲ πρόσθ' Ἔκτορος ὠκέες ἵπποι
 ποσσὶν ὀρωρέχεται πολεμίζειν· ἔγχεϊ δ' αὐτὸς
 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι μεταπρέπω, ὃ σφιν ἀμύνω 835
 ἦμαρ ἀναγκαῖον· σὲ δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.
 ἄ δεῖλ', οὐδέ τοι ἐσθλὸς ἔων χροαῖσμησεν Ἀχιλλεύς,
 ὅς πού τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλετ' ἰόντι·
 „μή μοι πρὶν ἰέναι, Πατρόκλεις ἱπποκέλευθε,
 νῆας ἔπι γλαφυράς, πρὶν Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο 840
 αἵματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι.“
 ὥς πού σε προσέφη, σοὶ δὲ φρένας ἄφροني πεῖθεν·
 τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη, Πατρόκλεις ἱππεῦ·

„ἦδη νῦν, Ἔκτορ, μεγάλ' εὖχεο· σοὶ γὰρ ἔδωκεν
νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἳ με δάμασσαν
[ῥηιδίως· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὧμων ἐνίχε' ἔλοντο.] 846

τοιοῦτοι δ' εἴ πέρ μοι ἐείκοσιν ἀνέβόλησαν,
πάντες κ' αὐτόθ' ὄλοντο ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
ἀλλὰ με μοῖρ' ὀλοή καὶ Λητοῦς ἔκτανεν υἱός,
ἀνδρῶν δ' Εὐφορβος· σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρίζεις. 850
ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
οὐ θὴν οὐδ' αὐτὸς δηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἦδη
ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταῖή,
χερσὶ δαμέντ' Ἀχιλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο.“

ὥς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν· 855
ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέων παταμένη Ἀιδόσδε βεβήκειν,
δν πότμον γούωσα, λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἦβην.
τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα φαίδιμος Ἔκτωρ·
„Πατρόκλεις, τί νύ μοι μαντεύεαι αἰπὺν ὄλεθρον ;
τίς δ' οἶδ', εἴ κ' Ἀχιλεὺς Θέτιδος πάϊς ἠνυκόμοιο 860
φθίῃ· ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι ;

ὥς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἔξ ὠτειλῆς
εἵρυσσε, λαῖξ προσβάς, τὸν δ' ὕπτιον ὧσ' ἀπὸ δουρός.
αὐτίκα δὲ ξὺν δουρὶ μετ' Αὐτομέδοντα βεβήκειν,
ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο· 865
ἔτετο γὰρ βαλέειν τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι
ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ρ.

Μενελάου ἀριστεία.

οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρεὺς υἱὸν ἀρηϊφίλον Μενέλαον
Πάτροκλος Τρώεσσι δαμείς ἐν δηιοτῆτι.

Ὁμήρου Ἰλιάς, Β

βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν', ὥς τις περὶ πόρτακι μῆτηρ
 πρωτοτόκος κινυρῇ, οὐ πρὶν εἰδυῖα τόκοιο· 5
 ὥς περὶ Πατρόκλῳ βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος.
 πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἄσπίδα πάντοσ' εἴσῃν,
 τὸν κτάμεναι μεμαώς, ὅς τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι.
 οὐδ' ἄρα Πανθόου υἱὸς ἐυμμελὴς ἀμέλησεν
 Πατρόκλοιο πεσόντος ἀμύμονος· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ 10
 ἔστη, καὶ προσέειπεν ἀρηίφιλον Μενέλαον·
 „Ατρεΐδῃ Μενέλαε διωτροφές, ὄρχαμε λαῶν,
 χάτσο, λείπε δὲ νεκρόν, ἔα δ' ἔναρα βροτόεντα·
 οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
 Πάτροκλον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην· 15
 τῷ με ἔα κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ Τρώεσσιν ἀρέσθαι·
 μὴ σε βάλω, ἀπὸ δὲ μελιηδέα θυμὸν ἔλωμαι.“
 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 „Ζεῦ πάτερ, οὐ μὲν καλὸν ὑπέρβιον εὐχετάσθαι.
 οὔτ' οὖν παρδάλιος τόσσον μένος οὔτε λέοντος 20
 οὔτε συὸς κάπρου ὀλοόφρονος, οὐ τε μέγιστος
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι περὶ σθένει βλεμεαίνει,
 ὅσσον Πανθόου υἱὲς ἐυμμελῆαι φρονέουσιν.
 οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίῃ Ὑπερήνορος ἱπποδάμοιο
 ἧς ἥβης ἀπόνηθ', ὅτε μ' ὦνατο καὶ μ' ὑπέμεινεν 25
 καὶ μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχιστον πολεμιστὴν
 ἔμμεναι· οὐδὲ ἔφημι πόδεσσί γε οἷσι κίοντα
 εὐφρῆναι ἄλοχόν τε φίλῃν κεδνούς τε τοκῆας,
 ὅς θην καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος, εἴ κέ μευ ἄντα
 στήγῃς· ἀλλὰ σ' ἐγὼ γ' ἀναχωρήσαντα κελεύω 30
 ἐς πληθὺν ἰέναι, μηδ' ἀντίος ἴστασ' ἐμεῖο.
 πρὶν τι κακὸν παθεῖν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνων.“
 ὥς φάτο, τὸν δ' οὐ πειῖθεν ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·

νῦν μὲν δὴ, Μενέλαε διοτρεφές, ἧ μάλα τίσεις
 γνωτὸν ἐμόν, τὸν ἔπεφνες, ἐπευχόμενος δ' ἀγορεύεις, 36
 χήρωσας δὲ γυναῖκα μυχῶ θαλάμιοιο νέοιο,
 ἄρρητον δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας.
 ἧ κέ σφιν δειλοῖσι γόου κατάπαυμα γανοίμην,
 εἴ κεν ἐγὼ κεφαλὴν τε τειν καὶ τεύχε' ἐνείκας
 Πανθόφῳ ἐν χεῖρεσσι βάλλω καὶ Φρόντιδι δίη. 40
 ἄλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρὸν ἀπείρητος πόνος ἔσται
 οὐδέ τ' ἀδήριτος, ἧ τ' ἀλκῆς ἧ τε φόβοιο. "
 ὧς εἰπὼν οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην·
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ
 ἀσπίδ' ἐνι κρατερῇ. ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ 45
 Ἄτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί,
 αἶψ' δ' ἀναχαζόμενοιο κατὰ στομάχοιο θέμεθλα
 νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρεῖη χειρὶ πιθήσας·
 ἀντικρὺς δ' ἀπαλοῖτο δι' αὐχένος ἥλυθ' ἀκωκή.
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 50
 αἷματί οἱ δέοντο κόμαι χαρίτεσσιν ὁμοῖαι
 πλοχμοὶ θ', οἷ χροσῶ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφῆκωντο.
 οἷον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθιλὲς ἐλαίης
 χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὅθ' ἄλις ἀναβέβρυχεν ὕδαρ,
 καλὸν τηλεθάον· τὸ δέ τε πνοιαί δονέουσιν 55
 παντοίων ἀνέμων, καὶ τε βρῦει ἀνθεὶ λευκῷ·
 ἐλθὼν δ' ἑξαπίνης ἄνεμος σὺν λαίλαπι πολλῇ
 βόθρου τ' ἑξέστρεψε καὶ ἑξέτανυσσ' ἐπὶ γαίῃ·
 τοῖον Πανθόου υἱὸν ἐυμμελίην Ἐύφορβον
 Ἄτρεΐδης Μενέλαος ἐπεὶ κτάνε, τεύχε' ἐσύλα. 60
 ὧς δ' ὅτε τίς τε λέων ὄρεσίτροφος, ἀλκί πεποιθώς,
 βοσκομένης ἀγέλης βοῦν ἀρπάσῃ, ἧ τις ἀρίστη·
 τῆς δ' ἑξ αὐχέν' ἔαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδοῦσιν
 πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει

δηῶν· ἀμφὶ δὲ τὸν γε κύνες τ' ἄνδρες τε νομῆες 65
 πολλὰ μάλ' ἰύζουσιν ἀπόπροθεν οὐδ' ἐθέλουσιν
 ἄντιον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωρὸν δέος αἰρεῖ·
 ὧς τῶν οὐ τι νι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐτόλμα
 ἄντιον ἐλθέμεναι Μενέλαου κυδαλίμοιο.
 ἔνθα κε ῥεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθοῖδαο 70
 Ἄτρεΐδης, εἰ μὴ οἱ ἀγάσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὅς ῥά οἱ Ἔκτορ' ἐπῶρσε θεῶ Ἀτάλαντον Ἀρηι,
 ἀνέρι εἰσάμενος, Κικόνων ἡγήτορι Μέντη·
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Ἔκτορ, νῦν σὺ μὲν ὧδε θέεις ἀκίχητα διώκων, 75
 ἱπποὺς Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἄλεγεινοὶ
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἦδ' ὀχέεσθαι,
 ἄλλω γ' ἢ Ἀχιλῇ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 τόφρα δέ τοι Μενέλαος ἀρήϊος Ἀτρεὺς υἱὸς
 Πατρόκλῳ περιβάς Τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνεν, 80
 Πανθοῖδην Ἐύφορβον, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς.“
 ὧς εἰπὼν ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἄμ πόνον ἀνδρῶν,
 Ἔκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἀμφιμελαίνας.
 πάπτηνεν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ στίχας, αὐτίκα δ' ἔγνω 85
 τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ
 καίμενον· ἔρρει δ' αἷμα κατ' οὐταμένην ὠτειλῇν.
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ,
 ὀξέα κεκληγῶς, φλογὶ εἵκελος Ἡφαίστοιο
 ἀσβέστω· οὐδ' ὑτὸν λάθην Ἀτρεὺς ὀξὺ βοήσας·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν· 90
 „ὦ μοι ἐγὼν· εἰ μὲν κε λίπω κάτα τεύχεα καλά
 Πάτροκλόν θ', ὅς κεῖται ἐμῆς ἔνεκ' ἐνθάδε τιμῆς,
 μὴ τίς μοι Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδῃται.
 εἰ δέ κεν Ἔκτορι μούνος ἐὼν καὶ Τρωσὶ μάχωμαι 95
 αἰδεσθεῖς, μὴ πῶς με περιστήωσ' ἓνα πολλοί·

Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει κορυθαίολος Ἑκτωρ.
 ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός ;
 ὅππότε ἄνῃρ ἐθέλῃ πρὸς δαίμονα φῶτι μάχεσθαι.
 ὃν κε θεὸς τιμᾷ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλίσσῃ.
 τῷ μ' οὐ τις Δαναῶν νεμεσῆσεται, ὅς κεν ἴδῃται 100
 Ἑκτορι χωρήσαντ', ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζει.
 εἰ δέ που Αἴαντός γε βοὴν ἀγαθοῖο πυθοίμην·
 ἄμφω κ' αὖτις ἰόντες ἐπιμνησαίμεθα χάρις
 καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως ἐρυσσάμεθα νεκρὸν
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ· κακῶν δέ κε φέρτατον εἴη.“ 105

εἶος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρῶων στίχες ἤλυθον· ἦρχε δ' ἄρ' Ἑκτωρ.
 αὐτὰρ ὁ γ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, λείπε δὲ νεκρόν,
 ἐντροπαλιζόμενος ὥς τε λῆς ἡυγένειος,
 ὃν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δύνανται 110
 ἔχγεσι καὶ φωνῇ· τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
 παχνοῦται, ἀέκων δέ τ' ἔβη ἀπὸ μεσσαύλοιο·
 ὥς ἀπὸ Πατρόκλοιο κίε ξανθὸς Μενέλαος,
 σπῆ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἐταῖραν,
 παπταίνων Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν. 115
 τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης
 θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
 θεσπέσιον γάρ σφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 βῆ δὲ θέειν, εἶθαρ δὲ παριστάμενος ἔπος ἠΐδα·
 „Αἴαν, δεῦρο, πέπον, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος 120
 σπεύσομεν, αἶ κε νέκυν περ Ἀχιλλεῖι προφέρωμεν
 γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἑκτωρ.“

ὥς ἔφατ', Αἴαντι δὲ δαΐφροني θυμὸν ὄρινεν.
 βῆ δὲ διὰ προμάχων, αἶμα δὲ ξανθὸς Μενέλαος.
 Ἑκτωρ μὲν Πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπῆύρα, 125
 ἔλχ', ἵν' ἀπ' ὤμοιιν κεφαλὴν τάμοι ὀξεί χαλκῷ,

τὸν δὲ νέκυν Τρώησιν ἐρυσσάμενος κυσὶ δοίῃ·
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἡύτε πύργων.
 "Ἐκτωρ δ' ἄψ ἐς ὄμιλον ἰὼν ἀνεχάζεθ' ἑταίρων,
 ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε· δίδου δ' ὅ γε τεύχεα καλὰ

20

Τρῶσιν φέρειν προτὶ ἄστυ, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ.
 Αἴας δ' ἀμφὶ Μενoitιάδῃ σάκος εὐρὺ καλύψας
 ἐστήκειν, ὥς τις τε λέων περὶ οἷσι τέκεσσιν,
 ᾧ ῥά τε νήπι' ἄγοντι συναντήσωνται ἐν ὕλῃ
 ἄνδρες ἐπακτῆρες· ὁ δέ τε σθένει βλεμεαίνει,
 πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἔλκεται ὅσσε καλύπτων·

135

ὥς Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἦρωι βεβήκειν.
 "Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἀρηίφιλος Μενέλαος
 ἐστήκει μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσιν ἀέξων.

Γλαῦκος δ' Ἴππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν

"Ἐκτορ ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ·

141

„Ἐκτορ' εἶδος ἄριστε, μάχης ἄρα πολλὸν ἐδεύεο·

ἦ σ' αὐτως κλέος ἐσθλὸν ἔχει φύξῃλιν ἐόντα.

φράζεο νῦν, ὅπως κε πόλιν καὶ ἄστυ σαώσεις

οἶος σὺν λαοῖσι, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν·

14

οὐ γάρ τις Λυκίων γε μαχησόμενος Δαναοῖσιν

εἶσι περὶ πτόλιος, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν

μάρνασθαι δηίοισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμέσ αἰεὶ.

πῶς κε σὺ χεῖρονα φῶτα σαώσεις μεθ' ὄμιλον,

σχέτλι', ἐπεὶ Σάρπηδόν' ἅμα ξεῖνον καὶ ἑταῖρον

150

κάλλιπες Ἀργείοισιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι,

ὅς τοι πόλλ' ὄφελος γένετο, πτόλει τε καὶ αὐτῷ,

ζωὸς ἑὼν· νῦν δ' οὐ οἱ ἀλαλκόμεναι κύνας ἔτλης.

τῷ νῦν, εἴ τις ἐμοὶ Λυκίων ἐπιτείσεται ἀνδρῶν,

οἴκαδ' ἵμεν, Τροίῃ δὲ πεφήσεται αἰπὺς ὄλεθρος.

155

εἰ γὰρ νῦν Τρώεσσι μένος πολυθαρσὲς ἐνεῖη,

ἄτρομον, οἷόν τ' ἀνδρας ἐσέρχεται, οἱ περὶ πάτρης

ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο,
 αἰψά κε Πάτροκλον ἐρυσαιμένα Ἴλιον εἴσω.
 εἰ δ' οὗτος προτὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἀνακτος 160
 ἔλθοι τεθνηὼς καὶ μιν ἐρυσαιμένα χάρις,
 αἰψά κεν Ἀργεῖοι Σαρπηδόνοσ ἔντεα καλὰ
 λύσειαν, καὶ κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα Ἴλιον εἴσω·
 τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος, ὃς μέγ' ἄριστος
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγγέμαχοι θεράποντες. 165
 ἀλλὰ σύ γ' Αἴαντος μεγαλήτορος οὐκ ἐτάλασσας
 στήμεναι ἄντα, κατ' ὅσσε ἰδὼν δηίων ἐν αὐτῇ,
 οὐδ' ἰθὺς μαχέσασθαι, ἐπεὶ σέο φέρετρός ἐστιν.“
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ·
 „Γλαῦκε, τί ἦ δὲ σὺ τοῖος ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπες ; 170
 ὦ πόποι, ἦ τ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων,
 τῶν, ὅσσοι Λυκίην ἐριβόλακα ναιετάουσιν·
 νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες,
 ὅς τέ με φῆς Αἴαντα πελώριον οὐχ ὑπομείναι.
 οὐ τοι ἐγὼν ἔρριγα μάχην οὐδὲ κτύπον ἱππων 571
 ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείσσων νόος αἰγιόχοιο,
 ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην
 ῥηιδίως, ὅτ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἵστασο καὶ ἴδε ἔργον,
 ἦ ἐ πανημέριος κακὸς ἔσσομαι, ὥς ἀγορεύεις, 180
 ἦ τινὰ καὶ Δαναῶν, ἀλκῆς μάλα περ μεμαῶτα,
 στήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.“
 ὧς εἰπὼν Τρῶεσσιν ἐκέλετο μακρὸν αὔσας·
 „Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς, 185
 ὅφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἔντεα δῶω
 καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξα κατακτάς.“
 ὧς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἑκτωρ

δηίου ἐκ πολέμοιο, θέων δ' ἐκίχανεν ἐταίρους
 ὦκα μάλ', οὐ πω τῆλε, ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπών, 190
 οἱ προτὶ ἄστρῳ φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐωνος.
 στὰς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδακρύου ἔντε' ἄμειβεν
 ἦ τοι ὃ μὲν τὰ ἅ δῶκε φέρειν προτὶ Ἴλιον ἱρὴν
 Τρῳσὶ φιλοπτολέμοισιν, ὃ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεν
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆος, ἃ οἱ θεοὶ Οὐρανίῳνες 195
 πατρὶ φίλῳ ἔπορον· ὃ δ' ἄρα ᾧ παιδὶ ὅπασσεν
 γηράς· ἀλλ' οὐχ υἱὸς ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγήρα.

τὸν δ' ὥς οὖν ἀπάνευθεν ἶδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς
 τεύχεσι Πηλεΐδαο κορυσσόμενον θείοιο, 200
 κινήσας ῥα κάρη προτὶ δὴν μυθήσατο θυμόν·
 „ ἃ δεῖλ', οὐδέ τί τοι θάνατος καταθύμιός ἐστιν,
 ὅς δὴ τοι σχεδὸν εἴσι, σὺ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεις
 ἀνδρὸς ἀριστῆος, τὸν τε τρομέουσι καὶ ἄλλοι.
 τοῦ δὴ ἐταῖρον ἔπεφνες ἐνὲά τε κρατερόν τε,
 τεύχεα δ' οὐ κατὰ κόσμον ἀπὸ κρατὸς τε καὶ ὤμων 205
 εἴλεν· ἅτάρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἐγγυαλίξω
 τῶν ποινήν, ὃ τοι οὐ τι μάχης ἐκνοστήσαντι
 δέξεται Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐωνος.“

ἦ καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων,
 Ἔκτερι δ' ἥρμοσε τεύχε' ἐπὶ χροῖ, δὴ δέ μιν Ἄρης 210
 δεινὸς ἐνυάλιος, πλησθεὺς δ' ἄρα οἱ μέλε' ἐντὸς
 ἀλκῆς καὶ σθένεος. μετὰ δὲ κλειτοὺς ἐπικούρους
 βῆ ῥα μέγα ἰάχων, ἰνδάλλετο δὲ σφισι πᾶσιν
 τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμου Πηλεΐωνος.
 ὠτρυνεν δὲ ἕκαστον ἐποιχόμενος ἐπέεσσιν, 215
 Μέσθλην τε Γλαῦκόν τε Μέδοντά τε Θερσίλοχόν τε,
 Ἀστεροπαῖόν τε Δεισήμερόν τε Ἰππόθοόν τε,
 Φόρκυν τε Χρομίον τε καὶ Ἐννομον οἰωνιστήν·
 τοὺς ὃ γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„κέκλυτε, μυρία φῦλα περικτιόνων ἐπικούρων·
 οὐ γὰρ ἐγὼ πληθύν διζήμενος οὐδὲ χατίζων
 ἐνθάδ' ἄφ' ὑμετέρων πολίων ἤγειρα ἕκαστον,
 ἀλλ' ἵνα μοι Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα
 προφρονέως ῥύοισθε φιλοπτολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 τὰ φρονέων δώροισι κατατρύχω καὶ ἐδωδῇ
 λαούς, ὑμέτερον δὲ ἕκαστου θυμὸν ἀέξω.
 τῷ τις νῦν ἰθὺς τετραμμένος ἢ ἀπολέσθω
 ἢ ἐσαωθήτω· ἢ γὰρ πολέμου ὀαριστὺς.
 ὃς δέ κε Πάτροκλον καὶ τεθνηῶτά περ ἔμπησ
 Τρώας ἐς ἱπποδάμους ἐρύσῃ, εἵξῃ δέ οἱ Αἴας,
 ἡμῖσιν τῷ ἐνάρων ἀποδάσσομαι, ἡμῖσιν δ' αὐτὸς
 ἔξω ἐγὼ· τὸ δέ οἱ κλέος ἔσσεται, ὅσπον ἔμοί περ.“
 ὧς ἔφαθ', οἱ δ' ἰθὺς Δαναῶν βρῖσαντες ἔβησαν,
 δούρατ' ἀνασχόμενοι· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμὸς
 νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος ἐρύειν Τελαμωνιάδαο·
 νήπιοι, ἣ τε πολέσσιν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπηύρα.
 καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον·
 „ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε διοτρεφές, οὐκέτι νῶϊ
 ἔλπομαι αὐτῷ περ νοστησέμεν ἐκ πολέμοιο.
 οὐ τι τόσον νέκυος περιδεΐδια Πατρόκλοιο,
 ὅς κε τάχα Τρώων κορέει κύνας ἢ δ' οἰωνούς,
 ὅσπον ἔμῃ κεφαλῇ περιδεΐδια, μή τι πάθῃσιν,
 καὶ σῇ, ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει,
 Ἔκτωρ, ἡμῖν δ' αὖτ' ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 ἀλλ' ἄγ' ἀριστῆας Δαναῶν κάλει, ἣν τις ἀκούσῃ.“
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπείθησε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 ἦυσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς·
 „ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 οἳ τε παρ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ
 δῆμια πίνουσιν καὶ σημαίνουσιν ἕκαστος

λαιοῖς, ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.

ἀργαλέον δέ μοι ἔστι διασκοπιᾶσθαι ἕκαστον
ἡγεμόνων· τόσση γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδθεν.

ἀλλὰ τις αὐτὸς ἵτω, νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ

Πάτροκλον Τρώησι κυσὶν μέληθρα γενέσθαι.“

255

ὣς ἔφατ', ὃξὺ δ' ἄκουσεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,

πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε θεῶν ἀνὰ δημοτῆτα·

τὸν δὲ μετ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος

Μηριόνης, ἀτάλαντος ἐνυαλίῳ ἀνδρεῖφόντη.

τῶν δ' ἄλλων τίς κεν ᾗσι φρεσὶν οὐνόματ' εἴποι,

260

ὅσσοι δὴ μετόπισθε μάχην ἡγείραν Ἀχαιῶν ;

Τρῶες δὲ προύτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ.

ὥς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι διυπετέος ποταμοῖο

βέβρυχεν μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι

ἡιόνες βοδῶσιν ἐρευγομένης ἁλὸς ἔξω,

265

τόσση ἄρα Τρῶες ἰαχῇ ἴσαν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

ἔστασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ ἓνα θυμὸν ἔχοντες,

φραχθέντες σάκεσιν χαλκῆρεσιν. ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν

λαμπροῇσιν κορύθεσσι Κρονίων ἥερα πολλὴν

χεῦ', ἐπεὶ οὐδὲ Μενoitιάδην ἥχθαιρε πάρος γε,

270

ὕφρα ζωὸς ἔων θεράπων ἦν Αἰακίδαο·

μίσησεν δ' ἄρα μιν δηίων κυσὶ κύρμα γενέσθαι

Τρώησιν· τῷ καὶ οἱ ἀμυνέμεν ὥρσεν ἐταίρους.

ᾧσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς·

νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρσαν, οὐδέ τιν' αὐτῶν

275

Τρῶες ὑπέρθυμοι ἔλον ἔγχεσιν ἰέμενοί περ

ἀλλὰ νέκυν ἐρύοντο· μίνυνθα δὲ καὶ τοῦ Ἀχαιοὶ

μέλλον ἀπέσσεσθαι· μάλα γάρ σφεας ᾧκ' ἐλέλιξεν

Αἴας, ὃς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο

τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

280

ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων σὺν εἴκελος ἀλκὴν

καπρίῳ, ὅς τ' ἐν ὄρεσσι κύνας θαλερούς τ' αἰζηνούς
 ῥηιδίως ἐκέδασσεν ἐλιζάμενος διὰ βήσσας·
 ὥς υἱὸς Τελαμῶνος ἀγανοῦ, φαίδιμος Αἴας,
 ῥεῖα μετεισάμενος Τρώων ἐκέδασσε φάλαγγας, 285
 οἱ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν, φρόνεον δὲ μάλιστα
 ἄστυ πότι σφέτερον ἐρύειν καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
 ἦ τοι τὸν Λήθιοιο Πελασγοῦ φαίδιμος υἱὸς
 Ἴπποθόος ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατερὴν ὕσμίνην,
 δησάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντας, 290
 Ἔκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
 ἦλθε κακόν, τό οἱ οὐ τις ἐρύκακεν ἱεμένων περ.
 τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος, ἐπαΐξας δι' ὀμίλου,
 πλῆξ' αὐτοσχεδίην κυνέης διὰ χαλκοπαρήῳ·
 ἦρικε δ' ἱπποδάσεια κόπυς περὶ δουρὸς ἀκωκῇ, 295
 πλῆγεισ' ἔγχεϊ τε μεγάλῳ καὶ χειρὶ παχείῃ,
 ἐγκέφαλος δὲ παρ' αὐλὸν ἀνέδραμεν ἔξ ὠτειλῆς
 αἱματόεις. τοῦ δ' αὖθι λύθη μένος, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 Πατρόκλιοιο πόδα μεγάλητορος ἦκε χαμᾶζε
 κεῖσθαι· ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο πέσσε πρηγνῆς ἐπὶ νεκρῷ, 300
 τῇλ' ἀπὸ Λαρίσης ἐριβόλακος, οὐδὲ τοκεῦσιν
 θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν
 ἐπλεθ' ὑπ' Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ δαμέντι.
 Ἔκτωρ δ' αὖτ' Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος 305
 τυτθόν· ὁ δὲ Σχεδίων μεγαθύμου Ἰφίτου υἱόν,
 Φωκίων ὄχ' ἄριστον, ὃς ἐν κλειτῷ Πανοπῇ
 οἰκία ναιετάασκε πολέσσ' ἀνδρεσσιν ἀνάσσων,
 τὸν βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέσσην· διὰ δ' ἀμπερὲς ἄκρη
 αἰχμὴ χαλκείῃ παρὰ νείατον ὦμον ἀνέσχευεν. 310
 δοῦπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Αἴας δ' αὖ Φόρκυνά δαΐφρονα, Φαίνοπος υἱόν,

Ἴπποθόῳ περιβάντα μέσσην κατὰ γαστέρα τύψεν,
 ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
 ἦφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ.
 315
 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαιδῖμος Ἐκτωρ·
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς,
 Φόρκυν θ' Ἴπποθοόν τε, λύνοντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὤμων.

ἐνθα κεν αὖτε Τρῶες ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰσανέβησαν ἀναλκείησι δαμέντες,
 320
 Ἀργεῖοι δὲ καὶ κῦδος ἔλον καὶ ὑπὲρ Διὸς αἶσαν
 κάρτει καὶ σθένει σφετέρῳ· ἄλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων
 Αἰνεΐαν ὥτρυνε δέμας Περίφαντι ἐοικώς
 κήρυκ' Ἡπυτίδῃ, ὅς οἱ παρὰ πατρὶ γέροντι
 κηρύσσων γήρασκε, φίλα φρεσὶ μῆδεα εἰδώς·
 325
 τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 „Αἰνεΐα, πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσσαισθε
 Ἴλιον αἰπεινὴν ; ὥς δὴ ἶδον ἀνέρας ἄλλους,
 κάρτει τε σθένει τε πεποιδότας ἠνορέῃ τε
 πλήθει τε σφετέρῳ, καὶ ὑπερδέα δῆμιον ἔχοντας.
 330
 ἡμῖν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βούλεται ἢ Δαναοῖσιν
 νίκην· ἄλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἄσπετον οὐδὲ μάχεσθε.“

ὥς ἔφατ', Αἰνεΐας θ' ἑκατηβόλον Ἀπόλλωνα
 ἔγνω ἐσάντα ἰδὼν, μέγα δ' Ἐκτορα εἶπε βοήσας·
 „Ἐκτορ τ' ἦδ' ἄλλοι Τρώων ἄγοι ἦδ' ἐπικούρων,
 335
 αἰδὼς μὲν νῦν ἦδε γ', ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰσαναβῆναι ἀναλκείησι δαμέντας.
 ἄλλ' ἔτι γάρ τίς φησι θεῶν, ἐμοὶ ἄγχι παραστάς,
 Ζῆν', ὑπατον μῆστορα, μάχης ἐπιτάροθον εἶναι
 τῷ ῥ' ἰθὺς Δαναῶν ἵομεν, μῆδ' οἳ γε ἔκηλοι
 340
 Πάτροκλον νηυσὶν πελασαίατο τεθνηῶτα.“

ὥς φάτο, καὶ ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλλμενος ἔστη·
 ῥί δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν,

ἐνθ' αὐτ' Αἰνείας Λειώκριτον οὔτασε δουρί,
 υἷον Ἀρίσβαντος, Λυκομήδεος ἐσθλὸν ἐταῖρον. 345
 τὸν δὲ πεσόντ' ἔλεησεν ἀρηίφιλος Λυκομήδης,
 στῇ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν καὶ ἄκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλεν Ἴππασίδην Ἀπισάονα ποιμένα λαῶν
 ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,
 ὅς ῥ' ἐκ Παιονίης ἐριβόλακος εἰληλούθειν, 350
 καὶ δὲ μετ' Ἀστεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 τὸν δὲ πεσόντ' ἔλεησεν ἀρήιος Ἀστεροπαῖος,
 ἵθυσεν δὲ καὶ ὁ πρόφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι·
 ἀλλ' οὐ πως ἔτι εἶχε· σάκεσσι γὰρ ἔρχατο πάντη
 ἔστεῳτες περὶ Πατρόκλῳ, πρὸ δὲ δούρατ' ἔχοντο. 355
 Αἴας γὰρ μάλα πάντα ἐπώχετο πολλὰ κελύων·
 οὔτε τιν' ἐξοπίσω νεκροῦ χάζεσθαι ἀνώγειν
 οὔτε τινὰ προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἑξοχὸν ἄλλων,
 ἀλλὰ μάλ' ἄμφ' αὐτῷ βεβήμεν, σχεδόθεν δὲ μάχεσθαι.
 ὧς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος, αἵματι δὲ χθὼν 360
 δεύετο προφυρέῳ, τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἐπιπτον
 νεκροὶ ὁμοῦ Τρώων καὶ ὑπερμενέων ἐπικούρων,
 καὶ Δαναῶν· οὐδ' οἱ γὰρ ἀναιμωτὶ γε μάχοντο,
 πανρότεροι δὲ πολὺ φθίνυθον· μέμνηντο γὰρ αἰεὶ
 ἀλλήλοισι καθ' ὅμιλον ἀλεξέμεναι φόνον αἰπύν. 365
 ὧς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρός, οὐδέ κε φαίης
 οὔτε ποτ' ἠέλιον σόον ἔμμεναι οὔτε σελήνην·
 ἥερί γὰρ κατέχοντο, μάχης ἐπὶ θ' ὅσσον ἄριστοι
 ἔστασαν ἄμφι Μενoitιάδῃ κατατεθνηῶτι.
 οἱ δ' ἄλλοι Τρῶες καὶ ἐνκνήμιδες Ἀχαιοὶ 370
 εὐκηλοὶ πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι, πέπτατο δ' αὐγὴ
 ἡελίου δῆξα, νέφος δ' οὐ φαίνεται πάσης
 γαίης οὐδ' ὀρέων· μεταπανόμενοι δὲ μάχοντο,
 ἀλλήλων ἀλεείνοντες βέλεα στονόεντα,

πολλὸν ἀφισταότες. τοὶ δ' ἐν μέσῳ ἄλγε' ἔπασχον
 ἥρι καὶ πολέμῳ, τείροντο δὲ νηλεῖ χαλκῷ,
 ὅσσοι ἄριστοι ἔσαν. δύο δ' οὐ πῶ φῶτε πεπύσθην,
 ἀνέρε κυδαλίμῳ, Θρασυμήδης Ἀντίλοχός τε,
 Πατρόκλοιο θανόντος ἀμύμονος, ἀλλ' ἔτ' ἔφαντο
 ζῶν ἐνὶ πρώτῳ δμάδῳ Τρώεσσι μάχεσθαι. 380

τῷ δ' ἐπιοσσομένῳ θάνατον καὶ φύζαν ἑταίρων
 νόσφιν ἐμαρνάσθην, ἔπει ὥς ἐπετέλλετο Νέστωρ
 ὀτρύνων πολεμόνδε μελαινάων ἀπὸ νηῶν.

τοῖς δὲ πανημερίοις ἔριδος μέγα νεῖκος ὀρώρειν
 ἀργαλέης· καμάτῳ δὲ καὶ ἰδρῷ νωλεμέσ αἰεὶ 385
 γούνατά τε κνήμαί τε πόδες θ' ὑπένερθεν ἐκάστου
 χεῖρές τ' ὀφθαλμοὶ τε παλάσσετο μαρναμένοιιν
 ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο.

ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοδὸς μέγαλοιο βοεῖην
 λαοῖσιν δώη τανύειν, μεθύουσαν ἀλοιφήν· 390

δεξάμενοι δ' ἄρα τοί γε διαστάντες τανύουσιν
 κυκλός', ἄφαρ δέ τε ἱκμάς ἔβη, δύνει δέ τ' ἀλοιφή
 πολλῶν ἐλκόντων, τάνυται δέ τε πᾶσα διαπρό·
 ὥς οἱ γ' ἔνθα καὶ ἔνθα νέκυν ὀλίγη ἐνὶ χώρῃ
 ἔλκεον ἀμφοτέροισι· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμός, 395

Τρῶσιν μὲν ἐρύειν προτὶ Ἴλιον, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· περὶ δ' αὐτοῦ μῶλος ὀρώρειν
 ἄγχιος· οὐδέ κ' Ἄρης λαοσσόος οὐδέ κ' Ἀθήνη
 τόν γε ἰδοῦσ' ὀνόσαιτ', οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἵκοι

τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων 400
 ἥματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον. οὐδ' ἄρα πῶ τι
 ἥδε Πατρόκλον τεθνηότα διὸς Ἀχιλλεύς·

πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε νεῶν μάραντο θοάων,
 τείχει ὑπὸ Τρῶων. τό μιν οὐ ποτε ἔλπετο θυμῷ
 τεθνάμεν, ἀλλὰ ζῶν, ἐνιχυμφθέντα πύλῃσιν, 405

ἂψ ἀπονοστήσειν, ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ἔλπετο πάμπαν,
ἐκέρσειν πτολίεθρον ἄνευ ἔθην, οὐδὲ σὺν αὐτῷ·
πολλάκι γὰρ τό γε μητρὸς ἐπεύθετο νόσφιν ἀκούων,
ἢ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μέγαλοιο νόημα·
δὴ τότε γ' οὐ οἱ ἔειπε κακὸν τόσον, ὅσον ἐτύχθη,
μήτηρ, ὅττι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὤλεθ' ἐταῖρος.

411

οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες
νωλεμὲς ἐγχερίμπτοντο καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον.
ᾧδε δέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·

415

„ὦ φίλοι, οὐ μὰν ἤμιν εὐκλεὲς ἀπονέεσθαι
νῆας ἐπὶ γλαφυράς, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα
πᾶσι χάνοι· τό κεν ἤμιν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη,
εἰ τοῦτον Τρώεσσι μεθήσομεν ἵπποδάμοισιν
ἄστν πότι σφέτερον ἐρύσαι καὶ κῦδος ἀρέσθαι.“

420

ὣς δέ τις αὖ Τρώων μεγαθύμων αὐδήσασκεν·
„ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι
πάντας ὁμῶς, μὴ πῶ τις ἐρωεῖτω πολέμοιο.“
ὣς ἄρα τις εἶπεσκε, μένος δ' ὄρσασκεν ἐκάστου.

425

ὣς οἱ μὲν μάρναντο, σιδήρειος δ' ὀρυμαγδὸς
χάλκεον οὐρανὸν ἔκε δι' αἰθέρος ἀτρυνέτοιο·
ἵπποι δ' Αἰακίδαο μάχης ἀπάνευθεν ἐόντες
κλαῖον, ἐπεὶ δὴ πρῶτα πυθέσθην ἠνιόχοιο
ἐν κονίησι πεσόντος ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνοιο.

430

ἦ μὰν Αὐτομέδων Διῶρεος ἄλκιμος υἱὸς
πολλὰ μὲν ἄρ μάστιγι θυῇ ἐπεμαίετο θείνων,
πολλὰ δὲ μειλίχοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ἀρεΐη·
τῷ δ' οὐτ' ἂψ ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήσποντον
ἠθελέτην ἵεναι οὐτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιοῦς,
ἀλλ' ὥς τε στήλη μένει ἔμπεδον, ἦ τ' ἐπὶ τύμβῳ
ἀνέρος ἐστήκη τεθνηὸς ἥε γυναικός,
ὥς μένον ἀσφαλῆως περικαλλέα δῖφρον ἔχοντες,

435

οὔδ' ἐνισκίμψαντε καρήατα· δάκρυα δέ σφιν
 θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν
 ἡνιόχοιο πόθῳ, θαλερὴ δ' ἐμιαίνετο χαίτη
 ζεύγλης ἔξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέρωθεν. 440
 μυρομένῳ δ' ἄρα τῷ γε ἔκ' ἐλέησε Κρονίων,
 κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὄν μυθήσατο θυμόν·
 „ἄ δειλῷ, τί σφῶι δόμεν Ἰηλῆι ἄνακτι
 θνητῶ, ὅμεις δ' ἐστὸν ἀγῆρω τ' ἀθανάτῳ τε,
 ἣ ἵνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχῃτον; 445
 οὐ μὲν γάρ τί πού ἐστιν οἰζυρώτερον ἀνδρὸς
 πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπι πνέει τε καὶ ἔρπει.
 ἀλλ' οὐ μὰν ὑμῖν γε καὶ ἄρμασι δαιδαλέοισιν
 Ἑκτορ Πριαμίδης ἐποχήσεται· οὐ γὰρ ἔασω.
 ἦ οὐχ ἄλλις, ὥς καὶ τεύχε' ἔχει καὶ ἐπεύχεται αὐτῶς;
 σφῶιν δ' ἐν γούνεσσι βαλῶ μένος ἦδ' ἐνὶ θυμῷ, 451
 ὄφρα καὶ Αὐτομέδοντα σώσσετον ἐκ πολέμοιο
 νῆας ἐπι γλαφυράς· ἔτι γὰρ σφισι κῦδος ὀρέξω
 κτείνειν, εἰς ὃ κε νῆας ἐυσσέλμους ἀφίκωνται
 δῦναι τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.“ 453
 ὣς εἰπὼν ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἦν·
 τὼ δ' ἀπὸ χαιτάων κονίην οὐδάσδε βαλόντες
 ῥίμφῳ ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς.
 τοῖσι δ' ἐπ' Αὐτομέδων μάχετ', ἀχνυμένος περ ἑταῖρου,
 ἵπποισι αἰσσω, ὥς τ' αἰγυπιδὸς μετὰ χῆνας· 460
 ῥέα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπὲκ Τρῶων ὀρυμαγδοῦ,
 ῥεῖα δ' ἐπαΐξασκε πολὺν καθ' ὄμιλον ὀπάζων.
 ἀλλ' οὐχ ἦρει φῶτας, ὅτε σεύαίτο διώκειν·
 οὐ γὰρ πῶς ἦν οἷον ἐόνθ' ἱερῷ ἐνὶ δίφρῳ
 ἔγχει ἐφορμαῖσθαι καὶ ἐπίσχειν ὠκέας ἵππους. 465
 οὐπὲ δὲ δὴ μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν
 Ἀλκιμέδων υἱὸς Λαέρκεος Αἰμονίδαο·

στῇ δ' ὄπιθεν δίφροιο, καὶ Αὐτομέδοντα προσηύδα·
 „Αὐτόμεδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βουλήν
 ἐν στήθεσσιν ἔθηκε καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλὰς ; 470
 οἷον πρὸς Τρῶας μάχαι πρώτῳ ἐν δμίλῳ
 μοῦνος· ἀτάρ τοι ἐταῖρος ἀπέκτατο, τεύχεα δ' Ἔκτωρ
 αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο.“

τὸν δ' αὖτ' Αὐτομέδων προσέφη Διώρεος υἱός·
 „, Ἀλκίμεδον, τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος 475
 ἵππων ἀθανάτων ἐχέμεν δμῆσιν τε μένος τε,
 εἰ μὴ Πάτροκλος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος,
 ζῶς ἐὼν· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κυχάνει.

ἀλλὰ σὺ μὲν μάλιστα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
 δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.“ 480

ὧς ἔφατ', Ἀλκίμέδων δὲ βοηθῶν ἄρμ' ἐπορούσας
 καρπαλίμως μάλιστα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν,
 Αὐτομέδων δ' ἀπόρουσε. νόησε δὲ φαίδιμος Ἔκτωρ,
 αὐτίκα δ' Αἰνεΐαν προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
 „Αἰνεΐα Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων, 485
 ἵππῳ τῷδ' ἐνόησα ποδώκεος Αἰακίδαο

ἐς πόλεμον προφανέντε σὺν ἡνιόχοισι κακοῖσιν·
 τῷ κεν ἐελποίμην αἰρησέμεν, εἰ σύ γε θυμῷ
 σφ' ἐθέλοις, ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐφορμηθέντε γε νῶϊ
 τλαῖεν ἐναντίβιον στάντες μαχέσασθαι Ἄρηι.“ 490

ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν εὖς πάϊς Ἀγχίσαο.
 τὼ δ' ἰθὺς βήτην βοέης εἰλυμένοι ὤμους
 αὖησι στερεῇσι, πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός.
 τοῖσι δ' ἅμα Χρομῖος τε καὶ Ἄρητος θεοειδής
 ἦσαν ἀμφοτέρου· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμός 495
 αὐτῷ τε κτενέειν ἐλάαν τ' ἐριαύχενας ἵππους·
 νήπιοι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον ἀναιμωτὶ γε νέεσθαι
 αὐτίς ἀπ' Αὐτομέδοντος. ὁ δ' εὐξόμενος Διὶ πατρὶ

Ὅμηρον Ἰλιάδ.

- ἀλκῆς καὶ σθένεος πλῆτο φρένας ἀμφιμελαίνας.
 αὐτίκα δ' Ἄλκιμέδοντα προσηύδα, πιστὸν ἐταῖρον" 500
 „Ἄλκιμέδον, μὴ δὴ μοι ἀπόπροθεν ἰσχύμεν ἵππω,
 ἀλλὰ μάλ' ἐμπνέοντε μεταφρένω· οὐ γὰρ ἐγὼ γε
 Ἑκτορα Πριαμίδην μένεος σχήσεσθαι οἶω,
 πρὶν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίτριχε βῆμεναι ἵππω
 νῶϊ κατακτείναντα, φοβῆσθαι τε στίχας ἀνδρῶν 505
 Ἀργείων, ἧ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ἀλοίη.“
 ὧς εἰπὼν Αἴαντε καλέσσατο καὶ Μενέλαον·
 „Αἴαντ' Ἀργείων ἡγήτορε καὶ Μενέλαε,
 ἦ τοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεθ', οἳ περ ἄριστοι,
 ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν καὶ ἀμύνεσθαι στίχας ἀνδρῶν, 510
 νῶϊν δὲ ζωοῖσιν ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ·
 τῇδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κάτα δακρυόεντα
 Ἑκτωρ Αἰνεΐας θ', οἳ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι.
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
 ἦσω γὰρ καὶ ἐγὼ, τὰ δέ κεν Διὶ πάντα μελήσει.“ 515
 ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Ἀρήτιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἰσηγ·
 ἦ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἶσατο χαλκός,
 νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρος ἔλασσεν.
 ὧς δ' ὅτ' ἂν ὀξὺν ἔχων πέλεκυν αἰζήϊος ἀνῆρ 520
 κόψας ἐξόπιθεν κεράων βοδὸς ἀγραύλοιο
 ἵνα τάμη διὰ πᾶσαν, ὃ δὲ προθορῶν ἐρίπτησιν,
 ὧς ἄρ' ὃ γε προθορῶν πέσεν ὕπτιος· ἐν δὲ οἱ ἔγχος
 νηδυίοισι μάλ' ὀξὺν κραδαινόμενον λύε γυῖα.
 Ἑκτωρ δ' Αὐτομέδοντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ· 525
 ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
 πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
 οὔδεις ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίσθη
 ἔγχος· ἔνθα δ' ἐπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.

καί νύ κε δὴ ξιφρέσσ' αὐτοσχεδὸν ὀρμηθήτην, 530

εἰ μὴ σφω' Αἴαντε διέκριναν μεμαῶτε,
οἳ δ' ἤλθον καθ' ὁμίλον ἐταίρου κικλήσκοντος.

τοὺς ὑποταρβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὖτις

Ἐκτωρ Αἰνεΐας τε ἰδὲ Χρομίος θεοειδής,

Ἄρητον δὲ κατ' αὖθι λίπον δεδαϊγμένον ἦτορ 535

κείμενον. Αὐτομέδων δὲ θεῶ Ἀτάλαντος Ἄρηι

τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·

„ἦ δὴ μὰν ὀλίγον γε Μενoitιάδαο θανάontos

κῆρ ἄχεος μεθέηκα, χερσίονά περ καταπεφνών.“

ὥς εἰπὼν ἐς δίφρον ἑλὼν ἔναρα βροτόεντα 540

θῆκ', ἄν δ' αὐτὸς ἔβαινε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν

αἵματόεις, ὥς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς.

ἄψ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέτατο κρατερὴ ὕμινη

ἀργαλέη παλὺδακρυς, ἔγειρε δὲ νεῖκος Ἀθήνη

[οὐρανόθεν καταβάσα· προῆκε γὰρ εὐρύοπα Ζεὺς 545

ὀρνύμεναι Δαναούς· δὴ γὰρ νόος ἐτράπετ' αὐτοῦ.]

ἦύτε πορφυρέην ἱρίν θνητοῖσι τανύσση

Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο

ἢ καὶ χειμῶνος δυσθαλπέος, ὅς ῥά τε ἔργων

ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονί, μῆλα δὲ κήδει, 550

ὥς ἢ πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάσασα ἔαυτῇν

δύσσετ' Ἀχαιῶν ἔθνος, ἔγειρε δὲ φῶτα ἕκαστον.

πρῶτον δ' Ἀτρεΐος υἱὸν ἐποτρύνουσα προσηΐδα,

Ἰφθιμιον Μενέλαον, ὁ γὰρ ῥά οἱ ἐγγύθεν ἦεν,

εἰσαμένη Φοῖνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν· 555

„σοὶ μὲν δῆ, Μενέλαε, κατηφείη καὶ ὄνειδος

ἔσσεται, εἴ κ' Ἀχιλῆος ἀγαυοῦ πιστὸν ἐταῖρον

τείχει ὑπο Τρώων ταχέες κύνες ἐλκήσουσιν·

ἄλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὅτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.“

τῇν δ' αὖτε προσέειπε βοήν ἀγαθὸς Μενέλαος, 560

„Φοῖνιξ, ἅττα γεραῖε παλαιγενές, εἰ γὰρ Ἀθήνη
δοίη κάρτος ἐμοί, βελέων δ' ἀπερύκοι ἐρωήν·
τῷ κεν ἐγὼ γ' ἐθέλοιμι παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
Πατρόκλῳ· μάλα γάρ με θανὼν ἐσεμάσσατο θυμόν.
ἄλλ' Ἐκτωρ πυρὸς αἰνὸν ἔχει μένος, οὐδ' ἀπολήγει
χαλκῷ δηϊόων· τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδος ὀπάξει.“ 565

ὣς φάτο, γήθησεν δὲ θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ὅττι ῥά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων.
ἐν δὲ βίην ὥμοισι καὶ ἐν γούνεσσιν ἔθηκεν,
καὶ οἱ μυῖης θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἐνῆκεν, 570
ἣ τε καὶ ἐργομένη μάλα περ χροὸς ἀνδρομέοιο
ἰσχανάα δακέειν, λαρὸν δέ οἱ αἶμ' ἀνθρώπου·
τοίου μιν θάρσευς πλῆσε φρένας ἀμφιμελαίνας.
βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι Ποδῆς υἱὸς Ἡετίωνος, 575
ἀφνειὸς τ' ἀγαθὸς τε· μάλιστα δέ μιν τίεν Ἐκτωρ
δήμου, ἐπεὶ οἱ ἐταῖρος ἦν φίλος εἰλαπιναστῆς·
τόν ῥα κατὰ ζωστήρα βάλε ξανθὸς Μενέλαος
αἶψαντα φόβονδε, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν·
δούπησεν δὲ πεσών. ἀτὰρ Ἀτρεΐδης Μενέλαος 580
νεκρὸν ὑπὲκ Τρώων ἔρυσεν μετὰ ἔθνος ἐταίρων.

Ἐκτορα δ' ἐγγύθεν ἰστάμενος ὥτρυνεν Ἀπόλλων
Φαίνοπι Ἀσιάδῃ ἐναλίγκιος, ὅς οἱ ἀπάντων
ξείνων φίλτατος ἔσκεν, Ἀβυδόθι οἰκία ναίων·
[τῷ μιν ἐισάμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων] 585
„Ἐκτορ, τίς κέ σ' ἔτ' ἄλλος Ἀχαιῶν ταρβήσειεν;
οἷον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὅς τὸ πάρος γε
μαλθακὸς αἰχμητής· νῦν δ' οἴχεται οἶος αἰείρας
νεκρὸν ὑπὲκ Τρώων, σὸν δ' ἔκτανε πιστὸν ἐταῖρον,
ἔσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Ποδῆν υἱὸν Ἡετίωνος.“ 590

ὣς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλῃ ἐκάλυψε μέλαινα,

βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
καὶ τότε ἄρα Κρονίδης ἔλετ' αἰγίδα θυσανόεσσαν
μαρμαρέην, Ἰδην δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυπεν,
ἀστράψας δὲ μάλα μεγάλ' ἔκτυπε, τὴν δὲ τίναξεν, ε95
νίκην δὲ Τρώεσσι δίδου, ἐφόβησε δ' Ἀχαιοὺς.

πρῶτος Πηνέλεως Βοιώτιος ἦρχε φόβοιο.

βλήτο γὰρ ὦμον δουρί, πρόσσω τετραμμένος αἰεῖ,
ἄκρον ἐπιλίγδην· γράψεν δὲ οἱ ὀστέον ἄχρῃς
αἰχμὴ Πουλυδάμαντος· ὁ γάρ' ῥ' ἔβαλε σχεδὸν ἐλθὼν. 600
Λήιτον αὖθ' Ἐκτωρ σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
υἷὸν Ἀλεκτρονόου μεγαθύμου, παῦσε δὲ χάριμης·
τρέσσε δὲ παπτήνας, ἐπεὶ οὐκέτι ἔλπετο θυμῷ
ἔγχος ἔχων ἐν χειρὶ μαχήσεσθαι Τρώεσσιν.

Ἐκτορα δ' Ἰδομενεὺς μετὰ Λήιτον ὀρμηθέντα 605
βεβλήκει θώρηκα κατὰ στῆθος παρὰ μαζόν·
ἐν καυλῷ δ' ἑάγη δολιχὸν δόρυ, τοὶ δὲ βόησαν
Τρῶες. ὁ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντισε Δευκαλίδαι
δίφρω ἐφεσταότος· τοῦ μὲν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἄμαρτεν,
αὐτὰρ ὁ Μηριόναο ὀπάονά θ' ἠνίοχόν τε, 610
Κοίρανον, ὅς ῥ' ἐκ Λύκτου ἐνυκτιμένης ἔπετ' αὐτῷ —

πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα λιπὼν νέας ἀμφιελίσσας
ἦλυθε, καὶ κε Τρωσὶ μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν,
εἰ μὴ Κοίρανος ὄκα ποδώκεας ἦλασεν ἵππους·
καὶ τῷ μὲν φάος ἦλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἥμαρ, 615
αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο —
τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας
ὥσε δόρυ πρυμνόν, διὰ δὲ γλῶσσαν τάμε μέσσην.
ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠνία χεῦεν ἑράζε.

καὶ τά γε Μηριόνης ἔλαβεν χεῖρεσσι φίλησιν 620
κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομενῆα προσηύδα·
„μῆστίε νῦν, εἵως κε θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκηαι·

γιγνώσκεις δὲ καὶ αὐτός, ὃ τ' οὐκέτι κάρτος Ἀχαιῶν.“

ὥς ἔφατ', Ἴδομενεὺς δ' ἵμασεν καλλιτρίχας ἵππους
νῆας ἔπι γλαφυράς· δὴ γὰρ δέος ἔμπεσε θυμῷ. 625

οὐδ' ἔλαθ' Αἴαντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαον
Ζεὺς, ὅτε δὴ Τρώεσσι δίδου ἑτεραλκέα νίκην.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
„ὦ πόποι, ἦδη μὲν κε, καὶ ὃς μάλα νῆπιός ἐστιν,
γνοίη, ὅτι Τρώεσσι πατὴρ Ζεὺς αὐτὸς ἀρήγει. 630

τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἄπτεται, ὅς τις ἀφείη,
ἢ κακὸς ἢ ἀγαθός· Ζεὺς δ' ἔμπης πάντ' ἰθύνει·
ἡμῖν δ' αὐτως πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε.
ἀλλ' ἄγετ', αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἦδὲ καὶ αὐτοὶ 635

χάρμα φίλοις ἐτάροισι γενώμεθα νοστήσαντες,
οἳ που δεῦρ' ὀρόωντες ἀκηχέδατ', οὐδ' ἔτι φασὶν
Ἐκτορος ἀνδροφόνιοι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
εἴη δ', ὅς τις ἐταῖρος ἀπαγγεῖλει τάχιστα 640

Πηλεΐδῃ, ἐπεὶ οὐ μιν δίομαι οὐδὲ πεπτύσθαι
λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἱ φίλος ὤλεθ' ἐταῖρος,
ἀλλ' οὐ πῇ δύναμαι ἰδέειν τοιοῦτον Ἀχαιῶν·
ἡέρι γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι.
Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἡέρος υἱας Ἀχαιῶν, 645
ποίησον δ' αἶθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον, ἐπεὶ νύ τοι εὖαδεν οὕτως.“

ὥς φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα·
αὐτίκα δ' ἡέρα μὲν σκέδασεν καὶ ἀπῶσεν ὁμίχλην,
ἡέλιος δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φαάνθη. 650
καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον·
„σκέπτεο νῦν, Μενέλαε διοτρεφές, αἴ κεν ἴδῃαι
ζωὸν ἔτ' Ἀντίλοχον μεγαθύμου Νέστορος υἱόν,

δτρυνον δ' Ἀχιλῆϊ δαΐφροσι θᾶσσον ἰόντα
εἰπεῖν, ὅτι ῥά οἱ πολὺν φίλτατος ὄλεθ' ἑταῖρος.“ 655

ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
βῆ δ' ἰέναι, ὥς τις τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,
ὅς τ' ἐπεὶ ἄρ' κε κάμησι κύνας τ' ἄνδρας τ' ἐρεθίζων.
οἳ τέ μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρος ἐλέσθαι
πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων 660

ἰθύει, ἀλλ' οὐ τι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
ἀντίον αἰσσοῦσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
καιόμεναί τε δεταί, τάς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
ἦῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·

ὧς ἀπὸ Πατρόκλοιο βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος 665
ἦε πόλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δῖε, μή μιν Ἀχαιοὶ
ἀργαλέου πρὸ φόβοιο ἔλωρ δηϊόισι λίποιεν.

πολλὰ δὲ Μηριόνη τε καὶ Αἰάντεσσι' ἐπέτελλεν·
„Αἶαντ' Ἀργείων ἡγήτορε Μηριόνη τε,
νῦν τις ἐνηείης Πατροκλῆος δειλοῖο 670
μνησάσθω· πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μέλιχος εἶναι
ζωὸς ἑὸν· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.“

ὧς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
πάντοσε παπταίνων ὧς τ' αἰετός, ὃν ῥά τέ φασιν
ὀξύτατον δέρκεσθαι ὑπουρανίων πετεηνῶν, 675

ὃν τε καὶ ὑψόθ' ἐόντα πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτώξ
θάμνω ὑπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενος, ἀλλὰ τ' ἐπ' αὐτῷ
ἔσσυτο καὶ τέ μιν ὄκα λαβὼν ἐξείλετο θυμόν.

ὧς τότε σοί, Μενέλαε διοτρεφές, ὅσσε φασινῶ
πάντοσε δινείσθην πολέων κατὰ ἔθνος ἐταίρων, 680
εἴ που Νέστορος υἱὸν ἔτι ζῶοντα ἴδοιτο.

τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης
θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
ἄγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

- „Ἀντίλοχ’, εἰ δ’ ἄγε δεῦρο διοτρεφές, ὄφρα πύθῃαι
 λυγρῆς ἀγγελίης, ἥ μὴ ὥφελλε γενέσθαι. 686
 ἦδη μὲν σε καὶ αὐτὸν δίομαι εἰσορόωντα
 γινώσκειν, ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κλίνδει,
 νίκη δὲ Τρώων πέφαται δ’ ὄριστος Ἀχαιῶν
 Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποτὴ Δαναοῖσι τέτυκται. 690
 ἀλλὰ σύ γ’ αἶψ’ Ἀχιλῆι, θεῶν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 εἰπεῖν, αἶ κε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ
 γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε’ ἔχει κορυθαίολος Ἔκτωρ.“
 ὣς ἔφατ’, Ἀντίλοχος δὲ κατέστυγε μῦθον ἀκούσας.
 δὴν δέ μιν ἀμφασίῃ ἐπέων λάβε, τῷ δέ οἱ ὅσσε 695
 δακρυόφι πλησθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
 ἀλλ’ οὐδ’ ὥς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλησεν,
 βῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ τεύχε’ ἀμύμονι δῶκεν ἑταίρῳ
 Λαοδόκῳ, ὅς οἱ σχεδὸν ἔστρεφε μώνυχας ἵππους.
 τὸν μὲν δάκρυ χέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο 700
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆι κακὸν ἔπος ἀγγέλοντα·
 οὐδ’ ἄρα σοί, Μενέλαε διοτρεφές, ἦθελε θυμὸς
 τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν, ἔνθεν ἀπῆλθεν
 Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποτὴ Πυλίσισιν ἐτύχθη· 705
 ἀλλ’ ὃ γε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκεν,
 αὐτὸς δ’ αὐτ’ ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρῳι βεβήκειν,
 στῇ δὲ παρ’ Αἰάντεσσι θεῶν, εἶθαρ δὲ προσηύδα·
 „κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα θοῇσιν,
 ἔλθειν εἰς Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ μιν οἶω
 νῦν ἰέναι, μάλα περ κεχολωμένον Ἔκτορι δίφ· 710
 οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἐὼν Τρώεσσι μάχοιτο.
 ἡμεῖς δ’ αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
 ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἥδὲ καὶ αὐτοὶ
 Τρώων ἐξ ἔνοπθης θάνατον καὶ κῆρα φύγωμεν.“
 τὸν δ’ ἡμείβετ’ ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας· 715

„πάντα κατ' αἶσαν ἔειπες, ἀγακλῆες ὦ Μενέλαε·
ἀλλὰ σὺ μὲν καὶ Μηριόνης ὑποδύντε μάλ' ὦκα
νεκρὸν αἰείραντες φέρετ' ἐκ πόνου· αὐτὰρ ὅπισθεν
νῶϊ μαχησόμεθα Τρῳσὶν τε καὶ Ἑκτορι δίφ,
ἴσον θυμὸν ἔχοντες ὁμώνυμοι, οἳ τὸ πάρος περ
μίννομεν ὄξυν Ἄρηα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.“

720

ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο
ὑψι μάλα μεγάλως· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὅπισθεν
Τρῳικός, ὥς εἶδοντο νέκυν αἶροντας Ἀχαιούς.
ἴθυσαν δὲ κύνεσσιν ἐοικότες, οἳ τ' ἐπὶ κάρφῳ
βλημένων αἰΐξωσι πρὸ κούρων θηρητήρων·
ἕως μὲν γάρ τε θέουσι διαρραῖσαι μεμαῶτες,
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐν τοῖσιν ἐλίσσεται ἀλκὶ πεποιθώς,
ἄψ τ' ἀνεχώρησαν διὰ τ' ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.
ὥς Τρῶες εἴως μὲν ὁμίλαδὸν αἰὲν ἔποντο
νύσσοντες ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύουσιν·
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' Αἴαντε μεταστρεφθέντε κατ' αὐτοὺς
σταίησαν, τῶν δὲ τράπετο χρώς, οὐδέ τις ἔπλη
πρόσσω αἰΐξας περὶ νεκροῦ δηριάσθαι.

725

730

ὥς οἳ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο
νῆας ἐπι γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατό σφιν
ἄγριος ἦν τε πῦρ, τό τ' ἐπεσσύμενον πόλιν ἀνδρῶν
ὄρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δὲ οἴκοι
ἐν σέλαϊ μεγάλῳ· τὸ δ' ἐπιβρέμει ἰς ἀνέμοιο.
ὥς μὲν τοῖς ἱππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητῶν
ἄζηχῆς ὀρυμαγδὸς ἐπήιεν ἐρχομένοισιν·
οἳ δ', ὥς θ' ἡμίονοι κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντες
ἔλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν
ἢ δοκὸν ἢ δόρυ μέγα νήιον· ἐν δέ τε θυμὸς
τείρεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἰδοῶ σπευδόντεσσιν·
ὥς οἳ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον. αὐτὰρ ὅπισθεν

735

740

745

Αἶαντ' ἰσχανέτην, ὥς τε πρῶν ἰσχάνει ὕδωρ
 ὑλήεις, πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκώς,
 ὅς τε καὶ ἱφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα
 ἴσχει, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόον πεδίονδε τίθησιν 750
 πλάζων· οὐδέ τί μιν σθένει ῥηγνῦσι ῥέοντες·
 ὥς αἰεὶ Αἶαντε μάχην ἀνέεργον ὀπίσσω
 Τρώων· οἱ δ' ἅμ' ἔποντο, δύω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα,
 Αἰνεΐας τ' Ἀγχισιάδης καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ.
 τῶν δ', ὥς τε ψαρῶν νέφος ἔρχεται ἥε κολοιῶν, 755
 οὐλον κεκλήγοντες, ὅτε προΐδωσιν ἰόντα
 κίρκον, ὃ τε σμικρῇσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν,
 ὥς ἄρ' ὑπ' Αἰνεΐα τε καὶ Ἔκτορι κοῦροι Ἀχαιῶν
 οὐλον κεκλήγοντες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάρις.
 πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περὶ τ' ἅμφι τε τάφρον
 φευγόντων Δαναῶν, πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή. 761

 ΙΛΙΑΔΟΣ Σ.

ὁ π λ ο π ο ι ί α .

ὥς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο,
 Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλῆι πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθεν.
 τὸν δ' εὔρε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων,
 τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμόν, αἱ δὲ τετελεσμένα ἦεν·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν· 5
 „ὦ μοι ἐγώ, τί τ' ἄρ' αὐτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 νηυσὶν ἔπι κλονέονται ἀτυζόμενοι πεδίοιο ;
 μὴ δὴ μοι τελέσωσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,
 ὥς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε καί μοι ἔειπεν

Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον ἔτι ζῶντος ἐμεῖο 10
χερσὶν ὑπο Τρώων λείψειν φάος ἡλίοιο.

ἣ μάλα δὴ τέθνηκε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός,
σχέλιος· ἣ τ' ἐκέλευον ἀπωσάμενον δῆιον πῦρ
ἄψ ἐπὶ νῆας ἵμεν, μὴδ' Ἑκτορι ἴφι μάχεσθαι.“

εἶος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγαυοῦ Νέστορος υἱός 16

δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινήν·
„ὦ μοι, Πηλεὺς υἱὲ δαΐφρονος, ἣ μάλα λυγρῆς
πεύσαι ἀγγελίης, ἣ μὴ ὥφελλε γενέσθαι.

κεῖται Πάτροκλος, νέκυος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται 20
γυμνοῦ· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἑκτωρ.“

ὣς φάτο, τὸν δ' ἄρ' ἔσχεος νεφέλῃ ἐκάλυψε μέλαινα.

ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν
χεύατο κακὰ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ἥσχυνε πρόσωπον·
νεκταρέῳ δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη. 25

αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωστί τανυσθεὶς
κεῖτο, φίλῃσι δὲ χερσὶ κόμην ἥσχυνε δαΐζων.

δμῳαὶ δ', ὥς Ἀχιλεὺς ληίσσατο Πάτροκλός τε,
θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἴαχον, ἐκ δὲ θύραζε
ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα, χερσὶ δὲ πᾶσαι 30
στήθεα πεπλήγοντο, λύθην δ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστης.

Ἀντίλοχος δ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυα λείβων,
χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ·
δεΐδιδε γάρ, μὴ λαιμόν ἀπαμήσειε σιδήρῳ.

σμερδαλέον δ' ὦμῳ ξέν' ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ 35
ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἄλῳ παρὰ πατρὶ γέροντι
κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο.

πᾶσαι, ὅσαι κατὰ βένθος ἄλῳ Νηρηίδες ἦσαν.
[ἐνθ' ἄρ' ἦν Γλαῦκη τε Θάλειά τε Κυμοδόκη τε,
Νησαίη Σπειώ τε Θόη θ' Ἀλὶη τε βοῶπις, 40

Κυμοθόη τε καὶ Ἀκταίη καὶ Λιμνώρεια
 καὶ Μελίτη καὶ Ἰαιρα καὶ Ἀμφιθόη καὶ Ἀγανή,
 Δωτώ τε Πρωτώ τε Φέρουσά τε Δυναμένη τε,
 Δεξαμένη τε καὶ Ἀμφινόμη καὶ Καλλιάνειρα,
 Δωρίς καὶ Πανόπη καὶ ἀγαλειτὴ Γαλάτεια, 45
 Νημερτὴς τε καὶ Ἀψευδὴς καὶ Καλλιάνασσα·
 ἔνθα δ' ἔην Κλυμένη Ἰάνειρά τε καὶ Ἰάναςσα,
 Μαῖρα καὶ Ὠρεΐθυια εὐπλόκαμός τ' Ἀμάθεια,
 ἄλλαι θ', αἱ κατὰ βένθος ἀλὸς Νηρηίδες ἦσαν.]
 τῶν δὲ καὶ ἀργύφειον πλῆτο σπένος· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι 50
 στήθεα πεπλήγοντο, Θέτις δ' ἐξῆρχε γόοιο·
 „κλῦτε, κασίγνηται Νηρηίδες, ὄφρ' ἐὺ πᾶσα
 εἶδεν ἄκούουσαι, ὅσ' ἐμῷ ἐνὶ κήδεα θυμῷ.
 ὦ μοι ἐγὼ δειλή, ὦ μοι δυσαριστοτόκεια,
 ἦ τ' ἐπεὶ ἄρ τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε, 55
 ἔξοχον ἡρώων· ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος·
 τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὥς γουνῷ ἁλωῆς,
 νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω
 Τρωσὶ μαχησόμενον, τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις 60
 οἴκαδε νοστήσαντα δόμον Πηληϊον εἶσω.
 ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρᾳ φάος ἡελίοιο,
 ἄχνηται, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χραισμηῆσαι ἰοῦσα.
 ἀλλ' εἴμ', ὄφρα ἴδωμι φίλον τέκος, ἦ δ' ἐπακούσω,
 ὅττι μιν ἔκετο πένθος ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα.“
 ὥς ἄρα φωνήσασα λίπε σπένος· αἱ δὲ σὺν αὐτῇ 65
 δακρυόεσσαι ἦσαν, περὶ δέ σφισι κῦμα θαλάσσης
 ῥήγγυτο. ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἔκοντο,
 ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισχερῶ, ἔνθα θαμειαὶ
 Μυρμιδόνων εἶρυντο νέες ταχὺν ἄμφ' Ἀχιλλῆα.
 τῷ δὲ βαρὺ στενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ, 70
 ὅξ' ἐν δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς ἑοῖο,

καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „τέκνον, τί κλαίεις ; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος ;
 ἔξαυδα, μὴ κεῦθε. τὰ μὲν δὴ τοι τετέλεσται
 ἐκ Διός, ὥς ἄρα δὴ πρὶν γ' εὖχεο χεῖρας ἀνασχών,
 πάντας ἐπὶ πρύμνησιν ἀλήμεναι νῆας Ἀχαιῶν
 σεῦ ἐπιδευομένους παύειν τ' ἀεκήλια ἔργα.“

τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσεν
 ἀλλὰ τί μοι τῶν ἥδος, ἐπεὶ φίλος ὦλεθ' ἐταῖρος
 Πάτροκλος, τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῶν ἐταίρων,
 ἴσον ἐμῇ κεφαλῇ· τὸν ἀπώλεσα, τεύχεα δ' Ἐκτωρ
 δηρώσας ἀπέδυσε πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
 καλά· τὰ μὲν Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
 ἡματι τῷ, ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἐμβαλον εὐνῇ.
 αἰθ' ὄφελος σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτης ἀλίσσιν
 ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν.
 νῦν δ', ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυρίον εἴη
 παιδὸς ἀποφθιμένοιο, τὸν οὐχ ὑποδέξαι αὖτις
 οἴκαδε νοστήσαντ', ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγεν
 ζῶειν οὐδ' ἄνδρεςσι μετέμμεναι, αἶ κε μὴ Ἐκτωρ
 πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν δλέσση,
 Πατρόκλοιο δ' ἔλωρα Μενoitιάδεω ἀποτίσῃ.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 „ὠκύμορος δὴ μοι, τέκος, ἔσσεαι, οἷ' ἀγορευείς·
 αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἐκτορα πότμος ἐτοῖμος.“

τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἐμὲλλον ἐταῖρον
 κτεινομένῳ ἐπαμῦναι· ὁ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
 ἔφθιτ', ἐμεῖο δ' ἔδυσεν ἄρης ἀλκτῆρα γενέσθαι.
 νῦν δ', ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 οὐδέ τι Πατρόκλῳ γενόμεν φάος οὐδ' ἐτάροισιν

τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμεν Ἑκτορι δίῳ,
 ἄλλ' ἦμαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,
 τοῖος ἔών, οἷος οὐ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων, 105
 ἐν πολέμῳ, ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.
 ὥς ἔρις ἔκ τε θεῶν ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο,
 καὶ χόλος, ὅς τ' ἐφάρκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι,
 ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
 ἀνδρῶν ἐν στήθεσσιν ἀέξεται ἥύτε καπνός· 110
 ὥς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ,
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη·
 νῦν δ' εἴμ', ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχείω
 Ἑκτορα· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅππότε κεν δὴ 115
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἦδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίῃ Ἡρακλῆος φύγε κῆρα,
 ὅς περ φίλτατος ἔσκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι,
 ἀλλὰ ἐμοῖρ' ἐδάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἡρῆς·
 ὧς καὶ ἐγών, εἰ δὴ μοι ὁμοίῃ μοῖρα τέτυκται, 120
 κείσομ', ἐπεὶ κε θάνω· νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην
 καὶ τινα Τρωιάδων καὶ Δαρδανίδων βαθυκόλπων
 ἀμφοτέρησιν χερσὶ παρειάων ἀπαλάων
 δάκρυ' ἔμορξαμένην ἀδινὸν στοναχῆσαι ἐφρείην·
 γνοῖεν δ', ὥς δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι. 125
 μηδὲ μ' ἔρourke μάχης φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις·"
 τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα·
 „ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον, ἐτήτυμα· οὐ κακὸν ἐστὶν
 τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνόμεν αἰπὺν ὄλεθρον·
 ἀλλὰ τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσιν ἔχονται, 130
 χάλκεα μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος Ἑκτωρ
 αὐτὸς ἔχων ὅμοισιν ἀγάλλεται· οὐδέ ἔφημι
 δηρὸν ἐπαγλαῖεῖσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ.

ἀλλὰ σὺ μὲν μὴ πῶ καταδύσσο μῶλον ἄρῃος,
 πρὶν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἶδῃαι·
 ἥωθεν γὰρ νεῦμαι ἅμ' ἡελίῳ ἀνιόντι
 135 τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαιστοῖο ἀνακτοῖς.
 ὣς ἄρα φωνήσασα πάλιν τράπεθ' υἱὸς ἔηρος,
 καὶ στρεφθεῖς ἄλῃσι κασιγνήτησι μετηῦδα·
 „ὕμεις μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον
 140 ὀψόμεναί τε γέρονθ' ἄλιον καὶ δώματα πατρὸς
 καὶ οἱ πάντ' ἀγορεύσατ'· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον
 εἶμι παρ' Ἡφαιστον κλυτοτέχνην, αἴ κ' ἐθέλῃσιν
 νῆϊ ἐμῷ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανώοντα.“
 ὣς ἔφαθ', αἱ δ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυσαν.
 ἦ δ' αὖτ' Οὐλυμπόνδε θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα
 146 ἦεν, ὄφρα φίλῳ παιδί κλυτὰ τεύχε' ἐνεῖκαι.
 τὴν μὲν ἄρ' Οὐλυμπόνδε πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἔσπευσιν ἀλαλητῶ ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνου
 φεύγοντες νηῆς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο.
 150 οὐδὲ κε Πάτροκλόν περ ἑκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐκ βελέων ἐρύσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλλῆος·
 αὐτὶς γὰρ δὴ τὸν γε κίχον λαὸς τε καὶ ἵπποι
 Ἑκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς, φλογὶ εἵκελος ἀλκήν.
 156 τρεῖς μὲν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος Ἑκτωρ
 ἐλκόμεναι μεμαῶς, μέγα δὲ Τρῳέεσσιν ὁμόκλα·
 τρεῖς δὲ δὴ Αἴαντες, θοοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκήν,
 νεκροῦ ἀπεστυφέλιξαν. ὁ δ' ἔμπεδον, ἀλκὴ πεποιθώς,
 ἄλλοτ' ἐπαΐξασκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὖτε
 160 στάσκε μέγα ἰάχων, ὀπίσω δ' οὐ χάζετο πάμπαν.
 ὥς δ' ἀπὸ σώματος οὐ τι λέοντ' αἰθῶνα δύνανται
 ποιμένες ἄγραυλοι μέγα πεινάοντα δῖεσθαι,
 ὥς ῥα τὸν οὐκ ἐδύναντο δῶ Αἴαντε κορυστὶ
 Ἑκτορα Πριάμίδην ἀπὸ νεκροῦ δειδῖξασθαι.

- καί νύ κεν εἵρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἦρατο κῦδος, 165
 εἰ μὴ Πηλεΐωνι ποδὴννεμος ὤκέα Ἴρις
 ἄγγελος ἦλθε θεόους ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι,
 κούρδα Διὸς ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἦκέ μιν Ἥρη.
 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ὄρσο, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν, 170
 Πατρόκλῳ ἐπάμυνον, οὗ εἵνεκα φύλοπις αἰνὴ
 ἔστηκε πρὸ νεῶν. οἱ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσιν,
 οἱ μὲν ἀμυνόμενοι νέκυος πέρι τεθνηῶτος,
 οἱ δὲ ἐρύσσασθαι ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
 Τρῶες ἐπιθύουσι· μάλιστα δὲ φαίδιμος Ἔκτωρ 175
 ἐλκόμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δέ ἐ θυμὸς ἀνώγει
 πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι ταμόνθ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.
 ἀλλ' ἄνα, μῆδ' ἔτι κείσο· σέβας δέ σε θυμὸν ἐκέσθω
 Πάτροκλον Τρώησι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι·
 σοὶ λώβῃ, αἶ κέν τι νέκυς ἡσχυμμένος ἔλθῃ.“ 180
 τὴν δ' ἡμεῖβει· ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 „Ἴρι θεά, τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἦκεν;“
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδὴννεμος ὤκέα Ἴρις·
 „Ἥρη με προέηκε, Διὸς κυδρὴ παράκοιτις·
 οὐδ' οἶδε Κρονίδης ὑψίζυγος οὐδέ τις ἄλλος 185
 ἀθανάτων, οἳ Ὀλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέονται.“
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχε' ἐκεῖνοι·
 μήτηρ δ' οὗ με φίλη πρίν γ' εἶα θωρήσσεσθαι,
 πρίν γ' αὐτὴν ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδωμαι 190
 στεῦτο γὰρ Ἡφαίστοιο πάρ' οἰσέμεν ἔντεα καλά.
 ἄλλου δ' οὗ τευ οἶδα, τεῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω,
 εἰ μὴ Αἴαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο,
 ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὃ γ', ἔλπομ', ἐνὶ πρῶτοισιν ὀμιλεῖ
 ἔγχεϊ δηϊῶν περὶ Πατρόκλοιῳ θανόντος.“ 195

τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδῆνεμος ὦκέα Ἴρις·
 „εὐ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ τοι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται·
 ἀλλ' αὐτως ἐπὶ τάφρον ἰὼν Τρώεσσι φάνηθι,
 αἶ κέ σ' ὑποδείσαντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήιοι υἱες Ἀχαιῶν 200
 τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.“

ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὦκέα Ἴρις,
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ὤρτο δῖφίλος· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
 ὦμοις ἰφθίμοισι βάλ' αἰγίδα θυσανόεσσαν,
 ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε δῖα θεάων 205
 χρύσειον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαῖτε φλόγα παμφανόωσαν.

ὥς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἔξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται,
 τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δῆλοι ἀμφιμάχωνται·
 οἱ δὲ πανημέριοι στυγερῶ κρίνονται Ἄρηι
 ἄστεος ἐκ σφετέρου· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι 210
 πυρσοὶ τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, ὑψόσε δ' αὐγὴ

γίνεται αἴσουσα, περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι,
 αἶ κέν πως σὺν νηυσὶν ἀρῆς ἀλκτῆρες ἴκωνται·
 ὥς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἴκανεν.
 στῆ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος, οὐδ' ἔς Ἀχαιοὺς
 μίσγετο· μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζει' ἐφετιμήν. 216

ἔνθα στὰς ἦυσ', ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 φθέγξατ'· ἀτὰρ Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον ὥρσε κυδοιμόν.
 ὥς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ
 ἄστν περιπλομένων δηίων ὑπο θυμοραϊστέων, 220
 ὥς τότε ἀριζήλη φωνὴ γένητ' Αἰακίδαο.

οἱ δ' ὥς οὖν αἶον ὅπα χάλκεον Αἰακίδαο,
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι
 ἄψ ὄχα τρόπεον· ὄσσοντο γὰρ ἄλγεα θυμῷ.
 ἠνίοχοι δ' ἐκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ
 δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλεΐωνος 225

δαιόμενον· τὸ δὲ δαΐε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 τρις μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἴαχε διὸς Ἀχιλλεύς,
 τρις δὲ κυκλήθησαν Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπικούροι.
 ἔνθα δὲ καὶ τότε ὄλοντο δυώδεκα φῶτες ἄριστοι 230
 ἄμφι σφοῖς ὀχέεσσι καὶ ἔγχεσιν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἄσπασίως Πάτροκλον ὑπὲκ βελέων ἐρύσαντες
 κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἄμφέσταν ἑταῖροι
 μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι ποδώκης εἶπετ' Ἀχιλλεύς
 δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἶσιν πιστὸν ἑταῖρον 235
 κείμενον ἐν φέρτρῳ δεδαϊγμένον ὀξεί χαλκῷ.
 τὸν ῥ' ἦ τοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 ἐς πόλεμον, οὐδ' αὖτις ἐδέξατο νοστήσαντα.
 Ἡέλιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη
 πέμψεν ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοᾶς ἀέκοντα νέεσθαι· 240
 Ἡέλιος μὲν ἔδου, παύσαντο δὲ διὸι Ἀχαιοὶ
 φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πολέμοιο.
 Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
 χωρήσαντες ἔλυσαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο πάρος δόρποιο μέδεσθαι. 245
 ὀρθῶν δ' ἐσταότων ἀγορὴ γένετ', οὐδέ τις ἔτλη
 ἔξεσθαι· πάντας γὰρ ἔχε τρόμος, οὐνεκ' Ἀχιλλεύς
 ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
 τοῖσι δὲ Πουλυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν
 Πανθοΐδης· ὁ γὰρ οἷος ὄρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω. 250
 Ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, ἣν δ' ἐν νυκτὶ γέγοντο·
 ἄλλ' ὁ μὲν ἄρ' μύθοισιν, ὁ δ' ἔγχεϊ πολλὸν ἐνίκα.
 ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 „ἄμφι μάλ' αἰ φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἐγὼ γὰρ
 ἄστυδε νῦν ἵεναι, μὴ μίμνειν ἦν δῖαν 255
 ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσίν· ἐκὰς δ' ἀπὸ τείχεός εἰμεν
 ὄφρα μὲν οὗτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μῆνιε δίφ,

τόφρα δὲ ῥηίτεροι πολεμίζειν ἦσαν Ἀχαιοί·
 χαίρεσκον γὰρ ἐγὼ γε θοῆς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων,
 ἐλπόμενος νῆας αἰρησέμεν ἀμφιελίσσας. 260
 νῦν δ' αἰνῶς δείδουκα ποδώκεα Πηλεΐωνα·
 οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὐκ ἐθέλησει
 μίμνειν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ
 ἐν μέσῳ ἀμφοτέρω μένος Ἄρης δατέονται,
 ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχήσεται ἡδὲ γυναικῶν. 265
 ἀλλ' ἴομεν προτὶ ἄστυ, πίθεσθέ μοι· ὧδε γὰρ ἔσται.
 νῦν μὲν νῦν ἀπέπασσε ποδώκεα Πηλεΐωνα
 ἀμβροσίῃ· εἰ δ' ἄμμε κινήσεται ἐνθάδ' ἐόντας
 αὔριον ὀρμηθεὶς σὺν τεύχεσιν, εὖ νύ τις αὐτὸν
 γνῶσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἱρήν, 270
 ὅς κε φύγη, πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
 Τρώων· αἶ γὰρ δὴ μοι ἅπ' οὔατος ὧδε γένοιτο.
 εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ἐπέεσσι πιθώμεθα κηδόμενοι περ,
 νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ σθένης ἔξομεν, ἄστυ δὲ πύργοι
 ὑψηλαὶ τε πύλαι σανίδες τ' ἐπὶ τῆς ἀραρυῖαι 275
 μακροὶ ἐύξεστοι ἐξευγμέναι εἰρύσσονται·
 πρῶι δ' ὑπιοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 στησόμεθ' ἅμ' πύργους. τῷ δ' ἄλγιον, αἶ κ' ἐθέλῃσιν
 ἐλθὼν ἐκ νηῶν περὶ τείχεος ἅμμι μάχεσθαι·
 ἂψ πάλιν εἶσ' ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κ' ἐριαύχενας ἵππους 280
 παντοίου δρόμου ἄσθῃ ὑπὸ πτόλιν ἡλασκάζων·
 εἴσω δ' οὐ μιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἐάσει,
 οὐδέ ποτ' ἐκέρσει· πρὶν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται."
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ·
 „Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις,
 ὅς κέλει κατὰ ἄστυ ἀλήμεναι αὐτὶς ἰόντας. 286
 ἦ οὐ πῶ κεκόρησθε ἐελμένοι ἐνδοθὶ πύργων ;
 πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἄνθρωποι

πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον πολύχαλκον·
 νῦν δὲ δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά, 290
 πολλά δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μηονίην ἐρατεινὴν
 κτήματα περνάμεν· ἵκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεὺς.
 νῦν δ', ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω
 κῦδος ἀρέσθ' ἐπὶ νηυσί, θαλάσσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιοὺς,
 νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δῆμῳ· 295
 οὐ γάρ τις Τρώων ἐπιπείσεται· οὐ γὰρ ἑάσω.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθόμεθα πάντες.
 νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν,
 καὶ φυλακῆς μνήσασθε καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
 Τρώων δ' ὅς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάξει, 300
 συλλέξας λαοῖσι δότῳ καταδημοβορῆσαι·
 τῶν τινὰ βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν ἢ περ Ἀχαιοὺς.
 πρῶι δ' ὑπὸ τοῖσι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἀρῆα.
 εἰ δ' ἔτεδον παρὰ ναῦφιν ἀνέστη διὸς Ἀχιλλεύς, 305
 ἄλγιον, αἶ κ' ἐθέλῃσι, τῷ ἔσσεται. οὐ μιν ἐγὼ γε
 φεύξομαι ἐκ πολέμοιο δυσσηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
 στήσομαι, ἣ κε φέρῃσι μέγα κράτος, ἣ κε φεροίμην.
 ξυνὸς ἐνυάλιος, καὶ τε κτανέοντα κατέκτα.“
 ὥς ἔκτορ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν 310
 νήπιοι· ἐκ γὰρ σφεων φρένας εἴλετο Παλλὰς Ἀθήνη·
 ἔκτορι μὲν γὰρ ἐπήνησαν κακὰ μητιώοντι,
 Πουλυδάμαντι δ' ἄρ' οὐ τις, ὅς ἐσθλὴν φράζετο βουλήν.
 δόρπον ἐπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατόν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες. 315
 τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινοῦ ἔξηρχε γόοιο,
 χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου,
 πυκνὰ μάλα στενάχων ὥς τε λῖς ἠυγένειος,
 ᾧ ῥά θ' ὑπὸ σκύμνους ἔλαφιβόλος ἀρπάσῃ ἀνὴρ

ὕλης ἐκ πυκινῆς· ὁ δέ τ' ἄχνηται ὕστερος ἐλθών, 320
 πολλὰ δέ τ' ἄγχε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἔχνη' ἐρευνῶν,
 εἴ ποθεν ἐξεύροι· μάλα γὰρ δορυμὺς χόλος αἰρεῖ·
 ὧς ὁ βαρὺ στενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν·
 „ὦ πόποι, ἦ ῥ' ἄλιον ἔπος ἔκβαλον ἤματι κείνῳ,
 θαρσύνων ἦρωα Μενόιτιον ἐν μεγάροισιν· 325
 φῆν δέ οἱ εἰς Ὀπότεντα περικλυτὸν νῖον ἀπάξειν
 Ἴλιον ἐκπέρσαντα λαχόντα τε ληίδος αἴσαν.
 ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἄνδρεςσι νοήματα πάντα τελευτᾷ·

ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νοστήσαντα 330
 δέξεται ἐν μεγάροισι γέρον ἱππηλάτα Πηλεὺς
 οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα καθέξει.

νῦν δ', ἐπεὶ οὖν, Πάτροκλε, σεῦ ὕστερος εἰμ' ὑπὸ γαῖαν,
 οὐ σε πρὶν κτεριῶ, πρὶν γ' Ἑκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖκαι
 τεύχεα καὶ κεφαλὴν, μεγαθύμου σοῖο φονῆος· 335

δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν καταμένοιο χολωθείς.
 τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν κείσεται αὐτως,
 ἅμφι δὲ σὲ Τρῳαὶ καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι
 κλαύσονται νύκτας τε καὶ ἡματα δάκρυ χέουσai, 340
 τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα βίηφί τε δουρί τε μακρῷ,
 πείρας πέρθοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων.“

ὧς εἰπὼν ἐτάροισιν ἐκέκλετο διὸς Ἀχιλλεὺς
 ἅμφι πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα
 Πάτροκλον λούσειαν ἅπο βρότον αἱματόεντα. 345

οἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἴστασαν ἐν πυρὶ κηλέω,
 ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλόντες·
 γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ζέσσειν ὕδωρ ἐνὶ ἥνοπι χαλκῷ,
 καὶ τότε δὴ λούσαν τε καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίῳ, 350

ἐν δ' ὠτειλὰς πλήσαν ἀλείφατος ἐννεώροιο.

ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες ἐανῶ λιτὶ κάλυψαν

ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, καθύπερθε δὲ φάρει λευκῶ.

παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχὺν ἄμφ' Ἀχιλῆα

Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες· 355

[Ζεὺς δ' Ἥρην προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε·

„ἐπρηξας καὶ ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρην,

ἀνστήσας Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· ἦ ῥά νυ σεῖο

ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί.“

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρην· 360

„αἰνότατε Κρονίδην, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.

καὶ μὲν δὴ πού τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσαι,

ὅς περ θνητός τ' ἐστὶ καὶ οὐ τόσα μῆδεα οἶδεν·

πῶς δὴ ἐγὼ γ', ἣ φημι θεάων ἔμμεν ἀρίστη,

ἄμφοτερον, γενεῇ τε καὶ οὐνεκα σὴ παράκοιτις 365

κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,

οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κοτεσσαμένη κακὰ ῥάφαι ;“

ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·]

Ἥφαιστον δ' ἵκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα

ἄφθιτον ἀστερόεντα, μεταπρεπέ' ἀθανάτοισιν, 370

χάλκεον, ὃν ῥ' αὐτὸς ποιήσατο κυλλοποδίων.

τὸν δ' εὖρ' ἰδρῶνonta ἐλίσσόμενον περὶ φύσας,

σπεύδοντα· τρίποδας γὰρ εἰκόσι πάντας ἔτευχεν

ἐστάμεναι περὶ τοῖχον ἐυσταθέος μεγάροιο·

χρύσεια δέ σφ' ὑπὸ κύκλα ἐκάστω πυθμένι θῆκεν, 375

ὄφρα οἱ αὐτόματοι θεῖον δυσαΐατ' ἀγῶνα

ἦδ' αὖτις πρὸς δῶμα νεοΐατο, θαῦμα ιδέσθαι.

οἱ δ' ἦ τοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, οὐατα δ' οὐ πω

δαιδάλεα προσέκειτο· τά ῥ' ἤρτυε, κόπτε δὲ δεσμούς.

ὄφρ' ὃ γε ταῦτ' ἐπονείτο ἰδυῖναι πραπίδεςσιν, 380

τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα,

τὴν δὲ ἶδε προμολοῦσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος
καλή, τὴν ὥπνιε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
„τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ
αἰδοίη τε φίλη τε ; πάρος γε μὲν οὐ τι θαμίζεις.
ἀλλ' ἔπειο προτέρω, ἵνα τοι παρ ξείνια θείω.“ 385

ὥς ἄρα φωνήσασα πρόσω ἄγε διὰ θεάων.
τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
καλοῦ δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρηγυς ποσὶν ἦεν·
κέκλετο δ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην εἰπέ τε μῦθον·
„Ἥφαιστε, πρόμολ' ὦδε· Θέτις νύ τι σεῖο χατίζει.“ 390

τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
„ἦ ῥά νύ μοι δεινὴ τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον,
ἦ μ' ἐσάωσ', ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῆλε πεσόντα
μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κυνώπιδος, ἦ μ' ἐθέλησεν
κρύψαι χωλὸν ἐόντα· τότε ἂν πάθον ἄλγεα θυμῷ,
εἰ μὴ μ' Εὐρυνόμη τε Θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπω,
Εὐρυνόμη θυγάτηρ Ἀφροδύτου Ὀκεανοῖο. 395

τῇσι παρ' εἰνάετες χάλκεον δαίδαλα πολλά,
πόρπας τε γναμπτάς θ' ἔλικας κάλυκας τε καὶ ὄρμους. 400

ἐν σπῆι γλαφυρῷ, περὶ δὲ ῥόος Ὀκεανοῖο
ἀφρῷ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος· οὐδέ τις ἄλλος
ἦδεεν οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
ἀλλὰ Θέτις τε καὶ Εὐρυνόμη ἴσαν, αἶ με σάωσαν. 405

ἦ νῦν ἡμέτερον δόμον ἵκει· τῷ με μάλα χρεῶν
πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζῳάγρια τίνειν.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ παράδες ξεινήια καλά,
ὄφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι ὅπλα τε πάντα.“ 410

ἦ καὶ ἀπ' ἀχμοθέτοιο πέλωρ αἶητον ἀνέστη
χωλεύων· ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥῶοντο ἀραιαί.
φύσας μὲν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρός, ὅπλα τε πάντα

λάονακ' ἔς ἀργυρέην συλλέξατο, τοῖς ἐπονείτο·
 σπόγγῳ δ' ἄμφι πρόσωπα καὶ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόργνυ
 αὐχένα τε στιβαρὸν καὶ στήθεα λαχνήεντα· 415
 δῦ δὲ χιτῶν', ἔλε δὲ σκῆπτρον παχύ, βῆ δὲ θύραζε
 χωλεύων· ὑπὸ δ' ἄμφίπολοι ῥώνοντο ἄνακτι
 χρύσειαι, ζῶῃσι νεήνισιν εἰοικυῖαι.
 τῆς ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσίν, ἐν δὲ καὶ αὐδὴ
 καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἅπο ἔργα ἴσασιν. 420
 αἱ μὲν ὑπαίθια ἄνακτος ἐποίπνυν· αὐτὰρ ὁ ἔρρον
 πλησίον, ἔνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνου ἴζε φαινοῦ,
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ
 αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὐ τι θαμίζεις. 425
 αὖδα, ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
 εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.“
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 „Ἥφαιστ', ἧ ἄρα δὴ τις, ὅσαι θεαὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ,
 τοσσάδ' ἐνὶ φρεσὶν ἦσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρὰ, 430
 ὅσσ' ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν;
 ἐκ μὲν μ' ἀλλάων ἀλιάων ἀνδρὶ δάμασσαν,
 Αἰακίδῃ Πηλῇ, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνήν
 πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα· ὁ μὲν δὴ γήραϊ λυγρῷ
 κεῖται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένος· ἄλλα δέ μοι νῦν· 435
 υἱὸν ἐπεὶ μοι δῶκε γενέσθαι τε τραφέμεν τε,
 ἔξοχον ἡρώων· ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος·
 τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὧς γουνῷ ἄλωῃς,
 νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω
 Τρωσὶ μαχισόμενον, τὸν δ' οἶχ' ὑποδέξομαι αὖτις· 440
 οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηλῆιον εἴσω.
 ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρᾳ φάος ἡελίοιο,
 ἄχνηται, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χροασιμῆσαι ἰοῦσα,

κούρην, ἣν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,
 τὴν ἄψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων. 445
 ἦ τοι ὁ τῆς ἀχέων φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 Τρῶες ἐπὶ πρύμνησιν ἐείλεον, οὐδὲ θύραζε
 εἶων ἐξιέναι. τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
 Ἀργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον·
 ἐνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠναίνετο λοιγὸν ἀμῦναι, 450
 αὐτὰρ ὁ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ ἅ τεύχεα ἔσσειεν,
 πέμπε δέ μιν πολεμόνδε, πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὅπασσεν.
 πᾶν δ' ἦμαρ μάραντο περὶ Σκαιῆσι πύλῃσιν·
 καὶ νύ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων
 πολλὰ κακὰ ῥέξαντα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν 455
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἑκτορι κῦδος ἔδωκεν.
 τούνεκα νῦν τὰ σά γούναθ' ἰκάνομαι, αἱ κ' ἐθέλῃσθα
 υἱεῖ ἔμῳ ὠκυμόρῳ δόμεν ἄσπινδα καὶ τρυφάλειαν
 καὶ καλάς κνημίδας, ἐπισφυρίοις ἀραρυίας,
 καὶ θώρηχ'· ὁ γὰρ ἦν οἱ, ἀπώλεσε πιστὸς ἐταῖρος 460
 Τρῳαὶ δαμείζ. ὁ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχεύων.“
 τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
 „θάρσει· μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων.
 αἷ γάρ μιν θανάτοιο δυσηχέος ὧδε δυναίμην
 νόσφιν ἀποκρύνῃ, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἰκάνοι, 465
 ὥς οἱ τεύχεα καλὰ παρέσσεται, οἷά τις αὐτε
 ἀνθρώπων πολέων θαυμάσσεται, ὅς κεν ἴδῃται.“
 ὧς εἰπὼν τὴν μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δ' ἐπὶ φύσας,
 τὰς δ' ἐς πῦρ ἔτρεψε κέλευσέ τε ἐργάζεσθαι.
 φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν εἰκόσι πᾶσαι ἐφύσων, 470
 παντοίην εὖπρηστον αὐτμὴν ἐξανειῖσαι,
 ἄλλοτε μὲν σπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὐτε,
 ὅππως Ἥφαιστός τ' ἐθέλοι καὶ ἔργον ἄνοιτο.
 χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα κασσίτερόν τε

καὶ χρυσὸν τιμῆντα καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα 475
θῆκεν ἐν ἄκμοιθέῳ μέγαν ἄκμονα, γέντο δὲ χειρὶ
ῥαϊστῆρα κρατερῆν, ἐτέρῃφι δὲ γέντο πυράγρην.

ποίει δὲ πρῶτιστα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντυγα βάλλε φαινήν 480
τριπλακα μαρμαρέην, ἐκ δ' ἄργύρεον τελαμῶνα.
πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν σάκος, πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδυίῃσι πρᾶπίδεσσιν.

ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανόν, ἐν δὲ θάλασσαν,
ἥελίον τ' ἀκάμαντα σελήνην τε πλήθουσιν,
ἐν δὲ τὰ τεῖρεα πάντα, τὰ τ' οὐρανὸς ἑσπεράνεται,
Πληιάδας θ' Ὑάδας τε τό τε σθένος Ὠρίωνος 486
ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἅμαξαν ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν,
ἣ τ' αὐτοῦ στρέφεται καὶ τ' Ὠρίωνα δοκεύει,
οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.

ἐν δὲ δῦα ποίησε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων 490
καλὰς. ἐν τῇ μὲν ῥα γάμοι τ' ἔσαν εἰλαπίνας τε,
νύμφας δ' ἐκ θαλάμων δαΐδων ὑπο λαμπομενάων
ἠγίνεον ἀνὰ ἄστν, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρειν,
κοῦροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
αὐλοὶ φόρμιγγές τε βοὴν ἔχον· αἱ δὲ γυναῖκες 495
ἱστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἐκάστη.
λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἔνθα δὲ νεῖκος
ὠρώρει, δύο δ' ἄνδρες ἐνεΐκεον εἵνεκα ποινῆς
ἀνδρὸς ἀποκταμένου· ὃ μὲν εὖχετο πάντ' ἀποδοῦναι,

δήμῳ πιφάυσκων, ὃ δ' ἀναίμετο μηδὲν ἐλέσθαι· 500
ἄμφω δ' ἰέσθην ἐπὶ ἱστορὶ πείραρ ἐλέσθαι.
λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπυνον, ἀμφὶς ἄρωγοί·
κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον· οἱ δὲ γέροντες
εἶατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις ἱερῷ ἐνὶ κύκλῳ,

σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χερσ' ἔχον ἡεροφόνων· 505

τοῖσιν ἔπειτ' ἦισσον, ἀμοιβηδὶς δὲ δίκαιζον.
 κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύω χροῦσοιο τάλαντα,
 τῷ δόμεν, ὃς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα εἴποι.

τὴν δ' ἐτέρην πόλιν ἀμφὶ δύω στρατοὶ εἶατο λαῶν
 τεύχεσι λαμπόμενοι. δίχα δέ σφισιν ἦνδανε βουλή,
 ἥε διαπραθέειν ἢ ἄνδιχα πάντα δάσασθαι, 511

κτῆσιν ὅσῃν πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔεργον·
 οἱ δ' εὖ πω πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο.
 τεῖχος μὲν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα
 ῥύατ' ἐφεσταότες, μετὰ δ' ἀνέρες, οὓς ἔχε γῆρας· 515

οἱ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
 ἄμφω χροῦσεῖω, χροῦσεια δὲ εἵματα ἔσθην,
 καλῶ καὶ μεγάλῳ, σὺν τεύχεσιν, ὥς τε θεῶ περ,
 ἀμφὶς ἀρυζήλω· λαοὶ δ' ὑπ' ὀλίζονες ἦσαν.

οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, ὅθι σφίσιν εἶχε λοχῆσαι, 520
 ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἦν πάντεσσι βοτοῖσιν,
 ἐνθ' ἄρα τοί γ' ἵζοντ' εἰλυμένοι αἰθοπι χαλκῷ.

τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δύω σκοποὶ εἶατο λαῶν
 δέγμενοι, ὁππότε μῆλα ἰδοίατο καὶ ἔλικας βοῦς.
 οἱ δὲ τάχα προγέγοντο, δύω δ' ἅμ' ἔποντο νομῆες 525

τερπόμενοι σύριγξι· δόλον δ' οὐ τι προνόησαν.
 οἱ μὲν τὰ προιδόντες ἐπέδραμον, ὧκα δ' ἔπειτα
 τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πάεα καλὰ
 ἀργεννῶν οἴων, κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας.

οἱ δ' ὥς οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσὶν
 εἰράων προπάροιθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἔφ' ἵππων 531

βάντες ἀεσιπτόδων μετεκίαθον, αἶψα δ' ἵκοντο.
 στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,
 βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείησιν.

ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὁμῶλεον, ἐν δ' ὀλοὴ Κῆρ
 ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄοντον, 536

ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖν·
 εἷμα δ' ἔχ' ἄμφ' ὥμοισι δαφοινὸν αἵματι φωτῶν.
 ὠμίλευν δ' ὥς τε ζωοὶ βροτοὶ ἦδὲ μάχοντο,
 νεκρούς τ' ἀλλήλων ἔρουον κατατεθνηῶτας.

540

ἐν δ' ἐτίθει νειὸν μαλακὴν, πίειραν ἄρουραν,
 εὐρεῖαν τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
 ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἔνθα καὶ ἔνθα.
 οἱ δ' ὁπότε στρέψαντες ἰκοῖατο τέλος ἀρούρης,
 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιηδέος οἴνου

545

δόσκεν ἀνὴρ ἐπιών· τοὶ δὲ στρέψασκον ἀν' ὕμους,
 ἰέμενοι νειοῖο βαθείης τέλος ἰέσθαι.
 ἦ δὲ μελαίνετ' ὀπισθεν, ἀρηρομένη δὲ ἑώκειν
 χρυσεῖη περ ἑοῦσα· τὸ δὴ περὶ θαῦμα τέτυκτο.

ἐν δ' ἐτίθει τέμενος βαθυλήιον· ἔνθα δ' ἔριθοι
 ἥμων ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.

550

δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτριμα πῖπτον ἑράξε,
 ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἑλλεδανοῖσι δέοντο.

τρεῖς δ' ἄρ' ἀμαλλοδετῆρες ἐφέστασαν· αὐτὰρ ὀπισθεν
 παῖδες δραγμεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες,

555

ἀσπερχές πάρεχον. βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
 σκῆπτρον ἔχων ἐστήκει ἐπ' ὄγμου γηθόσυνος κῆρ.

κῆρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυὶ δαῖτα πένοντο,
 βοῦν δ' ἱερεύσαντες μέγαν ἄμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες

δεῖπνον ἐρίθοισιν λεύκ' ἄλφιστα πολλὰ πάλυνον.

560

ἐν δ' ἐτίθει σταφυλῇσι μέγα βρίθουσαν ἀλωὴν
 καλὴν χρυσεῖην· μέλανεσ δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν,
 ἐστήκει δὲ κάμαξι διαμπερές ἀργυρέησιν.

ἄμφι δὲ κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἔρκος ἔλασσαν
 κασσιτέρου· μία δ' οἷη ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτήν,

565

τῇ νίσσοντο φορῆες, ὅτε τρυγῶφεν ἀλωήν.

παρθενικαὶ δὲ καὶ ἡῖθερι ἀταλὰ φρονέοντες

πλεκτοῖς ἐν τάλάροισι φέρον μελιθεά καρπόν.
τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάϊς φόρμυγγι λιγείῃ
ἱμερόεν κιθάριζε, λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ᾄειδεν
λεπταλέῃ φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσσοντες ἁμαρτῇ
μολπῇ τ' ἱγυμῶ τε ποσὶ σκαίροντες ἔποντο.

570

ἐν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραιράων·
αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχατο κασσιτέρου τε,
μυκηθμῶ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομόνδε
παρ ποταμὸν κελάδοντα, παρὰ ῥοδανὸν δονακῆα.
χρῦσειοι δὲ νομῆες ἅμ' ἐστιχόωντο βόεσσιν
τέσσαρες, ἐννέα δέ σφι κύνες πόδας ἄργοι ἔποντο.
σμερδαλέω δὲ λέοντε δύ' ἐν πρώτῃσι βόεσσιν
ταῦρον ἐρύγμηλον ἔχετην· ὁ δὲ μακρὰ μεμνῶς
ἔλκετο· τὸν δὲ κύνες μετεκίαθον ἥδ' αἰζηοί.
τὼ μὲν ἀναρρήξαντε βοὸς μέγαλοιο βοεῖην
ἔγκατα καὶ μέλαν αἶμα λαφύσσετον, οἱ δὲ νομῆες
αὐτῶς ἐνδίσσαν ταχέας κύνας ὀτρύνοντες·
οἱ δ' ἦ τοι δακέειν μὲν ἀπετρωπῶντο λεόντων,
ἱστάμενοι δὲ μάλ' ἐγγὺς ὑλάκτεον ἔκ τ' ἄλέοντο.

575

580

585

ἐν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς ἀμφιγυῖεις,
ἐν καλῇ βήσση, μέγαν οἰῶν ἀργεννάων,
σταθμούς τε κλισίας τε κατηρεφέας ἰδὲ σηκούς.

590

[ἐν δὲ χορὸν ποίικιλλε περικλυτὸς ἀμφιγυῖεις
τῷ ἵκελον, οἷόν ποτ' ἐνὶ Κνωσῶ εὐρείῃ
Δαίδαλος ἤσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.
ἔνθα μὲν ἦἴθεοι καὶ παρθένοι ἄλφεσίβοιοι
ὠρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῶ χειρας ἔχοντες.
τῶν δ' αἱ μὲν λεπτὰς ὀθόνας ἔχον, οἱ δὲ χιτῶνας
εἶατ' εὐννήτους, ἦκα στίλβοντας ἑλαίῳ·
καὶ ῥ' αἱ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας
εἶχον χρυσείας ἕξ ἀργυρέων τελαμώνων.

595

οἱ δ' ὅτε μὲν θρέξασκον ἐπισταμένοισι πόδεςσιν
 ῥεῖα μάλ', ὥς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν
 ἑξόμενος κεραμεὺς πειρήσεται, αἶ κε θέησιν 601
 ἄλλοτε δ' αὖ θρέξασκον ἐπὶ στίχας ἀλλήλοισιν.
 πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιίσταθ' ὅμιλος
 ἑρπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς
 φορμίζων· δοιῶ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς 605
 μολπῆς ἑξάρχοντος ἐδίνεον κατὰ μέσσους.]

ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο
 ἄντυγα παρ πυμάτην σάκεος πύκα ποιητοῖο.

αὐτὰρ ἔπει δὴ τεῦξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
 τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαινότερον πυρὸς αὐγῆς, 610
 τεῦξε δέ οἱ κόρυθα βριαρὴν, κροτάφοις ἀραρυῖαν,
 καλὴν δαιδαλέην, ἐπὶ δὲ χρύσειον λόφον ἦκεν,
 τεῦξε δέ οἱ κνημῖδας ἑανοῦ κασσιτέροιο.

αὐτὰρ ἔπει πάνθ' ὅπλα κάμε κλυτὸς ἀμφιγυῖεις,
 μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκε προπάροιθεν ἁείρας· 615
 ἦ δ' ἱρῆς ὧς ἄλτο κατ' Οὐλύμπου νιφόντος
 τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἡφαίστοιο φέρουσα.

ΙΛΙΑΔΟΣ Τ.

Μήνιδος ἀπόρρησις.

*Ὡς μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων
 ὤρνυθ', ἐν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
 ἦ δ' ἐς νῆας ἵκανε θεοῦ πάρα δῶρα φέρουσα.
 εὔρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον ὄν φίλον υἱὸν
 κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι

μύρονθ'. ἡ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο διὰ θεάων,
ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
„τέκνον ἐμόν, τοῦτον μὲν ἔασομεν ἀχνύμενοί περ
κεῖσθαι, ἐπεὶ δὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη·
τὴν δ' Ἥφαιστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο
καλὰ μάλ', οἷ' οὐ πώ τις ἀνὴρ ὅμοιοι φόρησεν.“

10

ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκεν
πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἔλε τρόμος, οὐδέ τις ἔτλη
ἄντην εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ὥς εἶδ', ὥς μιν μᾶλλον ἔδυ χόλος, ἐν δέ οἱ ὕσσε
δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων ὥς εἰ σέλας ἐξεφράνθην·
τέρπετο δ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων θεοῦ ἄγλαα δῶρα.
αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ἦσι τετάρπετο δαίδαλα λεύσσω,
αὐτίκα μητέρα ἦν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„μητέρα ἐμή, τὰ μὲν ὅπλα θεὸς πόρεν, οἷ' ἐπιεικὲς
ἔργ' ἔμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι·
νῦν δ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
ῥαῖδω, μή μοι τόφρα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν
μυῖαι καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλὰς
εὐλὰς ἐγγείωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρόν —
ἐκ δ' αἰὼν πέφαται — κατὰ δὲ χρόα πάντα σαπήν.“

15

20

25

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα·
„τέκνον, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλχέμεν ἄγρια φῦλα,
μυῖας, αἷ ῥά τε φῶτας ἀρηιφάτους κατέδουσιν·
ἦν περ γὰρ κῆταί γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν,
αἰεὶ τῷδ' ἔσται χροὺς ἔμπεδος ἢ καὶ ἀρείων.
ἀλλὰ σύ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας ἦρωας Ἀχαιοὺς,
μῆνιν ἀποειπὼν Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
αἶψα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσσο, δύσσο δ' Ἀλκίην.“

30

35

ὥς ἄρα φωνήσασα μένος πολυθαυρσὲς ἐνήκεν,
 Πατρόκλῳ δ' αὖτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρόν
 στάξε κατὰ θινῶν, ἵνα οἱ χρῶς ἔμπεδος εἴη.

αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης διὸς Ἀχιλλεύς 40
 σμερδαλέα ἰάχων, ὥρσεν δ' ἥρωας Ἀχαιοὺς.
 καὶ ῥ' οἳ περ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἁγῶνι μένεσκον,
 οἳ τε κυβερνῆται καὶ ἔχον οἰήια νηῶν
 καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτοιο δοτῆρες,
 καὶ μὴν οἱ τότε γ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν, οὐνεκ' Ἀχιλλεύς 45
 ἔξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
 τῷ δὲ δύω σκάζοντε βάτην Ἄρεος θεράποντε,
 Τυδείδης τε μενεπτόλεμος καὶ διὸς Ὀδυσσεύς,
 ἔγχει ἐρειδομένῳ ἔτι γὰρ ἔχον ἔλκεα λυγρά·
 καὶ δὲ μετὰ πρώτῃ ἀγορῇ ἴζοντο κίοντες. 50
 αὐτὰρ ὁ δεύτατος ἦλθεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ἔλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 οὕτα Κόων Ἀντηνορίδης χαλκήρεϊ δουρί.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντες ἀολλίσθησαν Ἀχαιοί,
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 55
 „Ἀτρεΐδῃ, ἧ ἄρ' τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον
 ἔπλετο, σοὶ καὶ ἐμοί, ὅτε νῶϊ περ ἀχνυμένῳ κῆρ
 θυμοβόρῳ ἔριδι μενεήναμεν εἵνεκα κούρης ;
 τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἄρτεμις ἰῶ
 ἥματι τῷ, ὅτ' ἐγὼν ἐλόμην Λυρνησσὸν ὀλέσσας· 60
 τῷ κ' οὐ τόσσοι Ἀχαιοὶ ὁδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὐδᾶς
 δυσμενέων ὑπὸ χερσίν, ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος.
 Ἔκτορι μὲν καὶ Τρῳσὶ τὸ κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 δηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἔριδος μνήσεσθαι οἶω.
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ,
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ·
 νῦν δ' ἧ τοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, οὐδὲ τί με χρεῖ 65

ἄσπελός αἰεὶ μενεαινέμεν· ἄλλ' ἄγε θᾶσσον
ἵτρυνον πολεμόνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς,
ὕφρ' ἔτι καὶ Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἔλθων,
αἷ κ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰαύειν· ἀλλὰ τιν' οἶω
ἄσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψειν, ὅς κε φύγησιν
δηρίου ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔγχεος ἡμετέροιο.“

70

ὧς ἔφαθ', οἱ δ' ἐχάρησαν ἑκκνήμιδες Ἀχαιοὶ
μῆνιν ἀπειπόντος μεγαθύμου Πηλεΐωνος.

75

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
[αὐτόθεν ἐξ ἔδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς·]

„ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρης,
ἔστεῳτος μὲν καλὸν ἀκούμεν, οὐδὲ ἔοικεν

80

ὑββάλλειν· χαλεπὸν γὰρ ἐπισταμένῳ περ ἔόντι.

ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι
ἢ εἴποι; βλάβεται δὲ λιγύς περ ἔων ἀγορητής.

Πηλεΐδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδειξομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
σύνθεσθ' Ἀργεῖοι, μῦθόν τ' εὖ γνῶτε ἕκαστος.

πολλάκι δὴ μοι τοῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔειπον,
καὶ τέ με νεικείεσκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἰτίος εἰμι,

85

ἀλλὰ Ζεὺς καὶ μοῖρα καὶ ἡεροφαίτις ἔρινύς,

οἳ τέ μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβαλον ἄγριον ἄτην
ἤματι τῷ, ὅτ' Ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπνήρων.

ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ.

90

πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη, ἣ πάντας ἅαται,

οὐλομένη· τῇ μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὔδει
πίλνεται, ἀλλ' ἄρα ἦ γε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει

βλάπτουσ' ἀνθρώπους· κατὰ δ' οὖν ἑτερόν γε πέδησεν.

καὶ γὰρ δὴ νύ ποτε Ζῆν' ἄσατο, τὸν περ ἄριστον
ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φασ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν

95

Ἥρῃ θῆλυς ἐοῦσα δολοφροσύνης ἀπάτησεν

ἤματι τῷ, ὅτ' ἔμελλε βῆναι Ἡρακλεΐην

Ἕλκμῆνῃ τέξεσθαι ἔυστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
 ἦ τοι ὅ γ' εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσιν· 100
 „κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ πᾶσαι τε θάιναι,
 ὄφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἀνώγει.
 σήμερον ἄνδρα φώωσδε μογοστόκος εἰλείθυια
 ἔκφανει, ὅς πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξει,
 τῶν ἀνδρῶν γενεῆς, οἳ θ' αἵματος ἔξ ἑμεῦ εἰσίν.“ 105
 τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
 „ψευστήσεις, οὐδ' αὖτε τέλῃς μύθῳ ἐπιθήσεις.
 εἰ δ' ἄγε νῦν μοι ὅμοσον, Ὀλύμπιε, καρτερὸν ὄρκον,
 ἦ μὲν τὸν πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξειν,
 ὅς κεν ἐπ' ἥματι τῷδε πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικὸς 110
 τῶν ἀνδρῶν, οἳ σῆς ἔξ αἵματός εἰσι γενέθλης.“
 ὣς ἔφατο· Ζεὺς δ' οὐ τι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
 ἀλλ' ὅμοσεν μέγαν ὄρκον, ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη.
 Ἥρῃ δ' αἶξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
 καρπαλίμως δ' ἵκετ' Ἄργος Ἀχαικόν, ἐνθ' ἄρα ἦδη 115
 ἰφθίμην ἄλοχον Σθενέλου Περσηιάδαο.
 ἦ δ' ἐκύει φίλον υἱόν, ὃ δ' ἑβδομος ἐστήκει μείς·
 ἔκ δ' ἄγαγε πρὸ φώωσδε καὶ ἡλιτόμηνον ἐόντα,
 Ἄλκμῆνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, σχέθε δ' εἰλειθυίας.
 αὐτὴ δ' ἀγγελεύουσα Δία Κρονίωνα προσηύδα· 120
 „Ζεῦ πάτερ ἀργικέραυνε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω.
 ἦδη ἀνὴρ γέγον' ἐσθλός, ὃς Ἀργείοισιν ἀνάξει,
 Εὐρυσθεὺς Σθενέλοιο παῖς Περσηιάδαο,
 σὸν γένος· οὐ οἱ ἀεικὲς ἀνασέμεν Ἀργείοισιν.“
 ὣς φάτο, τὸν δ' ἄχος ὀξὺ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν. 125
 αὐτίκα δ' εἴλ' Ἄτην κεφαλῆς λιπαροπλοκάμιοι
 χώμενος φρεσὶν ἦσι, καὶ ὥμοσε καρτερὸν ὄρκον
 μή ποτ' ἐς Οὐλύμπόν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
 αὐτὶς ἐλεύσεσθαι Ἄτην, ἣ πάντας ἀῖται.

ΙΛΙΑΔΟΣ 19.

ὥς εἰπὼν ἔρριψεν ἅπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 χειρὶ περιστρέψας, τάχα δ' ἔκετο ἔργ' ἀνθρώπων.
 τὴν αἰεὶ στενάχεσθ', οὐδ' ἔδν φίλον υἷδν ὀρφντο
 ἔονον ἀεικὲς ἔχοντα ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων.
 ὅς καὶ ἐγὼν, ὅτε δὴ αὐτε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ
 Ἀργείους ὀλέεσκεν ἐπὶ πρυμνῆσι νέεσσιν,
 οὐ δυνάμην λελαθέσθ' αἷτης, ἣ πρῶτον ἀάσθην.
 ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην καὶ μεν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 ἦν ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἀποινα·
 ἀλλ' ὄρσευ πολεμόνδε, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαοὺς
 δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχέμεν, ὅσσα τοι ἔλθῶν
 χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς.
 εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον ἐπειγόμενός περ Ἀρης·
 δῶρα δέ τοι θεράποντες ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐλόντες
 οἴσουσ' ὄφρα ἴδῃαι, ὅ τοι μενοεικέα δώσω.“
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 δῶρα μὲν, αἶ κ' ἐθέλῃσθα, παρασχέμεν, ὥς ἐπεικὲς,
 ἦ τ' ἐχέμεν· πάρα σοί. νῦν δὲ μνησώμεθα χάρις
 αἶψα μάλ'. οὐ γὰρ χρεὶ κλοτοπεύειν ἐνθάδ' ἔόντας
 οὐδὲ διατρίβειν· ἐπὶ γὰρ μέγα ἔργον ἄρκετον·
 [ὥς κέ τις αὐτ' Ἀχιλῆα μετὰ πρότοισιν ἴδῃται
 ἔγχεϊ χαλκείῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας,
 ὧδέ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθῳ.]“
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „μὴ δὴ οὕτως, ἀγαθός περ ἔων, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 νῆστιας ὄτρυνε προτὶ Ἴλιον υἷας Ἀχαιῶν
 Τρῳασὶ μαχησομένους, ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται
 φύλοπις, εὖτ' ἂν πρῶτον ὀμιλήσωσι φάλαγγες
 ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεῦσθ' ἄμενος ἀμφοτέροισιν·
 ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωχθι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοὺς

αἵτου καὶ οἶνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλήκῃ.
 σὺ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἤμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 ἄκμηγος σίτοιο δυνήσεται ἅντα μάχεσθαι·
 εἴ περ γὰρ θυμῷ γε μενοινάα πολεμίζειν,
 ἀλλὰ τε λάθρη γυῖα βαρύνεται, ἥδὲ κινάνει 160
 δίψα τε καὶ λιμός, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι.
 ὃς δέ κ' ἀνὴρ οἶνοιο κορυσσάμενος καὶ ἔδωδῃς
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζει,
 θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, οὐδέ τι γυῖα
 πρὶν κάμνει, πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο. 170
 ἀλλ' ἄγε λαὸν μὲν σκέδασον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
 ὀπλεσθαι, τὰ δὲ δῶρα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 οἰσέτω ἐς μέσσην ἀγορὴν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
 ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσι, σὺ δὲ φρεσὶ σῆσιν ἱανθῇς.
 ὀμνυέτω δέ τοι ὄρκον, ἐν Ἀργείοισιν ἀναστάς, 175
 μὴ ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἥδὲ μιγῆναι,
 [ἢ θέμις ἐστίν, ἄναξ, ἢ τ' ἀνδρῶν ἢ τε γυναικῶν]
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἴλαος ἔστω.
 αὐτὰρ ἔπειτά σε δαιτὶ ἐνὶ κλισίῃς ἀρυσάσθω
 πείρη, ἵνα μὴ τι δίκης ἐπιδευὲς ἔχησθα· 180
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔπειτα δικαιότερος καὶ ἐπ' ἄλλῳ
 ἔσσειαι· οὐ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν βασιλῆα
 ἄνδρ' ἀπαρέσσεσθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ."
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 „χαίρω σεῦ, Λαερτιάδῃ, τὸν μῦθον ἀκούσας· 185
 ἐν μοίῳ γὰρ πάντα δίίκεο καὶ κατέλεξας.
 ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὁμόσαι, κέλεται δέ με θυμός,
 οὐδ' ἐπιорκήσω πρὸς δαίμονος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 μιμνέτω αὐτόθι τεῖος ἐπαιγόμενός περ Ἄρηος,
 μίμνετε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὄφρα κε δῶρα 190
 ἐκ κλισίης ἔλθῃσι καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν

σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι ἡδὲ κελεύω·
 κρινάμενος κούρητας ἀριστῆας Παναχαϊῶν
 δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεικέμεν, ὅσος Ἀχιλλῆι
 χθίζον ὑπέστημεν δώσειν, ἀγέμεν τε γυναῖκας. 195
 Ταλθύβιος δέ μοι ὦκα κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 κάπρον ἐτοίμασάτω, ταμέειν Διὶ τ' Ἡελίῳ τε.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „Ἄτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 ἄλλοτε περ καὶ μᾶλλον ὀφέλλετε ταῦτα πένεσθαι, 200
 ὁππότε τις μεταπαυσολὴ πολέμοιο γένηται
 καὶ μένος οὐτόσον ἦσιν ἐνὶ στήθεσσι ἐμοῖσιν.
 νῦν δ' οἱ μὲν κέεται δεδαῖγμένοι, οὓς ἐδάμασσαν
 Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν,
 ὑμεῖς δ' ἐς βρωτῶν ὀτρύνετον. ἦ τ' ἂν ἐγὼ γε 205
 νῦν μὲν ἀνώγοιμι πτολεμίζειν υἱᾶς Ἀχαιῶν
 νήστιας ἀκμήνους, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
 τεύξεσθαι μέγα δόρυπον, ἐπὴν ῥ' ἴτισταίμεθα λῶβην.
 πρὶν δ' οὐ πῶς ἂν ἐμοί γε φίλον κατὰ λαιμὸν ἰεῖη
 οὐ πόσις οὐδὲ βρῶσις, ἑταίρου τεθνηῶτος, 210
 ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαῖγμένος ὀξεί χαλκῷ
 κεῖται, ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 μύρονται· τό μοι οὐ τι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμνηεν,
 ἀλλὰ φόνος τε καὶ αἶμα καὶ ἀργαλέος στόνος ἀνδρῶν.“
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 215
 „ὦ Ἀχιλεῦ Πηλῆος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
 κρείσσων εἰς ἐμέθεν καὶ φέρετος οὐκ ὀλίγον περ
 ἔγχει, ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματί γε προβαλοίμην
 πολλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην καὶ πλείονα οἶδα.
 τῷ τοι ἐπιλήτω κραδίη μῦθοισιν ἐμοῖσιν. 220
 αἰψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν,
 ἧς τε πλείστην μὲν κιλάρην χθονὶ χαλκὸς ἔχενεν.

ἄμητος δ' ὀλίγιστος, ἐπὴν κλίνῃσι τάλαντα
 Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης, πολέμοιο τέτυκται.
 γαστέρι δ' οὐ πῶς ἔστι νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιοῦς· 235
 λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτριμοι ἥματα πάντα
 πίπτουσιν· πότε κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο ;
 ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν, ὅς κε θάνῃσιν,
 νηλέα θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἥματι δακρυσάνας·
 ὅσσοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ στυγεροῖο λίπωνται, 230
 μεμνησθαι πόσιος καὶ ἔδητύος, ὅφρ' ἔτι μάλλον
 ἀνδράσι δεσμενέεσσι μαχώμεθα νωλεμέσ αἰεὶ,
 ἐσσάμενοι χροῖ χαλκὸν ἀτειρέα. μηδὲ τις ἄλλην
 λαῶν ὄτρυντὸν ποτιδέγμενος ἰσχανάσθω·
 ἦδε γὰρ ὄτρυντὺς κακὸν ἔσσεται, ὅς κε λίπηται 235
 νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων· ἄλλ' ἄθροοι ὀρμηθέντες
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἀρῆα·
 ἧ καὶ Νέστορος νῆας ὀπάσσατο κυδαλίμοιο
 Φυλεΐδην τε Μέγητα Θόαντά τε Μηριόνην τε
 καὶ Κρειοντιάδην Λυκομήδεα καὶ Μελάνιππον. 240
 βὰν δ' ἴμεν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο.
 αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἦν τετέλεστό τε ἔργον·
 ἑπτὰ μὲν κλισίης τρίποδας φέρον, οὓς οἱ ὑπέστη,
 αἶθωνας δὲ λέβητας εἴκοσι, δώδεκα δ' ἵππους.
 ἐκ δ' ἄγον αἶψα γυναικάς ἀμύμονα ἔργα ἱδυίας 245
 ἔπτ', ἀτὰρ ὀγδοάτην Βρισηίδα καλλιπάρηον.
 χρυσοῦ δε στήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα
 ἦρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κούρητες Ἀχαιῶν.
 καὶ τὰ μὲν ἐν μέσση ἀγορῇ θέσαν, ἃν δ' Ἀγαμέμνων
 ἴστατο· Ταλθύβιος δὲ θεῶ ἐναλίγκιος αὖδ' ἦν 250
 κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ παρίστατο ποιμένι λαῶν.
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
 ἧ οἱ παρ' ἑξέφρος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,

κάρου ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Διὶ χεῖρας ἀνασχὼν
 εὐχετο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν ἔατο σιγῇ 255
 Ἄργεῖοι κατὰ μοῖραν, ἀκούοντες βασιλῆος.
 εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 „ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
 γῇ τε καὶ ἡέλιος καὶ ἔρινύες, αἳ θ' ὑπὸ γαίαν
 ἀνθρώπους τίνυνται, ὅτις κ' ἐπιόρκον ὁμόσση, 260
 μὴ μὲν ἐγὼ κούρη Βρισηίδι χεῖρ' ἐπένεικα,
 οὔτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχηρμένος οὔτε τευ ἄλλου·
 ἀλλ' ἔμεν' ἀπροτίμαστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμοῖσιν.
 εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπιόρκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν
 πολλὰ μάλ', ὅσσα διδοῦσιν, ὃ τέ σφ' ἀλίτῃται ὁμόσσας.“

ἦ καὶ ἀπὸ στόμαχον κάρου τάμε νηλεὶ χαλκῷ· 266
 τὸν μὲν Ταλθύβιος πολιῆς ἀλὸς ἐς μέγα λαῖτμα
 ῥῦψ' ἐπιδινήσας, βόσιν ἰχθύσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἀνστὰς Ἀργεῖοισι φιλοπτολέμοισι μετῆδα·
 „Ζεῦ πάτερ, ἦ μεγάλας ἄτας ἄνδρεςσι διδοῖσθα. 270
 οὐκ ἂν δὴ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἐμοῖσιν
 Ἀτρεΐδης ὥρινε διαμπερές, οὐδέ κε κούρην
 ἦγεν ἐμεῦ ἀέκοντος ἀμήχανος· ἀλλὰ ποθὶ Ζεὺς
 ἦθει· Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι.
 νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἀρηα.“ 275

ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρόν.
 οἳ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος,
 δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγάλῃτορες ἀμφεπένοντο,
 βᾶν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θεῖοιο·
 καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθισαν δὲ γυναῖκας,
 ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγαυοί. 281

Βρισηῖς δ' ἄρ' ἔπειτ', ἱκέλη χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
 ὥς ἴδε Πάτροκλον δεδαῖγμένον ὀξεὶ χαλκῷ,
 ἄμφ' αὐτῷ κυμένη λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄρυσεν

στήθεά τ' ἦδ' ἀπαλὴν δειρὴν ἰδὲ καλὰ πρόσωπα. 285

εἶπε δ' ἄρα κλαίουσα γυνὴ ἔικυῖα θεῇσιν·

„Πάτροκλέ μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ,

ζῶν μὲν σε ἔλειπον ἐγὼ κλισίηθεν ἰοῦσα,

νῦν δέ σε τεθνηῶτα κιχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,

ἄψ ἀνιοῦσ' ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεὶ. 290

ἄνδρα μὲν, ᾧ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,

εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαῖγμένον ὀξεὶ χαλκῷ,

τρεῖς τε κασιγνήτους, τοὺς μοι μία γείνατο μήτηρ,

κηδεῖους, οἳ πάντες ὀλέθριον ἦμαρ ἐπέσπον.

οὐδὲ μὲν οὐδέ μ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὥκυν Ἀχιλλεὺς

ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος, 295

κλαίειν, ἀλλὰ μ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο

κουριδίην ἄλοχον θήσειν, ἄξειν δ' ἐνὶ νηυσὶν

ἔς Φθίην, δαΐσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσιν.

τῷ σ' ἄμοτον κλαίω τεθνηότα, μέλιχον αἰεῖ.“ 300

ὥς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναικες,

Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἐκάστη.

αὐτὸν δ' ἀμφὶ γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο

λίσσόμενοι δειπνῆσαι· ὁ δ' ἠρνεῖτο στεναχίζων·

„λίσσομαι, εἴ τις ἐμοί γε φίλων ἐπιπείθεθ' ἐταίρων, 305

μή με πρὶν σίτοιο κελεύετε μηδὲ ποτῆτος

ἄσασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεὶ μ' ἄχος αἰνὸν ἱκάνει.

δύντα δ' ἔς ἥελιον μενέω καὶ τλήσομαι ἔμπης.“

ὥς εἰπὼν ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας,

δοιῶ δ' Ἀτρεΐδα μενέτην καὶ διὸς Ὀδυσσεύς, 310

Νέστωρ Ἰδομενεὺς τε γέρων θ' ἱππηλάτα Φοῖνιξ,

τέρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον· οὐδέ τι θυμῷ

τέρπετο πρὶν πολέμου στόμα δύμεναι αἱματόεντος.

μνησάμενος δ' ἀδινῶς ἀνενεῖκατο φώνησέν τε·

„ἦ ῥά νύ μοι ποτε καὶ σύ, δυσάμμορε, φίλταθ' ἐταίρων,

αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δειλπον ἔθηκες 316
 αἶψα καὶ ὀτραλέως, ὅπότε σπερχοιάτ' Ἀχαιοὶ
 Τρῶσιν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν Ἄρηα.
 νῦν δὲ σὺ μὲν κεῖσαι δεδαῖγμένος, αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 ἄκμηνον πόσιος καὶ ἐδητύος, ἔνδον ἐόντων, 320
 σῇ ποθῇ· οὗ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι,
 οὐδ' εἴ κεν τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην,
 ὅς που νῦν Φθίῃφι τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβει
 χήτεϊ τοιοῦδ' υἱός· ὁ δ' ἄλλοδαπῷ ἐνὶ δῆμῳ
 εἵνεκα ριγεδανῆς Ἑλένης Τρῶσιν πολεμίζω· 325
 ἦε τόν, ὃς Σκύρῳ μοι ἐνὶ τρέφεται φίλος υἱός,
 [εἴ που ἔτι ζῶει γε Νεοπτόλεμος θεοειδής.]
 πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπειν
 οἶον ἐμὲ φθίσεσθαι ἄπ' Ἀργεὸς ἵπποβότοιο
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, σὲ δέ τε Φθίῃνδε νέεσθαι, 330
 ὥς ἄν μοι τὸν παῖδα θοῇ ἐνὶ νηὶ μελαίνῃ
 Σκυρόθεν ἐξαγάγοις καὶ οἱ δείξειας ἕκαστα,
 κτήσιν ἐμὴν, δμῶάς τε καὶ ὑπερεφές μέγα δῶμα.
 ἦδη γὰρ Πηλῆά γ' οἶομαι ἢ κατὰ πάμπαν
 τεθνάμεν, ἢ που τυτθὸν ἔτι ζῶοντ' ἀκάχησθαι 335
 γήραϊ τε στυγερῷ καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενον αἰεὶ
 λυγρὴν ἀγγελίην, ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθηται,“
 ὧς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γέροντες,
 μνησάμενοι, τὰ ἕκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον.
 μυρομένους δ' ἄρα τοὺς γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων, 340
 αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „τέκνον ἐμόν, δὴ πάμπαν ἀποίχσαι ἀνδρὸς ἔῃς.
 ἦ νύ τοι οὐκέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύς;
 κείνος ὅ γε προπάροιτε νεῶν ὀρθοκραϊράων
 ἦσται ὀδυρόμενος ἕταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι 345
 οἴχονται μετὰ δειλπον, ὁ δ' ἄκμῆνος καὶ ἄπαστος.

ἄλλ' ἴθι οἱ νέκταρ τε καὶ ἄμβροσίνην ἐρατεινήν
 στήθεσσ', ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἴκηται."

ὥς εἰπὼν ὥτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·

ἣ δ' ἄρπη εἰκυῖα τανυπτέρυγι λιγυφώνῳ

359

εὐρανοῦ ἐκκατέπαλτο δι' αἰθέρος. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

αὐτίκα θωρήσσοντο κατὰ στρατόν· ἣ δ' Ἀχιλλῆϊ

νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἄμβροσίνην ἐρατεινήν

στάξ', ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἀτερπὴς γούναθ' ἴκηται,

335

αὐτὴ δὲ πρὸς πατρός ἐρισθενέος πυκινὸν δῶ

ῥχετο. τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἔχοντο θοάων.

ὥς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται

ψυχραί, ὑπὸ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέας,

ὥς τότε ταρφειαὶ κόρυθες λαμπρὸν γανόωσαι

360

νηῶν ἐκφορέοντο καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι

θώρηκές τε κραταιγύαλοι καὶ μέλινα δοῦρα.

αἴγλη δ' οὐρανὸν ἔκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθδὼν

χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς· ὑπὸ δὲ κτύπος ὤρνυτο ποσσὶν

ἄνδρῶν· ἐν δὲ μέσοισι κορύσσετο δῖος Ἀχιλλεύς.

[τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλε, τῷ δὲ οἱ ὄσσε

365

λαμπέσθην ὥς εἴ τε πυρὸς σέλας, ἐν δὲ οἱ ἦτορ

δῦν' ἄχος ἄτλητον· ὁ δ' ἄρα Τρωσὶν μενεαίνων

δύσετο δῶρα θεοῦ, τά οἱ Ἥφαιστος κάμε τεύχων.]

κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν

καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·

370

δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδυνεν.

ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον

χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε

εἴλετο, τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ' ἥύτε μήνης.

ὥς δ' ὅτ' ἂν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτησι φανήη

375

καιομένοιο πυρός· τὸ δὲ καίεται ὑπὸ θ' ὄρεσφιν

σταθμῷ ἐν οἰοπόλῳ· τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἄελλαν

πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν
ὥς ἂπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἵκανεν
καλοῦ δαιδαλέου. περὶ δὲ τρυφάλειαν αἰείρας 230
κρατὶ θέτο βριαρῆν· ἥ δ' ἀστήρ ὥς ἀπέλαμπεν
ἵππουρις τρυφάλεια, περισσεύοντο δ' ἔθειραι
χρύσειαι, ὥς Ἥφαιστος ἵει λόφον ἀμφὶ θαμειάς,
πειρήθη δ' ἔο αὐτοῦ ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεύς,
εἰ οἷ ἐφαρμόσσειε καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυνῖα· 235
τῷ δ' εὔτε πτερὰ γίγνεται, ἄειρε δὲ ποιμένα λαῶν.
ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρῷον ἐσπάσαι· ἔγχος
βριθὺ μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύναται ἄλλος Ἀχαιῶν
πᾶλλειν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
Πηλιάδα μελίνην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων 240
Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσιν.
ἵππους δ' Αὐτομέδων τε καὶ Ἀλκιμος ἀμφιέποντες
ζεύγνυον· ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν, ἐν δὲ χαλινούς
γαμφηλῆς ἔβαλον, κατὰ δ' ἠνία τεῖναν ὀπίσσω
κολλητὸν ποτὶ δίφρον. ὁ δὲ μάλιστα φαεινὴν 245
χειρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν ἐφ' ἵπποιον ἀνόρουσεν
Αὐτομέδων· ὅπιθεν δὲ κορυσσάμενος βῆ Ἀχιλλεύς
τεύχεσι παμφαίνων ὥς τ' ἠλέκτωρ Ὑπερίων.
σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἐοῖο·
„Ξάνθε τε καὶ Βαλῆς, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης, 250
ἄλλως δὴ φράζεσθε σαωσέμεν ἠνιοχῆα
ἂψ Δαναῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ χ' ἐῷμεν πολέμοιο,
μηδ' ὥς Πάτροκλον λίπετ' αὐτόθι τεθνηῶτα.“
τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφῃ προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος
Ξάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυσε καρῆατι, πᾶσα δὲ χαίτη 255
ζεύγλης ἔξερειποῦσα παρὰ ζυγὸν οὐδας ἵκανεν·
αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεά, λευκώλενος Ἥρη·
„καὶ λίην σ' ἔτι νῦν γε σαώσομεν, ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ·

ἀλλὰ τοι ἐγγύθεν ἦμαρ ὀλέθριον· οὐδέ τοι ἡμεῖς
 αἵτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ μοῖρα κραταῖη. 410
 οὐδέ γάρ ἡμετέρη βραδυτήτι τε νωχελίῃ τε
 Τρῶες ἀπ' ὅμοιιν Πατρόκλου τεύχε' ἔλοντο·
 ἀλλὰ θεῶν ὄριστος, ὃν ἠύκομος τέκε Λητώ,
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἔκτορι κῦδος ἔδωκεν.
 νῶϊ δὲ καὶ κεν ἄμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν, 415
 ἦν περ ἔλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι· ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
 μόρσιμόν ἐστι θεῶ τε καὶ ἀνέρι ἱφι δαμῆναι.“

ὦς ἄρα φωνήσαντος ἐρινύες ἔσχεθον αὐδῆν.
 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „Ξάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύει; οὐδέ τί σε χορή. 420
 εὐ νύ τοι οἶδα καὶ αὐτός, ὃ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
 νόσφι φίλου πατρὸς καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπηγ
 οὐ λήξω πρὶν Τρῶας αἶδην ἐλάσαι πολέμοιο.“
 ἦ ῥα καὶ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μώνυχας ἵππους.

ΙΛΙΑΔΟΣ Υ.

Θεομαχία.

ὦς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν θωρήσσοντο
 ἀμφὶ σέ, Πηλέος νιέ, μάχης ἀκόρητον Ἀχαιοί,
 Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο·
 Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε καλέσσαι
 κρατὸς ἀπ' Οὐλύμπιοι πολυπτύχον· ἡ δ' ἄρα πάντῃ
 φοιτήσασα κέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.
 οὔτε τις οὖν ποταμῶν ἀπέην, νόσφ' Ὀκεανοῖο,
 οὔτ' ἄρα νυμφάων, αἳ τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται
 καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πῖσσα ποιήεντα,

ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο 10
 ξεστῆς αἰθούσῃσιν ἐνίζανον, αἷς Διὶ πατρὶ
 "Ηφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.

ὥς οἱ μὲν Διὸς ἔνδον ἀγηγέρατ'· οὐδ' ἐνοσίχθων 20
 νηκουστήσε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε μετ' αὐτούς,
 ἴξε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλὴν·
 „τίπτ' αὖτ', ἀργικέραυνε, θεοὺς ἀγορήνδε κάλεσσας;
 ἦ τι περὶ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;
 τῶν γὰρ νῦν ἄγχιστα μάχη πόλεμός τε δέδηκεν.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 20
 „ἔγνων, ἐννοσίγαιε, ἐμὴν ἐν στήθεσι βουλὴν,
 ὣν ἔνεκα ξυνάγειρα· μέλουσί μοι ὀλλύμενοί περ.
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ μενέω πτυχὶ Οὐλύμπιοιο
 ἦμενος, ἐνθ' ὀρόων φρένα τέρψομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 ἔρχεσθ', ὄφρ' ἂν ἵκησθε μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
 ἀμφοτέροισι δ' ἀρήγεθ', ὅπῃ νόος ἐστὶν ἐκάστου, 25
 εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἶος ἐπὶ Τρώεσσι μαχεῖται,
 οὐδὲ μίνυνθ' ἔξουσι ποδώκεα Πηλεΐωνα.
 καὶ δέ τέ μιν καὶ πρόσθεν ὑποτρομέεσκον ὀρῶντες·
 νῦν δ', ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἐταίρου χῶεται αἰνῶς,
 δεῖδω, μὴ καὶ τεῖχος ὑπὲρ μόρον ἐξαλαπάξῃ.“ 30

ὥς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλίσστον ἔγειρεν.
 βᾶν δ' ἵμεναι πολεμόνδε θεοί, δίχα θυμὸν ἔχοντες·
 "Ηρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 ἦδὲ Ποσειδάων γαίηοχος ἦδ' ἐριούνης
 Ἑρμείας, ὃς ἐπὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσι κέκασται· 35
 "Ηφαιστος δ' ἅμα τοῖσι κίε σθένει βλεμεινῶν
 χολεύων, ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥῶοντο ἀραιαί·
 ἐς δὲ Τρῶας Ἄρης κορυθαίολος, αὐτὰρ ἄμ' αὐτᾶ
 Φαίβος ἀκερσεκόμης ἦδ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα
 Λητώ τε Ξάνθος τε φιλομμειδῆς τ' Ἀφροδίτη. 40

εἴως μὲν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
 τεῖος Ἀχαιοὶ μὲν μέγ' ἐκύδανον, οὔνεκ' Ἀχιλλεύς
 ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς·
 Τρῶας δὲ τρώϊος αἰνὸς ὑπῆλυθε γυῖα ἕκαστον,
 δειδιότας, ὅθ' ὄρῳντο ποδώκεα Πηλεΐωνα 45
 τεύχεσι λαμπόμενον, βροτολογιῶ ἴσον Ἄρηι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὅμιλον Ὀλύμπιοι ἤλυθον ἀνδρῶν,
 ὦρτο δ' Ἔρις κρατερὴ λαοσσόος, αὔε δ' Ἀθήνη,
 στᾶσ' ὅτε μὲν παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τεύχεος ἐκτάς,
 ἄλλοι' ἐπ' ἀκτῶν ἐριδούπων μακρὸν αὐτεῖ 50
 αὔε δ' Ἄρης ἐτέρωθεν, ἐρεμνῇ λαίλαπι ἴσος,
 ὄξυ κατ' ἀκροτάτης πόλιος Τρώεσσι κελεύων,
 ἄλλοτε παρ Σιμόεντι θέων ἐπὶ Καλλικολώνη.
 ὥς τοὺς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύνοντες
 σύμβalon, ἐν δ' αὐτοῖς ἐριδα ῥήγγυντο βαρεῖαν 55
 δεινὸν δὲ βρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 ὑπόθεν· αὐτὰρ ἔνερθε Ποσειδάων ἐτίναξεν
 γαῖαν ἀπειρεσίην ὀρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα·
 πάντες δ' ἔσσειοντο πόδες πολυπίδακος Ἰδης 60
 καὶ κορυφαί, Τρώων τε πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
 ἔδεισεν δ' ὑπένερθεν ἀναξ' ἐνέρων Ἀιδωνεύς,
 δέσας δ' ἐκ θρόνου ἄλτο καὶ ἴαχε, μή οἱ ὑπερθεῖν
 γαῖαν ἀναρρήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανεῖη
 σμερδαλέ' εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοὶ περ. 65
 τόσσος ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν ἐριδι ξυνιόντων.
 ἦ τοι μὲν γάρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἀνακτος
 ἴστατ' Ἀπόλλων Φοῖβος ἔχων ἰὰ πτερόεντι.
 ἄντα δ' ἐνναλίιοι θεά, γλανκῶπις Ἀθήνη·
 Ἥρη δ' ἀντίστη χρυσηλάκατος κελαδεινῇ 70
 Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη ἑκάτοιο·

Ἀητοὶ δ' ἀντέστη σῶκος ἑριούνιος Ἑρμῆς,
 ἅντα δ' ἄρ' Ἕφαιστοιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης,
 ἅν' Εἰάνθον καλέουσι θεοί, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.

ὥς οἱ μὲν θεοὶ ἅντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς 75

Ἑκτορος ἅντα μάλιστα λιλαίετο δύναι ὄμιλον
 Πριαμίδεω· τοῦ γάρ ῥα μάλιστα ἔθυμὸς ἀνώγειν
 αἵματος ἄσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.

Αἰνεῖαν δ' ἰθὺς λαοσσόος ὥρσεν Ἀπόλλων
 ἀντία Πηλεΐωνος, ἐνῆκε δέ οἱ μένος ἦν· 80

υἱεὶ δὲ Πριάμοιο Λυκάονι εἶσατο φωνήν·
 τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·

„Αἰνεῖα Τρώων βουλευφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαί,
 ἃς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπίσχεο οἶνοποτάζων,
 Ἥρκεϊδεω Ἀχιλλῆος ἐναντίβιον πολεμίζειν ; 85

τὸν δ' αὖτ' Αἰνεΐας ἀπαμειβόμενος προσέειπεν·
 „Πριαμίδη, τί με ταῦτα καὶ οὐκ ἐθέλοντα κελεύεις
 ἀντία Πηλεΐωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι ;

οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδώκεος ἄντ' Ἀχιλλῆος
 στήσομαι, ἀλλ' ἤδη με καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησεν 90

ἔξ Ἰδης, ὅτε βουσὶν ἐπήλυθεν ἡμετέρησιν,
 πέρσε δὲ Λυρνησὸν καὶ Πήδασον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 εἰρύσαθ', ὅς μοι ἐπῶρσε μένος λαυηγρὰ τε γούνα.

ἦ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος καὶ Ἀθήνης,
 ἦ οἱ πρόσθεν ἰοῦσα τίθει φάος ἡδὲ κέλευεν 85

ἔγχρ' χαλκίῳ Δέλεγας καὶ Τρῶας ἐναίρειν.

τῷ οὐκ ἔστ' Ἀχιλλῆος ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι·
 αἰεὶ γὰρ πάρα εἰς γε θεῶν, ὅς λαιγὸν ἀμύνει.

καὶ δ' ἄλλως τοῦ γ' ἰθὺ βέλος πέτετ', οὐδ' ἀπολήγει
 πρὶν χρόος ἀνδρουμέοιο διελθέμεν. εἰ δὲ θεὸς περ 100

ἴσον τείνειεν πόλεμον τέλος, οὐ με μάλ' αἰ ῥέα
 νικήσει, οὐδ' εἰ παγχάλακος εὐχεται εἶναι."

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ Διὸς Ἀπόλλων
 „ἦρως, ἀλλ' ἄγε καὶ σὺ θεοῖς αἰειγενέτησιν
 εὖχεο· καὶ δὲ σέ φασι Διὸς κούρης Ἀφροδίτης
 ἐκγεγάμεν, κείνος δὲ χερείονος ἐκ θεοῦ ἐστίν·
 ἡ μὲν γὰρ Διὸς ἐσθ', ἡ δ' ἐξ ἁλίοιο γέροντος.
 ἀλλ' ἰθὺς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδὲ σε πάμπαν
 λευγαλέοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἄρειη.“

ὣς εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν,
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.

οὐδ' ἔλαθ' Ἀγχίσαιο πᾶσι λευκώλενον Ἥρην
 ἀντία Πηλεΐωνος ἰὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·

ἡ δ' ἄμυδις στήσασα θεοὺς μετὰ μῦθον ἔειπεν·
 „φράζεσθον δὴ σφῶι, Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη,

ἂν φρεσὶν ὑμετέρησιν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
 Αἰνεΐας ὄδ' ἔβη κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ
 ἀντία Πηλεΐωνος, ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων·

ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς περὶ μιν ἀποτρωπῶμεν ὁπίσσω
 αὐτόθεν· ἢ τις ἔπειτα καὶ ἡμείων Ἀχιλῆι

παρσταίῃ, δοίῃ δὲ κράτος μέγα, μηδὲ τ' θυμῷ
 δευέσθω, ἵνα εἰδῇ, ὃ μιν φιλέουσιν ἄριστοι
 ἀθανάτων, οἳ δ' αὖτ' ἀνεμώλιοι, οἳ τὸ πάρος περ
 Τρῶσιν ἀμύνουσιν πόλεμον καὶ δηιοτῆτα.

πάντες δ' Οὐλύμποιο κατήλθομεν ἀντιόωντες
 τῆσδε μάχης, ἵνα μὴ τι μετὰ Τρῶεσσι πάθῃσιν
 σήμερον· ὕστερον αὖτε τὰ πείσεται, ἅσσα οἱ αἶσα
 γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.

εἰ δ' Ἀχιλεὺς οὐ ταῦτα θεῶν ἐκ πεύσεται ὁμφῆς,
 δείσεται ἔπειθ', ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ
 ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.“

τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίγῃων
 „Ἥρην, μὴ χαλέκωνε κινέειν νόον· οὐδὲ τί σε χρεῖ

οὐκ ἂν ἐγὼ γ' ἐθέλοιμι θεοὺς ἔριδι ξυνελάσσαι
 [ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτεροί εἰμεν] 139
 ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζώμεσθα κιόντες
 ἐκ πάτου ἐς σκοπιήν, πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει·
 εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχωσι μάχης ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ἢ Ἀχιλῆ' ἴσχωσι καὶ οὐκ εἰῶσι μάχεσθαι,
 αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτοφί νεῖκος ὄρεϊται 144
 φυλόπιδος· μάλα δ' ὦκα διακρινθέντας οἶω
 ἅψ ἵμεν Οὐλυμπόνδε, θεῶν μεθ' ὁμήγουρι ἄλλων,
 ἡμετέρης ὑπὸ χερσὶν ἀναγκαίῃφι δαμέντας."

ὣς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο κυανοχαίτης
 τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο, 148
 ὑψηλόν, τό δ' αἰεὶ οἱ Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 ποίεον, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγὼν ἀλέαιτο,
 ὁ ππότε μιν σεύαιτο ἀπ' ἡμόνος πεδίονδε.
 ἔνθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἔξετο καὶ θεοὶ ἄλλοι,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄρρηκτον νεφέλην ὥμοισιν ἔσαντο· 156
 οἱ δ' ἐτέρωσε καθίζον ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης
 μάμφι σέ, ἦε Φοῖβε, καὶ Ἄρηα πτολίπορθον·

ὣς οἱ μὲν ὃ' ἐκάτερθε καθεύετο μητιόωντες
 βουλὰς ἀρχέμεναι δὲ δυσηλεγέος πολέμοιο
 ὤκνεον ἀμφοτέρω, Ζεὺς δ' ἡμενος ὕψι κέλευεν. 159
 τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον, καὶ ἰσχυροὶ γαῖαν
 ἀνδρῶν ἦδ' ἱππῶν· κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσι
 ὀρνυμένων ἄμυδις. δύο δ' ἄνδρες ἔσοχ' ἄριστοι
 ἐς μέσσην ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
 Αἰνείας τ' Ἀρχισιάδης καὶ δῖος Ἀχιλεὺς. 160
 Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀπειλήσας ἐβεβήκειν
 νευσαῖζων κόρυθι βριαρῇ· ἀτὰρ ἀσπίδα θυοῦρι
 πρόσθεν ἔχε στέρνοιο, τίναςσε δὲ χάλκεον ἔγχος.
 Πηλεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐναντίον ὄρωτο, λέων ὥς

σίντης, ὃν τε καὶ ἄνδρες ἀποκτάμεναι μεμύασι
 ἀγρόμενοι, πᾶς δῆμος· ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀτίξας
 ἔρχεται, ἀλλ' ὅτε κέν τις ἀρηιθύων αἰζηῶν
 δουρὶ βάλλῃ, ἑάλῃ τε χανῶν, περὶ τ' ἀφρὸς ὀδόντας
 γίγνεται, ἐν δέ τέ οἱ κραδίῃ στένει ἄλκιμον ἦτορ,
 οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν 170
 μαστίεται, ἐξ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι,
 γλανκίων δ' ἰθὺς φέρεται μένει, ἣν τινα πέφνη
 ἀνδρῶν· ἢ αὐτὸς φθίεται πρῶτον ἐν ὁμίλῳ·
 ὥς Ἀχιλῆϊ ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
 ἀντίον ἐλθέμεναι μεγαλήτορος Αἰνείαο. 175
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρχης δῖος Ἀχιλλεύς·
 „Αἰνεία, τί σὺ τόσσον ὁμίλου πολλὸν ἐπελθὼν
 ἔσσης; ἢ σέ γε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει
 ἐλπόμενον Τρῳέεσσιν ἀνάξειν ἱπποδάμοισιν 180
 τιμῆς τῆς Πριάμου; ἀτὰρ εἴ κεν ἔμ' ἐξαναρίξῃς,
 οὐ τοι τούνεκά γε Πρίαμος γέρας ἐν χερὶ θήσει·
 εἰσὶν γάρ οἱ παῖδες, ὁ δ' ἔμπεδος οὐδ' ἀεσίφρων.
 ἢ νύ τί τοι Τρῶες τέμενος τάμον ἔτοχον ἄλλων,
 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμῃαι, 185
 αἱ κεν ἐμὲ κτείνῃς; χαλεπῶς δέ σ' ἔολπα τὸ ῥέξειν.
 ἤδη μὲν σέ γε φημι καὶ ἄλλοτε δουρὶ φοβῆσαι·
 ἢ οὐ μέμνη, ὅτε πέρ σε βοῶν ἄπο, μοῦνον ἑόντα,
 σεῦα κατ' Ἰδαίων ὄρεων ταχέεσσι πόδεσσιν
 καρπαλίμως; τότε δ' οὐ τι μετατροπαλίσσο φεύγων. 190
 ἔνθεν δ' ἐς Λυρνησὸν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τῇν
 πέρσα μεθορηθεὶς σὺν Ἀθήνῃ καὶ Διὶ πατρί,
 ληιάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας,
 ἦγον· ἀτὰρ σὲ Ζεὺς ἐρρύσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
 ἀλλ' οὐ νῦν σε ῥύεσθαι ὄλομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ 195

βάλλεαι· ἀλλὰ σ' ἐγὼ γ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
ἐς πληθύν ἰέναι, μηδ' ἀντίος ἴστασ' ἐμεῖο,
πρὶν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.⁴⁴

τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
„Πηλεΐδη, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσὶ γε νηπύτιον ὥς 200
ἔλπεο δειδίξεσθαι, ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
ἡμὲν κερτομίας ἦδ' αἴσυλα μυθήσασθαι.

ἴδμεν δ' ἀλλήλων γενεήν, ἴδμεν δὲ τοκῆς,
πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων,
ὄψει δ' οὐτ' ἄρ' πω σὺ ἐμοὺς ἴδες οὐτ' ἄρ' ἐγὼ σοὺς. 205

φρασὶ σὲ μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι,
μητρὸς δ' ἐκ Θέτιδος καλλιπλοκάμου ἁλοσύδνης·
αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαιο
εὖχομαι ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ μοι ἔστ' Ἀφροδίτη·

τῶν δὴ νῦν ἑτεροὶ γε φίλον παῖδα κλαύσονται 210
σήμερον· οὐ γάρ φημ' ἐπέεσσὶ γε νηπυτίοισιν
ὥδε διακρινθέντε μάχης ἐξαπονέεσθαι.

εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' ἐν εἰδῆς
ἡμετέρεην γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεὺς, 215
κτίσσε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ οὐ πω Ἴλιος ἱρὴ
ἐν πεδίῳ πεπόλιστο πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
ἀλλ' ἔθ' ὑπωρείας ᾤκεον πολυπίδακος Ἴδης.

Δάρδανος αὖ τέκεθ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα,
ὃς δὴ ἀφνειότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων· 220
τοῦ τρισχίλια ἵπποι ἔλος κᾶτα βουκολέοντο
θήλεια, πῶλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῆσιν.

τάων καὶ Βορέης ἠράσσατο βοσκομενάων,
ἵππῳ δ' εἰσάμενος παρελέξατο κυανοχαίτη·
αἰ δ' ὑποκυσάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα πῶλους. 225

αἰ δ' ὅτε μὲν σκιρτῶεν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν,

ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θεὸν οὐδὲ κατέκλων
 ἀλλ' ὅτε δὴ σκιρτῶεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνα ἁλὸς πολιοῖο θέεσκον.
 Τρῶα δ' Ἑριχθόνιος τέκετο Τρώεσσιν ἄνακτα· 230
 Τρωὸς δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
 Ἴλος τ' Ἀσσάρακός τε καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης,
 ὃς δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων
 τὸν καὶ ἀνηρεῖσαντο θεοὶ Διὶ οἰνοχοσεῖν
 κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἴν' ἀθανάτοισι μετείη. 235
 Ἴλος δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα,
 Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο Πριάμόν τε
 Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἰκατιάονά τ' ὄζον Ἄρηος.
 Ἀσσάρακος δὲ Κάπυν, ὃ δ' ἄρ' Ἀγχίσην τέκε παῖδα·
 αὐτὰρ ἔμ' Ἀγχίσης, Πριάμος δ' ἔτεχ' Ἑκτορα δῖον. 240
 ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὖχομαι εἶναι.
 Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἀνδρεσσιν ὀφέλλει τε μινύθει τε,
 ὅπως κεν ἐθέλῃσιν· ὃ γὰρ κάρτιστος ἀπάντων.
 ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα νηπύτιοι ὥς,
 ἔστεωτ' ἐν μέσση ὕσμίνῃ δημοτῆτος. 245
 ἔστι γὰρ ἀμφοτέροισιν ὀνειδέα μυθήσασθαι
 πολλὰ μάλ'· οὐδ' ἂν νηῦς ἑκατόζυγος ἄχθος ἄροίτο·
 στρεπτή δὲ γλῶσσ' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἐνὶ μῦθοι
 παντοῖοι, ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς ἔνθα καὶ ἔνθα.
 ὁποῖόν κ' εἴπησθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαιο. 250
 ἀλλὰ τί ἦ ἔριδας καὶ νεῖκεα νῶιν ἀνάγκη
 νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥς τε γυναῖκας,
 αἵ τε χολωσάμεναι ἔριδος πέρι θυμοβόροιο
 νεικεῦσ' ἀλλήλησι μέσσην ἐξ ἄγυιαν ἰοῦσαι,
 πολλὰ τ' ἐόντα καὶ οὐκί· χόλος δέ τε καὶ τὰ κελεύει. 255
 ἀλκῆς δ' οὐ μ' ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις μεμαῶτα
 πρὶν χαλκῷ μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον

γενυσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἔγχεινσιν.“

ἦ ῥα καὶ ἐν δεινῷ σάκει ἤλασεν ὄβριμον ἔγχος,
σμερδαλέῳ· μέγα δ' ἄμφι σάκος μύκε δουρὸς ἀκωκῆ. 260

Πηλεΐδης δὲ σάκος μὲν ἀπὸ ἑο χειρὶ παχείη
ἔσχετο ταρβήσας· φάτο γὰρ δολιχόσκιον ἔγχος
ῥέα διελεύσεσθαι μεγαλήτορος Αἰνείαιο
νήπιος, οὐδ' ἐνόησε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ὥς οὐ ῥηίδι· ἔστι θεῶν ἐρικυδέα δῶρα 265

ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι οὐδ' ὑποείκειν.
οὐδὲ τότε· Αἰνείαιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
[ἀλλὰ δύο μὲν ἔλασσε διὰ πτύχας, αἱ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς
ἦσαν, ἐπεὶ πέντε πτύχας ἤλασε κυλλοποδίων, 270
τὰς δύο χαλκείας, δύο δ' ἐνδοθι κασσιτέροιο,
τὴν δὲ μίαν χρυσέην, τῇ ῥ' ἔσχετο μέλινον ἔγχος.]

δεύτερος αὐτ' Ἀχιλεὺς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Αἰνείαιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἔϊσην,
ἄντ' ὑπὸ πρῶτην, ἣ λεπτότατος θέε χαλκός, 275
λεπτοτάτη δ' ἐπέην ῥινὸς βοός· ἣ δὲ διαπρὸ
Πηλιάς ἦιξεν μελίη, λάκε δ' ἀσπὶς ὑπ' αὐτῆς.
Αἰνείας δ' ἐάλη καὶ ἀπὸ ἔθεν ἀσπίδ' ἀνέσχεν
δείσας· ἔγχει δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
ἔστη ἱεμένη, διὰ δ' ἄμφοτέρους ἔλε κύκλους 280
ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ὃ δ' ἀλευάμενος δόρυ μακρὸν
ἔστη, καδ δ' ἄχος οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσιν,
ταρβήσας, ὃ οἱ ἄγχι πάγῃ βέλος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ἐμμεμαῶς ἐπόρουσεν, ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξύ,
σμερδαλέα ἰάχων· ὃ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ 285
Αἰνείας, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρες φέροιεν,
οἳοι νῦν βροτοὶ εἶσ'· ὃ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
ἐνθα κεν Αἰνείας μὲν ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ

ἢ κόρυθ' ἢ ἔσάκος, τό οἱ ἦρκεσε λυγρόν ὄλεθρον,
τὸν δέ κε Πηλεΐδης σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα, 290
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Ποσειδάων ἔνοσι θῶν
αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθῳ εἶπεν·

„ὦ πόποι, ἦ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνεΐαιο,
ὃς τάχα Πηλεΐωνι διμείς Ἀιδόσδε κάτεισιν,
πειθόμενος μύθοισιν Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο, 295
νήπιος, οὐδέ τί οἱ χροαισμήσει λυγρόν ὄλεθρον.
ἀλλὰ τί ἦ νῦν οὗτος ἀναΐτιος, ἄλγεα πάσχει,

μὰ ψ ἔνεκ' ἀλλοτρίων ἀχέων, κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν ;
ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς πέρ μιν ὑπὲρ θανάτου ἀγάγωμεν, 300

μή πως καὶ Κρονίδης κεχολώσεται, αἶ κεν Ἀχιλλεύς
τόνδε κατακτείνῃ· μόριμον δέ οἱ ἔστ' ἄλεασθαι,
ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται
Δαρδάνου, δν Κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παίδων,
οἱ ἔθεν ἐξεγένοντο γυναικῶν τε θνητῶν. 305

ἴδῃ γὰρ Πριάμου γενεὴν ἥχθηρε Κρονίων·
νῦν δέ δῃ Αἰνεΐας βίῃ Τρώεσσιν ἀνάξει
καὶ παίδων παῖδες, τοί κεν μετόπισθε γένωνται.“

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
„ἐννοσίγαι“, αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῆσι νόησον 310
Αἰνεΐαν, ἢ κέν μιν ἐρύσσειαι ἢ κεν ἐάσεις
[Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ δαμῆμεναι ἐσθλὸν ἐόντα.]

ἦ τοι μὲν γὰρ νῶϊ πολέας ὠμόσσαμεν ὄρκους
πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
μή ποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσῃιν κακὸν ἡμᾶρ, 315
μηδ' ὁπότ' ἂν Τροίῃ μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δάηται
δαιομένη, δαίωσι δ' ἀρήιοι υἱες Ἀχαιῶν.“

αὐτὰρ ἔπει τό γ' ἄκουσε Ποσειδάων ἔνοσίχθων,
βῆ δ' ἔμμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχεΐων.

ἴξε δ', ὅθ' Αἰνεΐας ἦδ' ὁ κλυτὸς ἦεν ἑχίλλεός. 820
 αὐτίκα τῷ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἄχλυν
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ· ὁ δὲ μελὴν εὐχάλκον
 ἀσπίδος ἐξέρυσεν μεγάλητορος Αἰνεΐας·
 καὶ τὴν μὲν προπάρουθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἔθηκεν,
 Αἰνεΐαν δ' ἔσσευεν ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' αἰέρας. 825
 πολλὰς δὲ στίχας ἡρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἵππων
 Αἰνεΐας ὑπερᾶλτο θεοῦ ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας,
 ἴξε δ' ἐπ' ἐσχατιὴν πολυαΐκος πολέμοιο,
 ἔνθα τε Καύκωνες πόλεμον μέτα θωρήσσαντο.
 τῷ δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων, 830
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Αἰνεΐα, τίς σ' ὧδε θεῶν ἀτέοντα κελεύει
 ἀντία Πηλεΐωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι,
 ὃς σεῦ ἅμα κρείσσων καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν ;
 ἄλλ' ἀναχωρῆσαι, ὅτι κεν συμβλῆσαι αὐτῷ, 835
 μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄιδος εἰσαφίκηαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' Ἀχιλεὺς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
 θαρσύνῃσας δὴ ἔπειτα μετὰ πρῶτοισι μάχεσθαι·
 οὐ μὲν γάρ τίς σ' ἄλλος Ἀχαιῶν ἐξαναρίξει.“
 ὧς εἰπὼν λίπεν αὐτόθ', ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα. 840
 αἶψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν σκέδασ' ἄχλυν
 θεσπεσίην· ὁ δ' ἔπειτα μέγ' ἔξιδεν ὀφθαλμοῖσιν,
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγάλητορα θυμόν·
 „ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
 ἔγχος μὲν τόδε κεῖται ἐπὶ χθονός, οὐδέ τι φῶτα 845
 λεύσσω, τῷ ἐφέηκα κατακτάμεναι μενεαίνων.
 ἦ ῥα καὶ Αἰνεΐας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἦεν ἀτὰρ μιν ἔρην μᾶψ αὐτὸς εὐχετάσθαι.
 ἐρρέτω· οὐ· οἱ θυμὸς ἐμεῦ ἐτι πειρηθῆναι
 ἔσσεται, ὃς καὶ νῦν φύγεν ἄσμενος ἐκ θανάτοιο. 850

ἀλλ' ἄγε δὴ Δαναοῖσι φιλοπτολέμοισι κελεύσας
τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἔλθῶν.“

ἧ καὶ ἐπὶ στίχας ἄλτο, κέλευε δὲ φῶτι ἐκάστω·
„μηκέτι νῦν Τρώων ἐκὰς ἔστατε, δῖοι Ἀχαιοί,
ἀλλ' ἄγ' ἀνὴρ ἄντ' ἀνδρὸς ἵτω, μεμάτω δὲ μάχεσθαι. 355
ἀργαλέον δέ μοί ἐστι, καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι,
τοσσοῦσδ' ἀνθρώπους ἐφέπειν καὶ πᾶσι μάχεσθαι·
οὐδέ κ' Ἀρης, ὅς περ θεὸς ἄμβροτος, οὐδέ κ' Ἀθήνη
τοσσησδ' ὑσμίνης ἐφέποι στόμα καὶ πονέοιτο·
ἀλλ' ὅσσον μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσίν τε ποσίν τε 360
καὶ σθένει, οὐ μέ τί φημι μεθησέμεν, οὐδ' ἠβαιόν,
ἀλλὰ μάλα σιγῆς εἼμι διαμπερές, οὐδέ τιν' οἴω
Τρώων χαιρήσειν, ὅς τις σχεδὸν ἔγχεος ἔλθῃ.“

ὣς φάτ' ἐποτρύνων· Τρώεσσι δὲ φαίδιμος Ἔκτωρ
κέκλεθ' ὁμοκλήσας, φάτο δ' ἵμμεναι ἄντ' Ἀχιλῆος· 365
„Τρῶες ὑπέρθυμοι, μὴ δεΐδτε Πηλεΐωνα.
καὶ κεν ἐγὼν ἐπέεσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην·
ἔγχει δ' ἀργαλέον, ἐπεὶ ἧ πολὺν φέρτεροί εἰσιν.
οὐδ' Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλος μῦθοις ἐπιθήσει,
ἀλλὰ τὸ μὲν τέλει, τὸ δὲ καὶ μεσσηγὺν κολούει. 370
τῷ δ' ἐγὼ ἀντίος εἼμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν,
εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἰθῶνι σιδήρῳ.“

ὣς φάτ' ἐποτρύνων, οἱ δ' ἀντίοι ἔγχε' ἄειραν
Τρῶες· τῶν δ' ἄμυδις μίχθη μένος, ὥρτο δ' αὐτή.
καὶ τότε ἄρ' Ἔκτορα εἶπε παραστάς Φοῖβος Ἀπόλλων· 375
„Ἔκτορ, μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλῇ προμάχιζε,
ἀλλὰ κατὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο,
μὴ πῶς σ' ἡὲ βάλῃ ἡὲ σχεδὸν ἄορι τύψῃ.“

ὣς ἔφαθ', Ἔκτωρ δ' αὖτις ἐδύσετο οὐλαμὸν ἀνδρῶν
ταρβήσας, ὅτ' ἄκουσε θεοῦ ὅπα φωνήσαντος. 380
ἐν δ' Ἀχιλεὺς Τρώεσσι θόρε, φρεσὶν εἰμένους ἀλκήν,

σμερδαλέα ἰάχων· πρῶτον δ' ἔλεν Ἰφιδίωνα
 ἔσθλὸν Ὀτρυντεΐδην, πολέων ἡγήτορα λαῶν,
 ὃν νύμφη τέκε νῆϊς Ὀτρυντῆϊ πολυπόροφω
 Τμῶλῳ ὑπο νυφόμεντι, ὕδης ἐν πίονι δήμῳ· 385
 τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα βάλ' ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεύς·
 μέσσην καὶ κεφαλὴν· ἥ δ' ἄνδριχα πᾶσα κεάσθη.
 δούπησεν δὲ πεσών, ὃ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς·
 „κεῖσαι, Ὀτρυντεΐδι, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν·
 ἐνθάδε τοι θάνατος, γενεὴ δέ τοί ἐστ' ἐπὶ λίμνῃ 390
 Γυγαίῃ, ὅθι τοι τέμενος πατρῴον ἐστίν,
 ὕλλῳ ἐπ' ἰχθυόεντι καὶ Ἑρμῷ δινίεντι.“
 ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυπεν.
 τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπισσώτροις दाτέοντο
 πρώτη ἐν ὕσμίνῃ· ὃ δ' ἐπ' αὐτῷ Δημολέοντα, 395
 ἔσθλὸν Ἀλεξητήρα μάχης, Ἀντήνορος υἱόν,
 νύξε κατὰ κρόταφον, κυνέης διὰ χαλκοπαρήν.
 οὐδ' ἄρα χαλκείῃ κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς
 αἰχμὴ ἱεμένη ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ
 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δὲ μιν μεμαῶτα. 400
 Ἴπποδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων αἶζαντα
 πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα μετάφρενον οὔτασε δουρὶ·
 αὐτὰρ ὃ θυμὸν αἶσθε καὶ ἥρουγεν, ὥς ὅτε ταῦρος
 ἥρουγεν ἐλκόμενος Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα,
 κούρων ἐλκόντων· γάνυται δὲ τε τοῖς ἐνοσίχθων· 405
 ὥς ἄρα τόν γ' ἐρυγόντα λίπ' ὀστέα θυμὸς ἀγῆνωρ·
 αὐτὰρ ὃ βῆ σὺν δουρὶ μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον
 Πριαμίδην. τὸν δ' οὐ τι πατὴρ εἶασκε μάχεσθαι,
 οὔνεκά οἱ μετὰ παισὶ νεώτατος ἔσκε γόνοιο,
 καὶ οἱ φίλτατος ἔσκε, πόδεσσι δὲ πάντας ἐνικά· 410
 διὴ τότε νηπιέησι, ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων,
 θῦντε διὰ προμάχων, εἴως φίλον ὤλεσε θυμόν.

τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι ποδάργκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 νῶτα παραΐσσοντος, ὅθι ζωστήρος ὀχῆς
 χρύσειοι σύνεχον καὶ διπλὸς ἦντετο θώρηξ·
 ἀντικρὺς δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἔγχεος αἰχμῇ,
 γνυῖ δ' ἔριπ' οἰμώξας, νεφέλη δέ μιν ἀμφεκάλυπεν
 κυανήν, προτὶ οἱ δ' ἔλαβ' ἔντερα χερσὶ λιασθεῖς.

415

Ἐκτωρ δ' ὥς ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον
 ἔντερα χερσὶν ἔχοντα λιαζόμενον προτὶ γαίῃ,
 κάρ' ῥά οἱ ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 δηρὸν ἐκὰς στρώφασθ', ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλλῆι
 ὄξυ δόρυ κραδᾶων, φλογὶ εἵκελος. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 ὥς εἶδ', ὧς ἀνέπαλτο, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΐδα·
 „ἔγγυς ἀνὴρ, ὃς ἐμὸν γε μάλιστ' ἐσεμάσσατο θυμόν,
 ὅς μοι ἐταῖρον ἔπεφνε τετιμένον· οὐδ' ἂν ἔτι δὴν
 ἀλλήλους πτώσσοιμεν ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.“

420

426

ἦ καὶ ὑπόδρα ἰδὼν προσεφώνεεν Ἐκτορα δῖον·
 „ἄσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι.“
 τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 „Πηλεΐδη, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσὶ γε νηπύτιον ὧς
 ἔλπεο δειδίξεσθαι, ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
 ἡμὲν κερτομίας ἦδ' αἴσυλα μυθήσασθαι.
 οἶδα δ', ὅτι σὺ μὲν ἐσθλός, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χείρων·
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
 αἳ κέ σε χειρότερός περ ἐὼν ἀπὸ θυμὸν ἔλωμαι
 δουρὶ βαλὼν, ἐπεὶ ἦ καὶ ἐμὸν βέλος ὄξυ πάροισιν.“

430

435

ἦ ρα καὶ ἀμπεπαλὼν προῖτει δόρυ· καὶ τό γ' Ἀθήνη
 πνοιῇ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο,
 ἦκα μάλα ψύξασα· τὸ δ' αἶψ' ἵκεθ' Ἐκτορα δῖον,
 αὐτοῦ δὲ προπάροισθε ποδῶν πέσεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 ἐμμεμαῶς ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων,
 σμερδαλέα ἰάχων· τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων

440

ῥεῖτα μάλ' ὧς τε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἥερι πολλῇ.
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε ποδάργης δῖος Ἀχιλλεύς 445
 ἔγχει χαλκείῳ, τρὶς δ' ἥερα τύψε βαθεῖαν.

ἄλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
 δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ἔξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύν' ἢ τέ τοι ἄγχι
 ἦλθε κακόν· νῦν αὐτέ σ' ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων, 450
 ᾧ μέλλεις εὐχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.

ἢ θήν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
 εἰ πού τις καὶ ἐμοί γε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστιν.
 νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὃν κε κιχέω.“

ὧς εἰπὼν Δρύοιπ' οὔτα κατ' αὐχένα μέσσον ἄκοντι· 455
 ἦριπτε δὲ προπάροιθε ποδῶν. ὁ δὲ τὸν μὲν ἔασεν,
 Δημοῦχον δὲ Φιλητορίδην ἦν τε μέγαν τε
 καὶ γόνυ δουρὶ βαλὼν ἠρύκακε. τὸν μὲν ἔπειτα
 οὐτάζων ξίφεϊ μεγάλῳ ἐξαίνυτο θημόν·

αὐτὰρ ὁ Λαόγονον καὶ Δάρδανον, υἱε Βίαντος, 460
 ἄμφω ἐφορμηθεὶς ἐξ ἵππων ὥσε χαμᾶζε,
 τὸν μὲν δουρὶ βαλὼν, τὸν δὲ σχεδὸν ἄορι τύψας.
 Τρῳᾷ δ' Ἀλαστορίδην — ὁ μὲν ἀντίος ἦλυθε γούνων,
 εἰ πὼς εὖ πεφίδοιτο λαβὼν καὶ ζῶν ἀφείη
 μηδὲ κατακτείνειεν ὁμηλικίην ἐλεήσας, 465

νήπιος, οὐδὲ τὸ ἦδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν·
 οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν οὐδ' ἀγανόφρων,
 ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαῶς. ὁ μὲν ἤπτετο χεῖρεσι γούνων
 ἴεμενος λίσσεσθ', ὁ δὲ φασγάνῳ οὔτα κατ' ἦπαρ·
 ἐκ δὲ οἱ ἦπαρ ὀλισθεν, ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτοῦ 470
 κόλπῳ ἐνέπλησεν· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν
 θυμοῦ δευόμενον. ὁ δὲ Μούλιον οὔτα παραστάς
 δουρὶ κατ' οὐς· εἶθαρ δὲ δι' οὐατος ἦλθ' ἐτέροιο
 αἰχμῇ χαλκείῃ. ὁ δ' Ἀγήνορος υἱὸν Ἐχεκλον

μέσσην καὶ κεφαλὴν ξίφει ἤλασε κοπήεντι, 475
 πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὅσσε
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
 Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ξυνέχουσι τένοντες
 ἀγκῶνος, τῇ τόν γε φίλης διὰ χειρὸς ἔπειρεν 480
 αἰχμῇ χαλκείῃ· ὁ δέ μιν μένε χεῖρα βαρυνθεῖς,
 πρόσθ' ὀρόων θάνατον. ὁ δὲ φασγάνῳ αὐχένα θεΐνας
 τῇλ' αὐτῇ πήληκι κάρη βάλε· μυελὸς αὐτε
 σφονδυλίων ἔκπαλθ', ὁ δ' ἐπὶ χθονὶ κεῖτο τανυσθεῖς.
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετ' ἀμύμονα Πείρῳ υἱὸν 485
 Ῥίγμον, ὅς ἐκ Θρήκης ἐριβόλακος εἰληλούθειν·
 τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι, πάγῃ δ' ἐν νηδύϊ χαλκός,
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων. ὁ δ' Ἀρηίδοον θεράποντα,
 ἄψ ἵππους στρέψαντα, μετάφρενον ὀξεί δουρὶ
 νύξ', ἀπὸ δ' ἄρματος ὥσε· κικλήθησαν δέ οἱ ἵπποι.
 ὣς δ' ἀναμαιμᾷ βαθέ' ἄγχεα θεσπιδαῆς πῦρ 490
 οὔρεος ἄζαλέοιο, βαθεῖα δὲ καίεται ὕλη,
 πάντῃ τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει,
 ὣς ὅ γε πάντῃ θῦνε σὺν ἔγχρῃ δαίμονι Ἴσος
 κτεινομένους ἐφρέπων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
 ὣς δ' ὅτε τις ζεύξῃ βόας ἄρσενας εὐρυμετώπους 495
 τριβέμεναι κρὶ λευκὸν ἐκτιμένην ἐν ἀλωῇ,
 ῥίμφα τε λέπτ' ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ πόσσ' ἐριμύκων,
 ὣς ὑπ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου μώνυχες ἵπποι
 στείβον ὁμοῦ νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
 νέρθεν ἅπας πεπάλαικτο καὶ ἄντυγες αἱ περὶ δίφρον, 500
 ἅς ἄρ' ἀπ' ἱππέων ὀπλέων ῥαθιάμιγγες ἔβαλλον
 αἶ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων. ὁ δὲ ἵετο κῆδος ἀρέσθαι
 Πηλεΐδης, λύθρῳ δὲ παλάσσειτο χεῖρας ἀάπτους.

ΙΛΙΑΔΟΣ Φ.

Μάχη παραποτάμιος.

ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴσον ἑυρρεῖος ποταμοῖο,
 Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 ἔνθα διατμήξας τοὺς μὲν πεδίωνδε δῖωκεν
 πρὸς πόλιν, ἣ περ Ἀχαιοὶ ἀτυζόμενοι φοβέοντο
 ἡματι τῷ προτέρῳ, ὅτ' ἐμαίνετο φαίδιμος Ἔκτωρ 5
 τῇ ῥ' οἷ γε προχέοντο πεφυζότες, ἡέρα δ' Ἥρη
 πίνα πρόσθε βαθεῖαν ἐρυκέμεν· ἡμίσεες δὲ
 ἐς ποταμὸν εἰλεῦντο βαθύρροον ἀργυροδίνην.
 ἐν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ' αἰπὰ ῥέεθρα,
 ὄχθαι δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' ἴαχον· οἱ δ' ἀλαλητῷ 10
 ἔννεον ἔνθα καὶ ἔνθα, ἐλίσσόμενοι περὶ δίνας.
 ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδες ἡερέθονται
 φευγέμεναι ποταμόνδε· τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ
 ὄρμενον ἐξαίφνης, ταὶ δὲ πτώσουσι καθ' ὕδωρ·
 ὥς ὑπ' Ἀχιλλῆος Ξάνθου βαθυδινήεντος 15
 πλῆτο ῥόος κελάδων ἐπιμῖξ ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν.

αὐτὰρ ὁ διογενὴς δόρου μὲν λίπεν αὐτοῦ ἐπ' ὄχθῃ
 κεκλιμένον μυρικήσιν, ὁ δ' ἔσθορε δαίμονι ἴσος
 φάσγανον οἷον ἔχων κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα,
 τίπτε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικῆς 21
 ὄρι θεινομένων, ἐρυθαίνεται δ' αἵματι ὕδωρ.
 ὥς δ' ὑπὸ δελφῖνος μεγακήτεος ἰχθύες ἄλλοι
 φεύγοντες πιμπλάσι μυχοὺς λιμένος ἐνὸρμον,
 δειδιότες· μάλα γάρ τε κατεσθίει, ὃν κε λάβησιν·
 ὣς Τρῶες ποταμοῖο κατὰ δεινοῖο ῥέεθρα 25
 πτώσσον ὑπὸ κρημονύς. ὁ δ' ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἐναίρων,
 ζωοὺς ἐκ ποταμοῖο δυώδεκα λέξατο κούρους·

ποινήν Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο θανόντος.
 τοὺς ἐξῆγε θύραζε τεθηπύτας ἥντε νεβρούς,
 30 δῆσε δ' ὀπίσσω χεῖρας ἐντιμήτοισιν ἱμάσιν,
 τοὺς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ στρεπτοῖσι χιτῶσιν,
 δῶκε δ' ἑταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπόρουσε δαΐζεμεναι μενεαίνων.
 ἐνθ' οὐεῖ Πριάμοιο συνήντετο Δαρδανίδαο
 35 ἐκ ποταμοῦ φεύγοντι Λυκάονι, τὸν ῥά ποτ' αὐτὸς
 ἦγε λαβὼν ἐκ πατρὸς ἀλωῆς οὐκ ἐθέλοντα,
 ἐννύχιος προμολών· ὁ δ' ἐρινεὸν δῆξι χαλκῷ
 τάμνε νέους ὄρπηκας, ἔν' ἄρματος ἀντυγες εἰεν·
 40 τῷ δ' ἄρ' ἀνώιστον κακὸν ἤλυθε δῖος Ἀχιλλεύς.
 καὶ τότε μὲν μιν Αἴημον ἐκτιμένην ἐπέρασσεν
 νηυσὶν ἄγων, αὐτὰρ υἱὸς Ἰήσονος ὄνον ἔδωκεν·
 κείθεν δὲ ξεινὸς μιν ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἔδωκεν,
 Ἰμβριος Ἡετίων, πέμψεν δ' ἐς δῖαν Ἀρίσβην·
 45 ἐνθεν ὑπεκπροφυγὼν πατρώιον ἵκετο δῶμα.
 ἔνδεκα δ' ἡμέατα θυμὸν ἐτέρπετο οἷσι φίλοισιν
 ἐλθὼν ἐκ Λήμνοιο· δυωδεκάτῃ δὲ μιν αὖτις
 γερσὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἔμβαλεν, ὅς μιν ἔμελλεν
 πέμψειν εἰς Αἶδαο καὶ οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι.
 50 τὸν δ' ὥς οὔν ἐνόησε ποδάρχης δῖος Ἀχιλλεύς
 γυμνόν, ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, οὐδ' ἔχεν ἔγχος,
 ἀλλὰ τὰ μὲν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε· τεῖρε γὰρ ἰδρὼς
 ἀνύγοντ' ἐκ ποταμοῦ, κάματος δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα·
 55 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς δὴν μεγαλήτορα θυμὸν·
 ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι·
 ἦ μάλα δὴ Γρῶες μεγαλήτορες, οὓς περ ἔπεφνον,
 αὖτις ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου ἡερόεντος,
 οἷον δὴ καὶ ὃδ' ἤλυθε φυγὼν ὑπο νηλεὲς ἡμαρ,
 Αἴημον ἐς ἀγαθήν πεπερημένος· οὐδέ μιν ἔσχεν

πόντος ἄλός πολιῆς, ὃ πολέας ἀέκοντας ἐρίκει.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο 60
 γεύσεται, ὄφρα ἴδωμαι ἐνὶ φρεσὶν ἡδὲ δαείω,
 ἥ ἄρ' ὁμῶς καὶ κείθεν ἐλεύσεται, ἥ μιν ἐρύξει
 γῇ φυσίζοος, ἥ τε κατὰ κρατερόν περ ἐρύκει.“

ὧς ὠρμαινε μένων, ὃ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθε τεθηπώς,
 γούνων ἄψασθαι μεμαώς, περὶ δ' ἥθελε θυμῷ 65
 ἐκφυγεῖν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν.
 ἦ τοι ὃ μὲν δόρου μακρὸν ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεύς
 οὐτάμεναι μεμαώς, ὃ δ' ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων
 κύψας· ἐγγεῖη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
 ἔσση, ἱεμένη χροὸς ἄμεναι ἀνδρομέοιο. 70

αὐτὰρ ὃ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἐλὼν ἐλλίσσετο γούνων,
 τῇ δ' ἑτέρῃ ἔχεν ἔγχος ἀκαχμένον οὐδὲ μεθίει·
 [καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα]
 „γουνουμαί σ', Ἀχιλεῦ, σὺ δέ μ' αἶδεο καὶ μ' ἐλέησον· 75
 ἀντί τοί εἰμ' ἱκέταο, διοτρεφές, αἰδοῖοιο·

πὰρ γὰρ σοὶ πρότω πασάμην Δημήτερος ἀκτὴν
 ἥματι τῷ, ὅτε μ' εἴλες ἐυκτιμένη ἐν ἄλωϊ,
 καὶ μ' ἐπέρασας ἀνευθεν ἄγων πατρός τε φίλων τε
 Ληϊμόν ἐς ἡγαθέην, ἑκατόμβοιον δέ τοι ἤλφον.
 νῦν δὲ λύμην τρεῖς τόσσα πορών· ἥως δέ μοι ἔστιν 80

ἦδε δυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα
 πολλὰ παθὼν· νῦν αὖ με τεῆς ἐν χερσὶν ἔθηκεν
 μοῖρ' ὅλοή· μέλλω που ἀπέχθεσθαι Διὶ πατρί,
 ὅς με σοὶ αὐτὶς ἔδωκε· μινυρθάδιον δέ με μήτηρ
 γείνατο Λαοδόη, θυγάτηρ Ἀλταο γέροντος, 85

Ἀλτεω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει,
 Πήδασον αἰπῆρσαν ἔχων ἐπὶ Σατνιόεντι.
 τοῦ δ' ἔχε θυγατέρα Πριάμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας
 τῆς δὲ δῶα γενόμεσθα, σὺ δ' ἄμφω δειροτομήσεις.

ἦ τοι τὸν πρότοισι μετὰ πρυλέεσσι δάμασσας, 90
 ἀντίθεον Πολύδωρον, ἔπει βάλες ὀξεί δουρί·
 νῦν δὲ δὴ ἐνθάδ' ἔμοι κακὸν ἔσσεται· οὐ γὰρ ὀίω
 σὰς χεῖρας φεύξεσθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων.
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 μὴ με κτεῖν', ἐπεὶ οὐχ ὁμογαστριος Ἑκτορός εἰμι, 95
 ὅς τοι ἐταῖρον ἔπεφνεν ἐνηέα τε κρατερόν τε."

ὥς ἄρα μιν Πριάμοιο προσηύδα φαίδιμος υἱὸς
 λισσόμενος ἐπέεσσιν, ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσεν·
 „νήπιε, μὴ μοι ἄποινα πιφάυσκεο μηδ' ἀγόρευε·
 πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπεῖν αἴσιμον ἦμαρ, 100
 τόφρα τί μοι πεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν
 Τρώων, καὶ πολλοὺς ζωοὺς ἔλον ἡδὲ πέρασσα·
 νῦν δ' οὐκ ἔσθ', ὅς τις θάνατον φύγη, ὃν κε θεὸς νε
 ἱλίου προπάροιθεν ἔμῃς ἐν χερσὶ βάλλῃσιν,
 καὶ πάντων Τρώων, πέρι δ' αὖ Πριάμοιό γε παίδων. 105
 ἀλλὰ, φίλος, θάνε καὶ σύ· τί ἡ ὀλοφύρεαι οὕτως ;
 κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὃ περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
 οὐχ ὀράας, οἷος καὶ ἐγὼ καλὸς τε μέγας τε ;
 πατρὸς δ' εἴμ' ἀγαθοῖο, θεὰ δέ με γείνατο μήτηρ·
 ἀλλ' ἐπι τοι καὶ ἔμοι θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή. 110
 ἔσσεται ἦ ἦώς ἢ δαίλη ἢ μέσον ἦμαρ,
 ὅππότε τις καὶ ἐμεῖο Ἄρει ἐκ θυμὸν ἔλῃται,
 ἦ ὃ γε δουρὶ βαλὼν ἢ ἀπὸ νευρῆφιν διστῶ."

ὥς φάτο, τοῦ δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
 ἔγχος μὲν ῥ' ἀφένκεν, ὃ δ' ἔξετο χεῖρε πετάσσας 115
 ἄμφοτέρας. Ἀχιλεὺς δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὄξυ
 τύψε κατὰ κληῖδα παρ' ἀνχένα, πᾶν δέ οἱ εἴσω
 δὺ ξίφος ἄμφηκες· ὃ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
 κεῖτο ταθείς, ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
 τὸν δ' Ἀχιλεὺς ποταμόνδε λαβὼν ποδὸς ἦκε φέρεσθαι,

- καὶ οἱ ἐπενχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν 121
 „ἐνταυθοῖ νῦν κείσο μετ' ἰχθύσιν, οἳ σ' ὠτειλήν
 αἶψ' ἀπολιχμήσονται ἀκηδέες· οὐδέ σε μήτηρ
 ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ἀλλὰ Σκάμανδρος
 οἴσει δινήεις εἴσω ἄλως εὐρέη κόλπον. 125
 θρώσκων τις κατὰ κῦμα μέλαιναν φρεῖν' ὑπαίξει
 ἰχθύς, ὃς κε φάγησι Λυκάονος ἀργέτα δημόν.
 φθείρεσθ', εἰς ὃ κεν ἄστρῳ κχείομεν Ἰλίου ἱρῆς,
 ὑμεῖς μὲν φεύγοντες, ἐγὼ δ' ὀπιθεν κεραῖζων.
 οὐδ' ὑμῖν ποταμὸς περ' εὐρροὸς ἀργυροδίνης 130
 ἀρκέσει, ᾧ δὴ δηθὰ πολέας ἱερεύετε ταύρους,
 ζωοὺς δ' ἐν δίνῃσι καθίετε μώνυχας ἵππους.
 ἀλλὰ καὶ ὥς ὀλέεσθε κακὸν μόρον, εἰς ὃ κε πάντες
 τίσετε Ποτρώκλειο φόνον καὶ λοιγὸν Ἀχαιῶν,
 οὗς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνετε νόσφιν ἑμεῖο.“ 135
 ὧς ἄρ' ἔφη, ποταμὸς δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
 ὄρμηγεν δ' ἀνὰ θυμόν, ὅπως παύσειε πόνοιο
 δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
 τόφρα δὲ Πηλέος υἱὸς ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος
 Ἀστεροπαῖα ἐπᾶλτο κατακτάμεναι μενεαίνων, 140
 υἱεῖ Πηλεγόνο· τὸν δ' Ἀξιὸς εὐρυρέεθρος
 γείνατο καὶ Περίβοια, Ἀκессαμενοῖο θυγατρῶν
 πρεσβυτάτη· τῇ γάρ ῥα μίγη ποταμὸς βαθυδίνης.
 τῷ ῥ' Ἀχιλεὺς ἐπόρουσεν, ὃ δ' ἀντίος ἐκ ποταμοῖο
 ἔστη ἔχων δύο δοῦρε· μένος δὲ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκεν 145
 Ξάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαΐκταμένων αἰζηῶν,
 τοὺς Ἀχιλεὺς ἐδάϊζε κατὰ ῥέον οὐδ' ἐλέαιρεν.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρεκς διὸς Ἀχιλλεύς
 „τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, ὃ μεν ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν ; 150
 δυστήνων δέ τε παῖδες ἔμῳ μένει ἀντιώσιν.“

τὸν δ' αὖ Πηλεγόνος προσεφώνεε φαιδίμος υἱός·
 „Πηλεΐδη μεγάθυμε, τί ἦ γενεὴν ἐρεεΐνεις ;
 εἴμ' ἐκ Παιονίης ἐριβόλου, τηλόθ' ἐούσης,
 Παιόνας ἄνδρας ἄγων δολιχεγχείας· ἦδε δέ μοι νῦν 155
 ἦώς ἐνδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα.
 αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Ἀξιοῦ εὐρὺν ῥέοντος,
 [Ἀξιοῦ, ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαίαν ἵησιν,]
 ὃς τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔγχει· τὸν δ' ἐμέ φασιν
 γείνασθαι. νῦν αὖτε μαχόμεθα, φαιδίμ' Ἀχιλλεῦ.“ 160
 ὧς φάτ' ἀπειλήσας, ὃ δ' ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεὺς
 Πηλιάδα μελίν· ὃ δ' ἄμαρτῇ δούρασιν ἀμφὶς
 ἦρως Ἀστεροπαῖος, ἐπεὶ περιδέξιος ἦεν·
 καὶ ῥ' ἐτέρῳ μὲν δουρὶ σάκος βάλεν, οὐδὲ διαπρὸ
 ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο· 165
 τῷ δ' ἐτέρῳ μιν πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χειρὸς
 δεξιτερῆς, σύτο δ' αἶμα κελαινεφές· ἦ δ' ὑπὲρ αὐτοῦ
 γαίῃ ἐνεστήρικτο, λιλαιομένη χροὸς ἄσαι.
 δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς μελίν ἰθυπτίωνα
 Ἀστεροπιῶ ἐφῆκε κατακτάμεναι μενεαίων 170
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὃ δ' ὑψηλὴν βάλεν ὄχθην,
 μεσσοπαγὲς δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὄχθης μείλινον ἔγχος.
 Πηλεΐδης δ' ἄορ δῆξ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 ἄλτ' ἐπὶ οἱ μεμαῶς· ὃ δ' ἄρα μελίν Ἀχιλλῆος
 οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσαι χειρὶ παχείῃ. 175
 τοῖς μὲν μιν πελέμιξεν ἐρύσσεσθαι μενεαίωνων,
 τοῖς δὲ μεθῆκε βίης· τὸ δὲ τέτρατον ἠθέλε θυμῷ
 ἄξαι ἐπιγνάμψας δόρου μείλινον Αἰακίδαο,
 ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλεὺς σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα.
 γαστέρα γάρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλόν, ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι 180
 χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυπεν
 ἀσθμαίνοντ'. Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσσι δρούσας

τεύχεά τ' ἔξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤυδα·
 „καῖσ' οὕτως· χαλεπὸν τοι ἐρισθενέος Κρονίωνος
 παισὶν ἐριζέμεναι, ποταμοῖό περ ἐκγεγαῶτι. 185
 φῆσθα σὺ μὲν ποταμοῦ γένος ἔμμεναι εὐρὺ ῥέοντος,
 αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλου Διὸς εὐχομαι εἶναι.
 τίκτε μ' ἄνῃρ πολλοῖσιν ἀνάσσων Μυρμιδόνεσσιν
 Πηλεὺς Αἰακίδης· ὁ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν.
 τῷ κρείσσων μὲν Ζεὺς ποταμῶν ἀλιμυρήντων, 190
 κρείσσων αὖτε Διὸς γενεῇ ποταμοῖο τέτυκται.
 καὶ γὰρ σοὶ ποταμὸς γε πάρα μέγας, εἰ δύναται τι
 χροαίσειν· ἄλλ' οὐκ ἔστι Διὶ Κρονίωνι μάχεσθαι,
 τῷ οὐδὲ κρείων Ἀχελώϊος ἰσοφαρίζει,
 οὐδὲ βαθυρρεῖταιο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο, 195
 ἔξ οὔ περ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα
 καὶ πᾶσαι κρῆναι καὶ φρεῖατα μακρὰ νάουσιν·
 ἀλλὰ καὶ ὃς δαίδοικε Διὸς μεγάλῳ κεραυνὸν
 δεινὴν τε βροντὴν, ὅτ' ἅπ' οὐρανόθεν σμαραγῆσσι.“
 ἣ ῥα καὶ ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος, 200
 τὸν δὲ κατ' αὐτόθι λείπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
 κείμενον ἐν ψαμάθοισι, δαίινε δέ μιν μέλαν ὕδωρ.
 τὸν μὲν ἄρ' ἐγγέλυσέ τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπένοντο,
 δημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες·
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Παίονας ἱπποκορυστάς, 205
 οἳ ῥ' ἔτι παρ ποταμὸν πεφοβήατο δινήμεντα,
 ὥς εἶδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
 χερσ' ὑπὸ Πηλεΐδαο καὶ ἄορι Ἴφι δαμέντα.
 ἐνθ' ἔλε Θεραΐλοχόν τε Μύδωνά τε Ἀστυπυλόν τε
 Μνησὸν τε Θρασίον τε καὶ Αἴνιον ἠδ' Ὀφελέστην· 210
 «αἰ νύ κ' ἔτι πλέονας κτάνε Παίονας ὥκως Ἀχιλλεύς,
 εἴ μὴ χωσάμενος προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης,
 ἱνέρι εἰσαίμενος βαθύης δ' ἐκφθέγγατο δίνης·

„ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατέεις, περὶ δ' αἴσυλα ῥέζεις
ἀνδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνουσιν θεοὶ αὐτοί.“ 215

εἴ τοι Τρῶας ἔδωκε Κρόνου παῖς πάντας ὀλέσσαι,
ἔξ ἔμεθεν γ' ἑλάσας πεδίον κάτω μέγμερα ῥέζε·
πλήθει γὰρ δὴ μοι νεκύων ἐράτεινὰ ῥέεθρα,
οὐδέ τί πη δύναμαι προχέειν ῥόον εἰς ἄλλα δι' ἄν
στεινόμενος νεκύεσσι, σὺ δὲ κτείνεις αἰδιήλως. 220

ἄλλ' ἄγε δὴ καὶ ἕασον ἄγῃ μ' ἔχει, ὄρχαμε λαῶν.“
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
„ἔσται ταῦτα, Σκάμανδρε διοτρεφές, ὥς σὺ κελεύεις.
Τρῶας δ' οὐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλους ἐναρίζων,
πρὶν ἔλσαι κατὰ ἄστρῳ καὶ Ἑκτορι πειρηθῆναι 225
ἀντιβίην, ἥ κέν με δαμάσσεται ἥ κεν ἐγὼ τόν.“

ὧς εἰπὼν Τρῶεσσιν ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος.
καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης·
„ὦ πόποι, ἀργυρότοξε, Διὸς τέκος, οὐ σύ γε βουλὰς
εἰρύσαιο Κρονίωνος, ὃ τοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν 230
Τρῶσὶ παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν, εἰς ὃ κεν ἔλθῃ
δεῖλος ὀψὲ δύων, σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρουραν.“

ἦ, καὶ Ἀχιλλεύς μὲν δουρικλυτὸς ἐνθορε μέσσω
κρημνοῦ ἀπαΐξας, ὃ δ' ἐπέσσυτο οἴδματι θύων,
πάντα δ' ὕρινε ῥέεθρα κυκώμενος, ὥς δὲ νεκροὺς 235
πολλοὺς, οἳ ῥα κατ' αὐτὸν ἄλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς·
τοὺς ἔκβαλλε θύραζε, μεμνκῶς ἥύτε ταῦρος,
χέρσονδε ζωοὺς δὲ σάω κατὰ καλὰ ῥέεθρα,
κρύπτων ἐν δίνῃσι βαθείῃσιν μεγάλῃσιν.

δεινὸν δ' ἄμφ' Ἀχιλλῆα κυκώμενον ἴστατο κῆμα, 240
ᾧθι δ' ἐν σάκει πίπτων ῥόος· οὐδὲ πόδεςσιν
εἶχε στηρίξασθαι. ὃ δὲ πτελέην ἔλε χερσὶν
εὐφρέα μεγάλην· ἥ δ' ἐκ ῥιζῶν ἐριποῦσα
κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ῥέεθρα

ὄξοισιν πυκνοῖσι, γεφύρωσεν δέ μιν αὐτὸν 245
 εἶσω πᾶσ' ἐριποῦσ'· ὁ δ' ἄρ' ἐκ δίνης ἀνορούσας
 ἦϊξεν πεδίοιο ποσὶ κραιπνοῖσι πέτεσθαι,
 δείσας. οὐδέ τ' ἔληγε θεὸς μέγας, ὥρτο δ' ἐπ' αὐτῷ
 ἀκροκελαινιόων, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο
 δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι. 250
 Πηλεΐδης δ' ἀπόρουσεν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή,
 αἰετοῦ οἶματ' ἔχων μέλανος τοῦ θηρητῆρος,
 ὅς θ' ἅμα κάρτιστός τε καὶ ὤκιστος πετεηνῶν·
 τῷ εἰκὼς ἦϊξεν ἐπὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
 σμερδαλέον κονάβιζεν· ὑπαιθα δὲ τοῖο λιασθεῖς 255
 φεῦγ', ὁ δ' ὀπισθε ῥέων ἔπετο μέγῳ ὀρυμαγδῷ.
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
 ἄμ φυτὰ καὶ κήπους ὕδατι ῥέον ἡγεμονεύη,
 χερσὶ μάκελλαν ἔχων ἀμάρης ἐξ ἔχματα βάλλων·
 τοῦ μὲν τε προρέοντος ὑπὸ ψηφίδες ἅπασαι 260
 ὀχλεῦνται· τὸ δέ τ' ὦκα κατειβόμενον κελαροῦζει
 χώρῳ ἐνὶ προαλῇ, φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα·
 ὥς αἰεὶ Ἀχιλλῆα κινήσατο κῦμα ῥόοιο
 καὶ λαιψηρὸν ἑόντα· θεοὶ δέ τε φέρετεροι ἀνδρῶν.
 ὅσσάκι δ' ὀρμήσειε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς 265
 στήναι ἐναντίβιον καὶ γνῶμεναι, εἴ μιν ἅπαντες
 ἀθάνατοι φοβέουσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 τοσσάκι μιν μέγα κῦμα διπετέος ποταμοῖο
 πλάξ' ὤμους καθύπερθεν· ὁ δ' ὑψόσε ποσσὶν ἐπήδα
 θυμῷ ἀνιάζων· ποταμὸς δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα 470
 λάβρος ὑπαιθα ῥέων, κονίην δ' ὑπέρεπτε ποδοῖν.
 Πηλεΐδης δ' ὄμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 „Ζεῦ πάτερ, ὥς οὐ τίς με θεῶν ἔλεεινὸν ὑπέστη
 ἐκ ποταμοῖο σαῶσαι· ἔπειτα δὲ καὶ τι πάθοιμι.
 ἄλλος δ' οὐ τίς μοι τόσον αἵτιος Οὐραγιῶνων, 275

ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ με ψεύδεσσιν ἔθειλεγεν,
 ἥ μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκτῶν
 λαιψηροῖς ὀλέεσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσσιν.
 ὥς μ' ὄφελ' Ἐκτωρ κτεῖναι, ὃς ἐνθάδε γ' ἔτραφ' ἄριστος·
 τῷ κ' ἀγαθὸς μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸν δέ κεν ἔξενάριξεν. 280
 νῦν δέ με λευγαλέω θανάτῳ εἴμαρτο ἁλῶναι
 ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὥς παῖδα συφορβόν,
 ὃν ῥά τ' ἔναυλος ἀποέρση χειμῶνι περῶντα.“

ὥς φάτο, τῷ δὲ μάλ' ὄκα Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη
 στήτην ἐγγὺς ἰόντε, δέμας δ' ἄνδρεσσιν εἵκτην, 285
 χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιστώσαντ' ἐπέεσσιν.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐγοσίχθων·
 „Πηλεΐδη, μήτ' ἄρ τι λήν τρέε μήτε τι τάρβει·
 τοίῳ γάρ τοι νῶι θεῶν ἐπιταρρόθω εἰμὲν
 Ζητὸς ἐπαινέσαντος, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη· 290
 ὥς οὐ τοι ποταμῷ γε δαμήμεναι αἴσιμόν ἐστιν,
 ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφήσει, σὺ δὲ εἴσαι αὐτός·
 αὐτὰρ τοι πυκινῶς ὑποθησόμεθ', αἶ κε πύθῃαι·
 μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοίου πολέμοιο,
 πρὶν κατὰ Ἰλιόφι κλυτὰ τεῖχεα λαὸν ἐέλσαι 295
 Τρωικόν, ὃς κε φύγησι· σὺ δ' Ἐκτορι θυμὸν ἀπούρας
 ἄψ' ἐπὶ νῆας ἵμεν· δίδομεν δέ τοι εὖχος ἀρέσθαι.“

τὼ μὲν ἄρ' ὥς εἰπόντε μετ' ἀθανάτους ἀπεβήτην,
 αὐτὰρ ὁ βῆ, μέγα γάρ ῥα θεῶν ὠτρυνεν ἐφετμή,
 ἐς πεδίον· τὸ δὲ πᾶν πληθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο, 300
 πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαίκταμένων αἰζηῶν
 πλῶν καὶ νέκυες. τοῦ δ' ὑψόσε γούνατ' ἐπήδα
 πρὸς ῥόον αἰσσοντος ἄν' ἰθύν, οὐδέ μιν ἴσχεν
 εὐρὺν ῥέων ποταμός· μέγα γὰρ σθένος ἔμβाल' Ἀθήνη·
 οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγε τὸ ὄν μένος, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον 305
 χῶετο Πηλεΐωνι, κόρυσσε δὲ κῦμα ῥόοιο

ὑψόσ' ἀειρόμενος, Σιμόνεντι δὲ κέκλετ' αὔσας
 „φίλε κασίγνητε, σθένος ἀνέρος ἀμφοτέροι περ
 σχῶμεν, ἐπεὶ τάχα ἄστρ' ἀστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
 ἐκπέρσει, Τρῶες δὲ κατὰ μῦθον οὐ μενέουσιν. 310

ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, καὶ ἐμπίμπληθι ῥέεθρα
 ὕδατος ἐκ πηγέων, πάντας δ' ὀρόθυνον ἐναύλους,
 ἴστη δὲ μέγα κῦμα πολὺν δ' ὀρυμαγδὸν ὄρινε
 φρεσὶν καὶ λάων, ἵνα παύσομεν ἄγριον ἄνδρα,
 ὃς δὴ νῦν κρατέει, μέμονεν δ' ὃ γε ἴσα θεοῖσιν. 315

φημὶ γὰρ οὔτε βίην χραισμησέμεν οὔτε τι εἶδος
 οὔτε τὰ τεύχεα καλὰ, τὰ που μάλα νειόθι λίμνης
 κείσεθ' ὑπ' ἱλῦος κεκαλυμμένα· κὰδ δέ μιν αὐτὸν
 εἰλύσω ψαμάθοισιν, ἄλις χέραδος περιχεύας
 μυρίον, οὐδέ οἱ ὄστέ' ἐπιστήσονται Ἀχαιοὶ
 ἀλλέξαι· τόσσην οἱ ἄσιν καθύπερθε καλύψω. 320

αὐτοῦ οἱ καὶ σῆμα τετεύξεται, οὐδέ τί μιν χρεῶ
 ἔσται τυμβοχοῆς, ὅτε μιν θάπτωσιν Ἀχαιοί.“

ἦ καὶ ἐπῶρτ' Ἀχιλῆϊ κυκώμενος ὑψόσε θύων,
 μορμύρων ἀφρῶ τε καὶ αἵματι καὶ νεκύεσσιν. 325
 πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα διηπετέος ποταμοῖο
 ἵστατ' ἀειρόμενον, κατὰ δ' ἦρεε Πηλεΐωνα.

Ἥρη δὲ μέγ' αὔσε περιδείσασ' Ἀχιλῆϊ,
 μή μιν ἀποέρσειε μέγας ποταμὸς βαθυδίνης.
 αὐτίκα δ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν· 330
 „ὄρσεο, κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος· ἄντα σέθεν γὰρ
 Ξάνθον δινήεντα μάχῃ ἤισκομεν εἶναι·

ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, πιφαύσκεο δὲ φλόγα πολλήν.
 αἰτάρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ Ἀργεστιάο Νότοιο
 εἴσομαι ἐξ Ἀλόθεν χαλεπὴν ὄρσουσα θύελλαν, 335
 ἣ κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κῆαι
 φλέγμα κακὸν φορέουσα. σὺ δὲ Ξάνθιο παρ' ὄχθας

δένδρεα καὶ, ἐν δ' αὐτὸν ἵει πυρὶ μῆδέ σε πάμπαν
 μελιχίοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ·
 μῆδὲ πρὶν ἀπόπαυε τεινὸν μένος, ἀλλ' ὁπότ' ἂν δὴ 340
 φθέγξοιμι ἐγὼν ἰάχουσα, τότε σχεῖν ἀκάματον πῦρ.

ὥς ἔφαθ', Ἡφαιστος δὲ τιτύσκετο θεσπιδαῆς πῦρ.
 πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο, καῖε δὲ νεκροὺς
 [πολλοὺς, οἳ ῥα κατ' αὐτὸν ἄλλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς.]
 πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, σχέτο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ. 345

ὥς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης νεοαρδέ' ἁλῶνιν
 αἰψ' ἀγξηράνῃ· χαίρει δέ μιν ὅς τις ἐθεῖρῃ·
 ὥς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, καὶ δ' ἄρα νεκροὺς
 κῆεν· ὁ δ' ἐς ποταμὸν τρέψε φλόγα παμφανόωσαν,
 καίοντο πετέαι τε καὶ ἱτέαι ἦδὲ μυρῖκαι, 350

καίετο δὲ λωτός τε ἰδὲ θρύον ἦδὲ κύπειρον,
 τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα ἄλλις ποταμοῖο πεφύκειν
 τείροντ' ἐγγέλους τε καὶ ἰχθύες οἳ κατὰ δίνας,
 οἳ κατὰ καλὰ ῥέεθρα κυβίστων ἔνθα καὶ ἔνθα
 πνοιῇ τειρόμενοι πολυμήτιος Ἡφαίστοιο. 355

καίετο δ' ἵς ποταμοῖο, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν
 „Ἡφαιστ', οὐ τις σοί γε θεῶν δύνατ' ἀντιφερίζειν.
 οὐδ' ἂν ἐγὼ σοί γ' ὥδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην.
 λῆγ' ἔριδος, Τρῶας δὲ καὶ αὐτίκα δῖος Ἀχιλλεύς
 ἄστεος ἐξελάσει· τί μοι ἔριδος καὶ ἀρωγῆς ;“ 360

φῆ πυρὶ καιόμενος, ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα.
 ὥς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον, ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ,
 κνίσσῃ μελδόμενος ἀπαλοτρεφῆος σιάλοιο,
 πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκανα κεῖτα,
 ὥς τοῦ καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλέγετο, ζέε δ' ὕδωρ. 365

οὐδ' ἔθελε προρέειν, ἀλλ' ἴσχετο· τείρε δ' αὐτὴν
 Ἡφαίστοις βίηφι πολύφρονος. αὐτὰρ ὁ γ' Ἥρην
 πολλὰ λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Ἡρη, τίπτε σὸς υἱὸς ἔμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν
 ἔξ ἄλλων; οὐ μὲν τοι ἐγὼ τόσον αἰτίος εἰμι, 370
 ὅσπον οἱ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἄρωγοί.
 ἀλλ' ἢ τοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι, εἰ σὺ κελεύεις,
 πανέσθω δὲ καὶ οὗτος. ἐγὼ δ' ἐπὶ καὶ τόδ' ὁμοῦμαι,
 μή ποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσαιν κακὸν ἡμαρ,
 μηδ' ὅπότ' ἂν Τροίῃ μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δάηται 375
 καιομένη, καίωσι δ' ἄρήιοι νῆες Ἀχαιῶν.“

αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε θεά, λευκώλενος Ἡρη,
 αὐτίκ' ἄρ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν
 „Ἥφαιστε, σχέο, τέκνον ἀγαλλεές· οὐ γὰρ ἔοικεν
 ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτῶν ἔνεκα στυφελῖζειν.“ 380

ὧς ἔφαθ', Ἥφαιστος δὲ κατέσβεσε θεσπιδαῆς πῦρ,
 ἄφρορρον δ' ἄρα κύμα κατέσσυτο καλὰ ῥέεθρα.

αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμη μένος, οἱ μὲν ἔπειτα
 πανσάστην Ἡρη γὰρ ἐρύκακε χωομένη περ·
 ἐν δ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἕρις πέσε βεβριυῖτα 385
 ἀργαλή, δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο.
 σὺν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ' εὐρεῖα χθών,
 ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας οὐρανός. αἶε δὲ Ζεὺς
 ἥμενος Οὐλύμπῳ ἐγέλασσε δέ οἱ φίλον ἦτορ
 γηθοσύνη, ὅθ' ὄρατο θεοὺς ἔριδι ξυνιόντας. 390
 ἐνθ' οἳ γ' οὐκέτι δηρὸν ἀφέστασαν· ἦρχε γὰρ Ἄρης
 ῥινοτόρος, καὶ πρῶτος Ἀθηναίῃ ἐπόρουσεν
 χάλκεον ἔγχος ἔχων, καὶ ὀνειδείων φάτο μῦθον·
 „τίττε' αὐτ', ὦ κυνάμυια, θεοὺς ἔριδι ξυνελαύνεις;
 θάροςος ἄητον ἔχουσα, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν· 395
 ἢ οὐ μέμνη, ὅτε Τυδεΐδην Διομήδης ἀνήκας
 οὐτάμεναι, αὐτὴ δὲ πανόψιον ἔγχος ἐλοῦσα
 ἰθὺς ἔμευ ὤσας, διὰ δὲ χροά καλὸν ἔδαψας;
 τῷ σ' αὖ νῦν δῖω ἀποτισέμεν, ὅσσα μ' ἔοργας.“

- ὥς εἰπὼν οὕτωςε κατ' αἰγίδα θυσανόεσσαν 400
 σμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνός·
 τῇ μιν Ἄρης οὕτωςε μαιφόνος ἔγχεϊ μακρῷ.
 ἣ δ' ἀναχασσάμενη λίθον εἴλετο χειρὶ παχείῃ
 κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε,
 τὸν δ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι οὔρον ἀρούρης·
 τῷ βάλε θυῶρον Ἄρηα κατ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα. 406
 ἑπτὰ δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσών, ἐκόνισε δὲ χαίτας,
 τεύχεα δ' ἀμφοράβησε· γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
 καὶ οἱ ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „νηπύτι, οὐδέ νύ πώ περ ἐπεφράσω, ὅσσον ἀρείων 410
 εὖχομαι ἐγὼν ἔμμεναι, ὅτι μοι μένος ἰσοφαρίζεις.
 οὕτω κεν τῆς μητρὸς ἐρινύας ἐξαποτίνεις,
 ἣ τοι χωμένη κακὰ μῆδεται, οἶνεκ' Ἀχαιοὺς
 κάλλιπες, αὐτὰρ Τρῶσιν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις.“
 ὥς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπεν ὅσσε φαινώ. 415
 τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἐλοῦσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 πυκνὰ μάλα στενέχοντα, μόγις δ' ἐσαγείρετο θυμόν.
 τὴν δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεά, λευκώλενος Ἥρη,
 αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος ἀτρυτώνη, 420
 καὶ δὴ αὖθ' ἣ κυνάμνυα ἄγει βροτολογιγὸν Ἄρηα
 δηῖον ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον· ἀλλὰ μέτελθε.“
 ὥς φάτι· Ἀθηναίη δὲ μετέσσιτο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
 καὶ δ' ἐπιεσαμένη πρὸς στήθεα χειρὶ παχείῃ
 ἥλασε· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ. 425
 τῷ μὲν ἄρ' ἄμφω κεῖντο ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 ἣ δ' ἄρ' ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
 „τοιοῦτοι νῦν πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοί,
 εἶεν, ὅτ' Ἀργείοισι μαχοίαιο θωρηκτῆσιν,
 ὧδέ τε θαρσαλέοι καὶ τλήμονες, ὥς Ἀφροδίτη 430

ἦλθεν Ἄρει ἐπίκουρος, ἔμῳ μένει ἀντιδῶσα
τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπαυσάμεθα πτολέμοιο,
Ἴλιον ἐκπέρσαντες, ἐνκτίμενον πτολίεθρον.“

[ὥς φάτο, μείδησεν δὲ θεά, λευκώλενος Ἥρη.]
αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων ἐνοσίχθων 435

„Φοῖβε, τί ἦ δὴ νῶϊ διέσταμεν ; οὐδὲ ἔοικεν
ἄρξάντων ἑτέρων· τὸ μὲν αἵσχιον, αἶ κ' ἀμαχητὶ
ἴομεν Οὐλυμπόνδε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ.
ἄρχε· σὺ γὰρ γενεῇφι νεώτερος· σὺ γάρ ἐμοί γε
καλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην καὶ πλείονα οἶδα. 440

νηπύτι“, ὥς ἄνοον κραδίην ἔχες· οὐδέ νυ τῶν περ
μέμνηται, ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Ἴλιον ἀμφίς
μοῦνοι νῶϊ θεῶν, ὅτ' ἀγήνορι Λαομέδοντι
παρ Διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν
μισθῷ ἔπι ρητῷ, ὃ δὲ σημαίνων ἐπέτελλεν. 445

ἦ τοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν πέρι τεῖχος ἔδεια
εὐρύ τε καὶ μάλα καλόν, ἵν' ἄρρηκτος πόλις εἴη·
Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἔλικας βοῦς βουκολέεσκες
Ἴδης ἐν κνημοῖσι πολυπτύχου ὑλήεσσης.

ἀλλ' ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυγηθές ὥραι
ἔξέφερον, τότε νῶϊ βιήσατο μισθὸν ἅπαντα
Λαομέδων ἐκπαγλος, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπεν. 450

σὺν μὲν ὃ γ' ἠπείλησε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν
δήσειν, καὶ περὰν νήσων ἔπι τηλεδαπῶν·
στεῦτο δ' ὃ γ' ἀμφοτέρων ἀπολειψέμεν οὐατα χαλκῷ. 455

νῶϊ δέ τ' ἄψορροι κίομεν κεκοτηότι θυμῷ,
μισθοῦ χωόμενοι, τὸν ὑποστὰς οὐκ ἐτέλεσεν.
τοῦ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν, οὐδὲ μεθ' ἡμέων
πειρᾶ, ὥς κε Τρῶες ὑπερφίαλοι ἀπόλωνται
πρόχην κακῶς σὺν παισὶ καὶ αἰδοίης ἀλόχοισιν.“ 460

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων·

„ἐννοσίγαι’, οὐκ ἂν με σαόφρονα μυθήσαιο
 ἔμμεναι, εἰ δὴ σοί γε βροτῶν ἔνεκα πολεμίζω
 δειλῶν, οἳ φύλλοισιν ξοικότες ἄλλοτε μὲν τε
 ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες, 465
 ἄλλοτε δὲ φθινύθουσιν ἀκήριοι. ἀλλὰ τάχιστα
 παυσώμεσθα μάχης· οἳ δ’ αὐτοὶ δηριαάσθων.“

ὥς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετ’· αἶδετο γὰρ ῥα
 πατροκασιγνήτοιο μιγήμεναι ἐν παλάμῃσιν.
 τὸν δὲ κασιγνήτη μάλα νείκεσε, πότνια θηρῶν, 470
 [Ἄρτεμις ἀγροτέρῃ, καὶ Ὀνειδείῳ φάτο μῦθον]
 „φεύγεις δὴ, ἐκάεργε, Ποσειδάωνι δὲ νίκην
 πᾶσαν ἐπέτρεψας, μέλεον δέ οἱ εὖχος ἔδωκας
 νηπύτιε, τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὐτως ;
 [μὴ σευ νῦν ἔτι πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσω 475
 εὖχομένου, ὥς τὸ πρὶν, ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 ἄντα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.]“

ὥς φάτο, τὴν δ’ οὐ τι προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων.
 ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίῃ παρὰ κοιτίς
 [νείκεσεν ἰοχέαιραν Ὀνειδείῳς ἐπέεσσιν] 480
 „πῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας, κύον ἀδεές, ἀντί’ ἐμεῖο
 στήσεσθαι ; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιφέρεισθαι
 τοξοφόρῳ περ ἐούσῃ, ἐπεὶ σε λέοντα γυνσιξὶν
 Ζεὺς θῆκεν, καὶ ἔδωκε κατακτάμεν, ἦν κ’ ἐθέλησθα.
 ἦ τοι βέλτερόν ἐστι κατ’ οὖρεα θῆρας ἐναίρειν 485
 ἀγροτέρας τ’ ἐλάφους ἢ κρείσσοσιν ἱφι μάχεσθαι.
 εἰ δ’ ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι, ὄφρ’ ἐν εἰδῆς,
 ὅσσον φερετέρῃ εἴμ’, ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις.“

ἦ ῥα καὶ ἀμφοτέρας ἐπὶ καρπῶ χεῖρας ἔμαρπτεν
 σκαιῇ, δεξιτερῇ δ’ ἄρ’ ἀπ’ ὤμων αἰνυτο τόξα, 490
 αὐτοῖσιν δ’ ἄρ’ ἔθηκε παρ’ οὐατα μειδιόωσα
 ἐντροπαλιζομένην· ταχέες δ’ ἔκπιπτον διστοί.

δακρυόεσσα δ' ὑπαιθα θεὰ φύγεν ὥς τε πέλεια,
 ἣ ῥά θ' ὑπ' ἱρηκος κοίλῃν εἰσέπτατο πέτρην,
 χηραμόν· οὐδ' ἄρα τῇ γε ἀλώμεναι αἴσιμον ἦεν· 495
 ὥς ἡ δακρυόεσσα φύγεν, λίπε δ' αὐτόθι τόξα.

Λητὼ δὲ προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης·
 „Λητοῖ, ἐγὼ δέ τοι οὐ τι μαχήσομαι· ἀργαλέον δὲ
 πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·
 ἀλλὰ μάλα πρόφρασσα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν 500
 εὖχεσθαι, ἔμὲ νικῆσαι κρατερῇφι βίηφιν.“

ὥς ἄρ' ἔφη, Λητὼ δὲ συναίνυτο καμπύλα τόξα
 πεπτεῶτ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ στροφάλιγγι κονίης.
 ἡ μὲν τόξα λαβοῦσα πάλιν κίε θυγατέρος ἧς·
 ἡ δ' ἄρ' Ὀλυμπον ἴκανε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ, 505
 δακρυόεσσα δὲ πατρὸς ἐφέζετο γούνασι κούρη,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ἑανὸς τρέμε· τὴν δὲ προτὶ οἷ
 εἶλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνείρετο ἡδὺ γελάσσας·
 „τίς νύ σε τοιαῦδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανιῶνων
 [μαψιδίως, ὥς εἴ τι κακὸν ῥέζουσιν ἐνωπῇ:]“ 510
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἑυστέφανος κελαιδινή·
 „σὴ μ' ἄλοχος στυφέλιξε, πάτερ, λευκώλενος Ἥρη,
 ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπται.“

ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐδύσετο Ἴλιον ἱρήν· 515
 μέμβλετο γάρ οἱ τεῖχος εὐδμήτοιο πόλης,
 μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπὲρ μόρον ἡματι κείνῳ.
 οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
 οἱ μὲν χωόμενοι, οἱ δὲ μέγα κυδιόωντες,
 καὶ δ' Ἴξον παρὰ πατρὶ κελαινεφεῖ. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 520
 Τρῶας ὁμῶς αὐτοὺς τ' ὄλεκεν καὶ μώνυχας ἵππους.
 ὥς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἵκηται
 ἄστεος αἰθομένοιο, θεῶν δέ ἐ μῆνις ἀνίηκεν,

παῖσι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δὲ κήδε' ἔφῃκεν,
ὥς Ἀχιλεὺς Τρώεσσι πόνον καὶ κήδε' ἔθηκεν.

525

ἑστήκει δ' ὁ γέρον Πρίαμος θεῖου ἐπὶ πύργου,
ἔς δ' ἐνόησ' Ἀχιλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτοῦ
Τρῶες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες, οὐδέ τις ἀλκή
γίγνεθ'· ὁ δ' οἰμώξας ἀπὸ πύργου βαῖνε χαμᾶζε
ὀτρύνων παρὰ τεῖχος ἀγακλειτοὺς πυλαφρούς·
„πεπταμένας ἐν χερσὶ πύλας ἔχετ', εἰς ὃ κα λαοὶ
ἔλθωσι προτὶ ἄστυ πεφυζότες· ἡ γὰρ Ἀχιλλεὺς
ἐγγὺς ὕδε κλονέων· νῦν οἶω λοίγι' ἔσεσθαι.

530

αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἔς τεῖχος ἀναπνεύσωσιν ἀλέντες,
αὐτὶς ἐπανθέμεναι σανίδας πυκινῶς ἀραρυίας·
δεῖδία γάρ, μὴ οὖλος ἀνὴρ ἔς τεῖχος ἄληται.“

535

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄνεσάν τε πύλας καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας·
αἱ δὲ πετασθεῖσαι τεῦξαν φάος. αὐτὰρ Ἀπόλλων
ἀντίος ἐξέθορε, Τρώων ἵνα λαιγὸν ἀλάλκοι.

540

οἱ δ' ἰθὺς πόλιος καὶ τεῖχος ὑψηλοῖο,
δίῃη καρχαλέοι, κεκονιμένοι ἐκ πεδίοιο
φεύγον· ὁ δὲ σφεδανὸν ἔφεπ' ἔγχεϊ, λύσσα δέ οἱ κῆρ
αἰὲν ἔχε κρατερή, μενέαινε δὲ κῦδος ἀρέσθαι.

ἔνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον υἷες Ἀχαιῶν,
εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος Ἀγήνορα δῖον ἀνῆκεν,
φῶτ' Ἀντήνορος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
ἐν μὲν οἱ κραδίη θάρσος βάλε, πὰρ δέ οἱ αὐτὸς
ἔσση, ὅπως θανάτοιο βαρείας κῆρας ἀλάλκοι,
φηγῶ κεκλιμένος· κεκάλυπτο δ' ἄρ' ἥερι πολλῇ.

545

αὐτὰρ ὁ γ' ὥς ἐνόησεν Ἀχιλλῆα πτολίπορθον,
ἔσση, πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε μένοντι·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς δν μεγαλήτορα θυμόν·
„ὦ μοι ἐγών· εἰ μὲν κεν ὑπὸ κρατεροῦ Ἀχιλῆος
φεύγω, τῇ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι κλονέονται,

550

αἰρήσει με καὶ ὧς καὶ ἀνάλκιδα δειροτομήσει. 555
 εἰ δ' ἂν ἐγὼ τοιποῦς μὲν ὑποκλονέεσθαι ἔασω
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ, ποσὶν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλη
 φεύγω πρὸς πεδίον Ἰλῆιον, ὅφρ' ἂν ἰκωμαι
 Ἰδης τε κνημοὺς κατὰ τε ῥωπήϊα δύω·
 ἐσπέριος δ' ἂν ἔπειτα λοφισσάμενος ποταμοῖο 560
 ἰδρῶ ἀποψυχθεὶς προτὶ Ἴλιον ἀπονεοίμην.
 ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός ;
 μὴ μ' ἀπαιερόμενον πόλιος πεδίοι νόησιν
 καὶ με μεταΐξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσιν·
 οὐκέτ' ἔπειτ' ἔσται θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι· 565
 λίην γὰρ κρατερός περὶ πάντων ἔστ' ἀνθρώπων.
 εἰ δέ κέν οἱ προπάραιθε πόλιος κατεναντίον ἔλθω·
 καὶ γάρ θην τούτῳ τρωτὸς χρώς ὀξεί χαλκῷ,
 ἐν δέ ἴα ψυχὴ, θνητὸν δέ ἔφασ' ἀνθροποι
 [ἔμμεναι· αὐτὰρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάσσει·'] 570
 ὧς εἰπὼν Ἀχιλῆα ἀλεις μένεν, ἐν δέ οἱ ἦτορ
 ἄλκιμον ὥρματο πτολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
 ἦντε πάρδαλις εἴσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
 ἀνδρὸς θηρητῆρος ἐναντίον, οὐδέ τι θυμῷ
 ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται, ἔπει κεν ὑλαγμὸν ἀκούσῃ· 575
 εἴ περ γὰρ φθάμενός μιν ἦ οὐτάσῃ ἠὲ βάλλῃσιν,
 ἀλλὰ τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένῃ οὐκ ἀπολήγει
 ἀλκῆς, πρὶν γ' ἠὲ ξυμβλήμεναι ἠὲ δαμῆναι·
 ὧς Ἀντήνορος υἱὸς ἄγαυός, δῖος Ἀγήνωρ,
 οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρὶν πειρήσασθαι Ἀχιλῆος, 580
 ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' εἴσην,
 ἐγχείῃ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο, καὶ μέγ' αὐτεῖ·
 „ἦ δὴ που μάλ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 ἥματι τῷδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων,
 νηπύτι, ἦ τ' ἔτι πολλὰ τετεύχεται ὄλγε' ἐπ' αὐτῇ. 585

ἔν γάρ οἱ πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἄνδρες εἰμὲν.
οἷ καὶ πρόσθε φίλων τοκέων ἀλόχων τε καὶ υἱῶν
Ἴλιον εἰρυνόμεσθαι· σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφείψεις,
ὧδ' ἔκπαγλος ἐὼν καὶ θαρσαλέος πολεμιστής.

ἦ ῥα καὶ δῆν ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν, 550
καὶ ῥ' ἔβαλε κνήμην ὑπὸ γούνατος οὐδ' ἀφάμαρτεν·

ἄμφι δέ οἱ κνημὶς νεοτεύκτου κασσιτέροιο
σμερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσεν
βλημένου, οὐδ' ἐπέρησε, θεοῦ δ' ἠρύκακε δῶρα.

Πηλεΐδης δ' ὠρμήσατ' Ἀγήνορος ἀντιθεῖο 555
δεύτερος· οὐδέ τ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι,
ἀλλὰ μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
ἡσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἔκπεμπε νέεσθαι.

αὐτὰρ ὁ Πηλεΐωνα δόλῳ ἀποέργαθε λαοῦ·
αὐτῷ γὰρ ἐκάεργος Ἀγήνορι πάντα ἔοικώς 600

ἔστη πρόσθε ποδῶν, ὃ δ' ἐπέσσυτο πουςὶ διώκειν.
εἶος ὁ τὸν πεδίοιο διώκετο πυροφόροιο,

τρέψας παρ ποταμὸν βαθυδινήεντα Σκάμανδρον,
τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα· δόλῳ δ' ἄρ' ἔθειλεγεν Ἀπόλλων, 605
ὥς αἰεὶ ἔλποιο κυχήσεσθαι ποσὶν οἷσιν·

τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἦλθον ὁμίλῳ
ἄσπασιοι προτὶ ἄστυ, πόλις δ' ἐμπλήτο ἀλέντων·

οὐδ' ἄρα τοί γ' ἔτλαν πόλιος καὶ τείχεος ἐκτὸς
μεῖναι ἔτ' ἀλλήλους, καὶ γνόμεναι, ὅς τε πεφεύγειν

ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἄλλ' ἄσπασίως ἐσχύντο 610
ἐς πόλιν, ὅν τινα τῶν γε πόδες καὶ γούνα σαώσαι.

ΙΛΙΑΔΟΣ Χ.

Ἑκτορος ἀναίρεσις.

ὥς οἱ μὲν κατὰ ἄστν, πεφυζότες ἤντε νεβροί,
 ἰδρῶ ἀπεψύχοντο πῖον τ' ἀκέοντό τε δίψαν
 κεκλημένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 τείχεος ἄσπον ἴσαν σάκε' ὥμῳσι κλίναντες.

Ἑκτορα δ' αὐτοῦ μῆναι ὁλοῖη μοῖρα πέδησεν,
 Ἴλιον προπάροιθε πυλάων τε Σκαιῶν.

αὐτὰρ Πηλεΐωνα προσήυδα Φοῖβος Ἀπόλλων
 „τίπτε με, Πηλέος υἱέ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,
 αὐτὸς θνητὸς ἔων θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νύ πώ με
 ἔγνωσ, ὥς θεός εἰμι, σὺ δ' ἀσπερχὲς μενεαίνεις.

ἦ νύ τοι οὐ τι μέλει Τρώων πόνος, οὓς ἐφόβησας,
 οἱ δὴ τοι εἰς ἄστν ἄλιν, σὺ δὲ δεῦρο λιάσθης.
 οὐ μὲν με κτενέεις, ἐπεὶ οὐ τοι μόρσιμός εἰμι.“

τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „ἔβλαψάς μ', ἐκάεργε, θεῶν ὁλοώτατε πάντων,
 ἐνθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τείχεος ἦ κ' ἔτι πολλοὶ
 γαῖαν ὁδᾶς εἶλον πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι.

νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δὲ σάωσας
 ῥηιδίως, ἐπεὶ οὐ τι τισιν γ' ἔδειςας ὀπίσσω·
 ἦ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύνάμεις γε παρείη.“

ὥς εἰπὼν πρᾶτὶ ἄστν μέγα φρονέων ἐβεβήκειν,
 σευάμενος ὥς θ' ἵππος ἀεθλοφόρος σὺν ὄχεσφιν,
 ὃς ῥά τε ῥεῖα θέησι τιταινόμενος πεδίοιο·
 ὥς Ἀχιλλεύς λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα.

τὸν δ' ὁ γέρων Πρίαμος πρῶτος ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν
 παμφαίνονθ' ὥς τ' ἀστέρ' ἐπεσσύμενον πεδίοιο,
 ὃς ῥά τ' ὁπώρης εἴσιν, ἀρίζηλοι δέ οἱ ἀνγὰι

Ῥήγου Ἰλιάς.

13

φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ,
 ὃν τε κύν' ὦρίωνος ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν·
 λαμπρότατος μὲν ὃ γ' ἐστί, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται,
 καὶ τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν· 31
 ὥς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόντος.
 ὦμωξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὃ γε κόψατο χερσὶν
 ὑψόσ' ἀνασχόμενος, μέγα δ' οἰμώξας ἐγεγώνειν
 λισσόμενος φίλον υἱόν· ὃ δὲ προπάρουθε πυλάων 35
 ἐστήκειν, ἄμοτον μεμαῶς Ἀχιλῆι μάχεσθαι·
 τὸν δ' ὁ γέρων ἔλεεινὰ προσηύδα χεῖρας ὀρεγνύς·
 „Ἔκτορ, μή μοι μίμνε, φίλον τέκος, ἀνέρα τοῦτον
 οἷος ἀνευθ' ἄλλων ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπης
 Πηλεΐωνι δαμείς, ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτερός ἐστιν, 40
 σχέτιλος· αἶθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο,
 ὅσσον ἐμοί· τάχα κέν ἐκύνες καὶ γῦπες ἔδοιεν
 κείμενον· ἢ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πραπίδων ἄχος ἔλθοι·
 ὅς μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὖνιν ἔθηκεν,
 κτείνων καὶ περὶ νῆσων ἐπὶ τηλεδαπῶν. 45
 καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε, Λυκάονα καὶ Πολύδωρον,
 οὗ δύναμαι ἰδέειν Τρώων εἰς ἄστν ἁλόντων,
 τοὺς μοι Λαοθόη τέκετο, κρείουσα γυναικῶν.
 ἀλλ' εἰ μὲν ζώουσι μετὰ στρατῷ, ἢ τ' ἂν ἔπειτα
 χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθ'· ἐστὶ γὰρ ἔνδον· 50
 πολλὰ γὰρ ὥπασε παιδὶ γέρον ὀνομάκλυτος Ἄλτης.
 εἰ δ' ἤδη τεθνᾶσι καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν,
 ἄλγος ἐμῷ θυμῷ καὶ μητέρι, τοὶ τεκόμεσθα·
 λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυνθαδιώτερον ἄλγος
 ἔσσεται, ἣν μὴ καὶ σὺ θάνης Ἀχιλῆι δαμασθεῖς, 55
 ἀλλ' εἰσέρχαιο τεῖχος, ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσης
 Τρῶας καὶ Τρώας, μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξῃ·
 Πηλεΐδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῆς.

πρὸς δ' ἔμὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἔλεησον,
 δύσμορον, ὃν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῶ 60
 αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσει, κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα,
 υἱᾶς τ' ὀλλυμένους ἔλκηθεισας τε θύγατρας,
 καὶ θαλάμους κεραϊζομένους, καὶ νήπια τέκνα
 βαλλόμενα προτὶ γαίῃ ἐν αἰνῇ δημοτῇτι, 65
 ἔλκομένας τε νουὺς ὀλοῆς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν.
 αὐτὸν δ' ἄν πύματόν με κύνες πρώτῃσι θύρῃσιν
 ὤμησται ἐρύουσιν, ἐπεὶ κέ τις ὀξεί χαλκῷ
 τύψας ἦε βαλὼν ρεθέων ἐκ θυμὸν ἔλῃται·
 οὓς τρέφον ἐν μεγάροισι τραπεζῆας θυραωρούς,
 οἳ κ' ἐμὸν αἶμα πίνοντες ἀλύσποντες περὶ θυμῷ 70
 κείσονται ἐν προθύροισι. νέφω δέ τε πάντ' ἐπέοικεν,
 ἀρηικταμένω, δεδαϊγμένω ὀξεί χαλκῷ
 κείσθαι· πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ, ὅτι φανήῃ·
 ἄλλ' ὅτε δὴ πολιὸν τε κάρη πολιὸν τε γένειον
 αἰδῶ τ' αἰσχύνωσι κύνες καταμένοιο γέροντος, 75
 τοῦτο δὴ οἴκτιστον πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.·
 ἦ ῥ' ὁ γέρων, πολιὰς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἔλκετο χερσὶν
 τίλλων ἐκ κεφαλῆς· οὐδ' ἔκτορι θυμὸν ἔπειθεν.
 μήτηρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυ χέουσα,
 κόλπῳ ἀνιεμένη, ἐτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέσχεν· 80
 καὶ μιν δάκρυ χέουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Ἐκτορ, τέκνον ἐμόν, τάδε τ' αἶδεο καὶ μ' ἔλεησον
 αὐτήν, εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον,
 τῶν μνησαι, φίλε τέκνον, ἄμυνε δὲ δῆμιον ἄνδρα
 τείχεος ἐντὸς ἑὼν, μηδὲ πρόμος ἴστασο τούτῳ· 85
 σθένι γάρ σε κατακτάνῃ, οὐ σ' ἔτ' ἐγὼ γε
 κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλλος, ὃν τέκον αὐτή,
 οὐδ' ἄλλος πολύδαρος· ἄνευθε δέ σε μέγα νῶϊν
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται.“

ὧς τῷ γε κλαίοντε προσαυδήτην φίλον υἱὸν 90
 πολλὰ λισσομένω· οὐδ' Ἐκτορι θυμὸν ἔπειθον,
 ἀλλ' ὃ γε μῖμν' Ἀχιλῆα πελώριον ἄσπον ἴκντα.
 ὥς δὲ δράκων ἐπὶ χειρὶ δρέστερος ἄνδρα μένησιν,
 βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ'· ἔδυσ δέ τέ μιν χόλος αἰνός,
 σμερδαλέον δὲ δέδορκεν ἐλίσσόμενος περὶ χειρὶ· 95
 ὧς Ἐκτωρ ἄσβεστον ἔχων μένος οὐχ ὑπεχώρει,
 πύργῳ ἔπι προύχοντι φαεινὴν ἄσπίδ' ἐρείσας.
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς δὴν μεγαλήτορα θυμόν·
 „ὦ μοι ἐγών· εἰ μὲν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
 Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει, 100
 ὅς μ' ἐκέλευε Τρωσὶ ποτὶ πτόλιν ἡγήσασθαι
 νύχθ' ὑπο τήνδ' ὀλοήν, ὅτε τ' ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς.
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν.
 νῦν δ', ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῇσιν,
 αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους, 105
 μή ποτέ τις εἴπησι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο·
 Ἐκτωρ ἦφι βίηφι πιθήσας ὤλεσε λαόν·
 ὧς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότε' ἂν πολὺ κέρδιον εἴη
 ἄντην ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντι νέεσθαι
 ἢ ἐκὲν αὐτῷ ὀλέσθαι ἐν κλειῷ πρὸ πόλης. 110
 εἰ δὲ κεν ἄσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλόεσσαν
 καὶ κόρυθα βριαρὴν, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας
 αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω
 καὶ οἱ ὑπόσχωμαι Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
 πάντα μάλ', ὅσσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν 115
 ἡγάγετο Τροίηνδ', ἦ τ' ἔπλετο νείκεος ἀρχή,
 δωσέμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἅμα δ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
 ἄλλ' ἀποδάσσεσθαι, ὅσα τε πτόλις ἤδε κέκευθεν·
 Τρῶσιν δ' αὖ μετόπισθε γερούσιον ὄρκον ἔλωμαι
 μή τι κατακρύψειν, ἀλλ' ἄνδιχα πάντα δάσασθαι, 120

[κτῆσιν, ὅσῃν πολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔεργει]

ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός ;

μή μιν ἐγὼ μὲν ἴκωμαι ἰών, ὁ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει

οὐδέ τί μ' αἰδέσεται, κτενέει δέ με γυμνὸν ἐόντα

αὐτως ὥς τε γυναῖκα, ἐπεὶ κ' ἀπὸ τεύχεα δύω.

125

οὐ μὲν πως νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης

τῷ ὀαριζέμεναι, ἃ τε παρθένος ἠΐθεός τε,

παρθένος ἠΐθεος τ' ὀαρίζετον ἀλλήλοιν.

βέλτερον αὐτ' ἔριδι ξυνελαυνέμεν ὅττι τάχιστα

εἶδομεν, ὅπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ.

130

ὥς ὥρμαινε μένων, ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεὺς

ἴσος ἐνναλίῳ, κορυθαίκι πτολεμιστῇ,

σεῖων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὦμον

δεινὴν ἄμφι δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο εἵκελος αὐγῇ

ἣ πυρὸς αἰθομένου ἣ ἡελίου ἀνιόντος.

135

Ἔκτορα δ' ὥς ἐνόησεν, ἔλε τρώμος· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη

αὐθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθείς.

Πηλεΐδης δ' ἐπόρουσε ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς.

ἦύτε κίρκος ὄρεσφιν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν,

ῥηιδίως οἴμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν

140

ἣ δέ θ' ὕπαιθα φοβεῖται, ὁ δ' ἐγγύθεν ὀξὺ λεληκώς

ταρφέ' ἐπαΐσσει, ἐλέειν τέ ἔ θυμὸς ἀνώγει

ὥς ἄρ' ὁ γ' ἐμμεμαὼς ἰθὺς πέτετο, τρέσσει δ' Ἔκτωρ

τείχος ὕπο Τρώων, λαυσηρά δὲ γούνατ' ἐνώμα.

οἱ δὲ παρὰ σκοπὴν καὶ ἔρινεδν ἠνεμόεντα

145

τείχεος αἰὲν ὑπὲκ κατ' ἀμαξίτον ἐσσεύοντο,

κρουνῷ δ' ἴκανον καλλιρόω, ἔνθα τε πηγαὶ

δοιαὶ ἀναΐσσουσι Σκαμάνδρου δινήεντος

ἣ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῷ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς

γίγνεται ἔξ αὐτῆς ὥς εἰ πυρὸς αἰθομένοιο

150

ἣ δ' ἐτέρῃ θέρει προρέει ἐικυῖα χαλάῃ

ἥ χιόνι ψυχρῇ ἢ ἔξ ὕδατος κρυστάλλῳ.
 ἔνθα δ' ἐπ' αὐτῶων πλυνοὶ εὐρέες ἐγγὺς ἔασιν
 καλοὶ λαῖνεοι, ὅθι εἵματα σιγαλόεντα
 πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι καλαὶ τε θύγατρες 155
 τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἔλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν.
 τῇ ῥα παραδραμέτην, φεύγων, ὃ δ' ὀπισθε διώκων·
 πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δίωκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων,
 καρπαλίμως, ἐπεὶ οὐχ ἱερήιον οὐδὲ βοεῖην
 ἀρνύσθην, ἃ τε ποσσὶν ἀέθλια γίγνεται ἀνδρῶν, 160
 ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θεὸν Ἑκτορὸς ἱπποδάμοιο.
 ὧς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι
 ῥίμψα μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κέϊται ἄεθλον,
 ἢ τρίπος ἢ γυνή, ἀνδρὸς κατατεθνηῶτος·
 ὧς τὼ τρεῖς Πριάμοιο πόλιν περιδινηθήτην 165
 καρπαλίμοισι πόδεσσι· θεοὶ δέ τε πάντες ὄρωντο.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 „ὦ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τείχος
 ὀφθαλμοῖσιν ὀρᾶμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
 Ἑκτορὸς, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρῷ ἔκηνεν 170
 Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ἄλλοτε δ' αὖτε
 ἐν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὖτέ ἐ δῖος Ἀχιλλεύς
 ἄστνυ πέρι Πριάμοιο ποσσὶν ταχέεσσι διώκει.
 ἀλλ' ἄγετα φράζεσθε, θεοί, καὶ μητιάσθε,
 ἥέ μιν ἐκ θανάτοιο σάωσομεν ἢέ μιν ἤδη 175
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ δαμάσσομεν ἐσθλὸν ἐόντα.“
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „ὦ πάτερ ἀργικέραυνε κελαινεφές, οἷον ἔειπες·
 ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
 ἄψ ἐθέλεις θανάτοιο δασηχέος ἐξαναλῦσαι·
 ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.“ 180
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

„θάρσει, τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
 πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι·
 ἔρξον, ὅπῃ δὴ τοι νόος ἐπλετο, μηδὲ τ' ἐρώει.“

185

ὣς εἰπὼν ὠτρυνε πάρος μεμανῖαν Ἀθήνην·
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἴξασα.

Ἔκτορα δ' ἀσπερχὲς κλονέων ἔφεπ' ὦκὺς Ἀχιλλεύς.
 ὥς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται,
 ὄρσας ἔξ εὐνῆς διὰ τ' ἄγχεα καὶ διὰ βήσσας·
 τὸν δ' εἰ πέρ τε λάτῃσι καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ,
 ἀλλὰ τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὕρῃ·
 ὥς Ἔκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλεΐωνα.

190

ὁσσάκι δ' ὀρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων
 ἀντίον αἰξασθαι, ἐυδμήτους ὑπὸ πύργους,
 εἴ πῶς οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσιν,
 τοσσάκι μιν προπάρουθεν ἀποστρέψασκε παραφθᾶς
 πρὸς πεδίον, αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεὶ.
 ὥς δ' ἐν ὀνείρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν·
 οὐτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναται ὑποφεύγειν οὐθ' ὁ διώκειν·
 ὥς ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσὶν οὐδ' ὅς ἀλύξαι.

195

200

πῶς δέ κεν Ἔκτωρ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,
 εἰ μὴ οἱ πύμντον τε καὶ ὕστατον ἦντετ' Ἀπόλλων
 ἐγγύθεν, ὅς οἱ ἐπῶρσε μένος λαιψηγρὰ τε γούνα·
 λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρήατι διὸς Ἀχιλλεύς,
 οὐδ' ἔα ἰέμεναι ἐπὶ Ἔκτορι πικρὰ βέλεμνα,

205

μὴ τις κῦδος ἄροιτο βαλὼν, ὁ δὲ δευτερός ἔλθοι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνοὺς ἀφίκοντο,
 καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ εἴττεινε τάλαντα,
 ἐν δ' εἴτθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο,

210

τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἔκτορος ἵπποδάμοιο,
 ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν· ῥέπε δ' Ἔκτορος αἰσμιον ἥμαρ,
 ῥέχετο δ' εἰς Αἶδαο, λίπεν δέ εἰ Φοῖβος Ἀπόλλων.

- Πηλεΐωνα δ' ἔκανε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ἄγχου δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·215
 „νῦν δὴ νῶϊ γ' ἔολπα, δίφιλε φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ.
 οἴσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας,
 Ἔκτορα δηώσαντε μάχης ἄτον περ ἐόντα.
 οὐ οἱ νῦν ἔτι γ' ἔστι πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,
 οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἐκάεργος Ἀπόλλων220
 προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στῆθι καὶ ἄμπνυε, τόνδε δ' ἐγὼ τοι
 οἰχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι.“
 ὣς φάτ' Ἀθηναίη, ὃ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
 στῇ δ' ἄρ' ἐπὶ μελὶς χαλκογλῶχινος ἐρεισθείς.225
 ἦ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κινήσατο δ' Ἔκτορα δῖον
 Δηϊφόβῳ ἔικυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
 ἄγχου δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ἦθεῖ', ἦ μάλα δὴ σε βιάζεται ὥκυν Ἀχιλλεύς,
 ἅστυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκων·230
 ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.“
 τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 „Δηϊφοβ', ἦ μὲν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα
 γνωτῶν, οὗς Ἐκάβῃ ἠδὲ Πριάμος τέκε παῖδας·
 νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσασθαι,235
 ὃς ἔτλης ἑμεῦ εἵνεκ', ἐπεὶ ἴδες ὀφθαλμοῖσιν,
 τείχεος ἔξελθεῖν, ἄλλοι δ' ἔντοσθε μένουσιν.“
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „ἦθεῖ', ἦ μὲν πολλὰ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 λίσσονθ' ἐξείης γουνούμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι,240
 αὐθι μένειν· τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες·
 ἀλλ' ἔμὸς ἔνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθει λυγρῷ.
 νῦν δ' ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδὲ τι δούρων
 ἔστω φειδωλή, ἵνα εἵδομεν, ἦ κεν Ἀχιλλεύς

νῶϊ κατακτείνας ἕναρα βροτόεντα φέρηται 245

νῆας ἐπι γλαφυράς, ἧ κεν σῶ δουρὶ δαμήῃ.“

ὥς φαμένη καὶ κερδοσύνη ἠγήσατ' Ἀθήνη.

οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
τὸν πρότερος προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ
„οὐ σ' ἔτι, Πηλέος υἱέ, φοβήσομαι, ὥς τὸ πάρος περ 250

τρὶς περὶ ἄστρῳ μέγα Πριάμου δῖον οὐδέ ποτ' ἔτλην
μεῖναι ἐπερχόμενον· νῦν αὐτὲ με θυμὸς ἀνῆκεν
στήμεναι ἀντία σεῖο· ἔλοιμί κεν ἢ κεν ἀλοίην.

ἄλλ' ἄγε δεῦρο θεοὺς ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι
μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἁρμονιάων. 255

οὐ γὰρ ἐγὼ σ' ἔκπαγλον ἀεικίῳ, αἶ κεν ἐμοὶ Ζεὺς
δώῃ καμμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·

ἄλλ' ἐπεὶ ἄρ' κέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε', Ἀχιλλεῦ,
νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὥς δὲ σὺ ῥέξῃς.“

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
„Ἔκτορ, μὴ μοι, ἄλαστε, συνημοσύνας ἀγόρευε. 261

ὥς οὐκ ἔστι λένουσι καὶ ἀνδράσιν ὄρκια πιστά,
οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν,
ὥς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὔτε τι νῶϊν 265

ὄρκια ἔσσονται πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
αἵματος ἄσαι Ἀρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.
παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκειο· νῦν σε μάλα χρὴ
αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.

οὐ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις, ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη
ἔγχει ἐμῷ δαμάει· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις, 271
κῆδε' ἐμῶν ἐτάρων, οὓς ἔκτανες ἔγχεϊ θύων.“

ἧ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος·
καὶ τὸ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο φαίδιμος Ἔκτωρ·
ἔξετο γὰρ προῖδών, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος, 275

ἐν γαίῃ δ' ἐπάγῃ· ἀνὰ δ' ἤρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,
 ἄψ δ' Ἀχιλῆϊ δίδου, λάθε δ' Ἑκτορα ποιμένα λαῶν.
 Ἑκτωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα·
 „ἦμβροτες, οὐδ' ἄρα πῶ τι, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεύ,
 ἐκ Διὸς ἠείδης τὸν ἐμὸν μόρον· ἦ τοι ἔφης γε· 280
 ἀλλὰ τις ἀρτιεπὴς καὶ ἐπὶ κλοπὸς ἔπλεο μύθων,
 ὄφρα σ' ὑποδείσας μένεος ἀλκῆς τε λάθωμαι.
 οὐ μὲν μοι φεύγοντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξις,
 ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον,
 εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλυναι 285
 χάλκεον· ὥς δὴ μιν σῶ ἐν χροῖ πᾶν κομίσαιο·
 καὶ κεν ἑλαφρότερος πόλεμος Τρώεσσι γένοιτο
 σείο καταφθιμένοιο· σὺ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον.“
 ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προῖε δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλε Πηλεΐδαο μέσον σάκος οὐδ' ἀφάμαρτεν· 290
 τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκος δόρυ. χώσατο δ' Ἑκτωρ,
 ὅτι ῥά οἱ βέλος ὤκν' ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός,
 στήν δὲ κατηφήσας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μέλινον ἔγχος.
 Δηΐφοβον δ' ἐκάλει λευκάσπιδα μακρὸν ἀύσας·
 ἦϊτέ μιν δόρυ μακρόν· ὁ δ' οὐ τί οἱ ἐγγύθεν ἦεν. 295
 Ἑκτωρ δ' ἔγνω ἧσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·
 „ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ με θεοὶ θανατόνδε κάλεσαν·
 Δηΐφοβον γὰρ ἐγὼ γ' ἐφάμην ἥρωα παρεῖναι·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἑξαπάτησεν Ἀθήνη·
 νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακὸς οὐδέ τ' ἀνευθεν,
 οὐδ' ἄλῃ· ἦ γὰρ ῥα πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν 301
 Ζηνὶ τε καὶ Διὸς υἱὶ ἐκηβόλῳ, οἳ με πάρος γε
 πρόφρονες εἰρύατο· νῦν αὖτέ με μοῖρα κичάνει.
 μὴ μὰν ἀσπουδί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,
 ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἔσσομένοισι πυθέσθαι.“ 305
 ὧς ἄρα φωνήσας εἰρύσσατο φάσγανον δξύ,

τὸ οἱ ὑπὸ λαπάρῃν τέτατο μέγα τε στιβαρόν τε,
οἶμησεν δὲ ἄλεις ὥς τ' αἰετὸς ὑψιπετής,
ὅς τ' εἰσιν πεδίοιεν διὰ νεφέων ἔρεβεννῶν
ἀρπάξων ἢ ἄρν' ἀμαλὴν ἢ πτώκα λαγῶν· 310
ὥς Ἐκτωρ οἶμησε τινάσσων φάσγανον ὀξύ.
ὠρμήθη δ' Ἀχιλεὺς, μένεις δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
ἄγριον, πρόσθεν δὲ σάκος στέρνοιο κάλυπεν
καλὸν δαιδάλεον, κόρυθι δ' ἐπένευε φαιινῇ
τετραφάλῳ· καλαὶ δὲ περισσεύοντο ἔθειραι 315
χρῦσαι, ἃς Ἥφαιστος ἔει λόφον ἀμφὶ θαιμιάς.
οἶος δ' ἀστὴρ εἴσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ
ἔσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἴσταιται ἀστὴρ,
ὥς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκεος ἦν ἄρ' Ἀχιλλεύς·
πάλλεν δεξιτερῇ φρονέων κακὸν Ἐκτορι δίφ, 320
εἰσορόων χρῶα καλόν, ὅπῃ εἴξειε μάλιστα.
τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χρῶα χάλκεα τείχεα,
καλά, τὰ Πατρόκλειο βίην ἐνάριξε κατακτάς,
φαίνεται δ', ἣ κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσιν,
λαυκανίην, ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος ὄλεθρος· 325
τῇ ῥ' ἐπὶ οἱ μεμαῶτ' ἔλασ' ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεύς,
ἀντικρὺς δ' ἀπαλοῖτο δι' αὐχένος ἥλυθ' ἀκωκή.
οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελήϊ τάμε χαλκοβάρεια,
ὄφρα τί μιν προτιεῖποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν
ἦριπε δ' ἐν κονίῃς· ὃ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς· 330
„Ἐκτορ, ἀτάρ που ἔφης Πατροκλῆ' ἐξαναρίζων
σῶς ἔσσεσθ', ἐμὲ δ' οὐδὲν ὀπίζω νόσφιν ἐόντα,
νήπιε· τοῖο δ' ἀνευθεν ἀοσσητῆρ μέγ' ἀμείνων
νηυσὶν ἐπι γλαφυρῇσιν ἐγὼ μετόπισθε λελεῖμην,
ὅς τοι γούνατ' ἔλυσα. σὲ μὲν κύνες ἦδ' οἶωνοὶ 335
ἐλκήσουσ' αἰκῶς, τὸν δὲ κτεριοῦσιν Ἀχαιοί.“

τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ·

„λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων σῶν τε τοκήων,
μή με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν,
ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκὸν τε ἄλῃς χρυσὸν τε δέδεξο
δῶρα, τὰ τοι δώσουσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
σῶμα δὲ οἴκαδ' ἔμδον δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.“

310

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
„μή με, κύον, γούνων γουνάξω μηδὲ τοκήων“

315

αἷ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη
ᾧμ' ἀποταμνόμενον κρέα ἔδμεναι, οἷά μ' ἔοργας,
ὥς οὐκ ἔσθ', ὅς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι,
οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἴκοσι νήριτ' ἄποινα
στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχονται δὲ καὶ ἄλλα·

350

οὐδ' εἴ κεν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι ἀνῶγι
Δαρδανίδης Πρίαμος, οὐδ' ὥς σέ γε πότνια μήτηρ
ἐνθεμένη λεχέσσει γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτή,
ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσσονται.“

τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ·
„ἦ σ' εὐ γιγνώσκων προτιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον
πείσειν· ἦ γὰρ σοὶ γε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμὸς.
φράξω νῦν, μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι
ἥματι τῷ, ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
ἔσθλδν ἐόντ' ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν.“

360

ὃς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυπεν,
ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέων πταμένη Ἀιδόσδε βεβήκειν
ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην.
τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα διὸς Ἀχιλλεύς·
„τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅππότε κεν δῇ
Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἡδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἅλλοι.“

365

ἦ ῥα καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος,
καὶ τό γ' ἀνευθεν ἔθηχ', ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα

αἵματόεντ'· ἄλλοι δὲ περιδραμον νῆες Ἀχαιῶν,
οἳ καὶ θηήσαντο φυὴν καὶ εἶδος ἀγητὸν 370
Ἑκτορος· οὐδ' ἄρα οἳ τις ἀνουτητί γε παρέστη.
ὦδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
„ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάασθαι
Ἑκτωρ ἢ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῃ.“

ὥς ἄρα τις εἶπεσκε καὶ οὐτήσασκε παραστάς. 375
τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς,
στάς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
„ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
ἐπεὶ δὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,
ὃς κακὰ πόλλ' ἔρρεξεν, ὅς οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι, 380
εἰ δ' ἄγερ' ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,
ὄφρα κ' ἔτι γινῶμεν Τρώων νόον, ὃν τιν' ἔχουσιν,
ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην τοῦδε πεσόντος,
ἦε μένειν μεμάρσι καὶ Ἑκτορος οὐκέτ' ἐόντος.
ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός ; 385
κεῖται παρ νήεσσι νέκυς ἀκλαυτος ἄθαιπτος
Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρ' ἂν ἐγὼ γε
ζωοῖσιν μετέω καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.
εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν Αἶδαο,
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κεῖθι φίλου μεμνήσομ' ἐταίρου. 390
νῦν δ' ἄγ' ἀείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν.
ἡράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν Ἑκτορα δῖον,
ὃ Τρῶες κατὰ ἄστρ' ἀεὶ ὥς εὐχετόωντο.“

ἦ ῥα καὶ Ἑκτορα δῖον ἀεικέα μῆδετο ἔργα. 395
ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηγε τένοντε
ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρων, βοέους δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας,
ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε, κάρη δ' ἔλκεσθαι ἔασεν·
ἐς δίφρον δ' ἀναβάς ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' ἀείρας

μάστιξέν ῥ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην. 400
 τοῦ δ' ἦν ἐλκομένοιο κονίσσαλος, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 κυάνεαι πίτναντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίῃσιν
 κεῖτο πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσιν
 δῶκεν ἀεικίσσασθαι ἐῖς ἐν πατρίδι γαίῃ.

ὣς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν· ἡ δὲ νυ μήτηρ 405
 τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
 τηλόσε, κώκυσεν δὲ μάλα μέγα παῖδ' ἐσιδοῦσα.
 ὦμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 κωκυτῷ τ' εἶχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστυ.

τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον, ὥς εἰ ἅπασα 410
 Ἴλιος ὀφρυόεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης,
 λαοὶ μὲν ῥα γέροντα μόγις ἔχον ἀσχαλόωντα
 ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων.

πάντας δὲ λιτάνευε κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
 ἔξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον· 415

„σχέσθε, φίλοι, καὶ μ' οἶον ἔασατε, κηδόμενοί περ,
 ἐξελθόντα πόλῃος ἱέεσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·

λίσσωμ' ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον ὀβριμοεργόν,
 ἦν πως ἡλικίην αἰδέσσεται ἡδ' ἐλεήσει 420
 γῆρας. καὶ δὲ νυ τῷ γε πατὴρ τοιόσδε τέτυκται,

Πηλεὺς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε πῆμα γενέσθαι
 Τρωσὶ· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε' ἔθηκεν·
 τόσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας.

τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδυρόμαι ἀχνύμενός περ,
 ὥς ἐνός, οὐ μ' ἄχος ὀξὺ κατοίσεται Ἄιδος εἶσω, 425

Ἕκτορος· ὥς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῇσιν·
 τῷ κε κορεσσάμεθα κλαίοντές τε μυρομένῳ τε,
 μήτηρ θ', ἥ μιν ἔτικτε δυσάμμιρος, ἡδ' ἐγὼ αὐτός.“

ὣς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο πολῖται.
 Τρωῆσιν δ' Ἑκάβῃ ἀδινού ἐξήρχε γόοιο· 430

„τέκνον, ἐγὼ δειλὴ· τί νυ βείομαι, αἰνὰ παθοῦσα,
σεῦ ἀποτεθνηῶτος ; ὃ μοι νύκτας τε καὶ ἡμᾶρ
εὐχολὴ κατὰ ἄστνυ πελέσκειο, πᾶσί τ' ὄνειαρ
Τρῳαί τε καὶ Τρῳῆσι κατὰ πτόλιν, οἳ σε θεὸν ὧς
δειδέχατ'· ἦ γὰρ καὶ σφι μάλα μέγα κῦδος ἔησθα
ζῶος ἑών· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κηχάνει.“

435

ὧς ἔφατο κλαίουσ'· ἄλοχος δ' οὐ πῶ τι πέπυστο
Ἐκτορος· οὐ γάρ οἱ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἔλθων
ἡγγεῖλ', ὅτι ῥά οἱ πόσις ἔκτοθι μίμνε πυλάων,
ἀλλ' ἦ γ' ἰστὸν ὕφαινε μυχῶ δόμου ὑψηλοῖο
δίπλακα πορφυρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσεν.
κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν ἐυπλοκάμοις κατὰ δῶμα
ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὅφρα πέλοιτο

440

Ἐκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκνοστήσαντι,
νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν, ὃ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν
χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασε γλανκῶπις Ἀθήνη.
κωκυτοῦ δ' ἤκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου·
τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμῶι δέ οἱ ἔκτεσε κερκίς.
ἦ δ' αὖτις δμῳῆσιν ἐυπλοκάμοισι μετηύδα·

445

„δεῦτε, δῦα μοι ἐπεσθον' ἴδωμ', ὅτιν' ἔργα τέτυκται.
αἰδοίης ἐκυρῆς ὁπὸς ἔκλυον, ἐν δέ μοι αὐτῇ
στήθεσι πάλλεται ἥτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γοῦνα
πήγνυται· ἐγγὺς δὴ τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσιν.
αἶ γὰρ ἅπ' οὐατος εἴη ἐμεῦ ἔπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
δεῖδω, μὴ δὴ μοι θρασὺν Ἐκτορα δῖος Ἀχιλλεύς
μοῦνον ἀποτμήξας πόλιος πεδίονδε δίηται,
καὶ δὴ μιν καταπαύσῃ ἀγνηροῖης ἀλεγεινῆς,
ἦ μιν ἔχρσκ', ἐπεὶ οὐ ποτ' ἐνὶ πληθυὶ μένεν ἀνδρῶν,
ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ δν μένος οὐδενὶ εἴκων.“

455

ὧς φασμένη μεγάρῳιο διέσσυτο μαινάδι ἴση,
παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.

460

αὐτὰρ ἔπει πύργον τε καὶ ἀνδρῶν Ἴξεν ὄμιλον,
 ἔστη παπτήνας' ἐπὶ τείχεϊ, τὸν δὲ νόησεν
 ἐλκόμενον πρόσθεν πόλιος· ταχέες δέ μιν ἵπποι
 ἔλκον ἀκηδέστως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. 465
 τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυπεν,
 ἦροίτε δ' ἔξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσεν.
 τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς βάλε δέσματα σιγαλόεντα,
 ἄμπυκα κεκρύφάλον τε ἰδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην
 κρήδεμνόν θ', ὃ ῥά οἱ δῶκε χρυσῆν Ἀφροδίτη 470
 ἥματι τῷ, ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγάγεθ' Ἔκτορ
 ἐκ δόμου Ἡετίωνος, ἔπει πόρε μυρία ἔδνα.
 ἄμφι δέ μιν γαλόφ τε καὶ εἰνατέρες ἄλλης ἔσταν,
 αἶε μετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέσθαι.
 ἦ δ' ἔπει οὖν ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέροθη, 475
 ἄμβληδὴν γοώουσα μετὰ Τρωῆσιν ἔειπεν·
 „Ἔκτορ, ἐγὼ δύστηνος· ἴη ἄρα γεινόμεθ' αἶσῃ
 ἀμφοτέρω, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
 αὐτὰρ ἐγὼ Θήβησιν ὑπὸ Πλάκῳ ὕλησσαι
 ἐν δόμῳ Ἡετίωνος, ὃ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν, 480
 δύσμορος αἰνόμορον ὥς μὴ ὥφελλε τεκέσθαι.
 νῦν δὲ σὺ μὲν Αἰδαο δόμους ὑπὸ κεύθεσι γαίης
 ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμέ στυγερῷ ἐνὶ πένθει λείπεις
 χήρην ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὐτῶς,
 ὃν τέκομεν σὺ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ 485
 ἔσσεαι, Ἔκτορ, ὄνειαρ, ἔπει θάνας, οὔτε σοὶ οὗτος.
 ἦν περ γὰρ πόλεμόν γε φύγῃ πολὺδακρυν Ἀχαιῶν,
 αἰεὶ τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κῆδε' ὀπίσσω
 ἔσσοντ'· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρήσουσιν ἀρούρας.
 ἤμαρ δ' ὄρφανικὸν παναφήλικα παῖδα τίθησιν· 490
 πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.
 θεοδόμος δέ τ' ἀνείσι πάϊς ἐς πατρὸς ἐταίρους,

ΙΛΙΑΔΟΣ 23.

ἄλλον μὲν χλαίνης ἑρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
 τῶν δ' ἔλευσάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχευ
 χεῖλα μὲν τ' ἐδίην', ὑπερφῶν δ' οὐκ ἐδίηεν. 495
 τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλὴς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξεν,
 χερσὶν πεπληγῶς καὶ ὄνειδείοισιν ἐνίσσων·
 'ἔρρ' οὕτως· οὐ σὸς γε πατὴρ μεταδαίνυται ἡμῖν'.
 δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἔς μητέρα χήρην,
 Ἄστυάναξ, ὃς πρὶν μὲν τοῦ ἐπὶ γούνασι πατρὸς 500
 μυελὸν οἶον ἔδεσκε καὶ οἶων πίονα δημόν·
 αὐτὰρ ὅθ' ὕπνος ἔλοι παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
 εὔδεσθ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
 εὐνῇ ἐνι μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ.
 νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθῃσι, φίλον ἀπὸ πατρὸς ἁμαρτῶν, 505
 Ἄστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν·
 οἶος γάρ σφιν ἔρυσσὸ πύλας καὶ τείχεα μακρά.
 νῦν δὲ σὲ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, νόσφι τοκήων,
 αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεὶ κε κύνας κορέσωνται,
 γυμνόν· ἀτὰρ τοι εἴματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται 510
 λεπτά τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
 ἀλλ' ἢ τοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέφ,
 οὐδὲν σοὶ γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεαι αὐτοῖς,
 ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωιάδων κλέος εἶναι."
 ὧς ἔφατο κλαίονσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες. 515

ΙΛΙΑΔΟΣ Ψ.

ἄθλα ἐπὶ Πατρόκλῳ.

ὧς οἱ μὲν στενάχοντο κατὰ πόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἐπεὶ δὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο,
 οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος,
 Ὅμηρον Ἰλιάς. 14

Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἶα ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεύς,
 ἀλλ' ὃ γε οἷς ἐτάροισι φιλοπολέμοισι μετηύδα 6
 „Μυρμιδόνες ταχύπῳλοι, ἐμοὶ ἐρήρηες ἐταῖροι,
 μὴ δὴ πῶ ὑπ' ὄχεσφι λυόμεθα μώνυχας ἵππους,
 ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἄρμασιν ἄσπον ἰόντες
 Πάτροκλον κλαίωμεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὀλοοῖο τεταρπόμεσθα γόοιο, 10
 ἵππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.“

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ὤμωξαν ἀολλέες, ἦρχε δ' Ἀχιλλεύς.
 οἱ δὲ τρεῖς περὶ νεκρὸν εὐτρίχας ἤλασαν ἵππους
 μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι Θέτις γόου ἤμερον ὥρσεν.
 δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν 15
 δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθεον μήστωρα φόβοιο.
 τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο,
 χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσι ἐταίρου·
 „χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Αἶδαο δόμοισιν·
 πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην, 20
 Ἔκτορα δεῦρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὦμὰ δάσασθαι,
 δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν καταμένοιο χολωθείς.“

ἦ ῥα καὶ Ἔκτορα δῖον ἀεικέα μῆδετο ἔργα,
 πρηνέα παρ λεχέεσσι Μενoitιιάδαο τανύσσας 25
 ἐν κονίῃς. οἱ δ' ἔντε' ἀφωπλίζοντο ἕκαστος
 χάλκεα μαρμαίροντα, λύον δ' ὑψηλέας ἵππους,
 καδ' δ' ἔζον παρὰ νηὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
 μυρίοι· αὐτὰρ ὃ τοῖσι τάφον μενοεικέα δαίνυ.
 πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ δρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ 30
 σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' ὄιες καὶ μηκάδες αἶγες·
 πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὕες, θαλέθοντες ἀλοιρῇ,
 εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο·
 πάντῃ δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρυτον ἔρρεεν αἷμα.

αὐτὰρ τὸν γε ἄνακτα ποδώκεα Πηλεΐωνα 35
 εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
 σπουδῇ παρπεπιθόντες, ἑταίρου χωόμενον κῆρ.
 οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνονος ἔξον ἰόντες,
 αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσαν
 ἄμφι πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, εἰ πεπίθοιεν 40
 Πηλεΐδην λούσασθαι ἅπο βρότον αἱματόεντα.
 αὐτὰρ ὃ γ' ἠρνεῖτο στερεῶς, ἐπὶ δ' ὄρκον ὅμοσεν·
 „οὐ μὰ Ζῆν', ὅς τις τε θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
 οὐ θέμις ἐστὶ λοστρά καρήατος ἄσπον ἰκέσθαι,
 πρὶν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ σῆμά τε χεῦαι 45
 κείρασθαι τε κόμην, ἐπεὶ οὐ μ' ἔτι δευτέρον ὧδε
 ἔξειτ' ἄχος κραδίην, ὄφρα ζωοῖσι μετείω.
 ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν στυγερῇ πειθώμεθα δαιτί·
 ἦῶθεν δ' ὄτρυνον, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 ὕλην τ' ἀξέμεναι παρὰ τε σχεῖν, ὅσο' ἐπιεικὲς 50
 νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
 ὄφρ' ἦ τοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέγῃ ἀκάματον πῦρ
 θᾶσσον ἅπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ ἔργα τράπωνται.“
 ὧς ἔφαδ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο,
 ἔσσυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίσσαντες ἕκαστοι 55
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἰσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἔξ ἔρον ἔντο,
 οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος,
 Πηλεΐδης δ' ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 κεῖτο βαρὺ στενάχων πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν 60
 ἐν καθαρχῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἠμόνος κλύζεσκον.
 εὔτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
 νήδυμος ἀμφιχυθεῖς· μάλα γὰρ κάμε φαίδιμα γυῖα
 Ἔκτορ' ἐπαΐσσων προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πατροκλῆος δειλοῖο 65

πάντ' αὐτῷ μέγεθός τε καὶ ὄμματα κάλ' ἐικνῖα
 καὶ φωνήν, καὶ τοῖα περὶ χροὶ εἴματα ἔστο·
 στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „εὐδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ.
 οὐ μὲν μευ ζώνοντος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντος· 70
 θάπτε με ὅττι τάχιστα· πύλας Ἀίδαο περήσω.
 τῆλέ μ' ἔέργουσι ψυχαί, εἶδωλα καμόντων,
 οὐδέ μέ πω μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖο ἔωσιν,
 ἀλλ' αὐτως ἀλάλημαι ἂν' εὐρυπυλὲς Ἄιδος δῶ.
 καὶ μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτῖς 75
 νίσομαι ἔξ Ἀίδαο, ἐπὴν με πυρὸς λελάχητε.
 οὐ μὲν γὰρ ζωοὶ γε φίλων ἀπάνευθεν ἐταίρων
 βουλάς ἐξόμενοι βουλεύσομεν, ἀλλ' ἐμὲ μὲν κῆρ
 ἀμφέχανε στυγερή, ἣ περ λάχε γεινόμενόν περ·
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ, 80
 τείχει ὑπο Τρώων ἐνηγενέων ἀπολέσθαι.
 ἄλλο δέ τοι ἔρῳ καὶ ἐφήσομαι, αἶ κε πίθηαι·
 μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὅστέ', Ἀχιλλεῦ,
 ἀλλ' ὁμοῦ, ὥς τράφομέν περ ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
 εὐτέ με τυτθὸν ἔοντα Μενoitιος ἔξ Ὀπóεντος 85
 ἦγαγεν ὑμετερόνδ' ἀνδροκτασίης ὑπο λυγρῆς
 ἡματι τῷ, ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος
 νήπιος, οὐκ ἐθέλων, ἄμφ' ἀστραγάλοισι χολωθεῖς·
 ἔνθα με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἱππότη Πηλεὺς
 ἔτραφέ τ' ἐνδυκῶς καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνεν· 90
 ὧς δὲ καὶ ὅστέα νῶιν ὁμῇ σορὸς ἀμφικαλύπτοι
 [χρύσεος ἀμφιφορεὺς, τόν τοι πόρε πότνια μήτηρ].“
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „τίπτε μοι, ἡθείη κεφαλὴ, δεῦρ' εἰλήλουθας
 καὶ μοι ταῦτα ἕκαστ' ἐπιτέλλεαι ; αὐτὰρ ἐγὼ τοι 95
 πάντα μάλ' ἐκτελέω καὶ πείσομαι, ὥς σὺ κελεύεις.

ἀλλά μοι ἄσπον στῆθι· μίνυνθά περ ἀμφιβαλόντε
ἀλλήλους ὀλοοῖτο τεταρπώμεσθα γόοιο.“

ὣς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλησιν,
οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς ἦτε καπνὸς 100
ῥχετο τετριγυῖα. ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς
χερσὶ τε συμπλατάγησεν, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·
„ὦ πόποι, ἦ ῥά τις ἔστι καὶ εἶν' Αἶδαο δόμοισιν
ψυχὴ καὶ εἶδωλον, ἀτὰρ φρένες οὐκ ἐνὶ πάμπαν·
παννυχίη γάρ μοι Πατροκλῆος δειλοῖο 105
ψυχὴ ἔφρεσθήκει γοόωσά τε μυρομένη τε,
καὶ μοι ἕκαστ' ἐπέτελλεν, ἔικτο δὲ θέσκελον αὐτῷ.“

ὣς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἡμερον ὥρσε γόοιο·
μυρομένοισιν δὲ τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς
ἀμφὶ νέκυν ἔλεεινόν. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων 110
οὐρηάς τ' ὥτρυνε καὶ ἀνέρας ἀξέμεν ὕλην
πάντοθεν ἐκ κλισιῶν· ἐπὶ δ' ἀνὴρ ἐσθλὸς ὀρώρειν
Μηριόνης θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
οἱ δ' ἴσαν ὕλοτόμους πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες
σειράς τ' εὐπλέκτους· πρὸ δ' ἄρ' οὐρηες κίον αὐτῶν 115
πολλὰ δ' ἄναντα κάταντα πάραντά τε δόχημα τ' ἦλθον.
ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἰδης,
αὐτίκ' ἄρα δρυς ὑψικόμους ταναήκει χαλκῷ
τάμνον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κτυπέουσαι
πίπτον. τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοὶ 120
ἔκιδεον ἡμιόνων· ταὶ δὲ χθονα ποσσὶ δατεῦντο
ἐλδόμεναι πεδίοιο διὰ ῥωπήια πυκνά.
πάντες δ' ὕλοτόμοι φιτροὺς φέρον· ὥς γὰρ ἀνώγειν
Μηριόνης θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
καὶ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπισχερῶ, ἐνθ' ἄρ' Ἀχιλλεὺς 126
φράσσατο Πατρόκλῳ μέγα ἤριον ἠδὲ οἱ αὐτῷ.
αὐτὰρ ἐπεὶ πάντη παρακάμβalon ἄσπετον ὕλην,

εἶατ' ἄρ' αὖθι μένοντες ἀολλέες. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοποτόλεμοισι κέλευσεν
 χαλκὸν ζώννυσθαι, ζεῦξαι δ' ὑπ' ὄχεσφιν ἕκαστον 130
 ἵππους· οἱ δ' ὄρνιντο καὶ ἐν τεύχεσσιν ἔδυνον,
 ἄνδ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται ἡνίοχοί τε.
 πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν,
 μυριοὶ ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι.
 θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνυσαν, ἃς ἐπέβαλλον 135
 κειρόμενοι· ὅππῃ δὲ κάρη ἔχε διὸς Ἀχιλλεύς
 ἀγνύμενος· ἔταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' Ἀιδόσδε.

οἱ δ' ὅτε χῶρον ἴκανον, ὅθι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλλεύς,
 κάτθεσαν, αἶψα δέ οἱ μενοεικέα νήσον ὕλην.
 ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς· 140
 στὰς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην,
 τὴν ῥα Σπερχεῖῳ ποταμῷ τρέφε τηλεθόωσαν·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
 „Σπερχεῖ, ἄλλως σοὶ γε πατὴρ ἡρήσατο Πηλεὺς
 καῖσέ με νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν 145
 σοὶ τε κόμην κερεῖν ῥέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην,
 πεντήκοντα δ' ἑνόρχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεῖσιν
 ἐς πηγάς, ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυήεις.
 ὥς ἡρᾶθ' ὁ γέρων, σὺ δέ οἱ νόον οὐκ ἐτέλεσσας.
 νῦν δ', ἐπεὶ οὐ νέομαι γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν. 150
 Πατρόκλῳ ἥρωι κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι.“

ὥς εἰπὼν ἐν χερσὶ κόμην ἐτάροιο φίλοιο
 θῆκεν, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἱμερον ὥρσε γόοιο.
 καὶ νῦν κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυν φάος ἡελίοιο,
 εἰ μὴ Ἀχιλλεύς αἶψ' Ἀγαμέμνονι εἶπε παραστάς· 155
 „Ἀτρεΐδῃ, σοὶ γάρ τε μάλιστα γε λαὸς Ἀχαιῶν
 πείσσονται μύθοισι· γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἄσαι,
 νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι

ὀπλῆσθαι· τάδε δ' ἀμφὶ πονησόμεθ', οἷσι μάλιστα
κῆδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἷ τ' ἀγοὶ ἄμμι μενόντων.“ 160

αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδαεν κατὰ νῆϊς εἰσας,
κηδεμόνες δὲ παρ' αὐθι μένον καὶ νήεον ὕλην.
ποίησαν δὲ πυρὴν ἐκατόμπεδον ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἔν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν ἀχνύμενοι κῆρ. 165

πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἑλικας βοῦς
πρόσθε πυρῆς ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
δημὸν ἑλὼν ἐκάλυψε νέκυν μεγάλθυμος Ἀχιλλεύς
ἔς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματα νήει.
ἔν δ' ἐτίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας, 170

πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους
ἔσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ μεγάλη στεναχίζων.
ἐννέα τῷ γε ἄνακτι τραπέζῃς κύνες ἦσαν·
καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας,
δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς 175
χαλκῷ δηϊόων· κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα.

ἔν δὲ πυρὸς μένος ἦκε σιδήρεον, ὄφρα νέμοιτο·
ῥμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα φίλον τ' ὀνόμηνεν ἐταῖρον·
„χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν·
πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην. 180
δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων, υἱέας ἐσθλοὺς
τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσθίει· Ἔκτορα δ' οὐ τι
δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.“

ὣς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' οὐ κύνες ἀμφεπένοντο,
ἀλλὰ κύνας μὲν ἀλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη 185
ἡματο καὶ νύκτας, ῥοδοέντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ
ἀμβροσίῳ, ἵνα μὴ μιν ἀποδρῦφοι ἐλκυστάζων.
τῷ δ' ἐπὶ κυάνεον νέφος ἦγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
οὐρανόθεν πεδίοινδε, κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα,

ὅσσον ἐπείχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος ἡελίοιο
σκήλει' ἄμφι περὶ χροά ἵνεσιν ἦδὲ μέλεσσιν. 190

οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλου ἐκαίετο τεθνηῶτος·
ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς·
στὰς ἀπάνευθε πυρῆς δοιοῖς ἦρατ' ἀνέμοισιν,
Βορρῇ καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπέσχετο ἱερὰ καλὰ· 195
πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσέῳ δέπαϊ λιτάνευεν
ἐλθέμεν, ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεθοίαιτο νεκροὶ
ὔλη τε σεύαιτο καήμεναι. ὠκέα δ' Ἴρις
ἁράων αἰούσα μετάγγελος ἦλθ' ἀνέμοισιν.

οἱ μὲν ἄρα Ζεφύριοιο δυσσεὺς ἀνδρόοι ἔνδον
εἰλαπίνην δαίνυντο· θέουσα δὲ Ἴρις ἐπέστη
βηλῷ ἐπὶ λιθέῳ. τοὶ δ' ὥς ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
πάντες ἀνήϊξαν κάλεόν τέ μιν εἰς ἑῖς ἕκαστος· 200

ἢ δ' αὖθ' ἔξεσθαι μὲν ἀνήγατο, εἶπε δὲ μῦθον·
„οὐχ ἔδος· εἴμι γὰρ αὖτις ἐπ' Ὀκεανοῖο ῥέεθρα,
Αἰθιόπων ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέξουσ' ἐκατόμβας
ἀθανάτοισι, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἱρῶν. 205

ἄλλ' Ἀχιλεὺς Βορέην ἦδὲ Ζέφυρον κελαδαινὸν
ἐλθέμεν ἁρᾶται, καὶ ὑπίσχεται ἱερὰ καλὰ,
ὄφρα πυρὴν ὄρσητε καήμεναι, ἣ ἔνι κεῖται
Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν Ἀχαιοί.“ 210

ἣ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦς ἀπεβήσετο, τοὶ δ' ὀρέοντο
ἡγῇ θεσπεσίῃ, νέφεα κλονέοντε πάροινεν.
αἶψα δὲ πόντον ἴκανον ἀήμεναι, ὥρτο δὲ κῆμα
πνοῇ ὑπο λιγυρῇ· Τροίην δ' ἐρίβωλον ἱκέσθην, 215
ἐν δὲ πυρῇ πεσέτην, μέγα δ' ἵαχε θεσπιδαῆς πῦρ.
παννύχιοι δ' ἄρα τοί γε πυρῆς ἄμυδις φλόγ' ἔβαλλον
φρυσῶντες λιγέως· ὁ δὲ πάννυχος ὦκὺς Ἀχιλλεύς
χρυσέου ἐκ κρητῆρος, ἐλὼν δέπας ἀμφικύπελλον,
οἶνον ἀφυσσόμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν, 220

- ψυχὴν κυκλήσκων Πατροκλῆος δειλοῖο.
 ὧς δὲ πατὴρ οὐ παιδὸς ὀδύρεται ὅστέα καίων,
 νυμφίου, ὅς τε θανὼν δειλοὺς ἀκόχησε τοκῆας
 ὧς Ἀχιλεὺς ἐτάριοιο ὀδύρετο ὅστέα καίων,
 ἐρπύζων παρὰ πυρκαϊῇν ἀδινὰ στεναχίζων. 225
- ἦμος δ' Ἐωσφόρος εἰσι φῶως ἔρέων ἐπὶ γαῖαν,
 ὃν τε μέτα κροκόπεπλος ὑπεῖρ ἄλλα κίδνεται Ἥώς,
 τῆμος πυρκαϊῇ ἔμαραίνεται, παύσατο δὲ φλόξ.
 οἱ δ' ἄνεμοι πάλιν αὖτις ἔβαν οἰκόνδε νέεσθαι
 Θρηίκιον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔστενεν οἴδματι θύων. 230
- Πηλεΐδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἐτέρωσε λιασθεὶς
 κλίνθη κεκμηώς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν.
 οἱ δ' ἄμφ' Ἀτρεΐωνα ἀολλέες ἠγερέθοντο·
 τῶν μιν ἐπερχομένων ὄμαδος καὶ δοῦπος ἔγειρεν.
 ἔξετο δ' ὀρθωθείς καὶ σφραγὸς πρὸς μῦθον ἔειπεν· 235
 , Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαϊῶν,
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῇν σβέσαι· αἴθοπι οἶνω
 πᾶσαν, ὅπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
 ὅστέα Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο λέγωμεν
 εὐ διαγιγνώσκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται· 240
 ἐν μέσση γὰρ ἔκειτο πυρῇ, τοὶ δ' ἄλλοι ἀνευθεν
 ἐσχατιῇ καίοντ' ἐπιμίξ, ἵπποι τε καὶ ἄνδρες.
 καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσῇ φιάλῃ καὶ δίπλῃ δημιῷ
 θείομεν, εἰς ὃ κεν αὐτὸς ἐγὼν Ἀιδι κεύθωμαι·
 τύμβον δ' οὐ μᾶλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα, 245
 ἀλλ' ἐπιεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀγαιὸν
 εὐρύν θ' ὕψηλόν τε τιθήμεναι, οἳ κεν ἐμεῖο
 δεῦτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήισι λίτῃσθε.“
 ὧς ἔφαθ', οἱ δ' ἐπὶθοντο ποδώκεϊ Πηλεΐωνι.
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῇν σβέσαν αἴθοπι οἶνω,
 ὅσσον ἐπὶ φλόξ ἦλθε, βαρεῖα δὲ κάππεσε τέφρῃ· 250

κλαίοντες δ' ἐτάροιο ἐνηέος ὀστέα λευκὰ
 ἄλλεγον ἐς χρυσέην φιάλην καὶ δίπλακα δημόν,
 ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες ἕανῶ λιτὶ κάλυψαν.
 τορνώσαντο δὲ σῆμα θεμελίᾱ τε προβάλλοντο 255
 ἀμφὶ πυρήν· εἶθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν.
 χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 αὐτοῦ λαὸν ἔρυκε καὶ ἕζανεν εὐρὺν ἀγῶνα,
 νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα, λέβητάς τε τρίποδάς τε
 ἵππους θ' ἡμιόνους τε βοῶν τ' ἵφθιμα κάρηνα 260
 ἦδὲ γυναῖκας ἑυζώνους πολίων τε σίδηρον.
 ἵππεῦσιν μὲν πρῶτα ποδώκεσιν ἀγλά' ἄεθλα
 θῆκε γυναῖκα ἄγεσθαι ἀμύμονα ἔργα ἰδυῖαν
 καὶ τρίποδ' ὠτῶνεντα δυσκαιεικοσίμετρον
 τῷ πρώτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν 265
 ἕξετέ' ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονον κυέουσαν·
 αὐτὰρ τῷ τριτάτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα
 καλόν, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα λευκὸν ἔτ' αὐτῷς
 τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δὺο χρυσοῖο τάλαντα,
 πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκεν. 270
 στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 „Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ἱππῆας τὰδ' ἄεθλα δεδεγμένα κεῖτ' ἐν ἀγῶνι.
 εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ ἀεθλεύοιμεν Ἀχαιοί,
 ἦ τ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίῃνδε φεροίμην· 275
 ἵστε γάρ, ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλετον ἵπποι·
 ἀθάνατοί τε γάρ εἰσι, Ποσειδάων δὲ πόρ' αὐτοῦς
 πατρὶ ἐμῷ Πηλῆϊ, ὃ δ' αὖτ' ἐμοὶ ἐγγυάλιξεν.
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ μενέω καὶ μώνυχες ἵπποι·
 τοίου γὰρ κλέος ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἡνιόχοιο, 280
 ἡπίου, ὃ σφωιν μάλα πολλάκις ὕγρον ἔλαιον
 χαιτάων κατέχευε, λοέσσας ὕδατι λευκῷ.

τὸν τῷ γ' ἑσταότες πενθείετον, οὔδεϊ δέ σφιν
 χαῖται ἐρηρέδαται, τὼ δ' ἑστατον ἀγνυμένω κῆρ.
 ἄλλοι δὲ στέλλεσθε κατὰ στρατόν, ὅς τις Ἀχαιῶν
 ἵπποισιν τε πέποιθε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.“

285

ὥς φάτο Πηλεΐδης, ταχέες δ' ἵππῃες ἔγερθεν.
 ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Ἑύμηλος,

Ἀδμήτου φίλος υἱός, ὅς ἵπποσύνη ἐκέκαστο·

τῷ δ' ἐπὶ Τυδεΐδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης,

290

ἵππους δὲ Τρώους ὑπαγε ζυγόν, οὓς ποτ' ἀπηύρα

Αἰνείαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξέσάωσεν Ἀπόλλων.

τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης ὦρτο ξανθὸς Μενέλαος

διογενής, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν ὠκέας ἵππους,

Αἶθην τὴν Ἀγαμέμνονέην τὸν ἑόν τε Πόδαργον·

295

τὴν Ἀγαμέμνονι δῶκ' Ἀγχισιάδης Ἐχέπωλος

δῶρ', ἵνα μὴ οἷ' ἔποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,

ἀλλ' αὐτοῦ τέρποιτο μένων· μέγα γάρ οἱ ἔδωκεν

Ζεὺς ἄφενος, ναῖεν δ' ὅ γ' ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι·

300

τὴν ὅ γ' ὑπὸ ζυγὸν ἦγε μέγα δρόμου ἰσχανώσας.

Ἀντίλοχος δὲ τέταρτος εὐτρίχας ὠπλίσασθ' ἵππους,

Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς ὑπερθύμιοιο ἀνακτος

τοῦ Νηληιάδαο· πυλοιγενέες δὲ οἱ ἵπποι

ὠκύποδες φέρον ἄρμα. πατὴρ δὲ οἱ ἄγχι παραστάς

μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων νοέοντι καὶ αὐτῷ·

305

„Ἀντίλοχ', ἦ τοι μὲν σε νέον περ ἑόντα φίλησαν

Ζεὺς τε Ποσειδάων τε, καὶ ἵπποσύνας ἐδίδαξαν

παντοίας· τῷ καὶ σε διδασκόμεν οὐ τι μάλα χρεώ·

οἶσθα γὰρ εὔ περὶ τέρμαθ' ἐλίσσέμεν· ἀλλὰ τοι ἵπποι

βάρδιστοι θείειν· τῷ τ' οἶω λοίγι' ἔσεσθαι.

310

τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασαν ἀφάρτεροι, οὐδὲ μὲν αὐτοὶ

πλείονα ἴσασιν σέθεν αὐτοῦ μητίσασθαι.

ἀλλ' ἄγε δὴ σύ, φίλος, μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ

παντοίην, ἵνα μὴ σε παρεκπροφύγῃσιν ἄεθλα.
 μήτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων ἦε βίηφιν· 315
 μήτι δ' αὐτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
 νῆα θοὴν ἰθύνει ἐρεχθομένην ἀνέμοισιν·
 μήτι δ' ἡνίοχος περιγίγνεται ἡνίοχοιο.
 ἀλλ' ὅς μὲν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν οἷσι πεποιθὼς
 ἀφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἐλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα, 320
 ἵπποι δὲ πλανόωνται ἀνὰ δρόμον, οὐδὲ κατίσχει·
 ὅς δέ κε κέρδεα εἰδῇ ἐλαύνων ἥσσονας ἵππους,
 αἰεὶ τέρμ' ὁρόων στρέφει ἐγγύθεν, οὐδέ ἐ λήθει,
 ὅπως τὸ πρῶτον τανύσῃ βοέοισιν ἱμάσιν,
 ἀλλ' ἔχει ἀσφαλῶς καὶ τὸν προύχοντα δοκεύει. 325
 σῆμα δέ τοι ἔρέω μάλ' ἀριφραδές, οὐδέ σε λήσει.
 ἔστικε ξύλον αὖον, ὅσον τ' ὄργυι', ὑπὲρ αἵης,
 ἣ δρυὸς ἢ πεύκης· τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὀμβρῷ·
 λάε δὲ τοῦ ἐκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκῶ
 ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ, λεῖος δ' ἵππόδρομος ἀμφίς· 330
 ἣ τευ σῆμα βροτοῖο πάλαι κατατεθνηῶτος,
 ἣ τό γε νύσσα τέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων·
 καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
 τῷ σὺ μάλ' ἐγχρίμψας ἐλάαν σχεδὸν ἄρμα καὶ ἵππους,
 αὐτὸς δὲ κλινθῆναι εὐπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ 335
 ἦκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
 κένσαι ὁμοκλήσας, εἷξαι τέ οἱ ἡνία χερσίν.
 ἐν νύσῃ δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχριμψήτω,
 ὥς ἂν τοι πλήμνῃ γε δοῖσεται ἄκρον ἱκέσθαι
 κύκλου ποιητοῖο· λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν, 340
 μή πως ἵππους τε τρώσῃς κατὰ θ' ἄρματα ἄξης·
 χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγχεῖν δὲ σοὶ αὐτῷ
 ἔσσεται· ἀλλά, φίλος, φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι.
 εἰ γάρ κ' ἐν νύσῃ γε παρεξέλασσησθα διώκων,

οὐκ ἔσθ'· ὅς κέ σ' ἔλῃσι μετάλμενος οὐδὲ παρέλθῃ, 345
οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν Ἀρείονα δῖον ἐλαύνοι,
Ἀδρήστου ταχὺν ἵππον, ὃς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν,
ἦ τοὺς Λαομέδοντος, οἱ ἐνθάδε γ' ἔτραφεν ἐσθλοί·"

ὥς εἰπὼν Νέστωρ Νηλῆϊος ἅψ ἐνὶ χώρῃ
ἔξετ', ἐπεὶ ᾧ παιδί ἐκάστου πείρατ' ἔειπεν. 350
Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος εὐτρίχας ὠπλίσαθ' ἵππους.
ἂν δ' ἔβαν ἐς δίφρους, ἐν δὲ κλήρους ἐβάλλοντο·
πᾶλλ'· Ἀχιλεὺς, ἐκ δὲ κλήρος θόρε Νεστορίδαι
Ἀντιλόχου· μετὰ τὸν δὲ λάχε κρείων Εὐμήλος,
τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος, 355
τῷ δ' ἐπὶ Μηριόνης λάχ' ἐλαυνόμεν' ὕστατος αὐτὲ
Τυδείδης, ὃχ' ἄριστος ἑὼν, λάχ' ἐλαυνόμεν' ἵππους.
στὰν δὲ μεταστοιχί, σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς
τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ· παρὰ δὲ σκοπὸν εἶσεν
ἀντίθεον Φοῖνικα, ὀπάονα πατρὸς ἑοῖο, 360
ὥς μεμνέφτο δρόμου καὶ ἀληθείην ἀποείποι.

οἱ δ' ἅμα πάντες ἔφ' ἵπποιν μάστιγας ἄειραν,
πέπληγόν θ' ἱμάσιν ὁμόκλησάν τ' ἐπέεσσιν
ἔσσυμένως· οἱ δ' ὦκα διέπρησσαν πεδίῳ,
νόσφι νεῶν, ταχέως· ὑπὸ δὲ στέρνοισι κονίη 365
ἴστατ' ἀειρομένη ὥς τε νέφος ἥδ' θύελλα,
χαῖται δ' ἐρρώοντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο.
ἄρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πύλνατο πουλυβοτείρῃ,
ἄλλοτε δ' ἀΐξασκε μετήροα· τοῖ δ' ἐλατῆρες
ἔστασαν ἐν δίφροισι, πάτασσε δὲ θυμὸς ἐκάστου 370
νίκης ἱεμένων· κέκλυντο δὲ οἷσιν ἕκαστος
ἵπποις, οἱ δ' ἐπέτοντο κονίοντες πεδίῳ.

ἄλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ὠκέες ἵπποι
ἅψ ἔφ' αἰλὸς πολιῆς, τότε δὴ ἀρετὴ γε ἐκάστου
φαίνεται, ἄφαρ δ' ἵπποισι τάθῃ δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα

αἶ Φηρητιάδαι ποδώκεες ἔκφερον ἵπποι.
 τὰς δὲ μετ' ἔξεφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι
 Τρώιοι, οὐδέ τι πολλὸν ἄνευθ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς·
 αἰεὶ γὰρ δίφρου ἐπιβησομένοισιν εἴκτην,
 πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον εὐρέε τ' ὦμα
 θέρμετ'· ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καταθέντε πετέσθην·
 καὶ νύ κεν ἦ παρέλασσο' ἢ ἀμφήριστον ἔθικεν,
 εἰ μὴ Τυδέος υἱὲ κοτέσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὅς ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαεινὴν.
 τοῖο δ' ἅπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χωομένοιο,
 οὐνεκα τὰς μὲν ὄρα ἔτι καὶ πολλὸν μᾶλλον ἰούσας,
 οἱ δὲ οἱ ἐβλάφθησαν ἄνευ κέντροιο θέοντες.
 οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφηράμενος λάθ' Ἀπόλλων
 Τυδεΐδην, μάλα δ' ὦκα μετέσσυτο ποιμένα λαῶν,
 δῶκε δὲ οἱ μάστιγα, μένος δ' ἵπποισιν ἐνήκεν.
 ἦ δὲ μετ' Ἀδμήτου υἱὸν κοτέουσα βεβήκειν·
 ἵππειον δὲ οἱ ἦξε θεὰ ζυγόν· αἱ δὲ οἱ ἵπποι
 ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην, ῥυμὸς δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη.
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφρου παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,
 ἀγκῶνάς τε περιδρύφθη στόμα τε ῥῖνάς τε,
 θρυλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι· τῷ δὲ οἱ ὄσσε
 δακρυόφιν πλησθὲν, θαλερὴ δὲ οἱ ἔσχετο φωνή.
 Τυδεΐδης δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους,
 πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος· ἐν γὰρ Ἀθήνῃ
 ἵπποις ἦκε μένος καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθικεν.
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαος.
 Ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἐοῖο·
 „ἔμβητον καὶ σφῶν τιταίνετον ὅτι τάχιστα.
 ἦ τοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν οὐ τι κελεύω,
 Τυδεΐδω ἵπποισι δαΐφρονος, οἷσιν Ἀθήνη
 νῦν ὥρεξε τάχος καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθικεν·

ἵππους δ' Ἀτρεΐδαο κιχάνετε, μηδὲ λίπτησθον·
 καρπαλίμως, μὴ σφῶιν ἐλεγχεῖν καταχεύῃ
 Αἴθῃ θῆλυς ἐοῦσα· τί ἦ λείπεσθε, φέριστοι ;
 ὦδε γὰρ ἔξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται·
 οὐ σφῶιν κομιδὴ παρὰ Νέστορι ποιμένι λαῶν
 ἔσσεται, αὐτίκα δ' ὕμμε κατακτενεῖ ὀξεί χαλκῷ,
 αἶ κ' ἀποκηδήσαντε φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον.
 ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον ὅττι τάχιστα·
 ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι ἥδὲ νοήσω,
 στεινωπῷ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι, οὐδέ με λήσει.“

410

415

ὥς ἔφαθ', οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλήν
 μᾶλλον ἐπιδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἴψα δ' ἔπειτα
 στείνομος ὁδοῦ κοίτης ἴδεν Ἀντίλοχος μενεχάρμης.
 ῥωχμὸς ἦν γαίης, ἣ χειμέριον ἅλῃν ὕδωρ
 ἐξέρρηξεν ὁδοῖο, βάθυνε δὲ χώρον ἅπαντα·
 τῇ δ' εἶχεν Μενέλαος ἀματροχιάς ἀλεείνων.
 Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους
 ἐκτὸς ὁδοῦ, ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν.
 Ἀτρεΐδης δ' ἔδεισε καὶ Ἀντιλόχῳ ἐγεγώνειν·
 Ἀντίλοχ', ἀφραδέως ἱππάζεαι· ἀλλ' ἄνεχ' ἵππους·
 στεινωπὸς γὰρ ὁδός, τάχα δ' εὐρυτέρῃ παρελάσσεις,
 μὴ πως ἀμφοτέρους δηλήσῃαι ἄρματι κύρσας.“

420

425

ὥς ἔφατ', Ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλαινεν
 κέντρῳ ἐπισπέρχων, ὥς οὐκ αἰόντι ἐοικώς.
 ὅσσα δὲ δίσκου οὖρα κατωμαδίῳ πέλονται,
 ὃν τ' αἰζῆδος ἀφῆκεν ἀνὴρ πειρώμενος ἥβης,
 τόσσον ἐπεδραμέτην· αἶ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω
 Ἀτρεΐδῃ· αὐτὸς γὰρ ἐκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν,
 μὴ πως συγκύρσειαν ὁδῷ ἐνὶ μώνυχες ἵπποι,
 δίφρους τ' ἀνστρέψειαν ἐυπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοὶ
 ἐν κονίῃσι πέσοιεν ἐπαιγόμενοι περὶ νίκης.

430

435

τὸν καὶ νεικεῖων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 „Ἀντίλοχ’, οὐ τις σεῖο βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
 ἔρο’, ἐπεὶ οὐ σ’ ἔτυμόν γε φάμεν πεπνύσθαι Ἀχαιοί.
 ἀλλ’ οὐ μὰν οὐδ’ ὥς ἄτερ ὅρκου οἴσῃ ἄεθλον.”

441

ὥς εἰπὼν ἱπποισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε·
 „μή μοι ἐρύκεσθον μηδ’ ἔστατον ἀχνυμένω κῆρ·
 φθήσονται τούτοις πόδες καὶ γοῦνα καμόντα
 ἢ ὑμῖν· ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος.”

445

ὥς ἔφαθ’, οἱ δὲ ἀνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλῆν
 μᾶλλον ἐπιδραμέτην, τάχα δὲ σφισιν ἄγχι γέγοντο.

Ἀργεῖοι δ’ ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορῶντο
 ἱππους· τοὶ δ’ ἐπέτοντο κονίοντες πεδίῳ.
 ποῶτος δ’ Ἴδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἐφράσαθ’ ἱππους·
 ἦστο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν περιωπῇ,
 τοῖο δ’ ἀνευθεν ἐόντος ὁμοκλητῆρος ἀκούσας
 ἔγνω· φράσσατο δ’ ἵππον ἀριπρεπέα προύχοντα,
 ὃς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
 λαϊκὸν σῆμ’ ἐτέτυκτο περίτροχον ἥύτε μήνη.
 στῇ δ’ ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 „ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 οἷος ἐγὼν ἱππους αὐγάζομαι ἦε καὶ ὑμεῖς ;
 ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἱπποί,
 ἄλλος δ’ ἡνίοχος ἰνδάλλεται· αἱ δὲ πού αὐτοῦ
 ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἱ καὶ σέ γε φέρτεραι ἦσαν.
 [ἢ τοι γὰρ τὰς πρῶτας ἴδον περὶ τέρμα βαλούσας,
 νῦν δ’ οὐ πῇ δύναμαι ἰδέειν· πάντῃ δέ μοι ὄσσε
 Τρωικὸν ἅμ’ ἐπιδίον παπταίνετον εἰσορῶντι.]
 ἦε τὸν ἡνίοχον φύγον ἡνία, οὐδὲ δυνάσθῃ
 εὐ σχεθέειν περὶ τέρμα, καὶ οὐκ ἐτύχησεν ἐλίξας·
 ἐνθα μιν ἐκπεσσεῖν οἶω σὺν θ’ ἄρματα ἄξει,
 αἱ δ’ ἐξηρώησαν, ἐπεὶ μένος ἔλλαβε θυμόν.

451

455

460

465

ἀλλὰ ἴδεσθε καὶ ὕμμες ἀνασταδόν· οὐ γὰρ ἐγὼ γε
εὖ διαγιγνώσκω· δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνὴρ
Αἰτωλὸς γενεήν, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἀνάσσει,
Τυδεὸς ἵπποδάμου υἱός, κρατερὸς Διομήδης.“

470

τὸν δ' αἰσchrῶς ἐνένιπεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας·
„Ἰδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεαι; αἱ δέ τ' ἄγευθεν

475

ἵπποι ἀερσίποδες πολέος πεδίοιο δίνονται.
οὔτε νεώτατός ἐσσι μετ' Ἀργείοισι τοσοῦτον,
οὔτε τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἐκδέχκεται ὄσσε·
ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι· οὐδέ τί σε χρὴ
[λαβραγόρην ἔμμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι.]
ἵπποι δ' αὐταὶ ἔασι παροίτεροι, αἱ τὸ πάρος περ,
Εὐμήλου, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὐληρα βέβηκεν.“

480

τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠΐδα·
„Αἴαν νεῖκος ἄριστε, κακοφραδὲς, ἄλλα τε πάντα
δεύεαι Ἀργείων, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής.
δευρό νυν, ἣ τρίποδος περιδόμεθον ἦε λέβητος,
ἵστορα δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω,
ὁππότῃραι πρόσθ' ἵπποι, ἵνα γνῶης ἀποτίνων.“

485

ὣς ἔφατ', ὥρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
χωόμενος χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν.
καὶ νῦν κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γένητ' ἀμφοτέροισιν,
εἰ μὴ Ἀχιλλεύς αὐτὸς ἀνίστατο καὶ φάτο μῦθον·

491

„μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν,
Αἴαν Ἰδομενεῦ τε, κακοῖς, ἐπεὶ οἷδ' ἔοικεν.
καὶ δ' ἄλλω νεμεσᾶτον, ὅτις τοιαυτὰ γε ῥέζοι.
ἀλλ' ὕμεις ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσοράασθε
ἵππους· οἱ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης
ἐνθάδ' ἐλεύσονται· τότε δὲ γνῶσεσθε ἕκαστος
ἵππους Ἀργείων, οἱ δεύτεροι οἱ τε πάροιθεν.“

495

ὣς φάτο, Τυδεΐδης δὲ μάλα σχεδὸν ἦλθε διώκων·

Ὀμήρου Ἰλιάδ

15

μᾶστι δ' αἶν ἔλαυνε κατωμαδόν· οἱ δέ οἱ ἵπποι
 ὑψόσ' ἀειρέσθην ῥίμπα πρήσσοντε κέλευθον. 500
 αἰεὶ δ' ἥνίοχον κονίης θραδάμιγγες ἔβαλλον,
 ἄρματα δὲ χρυσῷ πεπυκασμένα κασσιτέρῳ τε
 ἵπποις ὠκυπόδεσσιν ἐπέτρεχον· οὐδέ τι πολλή
 γίγνεται ἐπισσώτρων ἄρματροχιῇ κατόπισθεν 505
 ἐν λεπτῇ κονίῃ· τῷ δὲ σπεύδοντε πετέσθην.
 στῇ δὲ μέσῳ ἐν ἀγῶνι, πολὺς δ' ἀνεκίχιεν ἰδρῶς
 ἵππων ἕκ τε λόφων καὶ ἀπὸ στέρνοιο χαμᾶζε.
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θύρε παμφανώωντος,
 κλῖνε δ' ἄρα μᾶστιγα ποτὶ ζυγόν. οὐδὲ μάτησεν 510
 Ἰφθίμος Σθένελος, ἀλλ' ἐσσυμένως λάβ' ἄεθλον,
 δῶκε δ' ἄγειν ἐτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναῖκα
 καὶ τρίποδ' ὠτώνεντα φέρειν· ὁ δ' ἔλυνεν ὕψ' ἵππους.
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχος Νηλήιος ἤλασεν ἵππους,
 κέρδεσιν, οὗ τι τάχει γε, παραφθάμενος Μενέλαον·
 ἀλλὰ καὶ ὥς Μενέλαος ἔχ' ἐγγύθεν ὠκέας ἵππους. 516
 ὅσπον δὲ τροχοῦ ἵππος ἀφίσταται, ὃς ῥά τ' ἀνακτα
 ἔλκησιν πεδίοιο τιταινόμενος σὺν ὄχεσφιν·
 τοῦ μὲν τε ψαύουσιν ἐπισσώτρου τρίχες ἄκρα
 οὐραῖαι· ὁ δὲ τ' ἄγχι μάλα τρέχει, οὐδέ τι πολλή 520
 χώρῃ μεσσηγίς, πολέος πεδίοιο θέοντος·
 τόσπον δὴ Μενέλαος ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
 λείπει· ἀτὰρ τὰ πρῶτα καὶ ἐς δίσκουρα λείλειπτο,
 ἀλλὰ μιν αἶψα κίχανεν· ὀφέλλετο γὰρ μένος ἠδὲ
 ἵππου τῆς Ἀγαμεμνονέης, καλλίτριχος Αἴθης. 525
 εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω γένετο δρόμος ἀμφοτέροισιν,
 τῷ κέν μιν παρέλασσε· οὐδ' ἀμφήριστον ἔθηκεν.
 αὐτὰρ Μηριόνης θεράπων ἐὺς Ἴδομενῆος
 λείπει· ἀγακλῆος Μενελάου δουρὸς ἐρωήν·
 βάρδιστοι μὲν γάρ οἱ ἔσαν καλλίτριχες ἵπποι, 530

ἦκιστος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνόμεν ἄρμ' ἐν ἀγῶνι.
 υἱὸς δ' Ἀδμήτοιο πανύστατος ἤλυθεν ἄλλων
 ἔλκων ἄρματα καλά, ἐλαύνων πρόσσοθεν ἵππους.
 τὸν δὲ ἰδὼν ῥκτειρε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς,
 στὰς δ' ἄρ' ἐν Ἀργείοις ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν· 535
 „λοῖσθος ἀνὴρ ὄριστος ἐλαύνει μώνυχας ἵππους·
 ἀλλ' ἄγε δὴ οἱ δῶμεν ἀέθλιον, ὥς ἐπεικέες,
 δεύτερ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδεὸς υἱός.“

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ὥς ἐκέλευεν
 καὶ νύ κέ οἱ πόρην ἵππον, ἐπήνησαν γὰρ Ἀχαιοί, 540
 εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχος μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
 Πηλεΐδην Ἀχιλῆα δίκη ἡμείψατ' ἀναστάς·
 „ὦ Ἀχιλεῦ, μάλα τοι κεχολώσομαι, αἶ κε τελέσσης
 τοῦτο ἔπος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσεσθαι ἀέθλιον,
 τὰ φρονέων, ὅτι οἱ βλάβεν ἄρματα καὶ ταχέ' ἵππῳ 545
 αὐτός τ' ἐσθλὸς ἐών. ἀλλ' ὥφελεν ἀθανάτοισιν
 εὖχεσθαι· τῷ κ' οὐ τι πανύστατος ἦλθε διώκων.
 εἰ δέ μιν οἴκτειρεις καὶ τοι φίλος ἔπλετο θυμῷ,
 ἔστι τοι ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολὺς, ἔστι δὲ χαλκὸς
 καὶ πρόβατ', εἰσὶ δέ τοι δμῳαὶ καὶ μώνυχες ἵπποι· 550
 τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελὼν δόμεναι καὶ μεῖζον ἀέθλιον,
 ἦε καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνήσωσιν Ἀχαιοί.
 τὴν δ' ἐγὼ οὐ δώσω· περὶ δ' αὐτῆς πειρηθῆτω
 ἀνδρῶν ὅς κ' ἐθέλῃσιν ἐμοὶ χεῖρεσσι μάχεσθαι.“

ὣς φάτο, μείδησεν δὲ ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς 555
 χαίρων Ἀντίλοχῳ, ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος·
 καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Ἀντίλοχ', εἰ μὲν δὴ με κελεύεις οἴκοθεν ἄλλο
 Εὐμήλω ἐπιδοῦναι, ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ τελέσω.
 δώσω οἱ θώρηκα, τὸν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων, 560
 χαλκεον, ᾧ πέρι χεῦμα φαεινοῦ κασσιτέροιο

ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιος ἔσται.“

ἣ ὅα καὶ Αὐτομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἑταίρῳ
οἰσέμεναι κλισίῃθεν· ὁ δ' ὄχετο καὶ οἱ ἔνευκεν.

[Εὐμήλῳ δ' ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δὲ δέξατο χαίρων.]

565

τοῖσι δὲ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο θυμὸν ἀχεύων,

·Αντιλόχῳ ἄμοτον κεχολωμένος· ἐν δ' ἄρα κῆρυξ

χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε, σιωπῆσαι τε κέλευσεν

·Αργείους· ὁ δ' ἔπειτα μετηύδα ἰσόθεος φῶς·

··Αντίλοχε, πρόσθεν πεπνυμένε, ποῖον ἔρεξας.

570

ἥσυχνας μὲν ἔμην ἀρετὴν, βλάβας δέ μοι ἵππους,

τοὺς σοὺς πρόσθε βαλὼν, οἳ τοι πολὺ χεῖρονες ἦσαν.

ἀλλ' ἄγετ', Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,

εἰς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσσετε, μῆδ' ἐπ' ἄρωγῃ,

μὴ ποτὲ τις εἴπῃσιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·

575

·Αντίλοχον ψεύδῃσσι βηισάμενος Μενέλαος

οἴχεται ἵππον ἄγων, ὅτι οἱ πολὺ χεῖρονες ἦσαν

ἵπποι, αὐτὸς δὲ κρείσσων ἀρετῇ τε βίῃ τε·

εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, καὶ μ' οὐ τινά φημι

ἄλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν· ἰθεῖα γὰρ ἔσται

580

·Αντίλοχ', εἰ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφές, ἣ θέμις ἐστίν,

στάς ἵππων προπάροιθε καὶ ἄρματος, αὐτὰρ ἱμάσθλην

χερσὶν ἔχων ῥαδινήν, ἣ περ τὸ πρόσθεν ἔλαυνες,

ἵππων ἀψάμενος γαιήοχον ἐννοσίγαιον

ὄμνυθι μὴ μὲν ἐκὼν τὸ ἐμὸν δόλῳ ἄρμα πεδῆσαι.“

585

τὸν δ' αὖτ' Ἀντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον ἠύδα·

··ἄνσχεο νῦν· πολλὸν γὰρ ἐγὼ γε νεώτερός εἰμι

σεῖο, ἄναξ Μενέλαε, σὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων.

οἴσθ', οἶαι νέου ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσιν·

κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις·

590

τῷ τοι ἐπιπλήτῳ κραδίη· ἵππον δέ τοι αὐτὸς

δώσω, τὴν ἀρόμην· εἰ καὶ νύ κεν οἴκοθεν ἄλλο

μεῖζον ἐπαιτήσεται, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δοῦναι
βουλοίμην ἢ σοί γε, διοτρεφέες, ἥματα πάντα
ἐκ θυμοῦ πεσέειν καὶ δαίμοσιν εἶναι ἀλιτρός.“

595

ἦ ῥα καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
ἐν χείρεσσι τίθει Μενελάου· τοῖο δὲ θυμὸς
ἰάνθη, ὥς εἴ τε περὶ σταχύεσσιν ἔερση

λήιον ἀλδήσκοντος, ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι·
ὥς ἄρα σοί, Μενέλαε, μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.

600

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„ Ἀντίλοχε, νῦν μὲν τοι ἐγὼν ὑποείξομαι αὐτὸς
χωόμενος, ἐπεὶ οὐ τι παρήγορος οὐδ' ἀεσίφρων
ἦσθα πάρος· νῦν αὖτε νόον νίκησε νεοίη.

δεύτερον αὖτ' ἀλέασθαι ἀμείνονας ἡπεροπεύειν.

605

οὐ γὰρ κέν με τάχ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπεισεν Ἀχαιῶν
ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πολλὰ πάθεις καὶ πολλὰ μόγησας
σὸς τε πατὴρ ἀγαθὸς καὶ ἀδελφεὸς εἶνεκ' ἐμεῖο·
τῷ τοι λισσομένῳ ἐπιτείσομαι, ἡδὲ καὶ ἵππον
δώσω ἐμήν περ ἐοῦσαν, ἵνα γνῶωσι καὶ οἶδε,
ὥς ἐμὸς οὐ ποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηγής.“

610

ἦ ῥα καὶ Ἀντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἐταίρῳ
ἵππον ἄγειν· ὁ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἔλε παμφανώοντα.

Μηριόνης δ' ἀνάειρε δύο χρυσοῖο τάλαντα
τέτρατος, ὥς ἔλασεν. πέμπτον δ' ὑπελείπεται ἄεθλον,

ἀμφίθετος φιάλη· τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεύς
Ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων καὶ ἔειπε παραστάς·

616

„τῇ νῦν, καὶ σοί τοῦτο, γέρον, κειμήλιον ἔστω,
Πατρόκλοιο τάφου μνήμ' ἔμμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτὸν
ὄψῃ ἐν Ἀργείοισι· δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον

620

αὐτῶς· οὐ γὰρ πῦξ γε μαχήσεται οὐδὲ παλαίσεις,
οὐδέ τ' ἀκοντιστὸν ἐσδύσει οὐδὲ πόδεσσιν
θεύσει· ἦδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπείγει.“

ὥς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δὲ δέξατο χαίρων,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 625

„ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα, φίλος, πόδες, οὐδ' ἔτι χεῖρες
ὥμων ἀμφοτέρωθεν ἐπαΐσσονται ἐλαφραί.

εἴθ' ὥς ἡβώοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
ὥς ὁπότε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα θάπτον Ἐπειοὶ 630

Βουπρασίου, παῖδες δὲ θέσαν βασιλῆος ἄεθλα·
ἐνθ' οὐ τίς μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γένετ', οὔτ' ἄρ' Ἐπειῶν
οὔτ' αὐτῶν Πυλίων οὔτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.

πῦξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα Ἥνοπος υἱόν,
Ἄγκαϊον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ὅς μοι ἀνέστη· 635

Ἰφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον ἐσθλὸν ἐόντα,
δουρὶ δ' ὑπερέβαλον Φυλῆά τε καὶ Πολύδωρον.

οἰοισὶν μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνε,
[πλήθει πρόσθε βαλόντες, ἀγασσάμενοι περὶ νίκης,
οὐνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόθι λείπεται ἄεθλα.] 640

οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὁ μὲν ἔμπεδον ἡνιόχευεν,
ἔμπεδον ἡνιόχευ', ὁ δ' ἄρα μάστιγι κέλευεν.

ὥς ποτ' ἔον· νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιοώντων
ἔργων τοιούτων· ἐμὲ δὲ χρή γήραϊ λυγρῷ
πεῖθεσθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἡρώεσσιν. 645

ἀλλ' ἴθι καὶ σὸν ἐταῖρον ἄεθλοισι κτερέϊζε.

τοῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ,
ὥς μευ αἶε μέμνησαι ἐννέος, οὐδέ σε λήθω

τιμῆς, ἧς τέ μ' ἔοικε τετιμῆσθαι μετ' Ἀχαιοῖς.
σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν.“ 650

ὥς φάτο, Πηλεΐδης δὲ πολὺν καθ' ὅμιλον Ἀχαιῶν
ῥχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλεΐδαο.

αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἄεθλα·
ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κατέδησ' ἐν ἀγῶνι

- ἔξετέῃ ἀδμήτην, ἣ τ' ἀλγίστην δαμάσασθαι· 655
 τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπας ἀμφικύπελλον.
 στή δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 „Ατρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ἄνδρες δύο περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὧ περ ἄριστῳ,
 πῦξ μάλ' ἀνασχομένῳ πεπληγέμεν. ᾧ δέ κ' Ἀπόλλων 661
 δῶῃ καμμονίην, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί,
 ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κλισίῃνδε νεέσθῳ·
 αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον.“
 ὧς ἔφατ', ὥρνυτο δ' αὐτίκ' ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε 665
 εἰδὼς πυγμαχίης, υἱὸς Πανοπῆος Ἑπειός·
 ἄφατο δ' ἡμιόνου ταλαεργοῦ φώνησέν τε·
 „ἄσπον ἦτω, ὅς τις δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον·
 ἡμίονον δ' οὐ φημί τιν' ἀξέμεν ἄλλον Ἀχαιῶν
 πυγμῇ νικήσαντ', ἐπεὶ εὖχομαι εἶναι ἄριστος.
 ἦ οὐχ ἄλλης, ὅττι μάχης ἐπιδεδύομαι; οὐδ' ἄρα πῶς ἦν 671
 ἐν πάντεσσ' ἔργοισι δαήμονα φῶτα γενέσθαι.
 ὦδε γὰρ ἔξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 ἀντικρὺς χροῖα τε ῥήξω σὺν τ' ὅστέ' ἀράξω·
 κηδεμόνες δέ οἱ ἐνθάδ' ἀολλέες αὖθι μενόντων,
 οἳ κέ μιν ἐξοίσουσιν ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμέντα.“ 675
 ὧς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 Εὐρύαλος δέ οἱ οἶος ἀνίστατο, ἰσόθεος φῶς,
 Μηκιστῆος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἀνακτος,
 ὅς ποτε Θήβασδ' ἦλθε δεδουπότος Οἰδιπόδαο 680
 ἐς τάφον· ἐνθα δὲ πάντας ἐνίκᾳ Καδμεΐωνας.
 τὸν μὲν Τυδεΐδης δουρικλυτὸς ἀμφεπονεῖτο
 θαρσύνων ἔπεσιν, μέγα δ' αὐτῷ βούλετο νίκην.
 ζῶμα δέ οἱ πρῶτον παρακάμβαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
 δῶκεν ἱμάντας ἐυμήτους βοδὺς ἀγραύλοιο.
 τῷ δὲ ζωσαμένῳ βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα, 685

ἄντα δ' ἀνασχομένω χερσὶ στιβαρῆσιν ἄμ' ἄμφω
 σύν ῥ' ἔπесον, σύν δέ σφι βαρεῖαι χεῖρες ἔμιχθεν·
 δεινὸς δὲ χρομάδος γενύων γένετ', ἔρρεε δ' ἰδρὼς
 πάντοθεν ἐκ μελέων· ἐπὶ δ' ὄρνυτο δῖος Ἑπειός,
 κόψε δὲ παπτήναντα παρήιον· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν 690
 ἐστήκειν· αὐτοῦ γὰρ ὑπῆριπε φαίδιμα γυῖα.

ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ φρικὸς Βορέω ἀναπάλλεται ἰχθὺς
 θίν' ἐν φυκιόεντι, μέλαν δέ ἐ κῦμα κάλυψεν,
 ὥς πληγεῖς ἀνέπαλτο. ἀτὰρ μεγάλθυμος Ἑπειὸς
 χερσὶ λαβὼν ὠρθωσε· φίλοι δ' ἄμφεσταν ἑταῖροι, 695
 οἳ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκομένοισι πόδεςσιν
 αἶμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλονθ' ἐτέρωσε·
 καὶ δ' ἄλλο φρονέοντα μετὰ σφίσιν εἶσαν ἄγοντες,
 αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.

Πηλεΐδης δ' αἰψ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἄεθλα, 700
 δεικνύμενος Δαναῖοις, παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς,
 τῷ μὲν νικήσαντι μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην,
 τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσιν τιόν Ἀχαιοί·
 ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι γυναῖκ' ἐς μέσσον ἔθηκεν,
 πολλὰ δ' ἐπίστατο ἔργα, τίον δέ ἐτεσσαράβοιον. 705
 στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 „ὄρνυσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθον.“

ὥς ἔφατ', ὥρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις ἀνίστατο, κέρδεα εἰδώς.
 ζωσαμένω δ' ἄρα τῷ γε βάτην ἐς μέσσον ἀγῶνα, 710
 ἀγκᾶς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ στιβαρῆσιν
 ὥς ὅτ' ἀμείβοντες, τοὺς τε κλυτὸς ἦραρε τέκτων,
 δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἁλεείνων.
 τετρίγει δ' ἄρα νῶτα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 ἐλκόμενα στερεῶς· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρὼς, 715
 πυκναὶ δὲ σμῶδιγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὤμους

αἵματι φοινικόεσσαί ἀνδράμον· οἱ δὲ μάλ' αἰεὶ
νίκης ἰέσθην τρίποδος πέρι ποιητοῖο.

οὐτ' Ὀδυσσεὺς δύνато σφῆλαι οὐδεὶ τε πελάσσαι,
οὐτ' Αἴας δύνато, κρατερὴ δ' ἔχεν ἴς Ὀδυσῆος.

720

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνιάζον ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί,
δὴ τότε μιν προσέειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·

„διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἦ μ' ἀνάειρ' ἦ ἐγὼ σέ· τὰ δ' αὖ Διὶ πάντα μελήσει.“

ὥς εἰπὼν ἀνάειρε· δόλου δ' οὐ λήθει' Ὀδυσσεύς·
κόψ' ὅπιθεν κώληπα τυχών, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·

725

καὶ δ' δ' ἔπεσ' ἐξοπίσω· ἐπὶ δὲ στήθεσσιν Ὀδυσσεὺς
κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε θάμβησάν τε.

δεύτερος αὐτ' ἀνάειρε πολύτλας διὸς Ὀδυσσεύς,
κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονός, οὐδέ τ' αἶρεν,

730

ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω
πλησίοι ἀλλήλοισι, μιάνθησαν δὲ κονίη·

καὶ νύ κε τὸ τρίτον αὖτις ἀναΐξαντε πάλαιον,
εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο καὶ κατέρυκεν·

„μηκέτ' ἐρείδεσθον μηδὲ τρίβεσθε κακοῖσιν·
νίκη δ' ἀμφοτέροισιν ἀέθλια δ' ἴσ' ἀνελόντες

735

ἔρχεσθ'· ὄφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν Ἀχαιοί.“

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο,
καὶ ῥ' ἀπομορξαμένῳ κονίην δύσαντο χιτῶνας.

Πηλεΐδης δ' αἶψ' ἄλλα τίθει ταχυτῆτος ἀέθλια
ἀργύρεον κρατῆρα τετυγμένον· ἔξ δ' ἄρα μέτρα

740

χάνδανεν, αὐτὰρ κάλλει ἐνίκα πᾶσαν ἐπ' αἶαν
πολλόν, ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἤσκησαν,

Φοίνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἡεροειδέα πόντον,
στήσαν δ' ἐν λιμένεσσι, Θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν·

745

υἱὸς δὲ Πριάμοιο Λυκάονος ὄνον ἔδωκεν

Πατρόκλῳ ἥρωι Ἰησονίδης Εὐνήρος.

καὶ τὸν Ἀχιλλεύς θῆκεν ἀέθλιον οὗ ἐτάριοι,
 ὅς τις ἐλαφρότατος ποσσὶ κραιπνοῖσι πέλοιτο·
 δευτέρῳ αὖ βοῦν θῆκε μέγαν καὶ πίονα δημῷ, 750
 ἡμιτάλαντον δὲ χρυσοῦ λοισθηί· ἔθηκεν.
 στή δ' ὄρθος καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 „ὄρνυσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.“
 ὥς ἔφατ', ὥρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀυλῆος ταχὺς Αἴας
 ἄν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις, ἔπειτα δὲ Νέστορος υἱὸς 755
 Ἀντίλοχος· ὁ γὰρ αὐτε νέους ποσὶ πάντας ἐνίκα.
 στὰν δὲ μεταστοιχί· σήμηγε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς.
 τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· ὧκα δ' ἔπειτα
 ἔκφερ' Ὀυλιάδης. ἐπὶ δ' ὥρνυτο δῖος Ὀδυσσεὺς
 ἄγχι μάλ', ὥς ὅτε τίς τε γυναικὸς ἐυζῶνοιο 760
 στήθεός ἐστι κανών, ὃν τ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσση
 πηνίον ἐξέλκουσα παρὲκ μίτον, ἀγρόθι δ' ἴσχει
 στήθεος· ὧς Ὀδυσσεὺς θέεν ἐγγύθεν, αὐτὰρ ὀπισθεν
 ἵχνια τύπτε πόδεσσι πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι·
 καδ' δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χεῖ' ἀντμένα δῖος Ὀδυσσεὺς 765
 αἰεὶ ῥίμφα θέων ἵαχον δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοὶ
 νίκης ἱεμένῳ, μάλα δὲ σπεύδοντι κέλευον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς
 εὔχετ' Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι ὃν κατὰ θυμόν·
 „κλυθι, θεά, ἀγαθή μοι ἐπίρροθος ἐλθὲ ποδοῖν.“ 770
 ὥς ἔφατ', εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
 [γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν.]
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ἐπαῖξασθαι ἀέθλον,
 ἐνθ' Αἴας μὲν ὀλισθε θέων, βλάβην γὰρ Ἀθήνη.
 τῇ ῥα βοῶν κέχυτ' ὄνθος ἀποκταμένων ἐριμύκων, 775
 οὓς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνεν πόδας ὦκὺς Ἀχιλλεύς·
 ἐν δ' ὄνθου βοέου πλητὸ στόμα τε ῥινάς τε.
 κρητῆρ' αὐτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,

ὥς ἦλθε φθάμενος· ὃ δὲ βοῦν ἔλε φαίδιμος Αἴας.
 στῆ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραύλοιο, 780
 ὄνθον ἀποπτύων, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 „ὦ πόποι, ἦ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἦ τὸ πάρος περ
 μήτηρ ὥς Ὀδυσῆι παρίσταται ἡδ' ἐπαρήγει.“

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασαν.
 Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λοισθήιον ἔκφερ' ἄεθλον 785
 μειδιῶν, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 „εἰδόσιν ὕμῃ ἐρέω πᾶσιν, φίλοι, ὥς ἔτι καὶ νῦν
 ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιότερους ἀνθρώπους.
 Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῦ ὀλίγον προγενέστερός ἐστιν,
 οὗτος δὲ προτέρης γενεῆς προτέρων τ' ἀνθρώπων· 790
 ὠμογέροντα δέ μιν φασ' ἔμμεναι· ἀργαλέον δὲ
 ποσσὶν ἐριδῆσασθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ.“

ὥς φάτο, κύδηνεν δὲ ποδώκεα Πηλεΐωνα.
 τὸν δ' Ἀχιλεὺς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 „Ἀντίλοχ', οὐ μὲν τοι μέλεος εἰρήσεται αἶνος, 795
 ἀλλὰ τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσοῦ ἐπιθήσω.“
 ὥς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὃ δὲ δέξατο χαίρων.

αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος
 θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ' ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν,
 τεύχεα Σαρπηδόντος, ἃ μιν Πάτροκλος ἀπηύρα. 800
 στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὦ περ ἀρίστω,
 τεύχεα ἑσσαμένω, ταμεσίχροα χαλκὸν ἐλόντε
 ἀλλήλων προπάροιδεν ὁμίλου πειρηθῆναι.
 ὀππότερός κε φθῆσιν ὀρεξάμενος χρόα καλόν, 805
 ψαύσῃ δ' ἐνδίνων διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα,
 τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τόδε φάσγανον ἀργυρόηλον
 καλὸν Θρηίκιον· τὸ μὲν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων·
 τεύχεα δ' ἀμφότεροι ξυγῆια ταῦτα φερέσθων·

καί σφιν δαῖτ' ἀγαθὴν παραθήσομεν ἐν κλισίῃσιν. 810

ὣς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,

ἄν δ' ἄρα Τυδεΐδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης.

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν,

ἔς μέσον ἀμφοτέρω συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,

δαινὸν δερκομένω· θάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιοὺς. 815

ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

τρὶς μὲν ἐπήϊξαν, τρὶς δὲ σχεδὸν ὠρμήθησαν.

ἐνθ' Αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἶσεν

νύξ', οὐδὲ χρό' ἴκανεν· ἔρυτο γὰρ ἐνδοθι θώρηξ·

Τυδεΐδης δ' ἄρ' ἔπειτα ὑπὲρ σάκεος μέγαλοιο 820

αἰὲν ἐπ' αὐχένι κῦρε φαινοῦ δουρὸς ἀκωκῇ.

καὶ τότε δὴ ῥ' Αἴαντι περιδείσαντες Ἀχαιοὶ

πανσαμένους ἐκέλευσαν ἀέθλια ἴσ' ἀνελέσθαι.

αὐτὰρ Τυδεΐδῃ δῶκεν μέγα φάσγανον ἥρως

σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ ἐυτμήτῳ τελαμῶνι. 825

αὐτὰρ Πηλεΐδης θῆκεν σόλον αὐτοχόωνον,

δν πρὶν μὲν ῥίπτασκε μέγα σθένος Ἡετίωνος·

ἀλλ' ἦ τοι τὸν ἔπεφνε ποδάρχης δῖος Ἀχιλλεύς,

τὸν δ' ἄγετ' ἐν νήεσσι σὺν ἄλλοισι κτεάτεσσιν.

στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν· 830

„ὄρνυσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.

εἴ οἱ καὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι πίονες ἀγροί,

ἔξει μιν καὶ πέντε περιπλομένους ἐνιαυτοὺς

χοεῶμενος· οὐ μὲν γάρ οἱ ἀτεμβόμενός γε σιδήρου

ποιμὴν οὐδ' ἀροτὴρ εἰς· ἔς πόλιν, ἀλλὰ παρέξει.“ 835

ὣς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυποίτης,

ἄν δὲ Λεοντίης κρατερὸν μένος ἀντιθέοιο,

ἄν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης καὶ δῖος Ἐπειός.

ἔξεις δ' ἴσταντο, σόλον δ' ἔλε δῖος Ἐπειός,

ἦκε δὲ δινήσας· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί. 840

δεύτερος· αὐτ' ἀφέηκε Λεοντεύς ὄξος Ἄρηος,
 τὸ τρίτον αὐτ' ἔρριψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας
 χειρὸς ἄπο στιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ σόλον εἶλε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
 ὅσπον τίς τ' ἔρριψε καλαύροπα βουκόλος ἀνὴρ· 845
 ἡ δέ θ' ἔλισσομένη πέτεται διὰ βοῦς ἀγελαίας·
 τόσπον παντὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε· τοὶ δὲ βόησαν.
 ἀνστάντες δ' ἔταροι Πολυποίταο κρατεροῖο
 νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆος ἄεθλον.

αὐτὰρ ὁ τοξευτῆσι τίθει ἰόντα σίδηρον,
 κὰδ' δ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκεας, δέκα δ' ἡμιπέλεκκα,
 ἰστόν δ' ἔστησεν νηὸς κυανοπρώροιο
 τηλοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ἔκ δὲ τρήρωνα πέλειαν
 λεπτῇ μηρίνθῳ δῆσεν ποδός, ἧς ἄρ' ἀνώγειν
 τοξεύειν· „ὅς μὲν κε βάλλῃ τρήρωνα πέλειαν, 855
 πάντας ἀειράμενος πελέκεας οἰκόνδε φερέσθω·
 ὅς δὲ κε μηρίνθοιο τύχῃ, ὄρνιθος ἀμαρτῶν,
 ἦσσαν γὰρ δὴ κεῖνος, ὃ δ' οἴσεται ἡμιπέλεκκα.“

ὧς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα βίη Τεύκροιο ἀνακτος,
 ἄν δ' ἄρα Μηριόνης θεράπων εὖς Ἰδομενῆος. 860
 κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πᾶλλον ἐλόντες,
 Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρω λάχεν. αὐτίκα δ' ἰὼν
 ἦμεν ἐπικρατέως, οὐδ' ἠπέλησεν ἀνακτι
 ἄρνῶν πρωτογόνων θέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην·
 ὄρνιθος μὲν ἄμαρτε· μέγρε γάρ οἱ τό γ' Ἀπόλλων· 865
 αὐτὰρ ὁ μήρινθον βάλε παρ πόδα, τῇ δέδεδ' ὄρνις·
 ἀντικρὺς δ' ἀπὸ μήρινθον τάμε πικρὸς οἰστός.
 ἡ μὲν ἔπειτ' ἦϊξε πρὸς οὐρανόν, ἡ δὲ παρείθῃ
 μήρινθος ποτὶ γαῖαν· ἀτὰρ κελάδησαν Ἀχαιοί.
 σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσσε χειρὸς 870
 τόξον· ἀτὰρ δὴ οἰστὸν ἔχεν πάλαι, ὥς ἴθυεν,

αὐτίκα δ' ἠπαίλησεν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι
 ἄρνων πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
 ὕψι δ' ὑπὸ νεφέων εἶδε τρήρωνα πέλειαν·
 τῇ ῥ' ὅ γε δινεύουσαν ὑπὸ πτέρυγος βάλε μέσσην, 875
 ἀντικρὺς δὲ διῆλθε βέλος· τὸ μὲν αἶψ' ἐπὶ γαίῃ
 πρόσθεν Μηριόναο πάγῃ ποδός· αὐτὰρ ἡ ὄρνις
 ἰστῷ ἐφεξομένη νηὸς κυανοπρώροιο
 αὐχέν' ἀπεκρέμασεν, σὺν δὲ πτερὰ πυκνὰ λίασθεν·
 ὦκὺς δ' ἐκ μελέων θυμὸς πτάτο, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ 880
 κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηευντό τε θάμβησάν τε.
 ἂν δ' ἄρα Μηριόνης πελέκεας δέκα πάντας ἄειρεν,
 Τεῦκρος δ' ἡμιπέλεκκα φέρειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος,
 καδ δὲ λέβητ' ἄπυρον, βοὸς ἄξιον, ἀνθεμόεντα 885
 θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων· καὶ ῥ' ἥμονες ἄνδρες ἀνέστην·
 ἂν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης εὐρὺν κρείων Ἀγαμέμνων,
 ἂν δ' ἄρα Μηριόνης θεράπων εὖς Ἰδομενῆος.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ποδάρεκς διὸς Ἀχιλλεύς·
 „Ἀτρεΐδη· ἴδμεν γάρ, ὅσον προβέβηκας ἀπάντων 890
 ἦδ' ὅσον δυνάμει τε καὶ ἤμασιν ἔπλευ ἄριστος·
 ἀλλ' ἂν σὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας
 ἔρχευ, ἀτὰρ δόρυ Μηριόνη· ἥρωι πόρωμεν,
 εἰ σύ γε σῶ θυμῷ ἐθέλοις· κέλομαι γὰρ ἐγὼ γε.“
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων. 895
 δῶκε δὲ Μηριόνη δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὃ γ' ἤρως
 Ταιθυβίῳ κήρυκε δίδου περικαλλὲς ἄεθλον.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ω.

Ἑκτορος λύτρα.

λῦτο γ' ἄγών, λαοὶ δὲ θοὰς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι
 ἐσκίδναντ' ἰέναι. τοὶ μὲν δόρποιο μέδοντο
 ὕπνου τε γλυκεροῦ ταρπήμεναι· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 καὶ φίλου ἐτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὕπνος
 ἦρει πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἐστρέφετ' ἔνθα καὶ ἔνθα
 [Πατρόκλου ποθέων ἀνδροτῆτά τε καὶ μένος ἦν
 ἦδ' ὅποσα τολύπευσε σὺν αὐτῷ καὶ πάνθεν ἄλγεα
 ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
 τῶν μιμησκόμενος θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἴβεν,]
 ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὖτε
 ὕπτιος, ἄλλοτε δὲ προηνής· τοτὲ δ' ὀρθὸς ἀναστὰς
 δινεύεσκ' ἀλύων παρὰ θῖν' ἄλός. οὐδέ μιν ἦώς
 φαινομένη λήθεσκεν ὑπεῖρ ἅλα τ' ἡϊόνας τε,
 ἀλλ' ὃ γ' ἐπεὶ ζεύξειεν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους
 Ἑκτορα δ' ἔλκεσθαι δησάσκετο δίφρου ὀπισθεν,
 τρεῖς δ' ἐρύσας περὶ σῆμα Μενoitιάδαο θανόντος
 αὐτὶς ἐνὶ κλισίῃ παυέσκετο, τὸν δὲ τ' ἔασκεν
 ἐν κόνι ἐκτανύσας προπροηνέα. τοιοῦτο δ' Ἀπόλλων
 πᾶσαν ἀεικείην ἄπεχε χροῦ, φῶτ' ἐλαίρων
 καὶ τεθνηότα περ· περὶ δ' αἰγίδι πάντα κάλυπτεν
 χρυσεῖη, ἵνα μὴ μιν ἀποδρῦφοι ἔλκυστάζων.
 ὧς ὁ μὲν Ἑκτορα δῖον ἀείδειεν μενεαίων·
 τὸν δ' ἐλαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες.
 κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον ἔυσκοπον ἀργεῖφόντην.
 ἐνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐήνδανεν, οὐδέ ποθ' Ἥρη
 οὐδὲ Ποσειδάων· οὐδὲ γλαυκῶπιδι κόρῃ,
 ἀλλ' ἔχον, ὥς σφιν πρῶτον ἀπῆρχετο Ἴλιος ἱρὴ

5

10

15

20

25

καὶ Πριάμος καὶ λαὸς Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἄτης,
 [ὅς νείκεσσε θεάς, ὅτε οἱ μέσσαυλον ἴκοντο,
 τὴν δ' ἦγησ', ἥ οἱ πόρε μαγλοσύνην ἀλεγεινὴν.] 50
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῦο δυωδεκάτῃ γένετ' ἡώς,
 καὶ τότε ἄρ' ἀθανάτοισι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων
 „σχέτλιοί ἐστε, θεοί, δηλήμονες· οὐ νύ ποθ' ὑμῖν
 Ἐκτωρ μῆρ' ἔκῃς βοῶν αἰγῶν τε τελείων ;
 τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε νέκυν περ ἕοντα σαῶσαι,
 ἢ τ' ἀλόχῳ ἰδέειν καὶ μητέρι καὶ τέκεϊ ᾧ
 καὶ πατέρι Πριάμῳ λαοῖσί τε, τοί κέ μιν ὄκα
 ἐν πυρὶ κήαιεν καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσαιεν.
 ἀλλ' ὅλοῦ Ἀχιλῆι, θεοί, βούλεσθ' ἐπαρήγειν,
 ᾧ οὐτ' ἄρ φρένες εἰσὶν ἐναΐσιμοι οὔτε νόημα 40
 γναμπτόν ἐνὶ στήθεσσι, λέων δ' ὥς ἄγρια οἶδεν,
 ὅς τ' ἐπεὶ ἄρ μεγάλη τε βίη καὶ ἀγήνορι θυμῷ
 εἵξας εἶς' ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ἵνα δαῖτα λάβῃσιν·
 ὥς Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ οἱ αἰδῶς
 [γίγνεται, ἢ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἡδ' ὀνίνησιν.] 45
 μέλλει μὲν πού τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσαι,
 ἢ ἐκασίγνητον ὁμογάστριον ἢ καὶ υἷόν·
 ἀλλ' ἦ τοι κλαύσας καὶ ὀδυράμενος μεθέηκεν·
 τλητὸν γὰρ μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν.
 αὐτὰρ ὃ γ' Ἐκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα, 50
 κειπὼν ἐξάπτων περὶ σῆμ' ἐτάροιο φίλοιο
 ἔλκει· οὐ μὲν οἱ τό γε κάλλιον οὐδέ τ' ἄμεινον·
 μὴ ἀγαθῷ περ ἕοντι νεμεσσηθείμεν ἡμεῖς·
 κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων.“
 τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λεικώλενος Ἥρη 55
 „εἴη κεν καὶ τοῦτο τεδὸν ἔπος, ἀργυρότοξε,
 εἰ δὴ δμῶν Ἀχιλῆι καὶ Ἐκτορι θήσετε τιμὴν.
 Ἐκτωρ μὲν θνητός τε γυναῖκά τε θήσατο μάζον·

αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐστι θεῶς γόνος, ἦν ἐγὼ αὐτὴ
 θρέψα τε καὶ ἀτίτηλα καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν 50
 Πηλεί, δς περὶ κῆρι φίλος γένετ' ἀθανάτοισιν.
 πάντες δ' ἀντιάσθε, θεοί, γάμον· ἐν δὲ σὺ τοῖσιν
 δαίνυ' ἔχων φόρμιγγα, κακῶν ἔταρ', αἰὲν ἄπιστε.“

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „Ἥρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμιναι θεοῖσιν 65
 οὐ μὲν γὰρ τιμὴ γε μί' ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ Ἔκτορ
 φίλτατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν, οἳ ἐν Ἰλίῳ εἰσίν·
 δῶκε γὰρ ἐμοί γ', ἔπει οὐ τι φίλων ἡμάρτανε δώρων.

ἔκ μ' ἦρ μοί ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἰσης,
 λικέσθης τε κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς. 70

ἀλλ' ἦ τοι κλέψαι μὲν ἑάσομεν—οὐδέ πη ἔστιν
 λάθρη Ἀχιλλῆος—θρασὺν Ἔκτορα· ἦ γὰρ οἱ αἰεὶ
 μήτηρ παρμέμβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμαρ.

ἀλλ' εἴ τις καλέσειε θεῶν Θέτιν ἄσπον ἐμεῖο,
 ὄφρα τί οἱ εἴπω πυκινὸν ἔπος, ὥς κεν Ἀχιλλεύς 75
 δώρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ ἀπὸ θ' Ἔκτορα λύσῃ.“

ὥς ἔφατ', ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα,
 μεσσηγὺς δὲ Σάμου τε καὶ Ἰμβρου παιπαλοέσσης
 ἐνθορε μείλανι πόντῳ· ἐπεστονάχησε δὲ λίμνῃ.

ἦ δὲ μολυβδαῖνῃ ἱκέλῃ ἐς βυσσὸν ὄρουσεν, 80
 ἦ τε κατ' ἀγραύλοιο βοδὸς κέρας ἐμβεβαυῖα
 ἔρχεται ὠμηστῆσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα.

εὖρε δ' ἐνὶ σπῆϊ γλαφυρῷ Θέτιν, ἀμφὶ δέ τ' ἄλλαι
 εἶαθ' ὀμηγερέες αἰλαι θεαί· ἦ δ' ἐνὶ μέσσης
 κλαῖε μόρον οὐ παιδὸς ἀμύμονος, ὅς οἱ ἔμελλεν 85
 φθίσειεθ' ἐν Τροίῃ ἐριβόλακι, τηλόθι πάτρης.

ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκείας·
 „ὄρσο, Θέτι· καλέει Ζεὺς ἀφθιτα μήδῃ 86
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεά, Θέτις ἀργεῖα φωνήσασα·

- „τίπτε με κείνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ
 μίσγεσθ' ὀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ.
 εἴμι μὲν, οὐδ' ἄλιον ἔπος ἔσσεται, ὅτι κεν εἴπῃ.“ 90
 ὧς ἄρα φωνήσασα κάλυμ' ἔλε δῖα θεάων
 κυάνεον, τοῦ δ' οὐ τι μελάντερον ἔπλετο ἔσθος.
 βῆ δ' ἰέναι, πρόσθεν δὲ ποδὴνemos ὠκέα Ἴρις 95
 ἡγεῖτ'· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης.
 ἀκτὴν δ' ἐξαναβᾶσαι ἐς οὐρανὸν ἀιχθήτην,
 εὖρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες
 εἶαθ' ὀμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἑόντες.
 ἦ δ' ἄρα παρ Διὶ πατρὶ καθέζετο, εἴξε δ' Ἀθήνη. 100
 Ἥρη δὲ χρύσειον καλὸν δέπας ἐν χερὶ θῆκεν
 καὶ ῥ' εὖφρην' ἐπέεσι· Θέτις δ' ὥρεξε πιοῦσα.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 „ἦλυθες Οὐλυμπόνδε, θεὰ Θέτι, κηδομένη περ
 πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσίν· οἶδα καὶ αὐτός·
 ἀλλὰ καὶ ὧς ἔρέω, τοῦ σ' εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα. 105
 ἐννῆμαρ δὴ νέικος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν
 Ἐκτορος ἀμφὶ νέκui καὶ Ἀχιλλῇ πτολιπόρθῳ·
 κλέψαι δ' ὀτρύνουσιν εὐσκοπον ἀργεῖφόντην·
 αὐτὰρ ἐγὼ τότε κῦδος Ἀχιλλῇ προτιάπτω, 110
 αἰδῶ καὶ φιλότητα τειν μετόπισθε φυλάσσω.
 αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἔλθὲ καὶ νίει σῶ ἐπίτειλον·
 σκύζεσθαί οἱ εἰπὲ θεοῦς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν.
 Ἐκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσεν, 115
 αἶ κέν πως ἐμέ τε δείσῃ ἀπὸ θ' Ἐκτορα λύσῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴριν ἐφήσω
 λύσασθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 δῶρα δ' Ἀχιλλῇ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ.“
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα, 120

βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶψα·

Ἴξεν δ' ἐς κλισίην οὐ υἱὸς· ἔνθ' ἄρα τόν γε
εὖρ' ἀδινὰ στενάχοντα· φίλοι δ' ἅμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
ἔσσυμένως ἐπένοντο καὶ ἐντύνοντ' ἄριστον·

τοῖσι δ' οἷς λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἰέρευτο. 125

ἦ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
„τέκνον ἐμόν, τέο μέχρ' ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων

σὴν ἔδδει κραδίην, μεμνημένος οὔτε τι σίτου
οὔτ' εὐνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότῃ 130

μίσγεσθ'· οὐ γάρ μοι δηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἦδη
ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.

ἀλλ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι.
σχύεσθαι σοί φησι θεοὺς, ἐξ δ' ἔξοχα πάντων
ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένῃσιν 135

Ἔκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσας.
ἀλλ' ἄγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἅποινα.“

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
„τῇδ' εἴη· ὅς ἅποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοιτο,
εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει.“ 140

ὥς οἷ γ' ἐν νηῶν ἀγύρει μήτηρ τε καὶ υἱὸς
πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.

Ἴριν δ' ὠτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἱρήν·
„βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα· λιποῦς· ἔδος Οὐλύμποιο
ἄγγελον Πριάμφ μεγαλήτορι Ἴλιον εἴσω 145

λύσασθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
δῶρα δ' Ἀχιλῆι φερόμεν, τά κε θυμὸν ἰήνη,
οἶον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνὴρ.
κῆρύξ τις οἱ ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι
ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν ἐύτροχον, ἥδὲ καὶ αὖτις 150
νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.

[μηδέ τί οἱ θάνατος μελέτω φρεσὶ μηδέ τι τάρβος·
τοῖον γάρ οἱ πομπὸν δάσσομεν ἀργεῖφόντην,
ὃς ἄξει, εἴως κεν ἄγων Ἀχιλῆϊ πελάσῃ.

αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλῆος, 155
οὗτ' αὐτὸς κτενέει ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει·
οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὗτ' ἄσκοπος οὗτ' ἀλιτήμων,
ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτω πεφιδήσεται ἀνδρός.]“

ὣς ἔφατ', ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα.
ἔξεν δ' ἐς Πριάμοιο, κίχεν δ' ἐνοπὴν τε γόον τε 160
παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἐνδοθεν αὐλῆς

δάκρυσιν εἵματ' ἔφυρον, ὃ δ' ἐν μέσσοισι γεραίως
ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος· ἀμφὶ δὲ πολλῇ
κόπρος ἦν κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τοῖο γέροντος,
τὴν ῥα κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶν ἐῆσιν. 165

θυγατέρες δ' ἀνὰ δώματ' ἰδὲ νυοὶ ὠδύροντο,
τῶν μμνησκόμεναι, οἳ δὴ πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.
στῇ δὲ παρὰ Πριάμον Διὸς ἀγγελος, ἡδὲ προσηΐδα
τυτθὸν φθεγξαμένη· τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε γυῖα· 170

„θάρσει, Δαρδανίδη Πρίαμε, φρεσὶ, μηδέ τι τάρβει·
οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τόδ' ἰκάνω,
ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα· Διὸς δέ τοι ἀγγελὸς εἰμι,
ὃς σευ ἀνευθεν ἔων μέγα κήδεται ἡδ' ἐλεαίρει.

λύσασθαί σ' ἐκέλευσεν Ὀλύμπιος Ἑκτορα δῖον, 175
δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήνῃ,
οἶον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνὴρ.

κῆρύξ τις τοι ἔποιτο γεραίτερος, ὃς κ' ἰθύνοι
ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν εὐτροχον, ἡδὲ καὶ αὐτίς
νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστν, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς. 180
[μηδέ τί τοι θάνατος μελέτω φρεσὶ μηδέ τι τάρβος·
τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἔψεται ἀργεῖφόντης,

ὅς σ' ἄξει, εἴως κεν ἄγων Ἀχιλῆι πελάσῃ.
αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος,
οὔτ' αὐτὸς κτενέει ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει· 185
οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὔτ' ἄσκοπος οὔτ' ἀλιτῆμων,
ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἰκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.]“

ἦ μὲν ἄρ' ὧς εἰποῦς' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις,
αὐτὰρ ὃ γ' υἱὰς ἄμαξαν εὐτροχον ἡμιονεῖην
δπλίσαι ἠνώγει, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς. 190
αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσето κηῶντα

κέδρινον ὑψόροφον, ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνδειν.
ἐς δ' ἄλοχον Ἑκάβην ἐκαλέσσατο φώνησέν τε·
„δαιμονίη, Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθεν
λύσασθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, 195
δῶρα δ' Ἀχιλλῆι φερέμεν, τά κε θυμὸν ἱήνη.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ, τί τοι φρεσὶν εἶδεται εἶναι;
αἰνῶς γάρ μ' αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἄνωγεν
κεῖσ' ἰέναι ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.“

ὧς φάτο, κῶκυσεν δὲ γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ· 200
„ὦ μοι, πῇ δὴ τοι φρένες οἴχονθ', ἧς τὸ πάρος περ
ἔκλε' ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους ἦδ' οἷσιν ἀνάσσεις;
πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὃς τοι πολέας τε καὶ ἐοθλοὺς
υἱάας ἐξενάριξε; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ. 205

εἰ γάρ σ' αἰρήσει καὶ ἐσόψεται ὀφθαλμοῖσιν
ὦμησθης καὶ ἄπιστος ἀνὴρ ὃ γε, οὐ σ' ἐλεήσει
οὐδὲ τί σ' αἰδέσεται. νῦν δὲ κλαίωμεν ἀνευθεν
ἦμενοι ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ὧς ποθι μοῖρα κραταιή
γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτῇ, 210
ἀργίποδας κύνας ἄσαι, ἐὼν ἀπάνευθε τοκήων,
ἀνδρὶ πάρα κρατερῷ, τοῦ ἐγὼ μέσον ἦπαρ ἔχοιμι
ἐσθόμεναι προσφῦσα· τότε ἄντιτα ἔργα γένοιτ'

παιδὸς ἐμοῦ· ἐπεὶ οὐ ἐ κακίζόμενόν γε κατέκτα,
ἀλλὰ πρὸ Τρῶων καὶ Τρωιάδων βαθυκόλπων 215
ἔστεῳτ', οὔτε φόβου μεμνημένον οὔτ' ἀλεωρῆς."

τὴν δ' αὖτε προσέειπε γέρων Πριάμος θεοειδής·
„μή μ' ἐθέλοντ' ἰέναι κατερύκανε, μηδέ μοι αὐτῇ
ὄρνις ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλεν. οὐδέ με πείσεις.
εἰ μὲν γάρ τίς μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευεν, 220
ἢ οἱ μάντιές εἰσι θυοσκόοι ἢ ἱερῆες,
ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
νῦν δ' αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ καὶ ἐσέδρακον ἄντην.
εἰμὶ καὶ οὐχ ἄλιον ἔπος ἔσσεται. εἰ δέ μοι αἴσα
τεθνᾶμεναι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 225
βούλομαι· αὐτίκα γάρ με κατακτείνειεν Ἀχιλλεύς
ἀγκὰς ἐλόντ' ἐμὸν υἱόν, ἐπὴν γόου ἐξ ἔρον εἶην."

ἦ καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνέωγεν·
ἔνθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέπλους,
δώδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας, 230
τόσσα δὲ φάρεα καλά, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας,
[χρυσοῦ δὲ στήσας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα,]
ἐκ δὲ δύο, αἶθωνας τρίποδας, πίσυρας δὲ λέβητας,
ἐκ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἱ Θρηῆκες πόρον ἄνδρες
ἔξεσίην ἐλθόντι, μέγα κτέρας· οὐδέ νυ τοῦ περ 235
φείσας· ἐνὶ μεγάροις δ' γέρων, περὶ δ' ἦθελε θυμῷ
λύσασθαι φίλον υἱόν. ὃ δὲ Τρῶας μὲν ἅπαντας
αἰδοῦσης ἀπέεργεν ἔπεσσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων·
„ἔρρετε, λωβητῆρες ἐλεγχείες· οὐ νυ καὶ ὑμῖν
οἴκοι ἔνεστι γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδήσοντες; 240
ἦ ὀνόσασθ', ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν,
παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὕμμες·
ῥηῖτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε
κείνου τεθνηῶτος ἐναιρέμεν. αὐτὰρ ἐγὼ γε.

πρὶν ἀλαπαξομένην τε πόλιν κεραιζομένην τε 245
ὄφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαῖην δόμον Ἄιδος εἴσω.“

ἦ καὶ σκηπανίῳ διέπ' ἀνέρας· οἱ δ' ἴσαν ἔξω
σπερχομένοιο γέροντος. ὃ δ' υἷασιν οἷσιν ὁμόκλα,
νεικεῖων Ἑλενὸν τε Πάριν τ' Ἀγάθωνά τε δῖον
Πάμμονά τ' Ἀντίφονόν τε βοὴν ἀγαθὸν τε Πολίτην 250
Δηίφοβόν τε καὶ Ἰππόθοον καὶ Δῖον ἀγαυόν·
ἐννέα τοῖς ὃ γεραῖος ὁμοκλήσας ἐκέλευεν·

„σπεύσατέ μοι, κακὰ τέκνα, κατηφόνες· αἰὲθ' ἅμα πάντες
Ἑκτορος ὠφέλετ' ἀντὶ θεῆς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι.

ὦ μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους 255
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὐ τινά φημι λελεῖσθαι,

Μήστορά τ' ἀντίθεον καὶ Τρωῖλον ἱπποχάρμη
Ἑκτορά θ', ὃς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, οὐδὲ ἐφίκειν

ἀνδρὸς γε θνητοῦ πάις ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο·

τοὺς μὲν ἀπώλεσ' Ἄρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λείλειπται, 261

ψευσταί τ' ὀρχησται τε, χοροῖτυπῆσιν ἄριστοι,

ἀρνῶν ἦδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες.

οὐκ ἂν δὴ μοι ἄμαξαν ἐφοπλίσσαιτε τάχιστα,

ταῦτά τε πάντ' ἐπιθεῖτε, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο;“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πατρὸς ὑποδείσαντες ὁμοκλήν 265

ἐκ μὲν ἄμαξαν ἄειραν εὐτροχον ἡμιονεῖην

καλὴν πρωτοπαγῇ, πείρινθα δὲ δῆσαν ἐπ' αὐτῆς,

καὶ δ' ἀπὸ πασσαλόφρῳ ζυγὸν ἦρεον ἡμιόνειον,

πύξινον ὀμφαλόεν, ἐν οἴκησσιν ἀρηρός,

ἐκ δ' ἔφερον ζυγόδεσμον ἅμα ζυγῷ ἐννεάπηχυ. 270

καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκαν εὐξέστω ἐπὶ ῥυμῷ,

πέξῃ ἐπὶ πρώτῃ, ἐπὶ δὲ κρῖνον ἔστορι βάλλον,

τρεῖς δ' ἐκάτερθεν ἔδησαν ἐπ' ὀμφαλόν, αὐτὰρ ἔπειτα

ἐξείης κατέδησαν, ὑπὸ γλωχῖνα δ' ἔκαμψαν.

ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες εὐξέστης ἐπ' ἀπήνης 275

νήεον Ἑκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα,
 ζεῦξαν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας ἐντεσιεργούς,
 τούς ῥά ποτε Πριάμφ Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.
 ἵππους δὲ Πριάμφ ὑπαγον ζυγόν, οὓς ὁ γεραίος
 αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν ἐνξέστη ἐπὶ φάτνῃ.

280

τὼ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
 κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες·
 ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθ' Ἑκάβη τετιηότι θυμῷ
 οἶνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῇφιν
 χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτῃν.

285

στῇ δ' ἵππων προπάρουθεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 „τῇ, σπεῖσον Διὶ πατρί, καὶ εὖχεο οἴκαδ' ἱκέσθαι
 ἄψ ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν, ἐπεὶ ἄρ σέ γε θυμὸς
 ὀτρύνει ἐπὶ νῆας, ἐμείω μὲν οὐκ ἐθελούσης.

290

ἄλλ' εὖχευ σύ γ' ἔπειτα κελαινεφεί Κρονίωνι
 Ἰδαίῳ, ὅς τε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὀράται,
 αἶττει δ' οἰωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅς τέ οἱ αὐτῷ
 φίλτατος οἰωνῶν καὶ εὖ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
 δεξιόν, ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας
 τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴης Δαναῶν ταχυπώλων.
 εἰ δέ τοι οὐ δώσει ἐὼν ἄγγελον εὐρύοπα Ζεὺς,
 οὐκ ἂν ἐγὼ γέ σ' ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελοίμην
 νῆας ἐπ' Ἀργείων ἰέναι, μάλα περ μεμαῶτα.“

295

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Πρίαμος θεοσευγής·
 „ὦ γύναι, οὐ μὲν τοι τόδ' ἐφιεμένη ἀπιθήσω·
 ἐσθλὸν γὰρ Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ.“

300

ἦ ῥα καὶ ἀμφίπολον ταμίην ὥτρυν' ὁ γεραίος
 χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦναι ἀκήρατον· ἥ δὲ παρέστη
 χερνιβον ἀμφίπολος πρόχοόν θ' ἅμα χερσὶν ἔχουσα.
 νηιάμενος δὲ κύπελλον ἐδέξατο ἧς ἀλόχοιο·
 εὖχετ' ἔπειτα στάς μέσῳ ἔρκει, λείβε δὲ οἶνον

305

οὐρανὸν εἰσανιδῶν, καὶ φωνήσας ἔπος ηὔδα·
 „Ζεῦ πάτερ, Ἰδῆθεν μεδέων, κύνδιστε μέγιστε,
 δός μ' ἔς Ἀχιλλῆος φίλον ἔλθειν ἦδ' ἐλεεινόν,
 πέμψων δ' οἰωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὃς τε σοὶ αὐτῷ 310
 φίλτατος οἰωνῶν καὶ εὖ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
 δεξιόν, ὅφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας
 τῷ πῖσυνος ἐπὶ νῆας ἴω Δαναῶν ταχυπώλων.“

ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητιέτα Ζεὺς.
 αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετεηνῶν, 315
 μόρφονν θηρητῆρ', ὃν καὶ περκνὸν καλέουσιν.
 ὄσση δ' ὑπορόφοιο θύρῃ θαλάμοιο τέτυκται
 ἀνέρος ἀφνειοῦ, ἐν κληῖσ' ἀραρυῖα,
 τόσσ' ἄρα τοῦ ἐκάτερθεν ἔσαν περὰ· εἵσατο δέ σφιν 320
 δεξιὸς αἴψας ὑπὲρ ἄστεος. οἱ δὲ ἰδόντες
 γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
 σπερχόμενος δ' ὁ γέρων ξεστοῦ ἐπεβήσето δίφρου,
 ἐκ δ' ἔλασε προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
 πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἔλκον τετράκυκλον ἀπήνην,
 τὰς Ἰδαῖος ἔλαυνε daίφρων, αὐτὰρ ὀπισθεν 325
 ἵπποι, τοὺς ὁ γέρων ἐφέπων μᾶστιγι κέλευεν
 καρπαλίμως κατὰ ἄστυ· φίλοι δ' ἅμα πάντες ἔποντο
 πόλλ' ὀλοφυρόμενοι ὥς εἰ θανατόνδε κίοντα.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν πόλιος κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,
 οἱ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο, 330
 παῖδες καὶ γαμβροί, τὼ δ' οὐ λάθον εὐρύοπα Ζῆν
 ἐς πεδίον προφανέντε· ἰδὼν δ' ἔλεσε γέροντα.
 αἶψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν υἱὸν φίλον ἀντίον ηὔδα·
 „Ἑρμεία, σοὶ γάρ τε μάλιστά γε φίλτατόν ἐστιν 335
 ἀνδρὶ ἐταιρίσσαι, καὶ τ' ἔκλυες, ᾧ κ' ἐθέλῃσθα·
 βάσκι' ἴθι, καὶ Πριάμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ὥς ἀγαγ', ὥς μήτ' ἄρ τις ἴδη μήτ' ἄρ τε νοήσῃ

τῶν ἄλλων Δαναῶν πρὶν Πηλεϊωνάδ' ἰκέσθαι.“

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε διάκτορος ἀργεῖφόντης·
 αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
 ἄμβρόσια χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἤμην ἐφ' ὕγρην
 ἥδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο·
 εἴλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
 ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
 τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς ἀργεῖφόντης.
 αἶψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκανεν,
 βῆ δ' ἰέναι κούρω αἰσυμνητῇρι ἐοικώς,
 πρῶτον ὑπηνήτη, τοῦ περ χαριεστάτη ἦβη.

οἱ δ' ἔπει οὖν μέγα σῆμα παρῆς Ἴλοιο ἔλασσαν,
 στήσαν ἄρ' ἡμιόνους τε καὶ ἵππους, ὄφρα πίοιεν,
 ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλυθε γαῖαν.
 τὸν δ' ἔξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσσατο κῆρυξ
 Ἑρμείαν, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο φώνησέν τε·
 “φράζεο, Δαρδανίδη· φραδέος νόου ἔργα τέτυκται.
 ἄνδρ' ὀρώω, τάχα δ' ἅμμε διαρραϊσέσθαι οἶω.
 ἄλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων, ἣ μιν ἔπειτα
 γούνων ἀψάμενοι λιτανεύσομεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ.”

ὣς φάτο, σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο, δείδιδε δ' αἰνῶς,
 ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσταν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν,
 στῆ δὲ ταφών. αὐτὸς δ' ἐριούνιος ἐγγύθεν ἐλθὼν,
 χεῖρα γέροντος ἐλὼν ἐξείρετο καὶ προσέειπεν·
 „πῆ, πάτερ, ᾧδ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνεις
 νύκτα δι' ἄμβροσίνην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
 οὐδὲ σύ γ' ἔδειςας μένεα πνείοντας Ἀχαιοὺς,
 οἳ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγὺς ἔασιν;
 τῶν εἴ τίς σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
 τοσσάδ' ὄνειάτ' ἄγοντα, τίς ἂν δὴ τοι νόος εἴη;
 οὔτ' αὐτὸς νέος ἔσσι, γέρον δέ τοι οὔτος ὀπηδεῖ,

ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
 ἀλλ' ἐγὼ οὐδέν σε ῥέξω κακά, καὶ δέ κεν ἄλλον
 σεῦ ἀπαλεξήσαιμι· φίλῳ δέ σε πατρὶ εἰσκω.“

370

τὸν δ' ἡμείβεται ἔπειτα γέρων Πριάμος θεοειδής.
 „οὕτω πῃ τάδε γ' ἐστί, φίλον τέκος, ὥς ἀγορεύεις.
 ἀλλ' ἔτι τις καὶ ἔμεῖο θεῶν ὑπερέσχευε χεῖρα,
 ὅς μοι τοιόνδ' ἦκεν ὁδοιπόρον ἀντιβολῆσαι,
 αἴσιον, οἷος δὴ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγῆτος,
 πέπνυσαι τε νόῳ, μακάρων δ' ἔξεσσι τοκήων.“

375

τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης·
 „ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ἥε πῃ ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
 ἄνδρας ἐς ἄλλοδαπούς, ἵνα περ τάδε τοι σόα μῆνι,
 ἧ ἤδη πάντες καταλείπετε Ἴλιον ἱρήν
 δειδιότες· τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὄριστος ὄλωλεν,
 σὸς παῖς· οὐ μὲν γὰρ τι μάχης ἐπεδευέτ' Ἀχαιῶν.“

380

385

τὸν δ' ἡμείβεται ἔπειτα γέρων Πριάμος θεοειδής·
 „τίς δὲ σὺ ἔσσι, φέριστε, τέων δ' ἔξεσσι τοκήων;
 ὥς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότμου παιδὸς ἐνισπες.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης
 „πειρᾷ ἔμεῖο, γεραιέ, καὶ εἴρεαι Ἑκτορα δῖον·
 τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
 ὀφθαλμοῖσιν ὅπωπα, καὶ εὖτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσας
 Ἀργείους κτείνεσκε δαΐζων δῶξί χαλκῷ,
 ἡμεῖς δ' ἐσταότες θαναμάζομεν· οὐ γὰρ Ἀχιλλεύς
 εἶα μάρνασθαι, κεχολωμένος Ἀτρεΐωνι·

390

395

τοῦ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μία δ' ἦγαγε νηὺς ἑυεργής·
 Μυρμιδόνων δ' ἔξειμι, πατὴρ δέ μοι ἐστί Πολύτωρ.
 ἀφνειὸς μὲν ὃ γ' ἐστί, γέρον δὲ δὴ ὥς σὺ περ ὦδες,
 ἔξ δὲ οἱ υἱὲς ἔασιν, ἐγὼ δὲ οἱ ἑβδομός εἰμι·

- τῶν μέτα παλλόμενος κλήρω λάχον ἐνθάδ' ἔπεσθαι 400
 νῦν δ' ἤλθον πεδίονδ' ἀπὸ νηῶν· ἠῶθεν γὰρ
 θήσονται περὶ ἄστν μάχην ἐλίκωπες Ἀχαιοί.
 ἀσχαλώωσι γὰρ οἷδε καθήμενοι, οὐδὲ δύνανται
 ἴσχειν ἐσσυμένους πολέμου βασιλῆες Ἀχαιῶν.“
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρον Πριάμος θεοειδής· 405
 „εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
 εἷς, ἄγε δὴ μοι πᾶσαν ἀληθείην κατάλεξον,
 ἥ ἔτι παρ νήεσσιν ἐμὸς πάϊς, ἥέ μιν ἦδη
 ἦσι κυσὶν μελεῖστί ταμῶν προύθηκεν Ἀχιλλεύς.“
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης· 410
 „ὦ γέρον, οὗ πω τόν δε κύνες φάγον οὐδ' οἶωνοί,
 ἀλλ' ἔτι κεῖνος κεῖται Ἀχιλλῆος παρὰ νηὶ
 αὐτῶς ἐν κλισίῃσι· δυωδεκάτῃ δέ οἱ ἠὼς
 κειμένῳ, οὐδέ τί οἱ χρῶς σήπεται, οὐδέ μιν εὐλαὶ
 ἔσθουσι, αἳ ῥά τε φῶτας ἀρηιφάτους κατέδουσιν. 415
 ἦ μὲν μιν περὶ σῆμα ἐοῦ ἐτάροιο φίλοιο
 ἔλκει ἀκηδέστως, ἠὼς ὅτε διὰ φανήῃ,
 οὐδέ μιν αἰσχύνει· θηοῖό κεν αὐτὸς ἐπελιδῶν,
 οἶον ἐερσήεις κεῖται, περὶ δ' αἶμα νένιπται,
 οὐδέ ποθι μιαρὸς· σὺν δ' ἔλκεα πάντα μέμυκεν, 420
 ὅσσ' ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐν αὐτῷ χαλκὸν ἔλασαν.
 ὥς τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ νῦτος ἔῃος
 καὶ νέκυός περ ἐόντος, ἐπεὶ σφι φίλος περὶ κῆρι.“
 ὥς φάτο, γήθησεν δ' ὁ γέρον καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 „ὦ τέκος, ἦ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναίσιμα δῶρα διδοῦναι 425
 ἀθανάτοις, ἐπεὶ οὐ ποτ' ἐμὸς πάϊς, εἴ ποτ' ἔην γε,
 λήθεται· ἐνὶ μεγάροισι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν·
 τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴσῃ.
 ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλεισον,
 αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμψιον δέ με σὺν γε θεοῖσιν, 430

ὄφρα κεν ἐς κλισίην Πηληιάδew ἀφίκομαι.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης·
„πειρᾷ ἐμῖο, γεραίε, νεωτέρου, οὐδέ με πείσεις,
ὅς με κέλει σέο δῶρα παρῆς Ἀχιλλῆα δέχεσθαι.

τὸν μὲν ἐγὼ δειδοικα καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι
συλεύειν, μή μοί τι κακὸν μετόπισθε γένηται.

σοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸς καὶ κε κλυτὸν Ἄργος ἱκοίμην,
ἐνδυκέως ἐν νηὶ θοῇ ἢ πεζὸς ὁμαρτέων·

οὐκ ἂν τίς τοι πομπὸν ὀνοσσάμενος μαχέσαιτο.“

ἦ καὶ ἀναΐξας ἐριούνιος ἄρμα καὶ ἵππους
καρπαλίμως μᾶστιγα καὶ ἡνία λᾶζετο χερσίν,
ἐν δ' ἔπνευσ' ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μένος ἦν.

ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἱκοντο,
οἱ δὲ νέον περὶ δόρπα φυλακτῆρες πονέοντο·

τοῖσι δ' ἔφ' ὕπνον ἔχευε διάκτορος ἀργεῖφόντης
πᾶσιν, ἄφαρ δ' ὤϊξε πύλας καὶ ἀπῶσεν ὀχῆας,

ἐς δ' ἄγαγε Πριάμὸν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπήνης.
ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληιάδew ἀφίκοντο

ὑψηλήν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἀνακτι
δοῦρ' ἐλάτης κέρσαντες· ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν

λαχνήεντ' ὄροφον λειμωνόθεν ἀμήσαντες·
ἀμφὶ δὲ οἱ μεγάλην αὐλὴν ποίησαν ἀνακτι

σταυροῖσιν πυκνοῖσι· θυρῆν δ' ἔχε μοῦνος ἐπιβλής
εἰλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιρρήσσεσκον Ἀχαιοί,

τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον μεγάλην κληῖδα θυράων,
τῶν ἄλλων· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐπιρρήσσεσκε καὶ οἷος·

δὴ ῥα τόθ' Ἑρμείας ἐριούνιος ᾤξε γέροντι,
ἐς δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδώκεϊ Πηλεΐωνι,

ἔξ ἵππων δ' ἀπέβαιναν ἐπὶ χθόνα φώνησέν τε·
„ὦ γέρον, ἦ τοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλουθα,

Ἑρμείας· σοὶ γάρ με πατὴρ ἅμα πομπὸν ὅπασσεν,

ἄλλ' ἢ τοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἶσομαι, οὐδ' Ἀχιλλῆος
 ὀφθαλμοὺς εἴσειμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη
 ἀθάνατον θεὸν ὦδε βροτοὺς ἀγαπαζέμεν ἄντην·
 τύνη δ' εἰσελθὼν λαβὲ γούνατα Πηλεΐωνος, 465
 καί μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέρος ἠυκόμοιο
 λίσσαιο καὶ τέκεος, ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνης.“

ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλύμπου
 Ἑρμείας, Πριάμος δ' ἐξ ἵππων ἄλτο χαμᾶζε,
 Ἰδαῖον δὲ κατ' αὐθι λίπεν· ὁ δὲ μίμνεν ἐρύκων 470
 ἵππους ἡμιόνους τε. γέρων δ' ἰθὺς κίεν οἴκου,
 τῇ ρ' Ἀχιλεὺς ἔζεσκε διίφιλος. ἐν δέ μιν αὐτὸν
 εὖρ', ἔταροι δ' ἀπάνευθε καθεΐατο· τὼ δὲ δύ' οἶω,
 ἥρως Αὐτομέδων τε καὶ Ἀλκιμος ὄζος Ἄρηος,
 ποίπνυον παρεόντε· νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆς 475
 ἔσθων καὶ πίνων· ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.

τοὺς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πριάμος μέγας, ἀγχι δ' ἄρα στάς
 χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα καὶ κύσε χεῖρας
 δεινὰς ἀνδροφόνους, αἷ οἱ πολέας κτάνων υἷας.

ὥς δ' ὅτ' ἂν ἄνδρ' ἄτη πυκινὴ λάβῃ, ὅς τ' ἐνὶ πάτρῃ 480
 φῶτα κατακτείνας ἄλλων ἐξίκετο δῆμον,

ἄνδρὸς ἐς ἀφνειοῦ, θάμβος δ' ἔχει εἰσορόοντας,
 ὥς Ἀχιλεὺς θάμβησεν ἰδὼν Πριάμον θεοειδέα·
 θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἄλλήλους δὲ ἴδοντο.
 τὸν καὶ λισσόμενος Πριάμος πρὸς μῦθον εἶπεν· 485

„μνησαί πατρὸς σοῖο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 τηλίκου, ὥς περ ἐγών, ὀλοῶ ἐπὶ γήραος οὐδῶ.
 καὶ μὲν που κεῖνον περιναίεται ἀμφὶς ἐόντες
 τεύρουσ', οὐδέ τις ἔστιν ἀρὴν καὶ λοιγὸν ἀμῦναι.

ἄλλ' ἢ τοι κείνός γε σέθεν ζώοντος ἀκούων 490
 χαίρει τ' ἐν θυμῷ ἐπὶ τ' ἔλπεται ἥματα πάντα
 ὄψεσθαι φίλον νῖδον ἀπὸ Τροίῃθεν ἰόντα·

αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἱὰς ἀρίστους
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὐ τινά φημι λελεῖσθαι.
 πεντήκοντά μοι ἦσαν, ὅτ' ἤλυθον υἱες Ἀχαιῶν·
 ἐννεακαίδεκα μὲν μοι ἦς ἐκ νηδύος ἦσαν,
 τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.
 τῶν μὲν πολλῶν θοῦρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
 ὃς δέ μοι οἶος ἔην, εἵρυστο δὲ ἄστυ καὶ αὐτούς,
 τὸν σὺ πρῶην κτεῖνας ἀμυνόμενον περὶ πάτρης,
 Ἔκτορα. τοῦ νῦν εἵνεχ' ἱκάνω νῆας Ἀχαιῶν,
 λυσόμενος παρὰ σείῳ, φέρω δ' ἀπειρεῖσι ἄποινα.
 ἄλλ' αἰδοῖο θεούς, Ἀχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον
 μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δὲ ἐλεεινότερός περ,
 ἔτλην δ', οἷ' οὐ πῶ τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος,
 ἀνδρὸς παιδοφόνου ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι.
 ὥς φάτο, τῷ δ' ἄρα πατὸς ὑφ' ἔμπερον ὥρσε γόοιο·
 ἀψάμενος δ' ἄρα χειρὸς ἀπώσατο ἦκα γέροντα.
 τῷ δὲ μνησαμένω ὁ μὲν Ἔκτορος ἀνδροφόνου
 κλαῖ' ἀδινά, προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἐλυσθείς,
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἐὼν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὖτε
 Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δώματ' ὀρώρειν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα γόοιο τετάρπετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 [καὶ οἱ ἀπὸ πραπίδων ἦλθ' ἔμπερος ἦδ' ἀπὸ γυῖων,]
 αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὦρτο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη,
 οἰκτείρων πολὶόν τε κάρη πολὶόν τε γένειον,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ ἄ δεῖλ', ἦ δὴ πολλὰ κάκ' ἄνσχεο σὸν κατὰ θυμόν.
 πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
 ἀνδρὸς ἕς ὀφθαλμούς, ὃς τι πολέας τε καὶ ἑσθλοὺς
 υἱέας ἐξενάριξα· σιδήρεϊόν νύ τοι ἦτορ.
 ἄλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔξεν ἐπὶ θρόνου, ἄλγεα δ' ἔμπης
 ἐν θυμῷ κατακείσθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ.

οὐ γάρ τις προῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.
 ὥς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσιν, 525
 ζῶειν ἀχθυμένοις· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσὶν.
 δοιοὶ γὰρ πίθοι κατακαίεται ἐν Διὸς οὔδει
 δῶρων, οἷα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δὲ ἐάων·
 ᾧ μὲν κ' ἀμμίξας δῶη Ζεὺς τερπικέραυνος,
 ἄλλοτε μὲν τε κακῷ ὅ γε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ·
 ᾧ δέ κε τῶν λυγρῶν δῶη, λωβητὸν ἔθηκεν, 531
 καὶ ἐκακὴ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα δι' ἑλαύνει,
 φοιτᾷ δ' οὔτε θεοῖσι τετιμένος οὔτε βροτοῖσιν.
 ὥς μὲν καὶ Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
 ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο 535
 ὄλβω τε πλούτῳ τε, ἄνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσιν,
 καὶ οἱ θνητῷ ἔόντι θεὰν ποίησαν ἄκοιτιν.
 ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακόν, ὅτι οἱ οὔ τι
 παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένετο κρείοντων,
 ἀλλ' ἓνα παιδα τέκεν παναώριον· οὐδὲ νυ τόν γε 540
 γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
 ἦμαι ἐνὶ Τροίῃ σέ τε κήδων ἦδὲ σά τέκνα.
 καὶ σέ, γέρον, τὸ πρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι·
 ὅσπον Λέσβος ἄνω, Μάκαρος ἔδος, ἐντὸς ἑέργει
 καὶ Φρυγίῃ καθύπερθε καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων, 545
 τῶν σε, γέρον, πλούτῳ τε καὶ υἰάσι φασὶ κεκάσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον Οὐρανῶνες,
 αἰεὶ τοι περὶ ἄστυ μάχαι τ' ἀνδροκτασῖαι τε.
 ἄνσχεο, μῆδ' ἄλῖαστον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν·
 οὐ γάρ τι προῆξεις ἀκαχήμενος υἱὸς ἧος, 550
 οὐδὲ μιν ἀνστήσεις· πρὶν καὶ κακὸν ἄλλον πάθησθα.

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
 „ μὴ μέ πω ἐς θρόνον ἵξε, διωτρεφές, ὄφρα κεν Ἑκτωρ
 κῆται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδής, ἀλλὰ τάχιστα

λύσον, ἴν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω, σὺ δὲ δέξαι ἄποινα 555
 πολλά, τὰ τοι φέρομεν. σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, καὶ ἔλθοις
 σὴ. ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας
 [αὐτόν τε ζῶειν καὶ ὄραν φάος ἡελίοιο].“

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε, γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτὸς 560

Ἐκτορά τοι λῦσαι· Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθεν
 μήτηρ, ἥ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος·
 καὶ δὲ σὲ γινώσκω, Πριάμε, φρεσὶν, οὐδέ με λήθεις,
 ὅττι θεῶν τίς σ' ἦγε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 οὐ γάρ κε τλαίῃ βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδὲ μάλ' ἥβῶν, 565
 ἐς στρατόν· οὐδὲ γὰρ ἂν φυλακοὺς λάθοι, οὐδέ κ' ὀχῆα
 ῥεῖα μετοχλίσσειε θυράων ἡμετεράων.

τῷ νῦν μὴ μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνης,
 μὴ σε, γέρον, οὐδ' αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν ἑάσω
 καὶ ἱκέτην περ ἐόντα, Διὸς δ' ἀλίτωμαί ἐφετιμᾶς.“ 570

ὥς ἔφατ', ἔδεισεν δ' ὁ γέρον καὶ ἐπιείθετο μῦθῳ.
 Πηλεΐδης δ' οἴκοιο λέων ὥς ἄλτο θύραζε,
 οὐκ οἶος· ἅμα τῷ γε δύο θεράποντες ἔποντο,
 ἦρως Αὐτομέδων ἦδ' Ἀλκιμος, οὓς ῥα μάλιστα
 τί' Ἀχιλλεύς ἐτάρων μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα. 575

οἱ τόθ' ὑπὸ ζυγόφιν λύον ἵππους ἡμιόνους τε,
 ἐς δ' ἄγαγον κήρυκα κολήτορα τοῖο γέροντος,
 καδ' δ' ἐπὶ δίφρου εἶσαν· εὐσώτρου δ' ἀπ' ἀπῆνης
 ἦρεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερεῖσι' ἄποινα.

καδ' δ' ἔλιπον δύο φάρε' εὐννητόν τε χιτῶνα, 580
 ὄφρα νέκυν πυκᾶσας δοίῃ οἰκόνδε φέρεσθαι.

δμῳὰς δ' ἐκκαλέσας λοῦσαι κέλετ' ἀμφὶ τ' ἀλείψαι,
 νόσφιν ἀειράσας, ὥς μὴ Πριάμος ἴδοι υἱόν,
 μὴ ὁ μὲν ἀχνυμένη κραδίῃ χόλον οὐκ ἐρύσαιτο
 παῖδα ἰδὼν, Ἀχιλῆϊ δ' ὀρινθείῃ φίλον ἦτορ 585

καί ἔ κατακτείνεις, Διὸς δ' ἄλιγται ἐφετριάς.
 τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λοῦσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ,
 ἄμφι δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλον ἦδὲ χιτῶνα,
 αὐτὸς τὸν γ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν ἀείρας,
 σὺν δ' ἑταροὶ ἦσαν ἐυξέστην ἐπ' ἀπήνην. 590
 ὦμῳξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
 „μή μοι, Πάτροκλε, σκυδμαινέμεν, αἶ κε πύθῃαι
 εἰν Ἀϊδὸς περ ἐόν, ὅτι Ἑκτορα δῖον ἔλυσα
 πατρὶ φίλῳ, ἐπεὶ οὐ μοι ἀεικέα δῶκεν ἄποινα.
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι, ὅσσ' ἐπέοικεν.“ 595
 ἦ ῥα καὶ ἔς κλισίην πάλιν ἦε δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἔξετο δ' ἐν κλισίῳ πολυδαίδαλῳ, ἐνθεν ἀνέστη,
 τοῖχου τοῦ ἐτέρου, ποτὶ δὲ Πριάμον φάτο μῦθον·
 „υἱὸς μὲν δὴ τοι λέλυται, γέρον, ὧς ἐκέλευες,
 κεῖται δ' ἐν λεχέσσ'· ἅμα δ' ἥοι φαινομένηφιν 600
 ὄψαι αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρυπου,
 καὶ γάρ τ' ἠύκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου,
 τῇ περ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
 ἕξ μὲν θυγατέρες, ἕξ δ' υἱέες ἠβρόντες.
 τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο 605
 χωόμενος Νιόβῃ, τὰς δ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
 οὐνεκ' ἄρα Λητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρῆφ·
 φῇ δοιῶ τεκέειν, ἦ δ' αὐτὴ γείνατο πολλούς·
 τῷ δ' ἄρα, καὶ δοιῶ περ ἐόντ', ἀπὸ πάντας ὄλεσαν.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐννῆμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν 610
 κατθάψαι, λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·
 τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ Οὐρανίωνες.
 ἦ δ' ἄρα σίτου μνήσαι, ἐπεὶ κάμε δάκρυ χέουσα.
 [νῦν δέ που ἐν πέτρῃσιν, ἐν οὖρεσιν οἰοπόλοισιν,
 ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεῶν ἔμμεναι εὐνὰς 615
 νυμφάων, αἶ τ' ἄμφ' Ἀχελώϊον ἐρρώσαντο,

ἔνθα λίθος περ ἑοῦσα θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει.]

ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶι μεδώμεθα, δῖε γεραιέ,
σίτου· ἔπειτά κεν αὐτε φίλον παῖδα κλαίοισθα
"Ἴλιον εἰσαγαγών· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται."

620

ἦ καὶ ἀναΐξας οἶν ἄργυρον ὥκως Ἀχιλλεὺς
σφάξ'· ἔταροι δ' ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατὰ κόσμον.
μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν,
ὥπτησάν τε περιφραδέως ἐρύσαντό τε πάντα.

665

Αὐτομέδων δ' ἄρα σῖτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς,
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
ἦ τοι Δαρδανίδης Πριάμος θαύμας· Ἀχιλῆα,
ὅσσοις ἔην οἷός τε· θεοῖσι γάρ ἄντα ἐφάνει·
αὐτὰρ ὁ Δαρδανίδην Πριάμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς.
εἰσορόων ὄψιν τ' ἀγαθὴν καὶ μῦθον ἀκούων.

630

αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὁρόωντες,
τὸν πρότερος προσέειπε γέρον Πριάμος θεοειδής·
„λέξον νῦν με τάχιστα, διοτρεφές, ὄφρα καὶ ἥδη
ὑπνῷ ὑπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες·
οὐ γάρ πω μύσαν ὅσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,
ἐξ οὗ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς πάϊς ὤλεσε θυμόν,
ἀλλ' αἰεὶ στενάχῳ καὶ κήδεα μυρία πέσσω,
αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον.

635

640

νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην καὶ αἵθοπα οἶνον
λαυκανίης καθέηκα· πάρος γε μὲν οὐ τι πεπάσμην."

ἦ ῥ', Ἀχιλεὺς δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῳῇσι κέλευσεν
δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι καὶ ῥήγεα καλὰ
πορφύρε' ἐμβάλφειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἔσασθαι.
αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάρου δᾶος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι,

645

αἶψα δ' ἄρα στόρεσαν· δοιὼ λέχε' ἐγκονέουσαι.
 τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 „ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε, μὴ τις Ἀχαιῶν 650
 ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βουλευφόρος, οἳ τέ μοι αἰεὶ
 βουλὰς βουλεύουσι παρήμενοι, ἦ θέμις ἐστίν.
 τῶν εἴ τις σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 αὐτίκ' ἂν ἐξείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
 καὶ κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῖο γένηται. 655
 ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ποσσῆμαρ μέμονας κτερεῖζέμεν Ἑκτορα δῖον,
 ὄφρα τέως αὐτὸς τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.“

τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
 „εἰ μὲν δὴ μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἑκτορι δῖῳ, 660
 ὧδέ κέ μοι ῥέξων, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα θείης.
 [οἷσθαι γάρ, ὥς κατὰ ἄστρ' ἐέλεμθα, τηλόθι δ' ὕλη
 ἀξέμεν ἔξ ὄρεος, μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.]
 ἐννήμαρ μὲν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροις γοάοιμεν,
 τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν δαινυτό τε λαός, 665
 ἐνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσαιοιμεν,
 τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίζοιμεν, εἴ περ ἀνάγκη.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάργης δῖος Ἀχιλλεύς·
 „ἔσται τοι καὶ ταῦτα, γέρον Πρίαμ', ὥς σὺ κελεύεις· 670
 στήσω γὰρ πόλεμον τόσσον χρόνον, ὅσσον ἄνωγας.“

ὥς ἄρα φωνήσας ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
 ἔλαβε δεξιτερήν, μὴ πῶς δείσει' ἐνὶ θυμῷ.
 οἳ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο,
 κήρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μῆδε' ἔχοντες,
 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς· εὖδε μυχῶ κλισίης ἐνπύργου· 675
 τῷ δὲ Βρῆσηϊς παρελέξατο καλλιπάρης.

ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἵπποκορυσται
 εὖδον παννύχιοι, μαλακῶ δεδμημένοι ὕπνῳ·

ἄλλ' οὐχ Ἑρμείαν ἔριούνιον ὕπνος ἔμαρπτεν,
 ὀρμαίνοντ' ἀνὰ θυμόν, ὅπως Πριάμον βασιλῆα 680
 νηῶν ἐκπέμψειε λαθὼν ἱεροὺς παλαωρούς.

στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν
 „ὦ γέρον, οὗ νύ τι σοί γε μέλει κακόν, οἷον ἔθ' εὐδεις
 ἀνδράσιν ἐν δηίοισιν, ἐπεὶ σ' εἶασεν Ἀχιλλεύς.
 καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσας, πολλὰ δ' ἔδωκας 685
 σεῖο δέ κε ζωοῦ καὶ τρεῖς τόσα δοῖεν ἅποινα
 παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, αἱ κ' Ἀγαμέμνων
 γνῶν σ' Ἀτρεΐδης, γνῶσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.“

ὥς ἔφατ', ἔδεισεν δ' ὁ γέρον, κήρυκα δ' ἀνίστη.
 τοῖσιν δ' Ἑρμείας ζευῖξ' ἵππους ἡμιόνους τε, 690
 ῥίμψα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατόν, οὐδέ τις ἔγνω.

ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον Ἴξον εὐρρεῖος ποταμοῖο,
 [Εἰάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,]
 Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλύμπον
 ἡὼς δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν, 695

οἱ δ' εἰς ἄστν ἔλων οἴμωγῇ τε στοναχῇ τε
 ἵππους, ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον. οὐδέ τις ἄλλος
 ἔγνω πρόσθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν,
 ἄλλ' ἄρα Κασσάνδρῃ, ἱκέλῃ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
 Πέργαμον εἰσαναβᾶσα φίλον πατέρ' εἰσενόησεν 700
 ἔστεῶτ' ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε ἀστυβοώτην·

τὸν δ' ἄρ' ἔφ' ἡμιόνων ἴδε κείμενον ἐν λεχέεσσιν.
 κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα γέγονέ τε πᾶν κατὰ ἄστν
 „ὄψεσθε, Τρῶες καὶ Τρωάδες, Ἑκτορ' ἰόντες,
 εἴ ποτε καὶ ζῶοντι μάχης ἐκνοστήσαντι 705
 χαίρετ', ἐπεὶ μέγα χάριμα πόλει τ' ἦν παντί τε δήμῳ.“

ὥς ἔφατ', οὐδέ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλει λίπτει ἀνὴρ
 οὐδὲ γυνή· πάντας γὰρ ἀάσχετον ἔκετο πένθος·
 ἀγχοῦ δὲ ξύμβληντο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.

- πρῶται τόν γ' ἄλοχός τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ 710
 τιλλέσθην, ἐπ' ἄμαξαν εὐτροχον αἶψασαι,
 ἀπτόμεναι κεφαλῆς· κλαίων δ' ἀμφίσταθ' ὄμιλος.
 καὶ νύ κε δὴ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἥελιον καταδύντα
 Ἔκτορα δάκρυ χέοντες ὀδύροντο πρὸ πυλάων,
 εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρων λαοῖσι μετηύδα· 715
 „εἴξατέ μοι οὐρεῦσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἄσπεσθε κλαυθμοῖο, ἐπὴν ἀγάγωμι δόμονδε.“
 ὧς ἔφαθ', οἱ δὲ διέστησαν καὶ εἷξαν ἀπήνη.
 οἱ δ' ἐπεὶ εἰσάγαγον κλυτὰ δώματα, τὸν μὲν ἔπειτα 720
 τροητοῖς ἐν λεχέεσσι θέσαν, παρὰ δ' εἷσαν ἀοιδούς
 θρήνων ἐξάρχους, οἳ τε στονόεσσαν ἀοιδὴν
 οἱ μὲν δὴ θρήνεον, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
 τῆσιν δ' Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἦρχε γόοιο,
 Ἔκτορος ἀνδροφόνιοιό κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα· 725
 „ἄνερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὦλεο, καὶ δέ με χήρην
 λείπεις ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὐτως,
 ὃν τέκομεν σύ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι, οὐδέ μιν οἶω
 ἦβην ἵξεσθαι· πρὶν γὰρ πόλις ἦδε κατ' ἄκρης
 πέρσεται· ἧ γὰρ ὄλωλας ἐπίσκοπος, ὅς τέ μιν αὐτὴν 730
 ῥύσκει, ἔχες δ' ἀλόχους κεδνάς καὶ νήπια τέκνα·
 αἱ δὴ τοι τάχα νηυσὶν ὀχήσονται γλαφυρῆσιν,
 καὶ μὲν ἐγὼ μετὰ τῆσι· σὺ δ' αὖ, τέκος, ἧ ἔμοι αὐτῇ
 ἔψαι, ἔνθα κεν ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο
 ἀθλεύων πρὸ ἀνακτος ἀμειλίχου· ἧ τις Ἀχαιῶν 735
 ῥίψει χειρὸς ἐλὼν ἀπὸ πύργου, λυγρὸν ὄλεθρον
 χωόμενος, ᾧ δὴ πού ἀδελφεὸν ἔκτανεν Ἔκτωρ
 ἧ πατέρ' ἦε καὶ υἱόν, ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 Ἔκτορος ἐν παλάμῃσιν ὁδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὐδας.
 οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατὴρ· τεὸς ἐν δαί λυγρῇ· 740
 τῷ καὶ μιν λαοὶ μὲν ὀδύρονται κατὰ ἄστρῳ,

ἄρρητον δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας,
 "Εκτορ· ἔμοι δὲ μάλιστα λελείπεται ἄλγεα λυγρὰ·
 οὐ γάρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χεῖρας ὄρεξας,
 οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος, οὐ τέ κεν αἰεὶ
 μεμνήμην νύκτας τε καὶ ἡμέματα δάκρυ χέουσα." 745

ὥς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
 τῇσιν δ' αὖθ' Ἐκάβη ἄδινου ἐξήρχε γόοιο·
 „Εκτορ, ἔμῳ θυμῷ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων,
 ἦ μὲν μοι ζωὸς περ ἐὼν φίλος ἦσθα θεοῖσιν·
 οἱ δ' ἄρα σεῦ κήδοντο καὶ ἐν θανάτιό περ αἴσῃ. 750
 ἄλλους μὲν γὰρ παῖδας ἔμοις πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 πέρνασθ', ὃν τιν' ἔλεσκε, πέρην ἁλὸς ἀτρυγέτιο,
 ἐς Σάμον ἐς τ' Ἴμβρον καὶ Λῆμνον ἀμικθυλόεσσαν·
 σεῦ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν ταναήκει χαλκῷ,
 πολλὰ ῥυστάζεσκεν ἐοῦ περὶ σῆμ' ἐτάριοι 755
 Πατρόκλου, τὸν ἔπεφνες· ἀνέστησεν δέ μιν οὐδ' ὥς·
 νῦν δέ μοι ἐρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισιν
 κεῖσαι, τῷ ἵκελος, ὃν τ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιοχόμενος κατέπεφνεν."

ὥς ἔφατο κλαίουσα, γόον δ' ἀλίσσων ὄρινεν. 760
 τῇσι δ' ἔπειθ' Ἐλένη τριτάτη ἐξήρχε γόοιο·
 „Εκτορ, ἔμῳ θυμῷ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων,—
 ἦ μὲν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
 ὅς μ' ἄγαγε Τροίηνδ'· ὥς πρὶν ὠφελλον ὀλέσθαι —
 ἦδη γὰρ νῦν μοι τόδ' ἐικοστὸν ἔτος ἐστίν, 765
 ἐξ οὗ κείμεν ἔβην καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης·
 ἀλλ' οὐ πω σεῦ ἄκουσα κακὸν ἔπος οὐδ' ἀσύφηλον·
 ἀλλ' εἰ τίς με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίπτοι
 δαέρων ἢ γαλόων ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,
 ἢ ἐκυρή — ἐκυρὸς δὲ πατήρ ὥς ἦπιος αἰεὶ —, 770
 ἀλλὰ σὺ τὸν γ' ἐπέεσσι παραιφάμενος κατέρυκες
 σῇ τ' ἀγανοφροσύνῃ καὶ σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν.

τῷ σέ θ' ἄμα κλαίω καὶ ἔμ' ἄμμορον ἀχνυμένη κῆρ'
οὐ γάρ τις μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὖρει
ἦπιος οὐδὲ φίλος, πάντες δέ με πεφρίκασιν.“

675

ὥς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δ' ἔστανε δῆμος ἀπείρων.
λαοῖσιν δ' ὁ γέρον Πριάμος μετὰ μῦθον ἔειπεν
„ἄξετε νῦν, Τρῶες, ξύλα ἄστυδε, μηδέ τι θυμῷ
δείσῃτ' Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἦ γὰρ Ἀχιλλεύς
πέμπων μ' ὧδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
μὴ πρὶν πημανέειν, πρὶν δωδεκάτῃ μολῇ ἡώς.“

780

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ὑπ' ἀμάξῃσιν βόας ἡμιόνους τε
ζεεύγυσαν, αἶψα δ' ἔπειτα πρὸ ἄστεος ἡγερέθοντο.
ἐννῆμαρ μὲν τοί γε ἀγίνεον ἄσπετον ὕλην·
ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη φασσίμβροτος ἡώς,
καὶ τότε ἄρ' ἐξέφερον θρασὺν Ἑκτορα δάκρυ χέοντες,
ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.
ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἡώς,
τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κλυτοῦ Ἑκτορος ἡγρετο λαός.
[αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἡγερθεν ὀμηγερέες τε γέγοντο,]

785

790

πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἶθοπι οἴῳ
πᾶσαν, ὁπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
ὁστέα λευκὰ λέγοντο κασίγνητοί θ' ἑταροὶ τε
μυρόμενοι, θαλερὸν δὲ κατείβετο δάκρυ παρειῶν.
καὶ τὰ γε χουσεῖην ἐς λάρνακα θῆκαν ἐλόντες,
πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν·
αἶψα δ' ἄρ' ἐς κοίλῃν κάπετον θέσαν, αὐτὰρ ὑπερθεν
πυκνοῖσιν λάεσσι κατεστόρεσαν μεγάλοισιν.
ῥίμψα δὲ σῆμ' ἔχεαν· περὶ δὲ σκοποὶ εἶατο πάντῃ,
μὴ πρὶν ἐφορηθεῖεν ἐν κνήμιδες Ἀχαιοί.
χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα
εὖ συναγειρόμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
δῶμασιν ἐν Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος.

795

800

ὣς οἱ γ' ἀμφίεπον τάφον Ἑκτορος ἱπποδάμοιο.